

STORTINGET

Dokument 15:13

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

**Spørsmål nr. 1801–1950
3.–16. juni 2020**

Innhold

1801.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. Ønsketransport, besvart av helse- og omsorgsminister.....	11
1802.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. delt sykehusløsning for Holmestrand kommune, besvart av helse- og omsorgsminister	11
1803.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. ambulanshelikopterbasene i Norge, besvart av helse- og omsorgsminister.....	12
1804.	Fra stortingsrepresentant Morten Stordalen, vedr. situasjonen til Pilot flyskole, besvart av samferdselsminister.....	13
1805.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. konsesjonene til de tre vindkraftverkene Vardafjell, Tysvær og Haram, besvart av olje- og energiminister.....	13
1806.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. EUs fjerde jernbanepakke, besvart av samferdselsminister.....	14
1807.	Fra stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm, vedr. havne- og farledsporsjekter, besvart av samferdselsminister.....	15
1808.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. midlene til investeringer og vedlikehold ved hvert av de tre sykehusene i Sørlandet sykehus, besvart av helse- og omsorgsminister.....	16
1809.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. samboergaranti for eldre på institusjon, besvart av helse- og omsorgsminister	17
1810.	Fra stortingsrepresentant Runar Sjøstad, vedr. normalisere forbindelsene på den norsk-finske grensa i Tanadalen, besvart av utenriksminister	17
1811.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. fagtilsyn for petroleumsvirksomhet, besvart av næringsminister.....	18
1812.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. E18 Vestkorridoren, besvart av samferdselsminister	19
1813.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. reversere kuttene i ordningen med lønnsgaranti ved konkurs, besvart av arbeids- og sosialminister.....	19
1814.	Fra stortingsrepresentant Espen Barth Eide, vedr. produksjon av blå hydrogen, besvart av olje- og energiminister	20
1815.	Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. 3. gardekompani med drilltropp og musikktropp, besvart av forsvarsminister	21
1816.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. at kommunale kinoer blir behandlet likt når det skal tildeles kontantstøtte, besvart av kultur- og likestillingsminister	22
1817.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. dagens prisforskjeller på landoppmåling, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	23
1818.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. nattog mellom Oslo og Bergen, besvart av samferdselsminister.....	24
1819.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. den driftsmessige finansieringen av Stord lufthavn og Ørland lufthavn, besvart av samferdselsminister.....	25
1820.	Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. departementets siste kostnadsoverslag for nytt regjeringskvartal, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	26
1821.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. lønnsstyveri, besvart av arbeids- og sosialminister	28
1822.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. styrking av finansieringen av KODE i Bergen, besvart av kultur- og likestillingsminister	29
1823.	Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. norsk handel med territoriet Vest-Sahara, besvart av finansminister.....	29
1824.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. atomkraftforskninga i Norge, besvart av næringsminister	30
1825.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. utfasing av kobbernett, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	31
1826.	Fra stortingsrepresentant Aud Hove, vedr. kinoar som driv utan eige organisasjonsnummer, besvart av kultur- og likestillingsminister	32
1827.	Fra stortingsrepresentant Masud Gharakhani, vedr. beregning av kostnader knyttet til tappt produktivitet som følge av økt sykefravær ved bruk av åpne kontorløsninger, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	33
1828.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. gasseksport til det okkuperte delen av Vest-Sahara, besvart av olje- og energiminister	34

1829.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. kontrollfunksjon i Narvik havn, besvart av klima- og miljøminister	35
1830.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Laabak, vedr. tidsplan for bygging av dobbeltspor fra Haug til Sarpsborg, besvart av samferdselsminister	36
1831.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. kompensasjonsordningen for fotballag, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	37
1832.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. massetesting, besvart av helse- og omsorgsminister	38
1833.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. fullskala CO2-demonstrasjonsprosjekt, besvart av olje- og energiminister	39
1834.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. klarere retningslinjer og økonomi til å gi følgetjeneste av jordmor, besvart av helse- og omsorgsminister.....	39
1835.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. myr som bygges ned, besvart av klima- og miljøminister.....	40
1836.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. å innføre antibiotikamerking av kjøttvarer, besvart av landbruks- og matminister	41
1837.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. informasjon om hvordan virksomhetene kan sende inn søknad om utsettelse av innbetaling av merverdiavgift, besvart av finansminister	42
1838.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. ny finansieringsplan for Rogfast, besvart av samferdselsminister.....	43
1839.	Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. samarbeid mellom lokalt brannvesen og lokale bønder, besvart av justis- og beredskapsminister.....	43
1840.	Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. konsekvensutredninger og habilitet, besvart av olje- og energiminister	44
1841.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. misbruk av AutoPass-brikker, besvart av samferdselsminister	45
1842.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. NIPT-test, besvart av helse- og omsorgsminister	46
1843.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. kollektivselskaper, besvart av samferdselsminister	47
1844.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. kontantløsningen via postkontor og "Post i butikk", besvart av finansminister	47
1845.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. verifisere om bompengebrikken er i riktig bil, besvart av samferdselsminister.....	48
1846.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. at det er bedre å bruke skattebetalernes penger på tiltakspakker enn å la butikker ha åpent på søndager, besvart av næringsminister	49
1847.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Laabak, vedr. syk laks i Enningdalselva, besvart av fiskeri- og sjømatminister	50
1848.	Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. snarlig åpning for det tyske markedet, besvart av helse- og omsorgsminister.....	51
1849.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. nedbemanningen av flygelederne på Torp Lufthavn, besvart av samferdselsminister.....	51
1850.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. oversikt over kommunenes beholdning av smittevernutstyr, besvart av helse- og omsorgsminister	52
1851.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. evaluering av 6-årsreformen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	53
1852.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. skattelettelsene til oljeselskapene, besvart av olje- og energiminister	54
1853.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Laabak, vedr. strekningen Melleby-Ørje og utvides til 4-feltsvei, besvart av samferdselsminister.....	55
1854.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. krav om fagprøve for andre yrkesgrupper enn helsefagarbeidere, besvart av helse- og omsorgsminister.....	56
1855.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. vurdering av bevilgningsbehovet i spesialisthelsetjenesten, besvart av helse- og omsorgsminister	57
1856.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. bevilgningene til Forsvarets museum, besvart av forsvarsminister	58
1857.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. annektering av palestinsk land på Vestbredden, besvart av utenriksminister	59

1858.	Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. reinstitusjonaliseringen av mennesker med utviklingshemming, besvart av helse- og omsorgsminister	60
1859.	Fra stortingsrepresentant Runar Sjøstad, vedr. Øst-Finnmark og luftambulansetjenesten, besvart av helse- og omsorgsminister.....	61
1860.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. handlingsplan mot vold i nære relasjoner, besvart av justis- og beredskapsminister.....	62
1861.	Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. politiet og den ulovlige demonstrasjonen i Oslo, besvart av justis- og beredskapsminister.....	63
1862.	Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. statssekretær som brøt smittevernreglene, besvart av arbeids- og sosialminister.....	63
1863.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. responstid, besvart av justis- og beredskapsminister	64
1864.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. nasjonale beredskapsressurser, besvart av justis- og beredskapsminister.....	65
1865.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. dugnadsstøtte, besvart av finansminister	66
1866.	Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. arrangementer med inntil 200 personer og smitten, besvart av helse- og omsorgsminister	66
1867.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. bibliotekbåten Epos, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	68
1868.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. sensitiv pasientinformasjon på nettet, besvart av helse- og omsorgsminister	69
1869.	Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. status for etableringen av ELA, besvart av arbeids- og sosialminister.....	71
1870.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. åpning av grensene til Tyskland, besvart av helse- og omsorgsminister.....	71
1871.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. adgangen til permittering til 52 uker, besvart av arbeids- og sosialminister.....	72
1872.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. revidert versjon av forurensingsforskriftens kapittel 1, besvart av klima- og miljøminister.....	72
1873.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. Andenes lufthavn, sivil luftfart, besvart av samferdselsminister.....	73
1874.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. smittevern i idretten, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	74
1875.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. reinbeiteområder i Trøndelag, besvart av landbruks- og matminister	74
1876.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. nedleggelse av trafikkstasjoner, besvart av samferdselsminister ...	75
1877.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. reduksjoner på alle banestrekningene i antallet avganger, besvart av samferdselsminister	76
1878.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. utkoblbar tariff hos Statnett, besvart av olje- og energiminister	77
1879.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. ny konsernsjef i Vy, besvart av samferdselsminister	78
1880.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. utbygging av Hakadal stasjon på Gjøvikbanen, besvart av samferdselsminister.....	79
1881.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. hvordan en økning i kommuneøkonomien på 5,5 mrd. til primærkommunene og 2,5 mrd. til fylkeskommunene ville slå ut, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	80
1882.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. raskere innføring av semi-lukkede merder, besvart av fiskeri- og sjømatminister	90
1883.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. barnevernet, besvart av barne- og familieminister	91
1884.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. å bekjempe rasisme, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	92
1885.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. døgnkapasitet og antall årsverk for Oslo universitetssykehus og Ahus innen psykisk helsevern når utbyggingene av OUS er ferdig, besvart av helse- og omsorgsminister.....	94

1886.	Fra stortingsrepresentant Katrine Boel Gregussen, vedr. et tilfelle hvor personer med nedsatt funksjonsevne blir bosatt, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	96
1887.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. situasjonen for anleggsbransje de neste årene, besvart av samferdselsminister.....	97
1888.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. utbedring av Klettkrysset ved E-6 og E-39 i Trondheim, besvart av samferdselsminister.....	98
1889.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. behovet for investerings- og bedriftsutviklingsmidler i landbruket (IBU) i 2020, besvart av landbruks- og matminister.....	98
1890.	Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. betalingsutsettelse for innkjøpte frekvenser og løpende frekvensavgifter i mobilnettet til et enkeltstående selskap, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	99
1891.	Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. statsstøtte i form av betalingsutsettelse på over en halv milliard kroner til en enkeltstående operatør i mobilmarkedet, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	100
1892.	Fra stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm, vedr. rammebetingelser for aktører som berøres av mobilmarkeds-reguleringen, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	101
1893.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. bomstasjoner/bompengepunkt i Norge pr. 1. januar 2020, besvart av samferdselsminister.....	101
1894.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. brudd på dyrevelferdsloven, besvart av landbruks- og matminister.....	102
1895.	Fra stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl, vedr. fellingstillatelse på bjørn, besvart av klima- og miljøminister.....	103
1896.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. isbjørn og CITES-lista A i Norge, besvart av klima- og miljøminister.....	104
1897.	Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. friskoleloven, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	105
1898.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. endringer i smitteveileder for kollektivtransport, besvart av samferdselsminister.....	106
1899.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. Jernbanedirektoratet, besvart av samferdselsminister.....	106
1900.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. finansiering av dekommisjoneringen av atomreaktorene, besvart av næringsminister.....	107
1901.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. Black lives matter-demonstrasjonen fremfor Stortinget, besvart av statsminister.....	107
1902.	Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. ferdigstilling av VANGUARD-konseptet, besvart av forsvarsminister.....	108
1903.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. fergeavløsning, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	109
1904.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. permanent ambulanshelikopterbase i Kirkenes, besvart av helse- og omsorgsminister.....	110
1905.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. begrunnelsen for nedleggelse årets drilltroppen i garden, besvart av forsvarsminister.....	110
1906.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. delkontrakter på prosjektet E39 Rogfast, besvart av samferdselsminister.....	111
1907.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. 15 000 samlet til demonstrasjon i Oslo, besvart av helse- og omsorgsminister.....	112
1908.	Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. museer utenfor KUDs ramme, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	113
1909.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. investeringer og vedlikehold ved Sørlandet sykehus (Arendal, Kristiansand og Flekkefjord), besvart av helse- og omsorgsminister.....	114
1910.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. å åpne "Træna Vest" for etablering av flytende havvind, besvart av olje- og energiminister.....	115

1911.	Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. boliglån på vanlige boliger, besvart av finansminister.....	116
1912.	Fra stortingsrepresentant Katrine Boel Gregussen, vedr. statistikken for importandel av økologisk mat , besvart av landbruks- og matminister	117
1913.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. ventelister for å ta førarkort, besvart av samferdselsminister.....	118
1914.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. NIPT-test, besvart av helse- og omsorgsminister	119
1915.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. frivillige organisasjoner for opprettelse av ”lindrende enhet etter hospice-filosofien, besvart av helse- og omsorgsminister.....	120
1916.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. Bioteknologiloven, besvart av helse- og omsorgsminister.....	121
1917.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. biodrivstoff med høy avskogingsrisiko, besvart av statsminister.....	122
1918.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. valutautgifter i Forsvaret, besvart av forsvarsminister.....	124
1919.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. helikopterlandingsplass ved sykehuset Namsos, besvart av helse- og omsorgsminister	124
1920.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. nedtrapping av energibruken i bygg, besvart av olje- og energiminister	125
1921.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. styringsgruppen for Stad skipstunnel, besvart av samferdselsminister.....	126
1922.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. bokbåten Epos, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	127
1923.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. status for arbeidet med å videreføre CO2-kompensasjonsordningen, besvart av klima- og miljøminister	128
1924.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. flytogtilbudet , besvart av samferdselsminister	129
1925.	Fra stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm, vedr. kompensasjon også til de samiske museene, besvart av kultur- og likestillingsminister	130
1926.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. kompensasjon også til museer og institusjoner utenfor Kulturdepartementets budsjett, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	131
1927.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. Stad skipstunnel, besvart av samferdselsminister.....	132
1928.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. herrefotball og damefotball i koronasammenheng, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	132
1929.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. å gjøre om på beslutningen om å beregne lønnskompensasjonsordningen for permitterte, besvart av arbeids- og sosialminister	133
1930.	Fra stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl, vedr. nærpolitireformen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	134
1931.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. dobbeltspor fra Kleverud til Sørli, besvart av samferdselsminister.....	134
1932.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Smittestopp-applikasjonen, besvart av helse- og omsorgsminister.....	135
1933.	Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. konkurranse og mangfold i mediesektoren i en situasjon med økt vertikal integrering, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	137
1934.	Fra stortingsrepresentant Tone Merete Sønsterud, vedr. åpning i lov eller forskrift om reiserestriksjoner for Lillehammer Olympiapark AS sin modell for internasjonale arrangementer, besvart av justis- og beredskapsminister.....	138
1935.	Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. likestilling mellom ektepar/registrerte partnere og samboere når det gjelder rettigheter til etterlattepensjon i offentlige og private tjenstepensjonsordninger, besvart av arbeids- og sosialminister	139
1936.	Fra stortingsrepresentant Tone Merete Sønsterud, vedr. økonomiske tiltakspakker som dekker Lillehammer Olympiapark AS sin virksomhet, besvart av kultur- og likestillingsminister	140
1937.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. aktørene i anleggsbransjen som fremdeles venter full kapasitetsutnyttelse de kommende 18 månedene, besvart av samferdselsminister	141
1938.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. private dagmammaer, besvart av barne- og familieminister	142
1939.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. kommunelovens § 14-5 3. ledd, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	143

1940.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. bruk av Forsvarets flerbrukshelikopter i Øst-Finnmark etter modell fra redningshelikoptrene, besvart av helse- og omsorgsminister.....	143
1941.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. parkeringstillatelse for bevegelseshemmede, besvart av samferdselsminister.....	145
1942.	Fra stortingsrepresentant Masud Gharahkhani, vedr. Modum Bad, besvart av helse- og omsorgsminister.....	146
1943.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. medisinsk cannabis, besvart av helse- og omsorgsminister.....	146
1944.	Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. reopen.europe.eu, besvart av utenriksminister.....	148
1945.	Fra stortingsrepresentant Katrine Boel Gregussen, vedr. krav om innsyn og tilgang til kildekoder i forhandlingene om e-handel i WTO, besvart av næringsminister.....	148
1946.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. datasikkerhet rundt bestilling av autopassbrikke, besvart av samferdselsminister.....	149
1947.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. utstedervirksomhet fra bompengeselskapene, besvart av samferdselsminister.....	150
1948.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. Haugalandmuseet, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	150
1949.	Fra stortingsrepresentant Siv Henriette Jacobsen, vedr. utslipp ved frakt av pellets, besvart av klima- og miljøminister.....	151
1950.	Fra stortingsrepresentant Siv Henriette Jacobsen, vedr. rv. 19 gjennom Moss, besvart av samferdselsminister.....	152

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1801 - 1950) for sesjonen 2019-2020**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Amundsen, Per-Willy (FrP)	1863, 1864
Andersen, Karin (SV)	1881, 1939
Aukrust, Åsmund (A)	1823
Bastholm, Une (MDG)	1838
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	1813, 1900, 1929
Bjørnstad, Sivert (FrP)	1820, 1908
Bruun-Gundersen, Åshild (FrP)	1801, 1802, 1846, 1868, 1916, 1943
Christoffersen, Lise (A)	1935
Eide, Espen Barth (A)	1814
Engen-Helgheim, Jon (FrP)	1861, 1862
Fagerås, Mona (SV)	1849, 1851
Fasteraune, Bengt (Sp)	1816, 1845, 1899, 1931
Gharahkhani, Masud (A)	1827, 1942
Giske, Trond (A)	1866, 1933
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	1843, 1844, 1923, 1924
Grande, Arild (A)	1821, 1837
Gregussen, Katrine Boel (SV)	1886, 1912, 1945
Greni, Heidi (Sp)	1875, 1877
Grung, Ruth (A)	1805, 1833, 1882, 1921, 1941
Gulati, Himanshu (FrP)	1874
Hagebakken, Tore (A)	1858
Haltbrekken, Lars (SV)	1824, 1835, 1852, 1917, 1920
Hansen, Øystein Langholm (A)	1890, 1891
Hansen, Svein Roald (A)	1944
Heggø, Ingrid (A)	1839, 1848
Henriksen, Kari (A)	1831, 1883
Henriksen, Martin (A)	1897
Hjemdal, Silje (FrP)	1822, 1860, 1938
Hoksrud, Bård (FrP)	1841
Hove, Aud (Sp)	1826
Huitfeldt, Anniken (A)	1856, 1857, 1918
Jacobsen, Siv Henriette (A)	1949, 1950
Karlstrøm, Steinar (A)	1807, 1892, 1925
Kjerkol, Ingvild (A)	1834, 1850, 1919, 1940
Klinge, Jenny (Sp)	1913
Knutsen, Eigil (A)	1872
Leirtrø, Kirsti (A)	1819, 1887, 1888, 1946, 1947
Lerbrekk, Solfrid (SV)	1828, 1871
Liadal, Hege Haukeland (A)	1854, 1948
Listhaug, Sylvi (FrP)	1840
Lyngedal, Åsunn (A)	1910, 1926
Lysbakken, Audun (SV)	1867, 1905
Laabak, Bjørnar (FrP)	1830, 1847, 1853

Mehl, Emilie Enger (Sp)	1895, 1930
Moflag, Tuva (A)	1855
Mossleth, Siv (Sp)	1825, 1829, 1876, 1898
Moxnes, Bjørnar (R)	1884
Myrli, Sverre (A)	1806, 1880, 1937
Mørland, Tellef Inge (A)	1808, 1885, 1909
Njåstad, Helge André (FrP)	1817, 1818, 1870, 1903, 1927
Nordlund, Willfred (Sp)	1873
Nævra, Arne (SV)	1812, 1894, 1896
Pollestad, Geir (Sp)	1889, 1893
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	1928
Sjåstad, Runar (A)	1810, 1859
Solberg, Torstein Tvedt (A)	1811, 1878
Steffensen, Roy (FrP)	1906, 1907
Stordalen, Morten (FrP)	1804
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	1815, 1911
Sønsterud, Tone Merete (A)	1934, 1936
Toppe, Kjersti (Sp)	1842, 1904, 1914, 1922, 1932
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	1902
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	1865, 1879
Wiborg, Erlend (FrP)	1869
Wilkinson, Nicholas (SV)	1803, 1809, 1832, 1836, 1915
Øvstegård, Freddy André (SV)	1901

STORTINGET

Dokument 15:13

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1801

Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 10. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Når vil støtten på én million kroner, som ble vedtatt i statsbudsjettet for 2020, bli utbetalt til Ønsketransport?

BEGRUNNELSE:

Ønsketransporten er en ideell organisasjon som tilbyr å kjøre alvorlig syke og døende pasienter til steder eller personer som betyr mye for dem. I dag har de en ambulansebil lokalisert i Rogaland. Fremskrittspartiet har bidratt til at Ønsketransporten for 2020 får et statlig tilskudd på

1 million kroner, slik at de kan videreutvikle og utvide tilbudet sitt. Så vidt spørsmålsstiller er kjent med, er disse midlene ikke utbetalt ennå. Spørsmålsstiller ønsker et svar fra statsråden på når disse midlene vil utbetales.

Svar:

Jeg er kjent med at Helsedirektoratet dessverre er noe forsinket med behandlingen av tilskuddet til Ønsketransporten. Jeg har fått opplyst fra Helsedirektoratet at tilskuddsmidlene vil bli utbetalt i løpet av kort tid.

SPØRSMÅL NR. 1802

Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 11. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden sikre at vedtaket fattet av et samlet storting vedrørende delt sykehusløsning for Holmestrand kommune, vil følges opp slik et enstemmig storting ønsket?

BEGRUNNELSE:

I behandlingen av Nasjonal helse- og sykehusplan på Stortinget ble det fattet vedtak av et samlet storting om at den nye sammenslåtte kommunen Holmestrand, skal få lov å avgjøre selv om de vil ha en delt sykehusløsning. Fremskrittspartiets begrunnelse for dette forslaget var at lokalpolitiske ønsker må vektlegges, og at trygghet og

nærhet for befolkningen må være sentralt. Kommunestyret i Holmestrand ønsker å ha sykehusstilørighet både til Drammen og Tønsberg, slik at innbyggerne kan fortsette å bruke det sykehuset som er nærmest. Spørsmålsstiller vil forsikre seg om at statsråden vil påse at Helse Sør-Øst følger opp dette.

Svar:

Jeg har i foretaksmøte med de regionale helseforetakene 10. juni 2020 bedt om at Stortingets anmodningsvedtak fra behandling av Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023 om at "regjeringen bes legge avgjørende vekt på

lokalpolitiske ønsker og innbyggerperspektiv, og derfor åpne opp for at nye sammenslåtte kommuner kan ha delte løsninger mellom flere helseforetak" blir fulgt opp.

I møtet viste jeg til at Stortinget, ved behandlingen av Nasjonal helse- og sykehusplan, sluttet seg til hovedløsningen med etablering av helsefelleskap. Jeg ba de regionale helseforetakene åpne for at nye sammenslåtte kommuner kan ha delte løsninger mellom flere helseforetak, dersom det er sterke lokalpolitiske ønsker om det. Samtidig viste jeg til at dette vil være utfordrende da kommuner med en delt løsning må forholde seg til to helsefelleskap, og at jeg legger til grunn at dette kun unntaksvis vil skje.

SPØRSMÅL NR. 1803

Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 15. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil helseministeren akseptere at en ny midlertidig operatør på ambulanshelikopteret i Kirkenes får en betydelig forlenget responstid sammenlignet med de andre ambulanshelikopterbasene i Norge?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok 14.05.20 at det skal opprettes en permanent ambulanshelikopterbase i Kirkenes. Nå planlegger Luftambulansetjenesten HF at en sivil operatør, Norsk Luftambulans, skal overta for forsvarets bistand fra 16. juli til 31. januar 2021 i forbindelse med pandemien. Det finnes ingen infrastruktur for en sivil helikopteroperatør på flyplassen i Kirkenes. Derfor må personellet bo i Kirkenes sentrum 13 km fra flyplassen. Dette innebærer at responstiden til helikopteret vil forlenges betydelig sammenlignet med standarden på 15 minutter som gjelder for alle andre ambulanshelikopterbasen i landet. Nå skal en sivil operatør presses inn, midt i en pandemi, selv om dette gir betydelig lengre responstid og vil svekke den nasjonale luftambulansberedskapen.

Vi vet med sikkerhet at 339 skvadronen på Bardufoss kan forlenge bistanden med helikopterberedskap i Kirkenes i første omgang til 31. januar 2021. Dette får ikke negative konsekvenser for kontraterroroppdraget på Rygge.

På et beredskapsseminar som Øst-Finnmark regionråd avholdt 25.05.20 var det stor tverrfaglig enighet om at alt ligger til rette for samarbeid om et flerbrukshelikopter.

Det ser imidlertid ut til at samarbeid om en slik løsning er vanskelig å få til på tvers av Helse- og omsorgsdepartementet, Forsvarsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet til tross for at dette er gjeldende for redningshelikoptertjenesten.

Svar:

I tråd med mine krav stilt i foretaksmøter for de regionale helseforetakene 17. april i år, vil Luftambulansetjenesten HF erstatte Forsvarets helikopter i Kirkenes med et sivilt ambulanshelikopter fra 15. juli. Operatør for helikopteret vil være Norsk luftambulans AS. Det medfører ingen endringer i responstiden.

Jeg har registrert at flere har uttrykt bekymring for at responstiden for ambulanshelikopteret i Kirkenes blir lengre etter av Forsvarets helikopter blir erstattet med et sivilt helikopter. Bakgrunnen for denne bekymringen er at det er en oppfatning om at mannskapet som er tilknyttet det sivile helikopteret må bo lengre bort fra helikoptrets landingsplass enn hva det militære personellet gjør i dag. Mannskapet til det sivile ambulanshelikopteret vil i første omgang bli innlosjert i de samme lokalene som Forsvarets mannskap har vært i, altså på Høybuktkmoen. Luftambulansetjenesten HF arbeider med en fremtidig løsning for mannskapet, slik at responstiden skal forbli god.

SPØRSMÅL NR. 1804**Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Morten Stordalen****Besvart 9. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden se på situasjonen til Pilot flyskole og vurdere tiltak som kan gjøre det mulig for dem å fortsette undervisning også etter 8. juni?

BEGRUNNELSE:

Pilot flyskole er Nordens største flyskole og driver i dag ut fra Torp og Notodden. Da koronakrisen brøt ut i mars ble over 100 ansatte og nærmere 400 studenter permittert. Nylig kom de i gang igjen med undervisning og både lærere og studenter returnerte til skolen.

Dessverre kan gleden vise seg å være kortvarig. Avinor Flysikring (AF) som bemanner tårnet på Torp med flygeledere som dirigerer luftrommet i Torp CTR (kontrollsonen) har blitt varslet om permitteringer fra 8. juni. Den reduserte bemanningen kommer som følge av covid-19-utbruddet og tiltak som har ført til at den kommersielle luftfarten så godt som har stoppet opp.

Avinor vil fra og med 8. juni kun bemanne tårnet på Torp kun i korte vinduer på morgen og kveld for å ta imot Widerøes flyvninger, men vil holde stengt i tidsrommet 09.00 til 18.00. Tårnet har gjennom hele koronakrisen og frem til nå vært bemannet slik at blant annet flyskolen har kunnet benytte seg av luftrommet.

Hvis flygelederne permitteres og luftrommet stenges på dagtid vil det bety at rundt 200 ansatte i ulike virksomheter knyttet til Torp også må permitteres, og nær 500 studenter sendes hjem fra både flyskolen og helikopterskolen ved Torp.

Svar:

De ikke-statlige lufthavnene er et viktig bidrag til norsk luftfart og rammes på samme måte som resten av luftfarten hardt av krisen vi nå er inne i. Dette gjelder også Torp og konsekvensene av dette rammer blant annet flyskolene som bruker Torp som utgangspunkt for sin undervisning. Jeg har forståelse for at dette setter skolene, ansatte og elever i en krevende situasjon.

For å redusere sine kostnader til flysikringstjenester har Sandefjord Lufthavn AS, som driver lufthavnen på Torp, bedt Avinor Flysikring AS om å tilpasse bemanningen i tårnet til det lave nivået av ruteflygninger som er forårsaket av koronakrisen. Etter det jeg forstår har Avinor Flysikring AS allerede i lengre tid fritatt Sandefjord Lufthavn AS fra plikt til å betale for mer enn de flysikringstjenestene lufthavnen selv trenger for å betjenes ruteflygningene.

Interne utredninger i Avinor Flysikring AS om hvordan kostnadsreduserende tiltak kan gjennomføres på en forsvarlig måte, og regler som må følges ved permittering, har gjort at tårnet på Torp har hatt full bemanning helt frem til permitteringen etter planen ble iverksatt 8. juni. Den fulle bemanningen har kommet Pilot Flight Academy ("Pilot") til gode, ved at skolen har kunnet benytte gratis tjenester mellom kl. 09:00 og 18:00 (når Widerøe ikke har flygninger).

Jeg vil følge med på utviklingen av flytrafikken på Torp, den betydningen den har for tjenestene i tårnet på flyplassen og måten flyskoleaktiviteten på Torp påvirkes av dette.

SPØRSMÅL NR. 1805**Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 10. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hvilken type endringer ble igangsatt eller gjennomført i konsesjonene til de tre vindkraftverkene Vardafjell,

Tysvær og Haram mens Frp hadde olje- og energiministerposten?

Svar:

Konsesjoner til vindkraft gis for et nærmere definert planområde, og med en maksimal installert effekt og en rekke vilkår. Detaljene i utbyggingen, så som turbin typer og turbinplassering, fastsettes i etterfølgende godkjenning av detaljplan og miljø-, transport og anleggsplan (MTA). I og med at konsesjonen danner den ytre rammen for hva som kan tillates, bestemmes først detaljene rundt turbinvalg og -plassering i detaljplanverket.

Myndigheten til å avgjøre søknader etter energiloven ligger til NVE. OED får NVEs vedtak til behandling dersom de påklages.

Vardafjell fikk konsesjon av NVE i desember 2014, og ble stadfestet av OED i mars 2017 etter klage. Det er ikke behandlet endringer i selve konsesjonen i etterkant av OEDs stadfestelse i 2017, men det det har vært klager knyttet til MTA/detaljplan.

OED stadfestet i juni 2018 NVEs godkjennelse av MTA- og detaljplan. To vindturbiner be tatt ut av planene, og turbinene ble ca. 20 meter høyere enn det som lå til grunn i tidligere planer.

OED stadfestet i januar 2019 NVEs godkjenning av ny turbinplassering og endret turbin type.

NVE godkjente 31.01.2020 endring av detaljplan, som innebærer ny turbin type. Vedtaket er påklaget og ligger for tiden til behandling i OED.

Tysvær fikk konsesjon av NVE i 2006, som ble stadfestet av OED i 2008. I perioden etter regjeringsskiftet i 2013 til januar 2020 har departementet ikke hatt befatning med konsesjonssaken om Tysvær vindkraftverk.

NVE har i samme periode behandlet saker om Tysvær vindkraftverk knyttet til utsatt frist for idriftsettelse og forlenget varighet på konsesjonen, økt transformatorytelse og godkjenning av detaljplan/MTA. Ingen av disse vedtakene ble påklaget.

NVE godkjente 18.12.2019 flere endringer, bl.a. økt installert effekt, utvidet planområde og utsatt frist for idriftsettelse, samt godkjenning av endringer i detaljplan/MTA for vindkraftverket og nettilknytningen. Alle disse vedtakene ble påklaget og er avgjort av OED etter at jeg tiltrådte som statsråd.

Haram vindkraftverk fikk konsesjon av NVE i 2006, som ble stadfestet av OED etter klagebehandling i 2009. I perioden etter regjeringsskiftet 2013 til januar 2020 har departementet ikke hatt befatning med konsesjonssaken om Haram vindkraftverk. NVE har i samme periode fattet vedtak om ny frist for idriftsettelse, tillatelse til endret spenningsnivå, tillatelse til endret nettilknytning med jord og sjøkabel, tillatelse til kaianlegg og utsatt frist for idriftsettelse. Disse vedtakene ble ikke påklaget.

NVE godkjente i august 2019 MTA og detaljplan og enkelte endringer i konsesjonen. Disse vedtakene ble påklaget, og ble avgjort i departementet etter at jeg hadde tiltrådt.

SPØRSMÅL NR. 1806

Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 8. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Mener samferdselsministeren det vil være mulig for Stortinget å behandle norsk samtykke til EUs fjerde jernbanepakke (Prop. 101 LS (2019-2020)) etter Grunnloven § 115?

BEGRUNNELSE:

I Stortingets muntlige spørretime 27. mai 2020 sa samferdselsministeren i et replikkordskifte om behandlingen av EUs fjerde jernbanepakke blant annet:

«Stortinget vil kunne behandle sakene uavhengig av kva konklusjon som skulle kome frå lovavdelinga. Den gjeld berre kva slags fleirtal som krevst ved dei ulike føringane. Stortinget har all myndigheit til å ta ei avgjerd same kva lovavdelinga skul-

le seie, men me legg opp til eit alminneleg fleirtal fordi dette er lite inngripande. Eg har bede om å få ei eiga vurdering frå lovavdelinga. Den kjem sjølvstilt til Stortinget.»

Regjeringen har konkludert med at norsk samtykke til EUs fjerde jernbanepakke kan behandles etter Grunnloven § 26. Vedtak i Stortinget etter Grunnloven § 26 fattes med alminnelig flertall. Grunnloven § 115 gjelder tilslutning til internasjonale sammenslutninger der Norge er medlem, og vedtak etter § 115 fattes med ¾ flertall. Siden EUs fjerde jernbanepakke dreier seg om myndighetsoverføring til organer der Norge ikke er medlem (ERA og EU-domstolen), kan vedtak om samtykke ikke fattes etter Grunnloven § 115 (3/4 flertall). Det virker til å være bred enighet om denne forståelsen. Altså kan samtykke til EUs

fjerde jernbanepakke bare behandles etter Grunnloven § 26 med alminnelig flertall.

Likevel sier altså samferdselsministeren at den ventede uttalelsen fra Justisdepartementets lovavdeling «gjeld berre kva slags fleirtal som krevst ved dei ulike føringane» og «me legg opp til eit alminnelig fleirtal fordi dette er lite inngripande». Dette kan ikke tolkes på annen måte enn at samferdselsministeren mener det er mulig å behandle samtykke til EUs fjerde jernbanepakke etter Grunnloven § 115.

Svar:

Som det går frem av den oversendte lov- og samtykkeproposisjonen, legger departementet opp til at Stortinget

skal treffe vedtak etter Grunnloven § 26 annet ledd med alminnelig flertall. Dette er begrunnet i at overføringen av myndighet er begrenset og vurderes som lite inngripende, noe som er utførlig drøftet i proposisjonen. I tillegg har jeg bedt om at Lovavdelingen i Justis- og beredskapsdepartementet gjør en egen grunnlovsvurdering.

Hvis Stortinget skulle komme til at fjerde jernbanepakke innebærer overføring av myndighet som er mer enn lite inngripende og derfor ikke kan vedtas etter Grunnloven § 26 annet ledd, vil man ikke kunne bruke Grunnloven § 115 for å vedta pakken slik den er utformet nå, siden denne bestemmelsen ikke åpner for overføring av myndighet til organer som Norge ikke er tilsluttet.

SPØRSMÅL NR. 1807

Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm

Besvart 8. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Ifølge Prop. S 127 (2019-2020) er det ikke mulig å forsere noen havne- og farledsprosjekter i 2020.

Finnes det virkelig ingen ferdig planlagte havne- og farledsprosjekter, og hvorfor kan ikke prosjekter som utvikling/utdyping av fiskerihavna i Sørvær i Hasvik kommune og utvikling av havn og farled (mudring/utdyping) i Mo i Rana startes opp?

Svar:

Som vist til i Prop. S 127 (2019-2020) er det ingen farledsprosjekter som kan forseres slik at de kan startes opp i 2020. Bakgrunnen er at det vil ta tid å igangsette et prosjekt etter bevilgning på grunn av tidkrevende prosesser knyttet til ferdigprosjektering og anbuds-innhenting.

Hva gjelder spørsmål om Mo i Rana er rammene for dette prosjektet ikke avklart, da lokale myndigheter og aktører ønsker å få utvidet det prosjektet som ligger inne i siste periode i inneværende Nasjonal transportplan 2018-2029.

Hva gjelder fiskerihavnerelaterte prosjekter som det i Sørvær fiskerihavn har jeg i svar på spørsmål nr. 1772 fra stortingsrepresentant Karlstrøm redegjort for dette. Det følger av regionreformen at fra og med 1. januar 2020 er prioriteringer av nye tiltak i fiskerihavner flyttet over til

fylkeskommunene. Når fylkeskommunene og Kystverket har inngått avtale om overtagelse av fiskerihavneanlegg, vil hver av fylkeskommunene få overført sin andel av de statlige midlene til formålet.

Vi er fortsatt i dialog med de av fylkeskommunene som ikke har inngått en avtale, med sikte på å komme frem til en løsning. Kystverket vil på denne bakgrunn ikke foreta nye investeringer i fiskerihavneanlegg som omfattes av dette.

SPØRSMÅL NR. 1808**Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 11. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hvordan man årlig siden 2010 har fordelt midlene til investeringer og vedlikehold ved hvert av de tre sykehusene i Sørlandet sykehus, hvordan vil helseministeren sørge for at ikke sykehusene i Arendal og Flekkefjord får et økt investerings- og vedlikeholdsetterslep som følge av store investeringer i Kristiansand, og hva vil Sørlandet sykehus og helseministeren konkret gjøre for å få på plass en tilfredsstillende nødstrømsforsyning ved sykehuset i Arendal?

BEGRUNNELSE:

Ved Sørlandet sykehus Kristiansand er nå byggingen av nytt psykiatribygg i gang, samtidig som Stortinget i ny Nasjonal helse og sykehusplan gav signaler om at planleggingen av nytt akutt- og intensivbygg kunne starte.

Disse prosjektene vil kreve store investeringer fra sykehuset. Samtidig har sykehuset varslet at man de neste årene må kutte om lag 200 millioner i driften. Dette skaper bekymring for at man ikke vil ha tilstrekkelige midler til å opprettholde og videreutvikle nødvendig infrastruktur og kvalitet ved de to øvrige sykehusene, Arendal og Flekkefjord.

Fra de tillitsvalgte ved sykehuset i Arendal pekes det på at man har betydelige utfordringer når det gjelder bygningsmasse og utstyr.

Nylig måtte man stenge bassenget ved sykehuset, og det har vært store problemer med utdaterte respiratorer. (Det siste ser nå ut til å bli fulgt opp). Videre meldes det at man i dag har en svært utilfredsstillende situasjon når det gjelder manglende godkjent nødstrømanlegg for behandlingsrom / medisinsk område klassifisert for gruppe 2.

Tillitsvalgte melder at dette kan medføre at feil i strømforsyningen under livsviktig behandling og kirurgiske inngrep kan gi fare for liv og helse, siden man ikke har en tilfredsstillende og godkjent nødstrømsforsyning. Manglende investering for nødstrømsforsyning gjør at sykehuset i Arendal har hatt og fortsatt vil ha avvik i forhold til gjeldende norm for dette.

Tillitsvalgte viser til at det i økonomisk langtidspan ikke ligger noen ytterligere satsing på PCI-senteret (hertesenteret) i Arendal. For eksempel kunne dette vært gjort gjennom å få på plass en tredje lab ved senteret. I den forbindelse vises det til at Arendal har flere pasienter enn Stavanger på dette feltet, og at Stavanger har tre labor.

Som et eksempel på utstyrssituasjonen ved sykehuset i Arendal, vises det til at man har hysteroskop fra 90-tallet,

til å undersøke livmor, som ikke er i bruk på grunn av at det kan være farlig for pasienten. Man har ikke råd til å anskaffe nytt, moderne utstyr, selv om kostnaden kun er anslått til om lag 200.000kr.

For å sikre at sykehuset i Arendal også i fremtiden skal være et moderne, «stort akutt sykehus», slik man er definert som, er det nødvendig å få på plass tilstrekkelige midler til vedlikehold og fornying av utstyr.

Svar:

Det er Helse Sør-Øst som har ansvar for å fordele de økonomiske rammene fra staten på det enkelte helseforetak i regionen. Helse Sør-Øst har utarbeidet en egen inntektsfordelingsmodell i regionen, som i hovedsak bygger på de samme kriteriene som den nasjonale modellen.

Det er store oppgraderingsbehov ved mange av landets sykehus. Alle investeringer kan ikke gjennomføres samtidig. Det er helseforetakene som har ansvar for å prioritere hvilke investeringer som skal gjennomføres. I tillegg har de ansvar for å vedta årlige budsjetter som inkluderer avsetninger til årlig vedlikehold og midler til investeringer og utstyr. Prosjektene ved Sørlandet sykehus, som representanten Mørland viser til, er større prosjekter som behandles og prioriteres regionalt som en del av Helse Sør-Øst sin økonomiske langtidspan. De økonomiske langtidspanene rulleres og behandles årlig. Her sees de ulike prosjektene i regionen i sammenheng og vurderes også opp mot andre nødvendige prioriteringer. For prosjektene som prioriteres regionalt i Helse Sør-Øst, så finansieres disse i hovedsak gjennom regionale lånemidler og statlig låneopptak.

Jeg legger til grunn at Helse Sør-Øst sørger for en tilfredsstillende nødstrømforsyning ved alle sine sykehus. Helse Sør-Øst har opplyst at ved Sørlandet sykehus i Flekkefjord, Kristiansand og Arendal er strømforsyningsanlegg utført i tråd med gjeldende regelverk fra byggeår eller siste totalrehabilitering. Nye krav til nødstrømforsyning har ikke tilbakevirkende kraft. Sykehuset har derfor ikke fått pålegg om oppgradering fra DSB, som er tilsynsmyndighet. Det er likevel igangsatt utredningsprosjekt for anlegg i Arendal og Flekkefjord, med tanke på en forbedring i henhold til det som ble utført i Kristiansand i 2017. Utredningen er planlagt ferdigstilt høsten 2020.

SPØRSMÅL NR. 1809**Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 10. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

SV jobbet har jobbet for en samboergaranti, og 19.4. 2018 ble dette vedtatt. Likevel har det ikke kommet konkret politikk fra regjeringen.

Hvorfor har denne saken gått så sakte, og når skal de eldre får samboergarantien som SV har jobbet for?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok samboergaranti for eldre på institusjon 19.4.18 med Høyre, FrP, Venstre, MDG og SV.

I denne pandemi-tiden er det viktig for at de som elsker hverandre kan bo sammen. Jeg er forundret at en høring om denne saken ble sendt august 2019, over et år etter vedtaket på Stortinget. Høringsfristen var i november 2019. SV er utålmodig og vi vil ha svar om hvorfor det har tatt så mye tid og når de eldre skal få garantien som de skal ha.

Regjeringen har sendt mange proposisjoner til Stortinget etter at pandemien traff Norge. Det bør også være mulig med denne saken.

Samboergaranti skal være frivillig for parene og flertallet mente at man ved utarbeidelsen av de nasjonale kriteriene for tildeling av langtidsopphold i sykehjem også skal ta inn bestemmelser om samboergaranti, som er uavhengig av ektefelles eller samboers behov for omsorgstjenester.

Vedtaket fra Stortinget 19.4.18:

«Stortinget ber regjeringen om å ta inn bestemmelser om samboergaranti, som er uavhengig av ektefelles eller samboers behov for omsorgstjenester, ved utarbeidelse av nasjonale kriterier for tildeling av langtidsopphold.»

Svar:

Innledningsvis ønsker jeg å gi uttrykk for at jeg deler stortingsrepresentantens engasjement i denne saken. Som representanten er kjent med, er Helse- og omsorgsdepartementet i en ekstraordinær arbeidssituasjon som medfører at flere saker har blitt forsinket. Samboergaranti er en viktig sak for regjeringen, og jeg vil derfor legge frem en samboergaranti så snart det praktisk lar seg gjøre.

SPØRSMÅL NR. 1810**Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Runar Sjøstad****Besvart 12. juni 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Er utenriksministeren positiv til å ta kontakt med sin finske kollega for å forsøke å normalisere forbindelsene på den norsk-finske grensa i Tanadalen?

BEGRUNNELSE:

Tanadalen har bosetting både på Norsk og Finsk side, og innbyggerne er fordelt på kommunene Tana, Karasjok og Finske Utsjok kommune. Under normale omstendigheter fungerer lokalsamfunnene på tvers av riksgrensen, med arbeids pendling, familieforbindelser, naboforhold, skolesamarbeidhandel og kulturaktiviteter. Som en følge av Korona har denne kontakten i all hovedsak stoppet opp

på grunn av stengt grense. Det er bra at man har funnet praktiske løsninger for arbeidspendlere, og jeg registrerer at befolkningen for øvrig har forholdt seg lojalt til de restriksjonene som nå gjelder. Etter to og en halv måned med stengt grense er det imidlertid en forventning i de berørte lokalsamfunnene om at øvrige deler av lokalsamfunnet bør kunne ferdes på tvers av grensa for å utføre dagligdagse besøk og ærender. Jeg er kjent med at det 15. juni skal gjøres en ny vurdering av ferdsel mellom Norge og de andre nordiske landene. Uavhengig av denne vurderingen bør man se på hvilke lempelser som kan gis for lokalbefolkningen i nord. I de tre kommunene er det så langt kun registrert et par tilfeller av Korona smitte. Smit-

tefaren er dermed knyttet til smitteimport fra andre deler av Norge og Finland.

Svar:

Restriksjonene som er innført i sammenheng med koronapandemien medfører spesielt store utfordringer for de delene av befolkningen som samhandler mye med lokal-samfunn på den andre siden av grensen mot våre naboland, både når det gjelder arbeid, skolegang og sosialt liv.

Jeg har stor forståelse for at dette er vanskelig, og regjeringen tar disse problemstillingene på stort alvor.

Pandemien har vist hvor viktig et nært og godt nordisk samarbeid er. Det er tett kontakt og nær dialog mellom Norge og nordiske land, herunder Finland, både på politisk nivå og mellom våre lands smittevernmyndigheter. Regjeringen har besluttet å åpne grensen mot Finland (og Norden for øvrig, med unntak av regioner med et fortsatt høyt smittepress), fra og med 15. juni. Forbindelsene på den norsk-finske grensa i Tanadalen vil dermed være normaliserte fra denne datoen.

SPØRSMÅL NR. 1811

Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 15. juni 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

En oljearbeider kom i klem på fartøyet «North Sea Atlantic» og ble hardt skadet under arbeid på Edvart Grieg-feltet på norsk sokkel. Petroleumstilsynet kommer ikke til å følge opp hendelsen. Ulykken skjedde under arbeid på en norsk oljeinstallasjon, og kan ikke forstås som annet enn petroleumsrelatert.

Mener statsråden at det er riktig at PTIL, som er fagtilsyn for petroleumsvirksomhet, ikke følger opp hendelsen?

BEGRUNNELSE:

En britisk oljearbeider ble skadet da han kom i klem mandag den 25. mai på Edvard Grieg-feltet, som ligger på norsk sokkel i Nordsjøen. Hendelsen skjedde om bord på fartøyet «North Sea Atlantic» i forbindelse med legging av et fleksibelt rør (risere) på havbunnen på Edvard Grieg-feltet. Arbeidet utføres av Technip FMC med Lundin Norway som operatør. Petroleumstilsynet bekrefter at de har mottatt melding om hendelsen, men kommer ikke til å følge den opp videre.

Svar:

North Sea Atlantic er registrert i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS), og underlagt Sjøfartsdirektoratets regelverk med hjemmel i skipssikkerhetsloven og skipsarbeidsloven.

Ulykken skal derfor undersøkes som en sjøulykke og ikke en ulykke under Petroleumstilsynets regelverk.

Sjøfartsdirektoratet mottok melding om ulykken 25. mai 2020. Rederiet har senere sendt inn rapport om sjøulykken til Sjøfartsdirektoratet i tråd med regelverket. Statens Havarikommisjon for Transport (SHT) er etter sjøloven gitt myndighet til å undersøke sjøulykker. Formålet med undersøkelsene er å avdekke årsak til ulykker for å hindre gjentagelse. SHT skal ikke vurdere sivilrettslig eller strafferettslig skyld og ansvar.

Sjøfartsdirektoratet videresendte den mottatte rapporten om sjøulykken til SHT. Sjøfartsdirektoratet har senere fått tilbakemelding om at SHT ikke vil undersøke ulykken.

Verken Nærings- og fiskeridepartementet eller Sjøfartsdirektoratet har instruksjonsmyndighet over hvilke sjøulykker SHT skal undersøke. SHTs avgjørelse om ikke å undersøke denne ulykken innebærer at Sjøfartsdirektoratet selv følger den opp som tilsynsmyndighet.

Sjøfartsdirektoratet har bedt rederiet om å sende dem rapporten etter intern undersøkelse og analyse når denne er fullført. Ettersom ulykken også er av interesse for Petroleumstilsynet er det etablert et samarbeid mellom Sjøfartsdirektoratet og Petroleumstilsynet. De har gjennomført møte for å oppdatere hverandre på situasjonen og avtale videre informasjonsutveksling. Etatene er enige om at reder og feltoperatør skal kalles inn til et møte hvor de ber om en redegjørelse for ulykken. Videre at de fortløpende vil holdes oppdatert om interne granskinger av ulykken både av rederi og feltoperatør.

SPØRSMÅL NR. 1812**Innlevert 3. juni 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 11. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Statsråden beskriver i sitt svar til komiteen på spørsmål 12 til Prop. 38 S om E18, Vestkorridoren, endringene av de opprinnelige planene fra Statens vegvesen. "

Kan statsråden garantere for at det nye forslaget ikke gir økt kapasitet for privatbiler inn mot Oslo, eller er det kun bompengenivået som vil bestemme om vi når mulighet for å nå nullvekstmålet, eller reduksjon i privatbiltrafikken inn mot sentrum som Oslo har bestemt?

Svar:

Etter utbyggingen av E18 Lysaker – Ramstadsletta vil antall kjørefelt på E18 over kommunegrensen mellom Bærum og Oslo ikke bli endret i forhold til dagens situasjon.

Kapasiteten økes heller ikke på andre veier over kommunegrensen som følge av prosjektet. Etableringen av kollektivfelt i hver retning på E18 vil gi lavere kapasitet for biltrafikken sammenliknet med løsningen som er beskrevet i Prop. 38 S (2019-2020). Justeringen av E18-prosjektet innebærer at kollektivdelen styrkes ved etablering av kollektivfelt og utbygging av Lysaker kollektivterminal. Dette, sammen med den øvrige satsingen på gang- og sykkelanlegg, økt jernbanekapasitet og Fornebubanen gjennom byvekstavtalen, vil øke muligheten for å nå nullvekstmålet. Lokale parter har i tillegg mulighet til å ta i bruk en rekke andre virkemidler som vil påvirke trafikktviklingen. Eksempler på slike virkemidler er takstnivået i Oslopakke 3, arealutvikling (fortetting) og parkeringstilgjengelighet.

SPØRSMÅL NR. 1813**Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 8. juni 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Vil regjeringen reversere kuttene i ordningen med lønnsgaranti ved konkurs?

BEGRUNNELSE:

I statsbudsjettet for 2014 kuttet regjeringen i ordningen med lønnsgaranti ved konkurs. Lønnsgarantien ble begrenset til å omfatte krav i én måned regnet fra konkurstidspunktet. Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre mente at kuttet ville være et insentiv til å så raskt som mulig komme seg ut i annet arbeid.

Arbeiderpartiet var imot regjeringen Solbergs innstramminger i lønnsgarantiregelverket. Da kuttet ble gjennomført ble det av Finansdepartementet beregnet at endringene vil få direkte økonomiske konsekvenser for mellom 8 000 og 10 000 mennesker i form av tapt inntekt.

Hvor mange som er berørt vil være påvirket av antall konkurser. Det er grunn til å frykte et økt antall konkurser som følge av korona-pandemien.

I spørretimen 27. mai uttalte statsråden følgende på Stortingets talerstol:

«Jeg mener også det kan være grunn til å se på om man trenger noen endringer i statens lønnsgarantiordning for å ta høyde for den situasjonen vi er i.»

Svar:

Den statlige lønnsgarantiordningen skal sikre at arbeidstakerne får dekket krav på lønn og feriepenger ved konkurs hos arbeidsgiver. I tillegg til å dekke opptjente krav som arbeidstakeren har utestående på konkurstidspunktet, dekker lønnsgarantien også - i en viss utstrekning - lønn i oppsigelsestiden.

Som representanten viser til, er lønnsgarantidekningen i oppsigelsestiden begrenset til å omfatte lønn i én måned regnet fra konkuråpning. Før denne begrensningen ble innført i 2014, kunne en arbeidstaker som ble sagt opp ved konkurs etter omstendighetene ha krav på lønns-

garantidekning for en oppsigelsesperiode på flere måneder etter selve konkursen, uten å utføre arbeid. For å gi arbeidstakerne et ekstra insitament til raskt å komme over i nytt arbeid, ble det derfor vurdert som hensiktsmessig å begrense deknningen for krav opptjent etter konkursåpningen. Det ble ikke gjort en (tilsvarende) begrensning i dekningsperioden for oppsigelsestid før konkursåpning, og dermed heller ikke en begrensning i deknningen av lønn for faktisk utført arbeid. Arbeidstaker som ikke har

kommet over i nytt arbeid etter at dekningsperioden etter lønnsgarantiordningen har utløpt, vil kunne få dagpenger under arbeidsløshet på lik linje med andre arbeidstakere som er arbeidsledige.

Som jeg uttalte i spørretimen 27. mai i år, kan de utfordringene vi nå står overfor som følge av utbruddet av Covid-19 gi grunn til å vurdere om det eventuelt er behov for enkelte endringer i dagens lønnsgarantiregler.

SPØRSMÅL NR. 1814

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Espen Barth Eide

Besvart 11. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Vil Regjeringen bidra til at Norge kan ta en internasjonal lederrolle innen produksjon av blå hydrogen, gjennom i nær framtid å foreta investeringsbeslutning om fullskala karbonfangst og lagring med to fangstprosjekter (Klemetsrud og Breivik) i tillegg til ferdigstillelse av lagringsanlegget Northern Lights?

BEGRUNNELSE:

Verden rundt vokser interessen for hydrogen som et utslippsfritt alternativ til dagens fossile brensler på de feltene der elektrifisering ikke vil være tilstrekkelig. Regjeringen har lagt frem en ny hydrogenstrategi. I strategien omtales hydrogen som fremtidens energibærer og en som vil ta Norge og verden nærmere nullutslippsfremtiden. Det er samtidig urovekkende at hverken den nye hydrogenstrategien, den grønne tiltakspakken eller revidert nasjonalbudsjett gir klare indikasjoner på hvilken rolle blå hydrogen med karbonfangst og lagring vil spille i fremtiden.

Hydrogen vil kunne spille en nøkkelrolle i Norges fremtid som energinasjon. Det kan gi oss en grønnere industri og transportsektor både på land og sjø. Hydrogen kan også bli en viktig eksportartikkel, ikke minst i lys av Europas «Green Deal». Det vil også være et stort potensiale for utvikling og eksport av teknologier som legger til rette for bruk av ren hydrogen på nye felt.

En industriell satsing på hydrogen vil derfor være et viktig verktøy for å skape tusenvis av nye arbeidsplasser, bygge opp nye verdikjeder, samt nå verdens klimamål i tråd med Paris-avtalen. Norge er unikt posisjonert for å spille en avgjørende rolle for å bygge en bro og skape et

marked for både blå hydrogen fra naturgass med karbonfangst- og lagring, i tillegg til grønn hydrogen fra elektrolyse.

En satsing på hydrogenindustri i Norge må sees i sammenheng med utvikling av industriene for karbonfangst og lagring og utbygging av fornybar kraftproduksjon. Fremstilling av blå hydrogen representerer et stort potensial for å sikre avsetning for de norske naturgassressursene på lengre sikt og kan samtidig bidra til å forenkle EUs omskifting til lavutslippssamfunnet ved å tilby en energibærer med svært lave utslipp som kan brukes til å erstatte fossile energibærere på tvers av flere sektorer. Siden slik teknologi omgjør naturgass til et utslippsfritt produkt, vil det også kunne forlenge levetiden for petroleumsindustrien i Norge. Grønn hydrogen, som kan produseres ved hjelp av vind, sol- og vannkraft vil kunne være et viktig norsk bidrag i den fremtidige energimiksen i Europa. Samtidig vil blå hydrogen med CCS vil være viktig for å kunne skalere produksjonen raskt og sørge for at det er nok hydrogen i forhold til det markedet etterspør.

Svar:

Regjeringen vil bidra til å utvikle teknologi for fangst, transport og lagring av CO₂ og har ambisjon om å realisere en kostnadseffektiv løsning for fullskala CO₂-håndteringsanlegg i Norge, gitt at dette gir teknologiutvikling i et internasjonalt perspektiv. CO₂-håndtering er en forutsetning for å produsere ren hydrogen fra naturgass (omtalt som "blått hydrogen").

Regjeringen vil vurdere gjennomføring av fullskala CO₂-fangst, transport og lagring i forbindelse med statsbudsjettet for 2021.

Som det fremkommer i regjeringens hydrogenstrategi, fremstår ikke storskala naturgassbasert hydrogeneksport fra Norge som et realistisk alternativ i dag. Det er imidlertid en mulighet for dette på lengre sikt, dersom faktorer som strengere krav til klimagassutslipp, etterspørsel og betalingsvillighet for blå hydrogen er tilstede. På nåværende tidspunkt er det mest realistisk at norsk naturgass kan spille en viktig rolle i en europeisk hydrogenstrategi.

Produksjon av blå hydrogen faller derfor ikke direkte inn som del av en investeringsbeslutning for fullskalapro-

sjektet, men etablering av en slik infrastruktur vil påvirke muligheten for produksjon av blå hydrogen både i Norge og i Europa. Flere europeiske aktører peker i dag på den norske transport- og lagerinfrastrukturen for CO₂ som aktuell i sine planer for mulig blå hydrogenproduksjon. Sannsynligheten for at det kommer nye fangstprosjekter som vil benytte seg av det norske lageret vil være en viktig faktor i vurderingen av en investeringsbeslutning for det norske fullskalaprojektet.

SPØRSMÅL NR. 1815

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 9. juni 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Hvilke vurderinger gjør statsråden av at forsvaret velger å legge ned et kompani som er gitt i oppdrag som parade-, seremoni-, konsert- og oppvisningsenhet, i tråd med det de er rekruttert til inn til og har arbeidet hardt for og hvordan kan det skje at forsvaret ikke kaller inn tilstrekkelig rekrutter til å fylle dette oppdraget?

BEGRUNNELSE:

3. gardekompani med drilltropp og musikktrupp legges ned fram til ny kontingent tas inn i september. Begrunnelsen er at Forsvaret tok inn for få rekrutter i april og at drillkontingenten må over i annen tjeneste som følge av dette. HM Kongens Garde består av ca. 120 motiverte, hardtarbeidende ungdommer på 20-21 år. De har vært inne i sin førstegangstjeneste siden september/ oktober. Deres tjeneste har vært knallhard, med svært lange, hektiske og fysisk harde dager helt fra første dag. Drilltroppen i HMKongens Gardes 3. gardekompani er en høyt spesialisert gruppe mennesker. Tjenesten i troppen består av store mengder fysisk trening, sluttet orden og geværekseris. Som følge av kronapandemien har alle oppdrag, blant annet besøk til Nord-Makedonia i forbindelse med deres inntreden i NATO, Norgesturne og deltakelse på Edinburgh Tattoo, blitt avlyst. Hele kompaniet hadde håpet at en turne i Norge kunne gjennomføres i sommer, i det minste i militærleirer rundt i landet, slik at de kunne få vist fram det de har øvet på i ni måneder og fylt sin oppgave som parade-, seremoni-, konsert- og oppvisningsenhet, i tråd med det de er rekruttert inn til og har arbeidet hardt

for. Nå gjør dårlig planlegging i forsvaret at troppen i sin helhet ikke får fullført sitt oppdrag.

Svar:

Forsvarsdepartementet er kjent med Forsvarets vurderinger knyttet til at personellet i Hans Majestet Kongens Gardes 3. Gardekompani ikke skal gjennomføre resten av tjenestetiden som forutsatt. Drilltroppen skal overføres til en annen avdeling i Forsvaret og utføre vakt- og sikringsoppgaver. Musikktroppen er ikke omdisponert. Omdisponering av mannskapene skyldes konsekvensene av koronapandemien. Smitteverntiltak for å begrense spredning av covid-19 har medført at arrangementer og oppdrag som kompaniet skulle hatt eller deltatt på er avlyst. Hans Majestet Kongens Garde har innstilt all aktivitet som kan samle publikum, herunder hovedavløsningen på slottsplassen og oppdragene til 3. Gardekompani. I tillegg har eksterne samarbeidspartnere innstilt sine arrangementer i tråd med de nasjonale smittevernstiltakene. Forsvaret har tydelig understreket at om det ikke hadde vært for den spesielle smittesituasjonen ville ikke drilltroppen blitt vurdert til annen tjeneste.

Forsvaret opplyser at omdisponeringen vil gi det berørte personellet en meningsfull og fullverdig førstegangstjeneste i den resterende tjenestetiden. Jeg syns det er fornuftig, siden soldatene ikke kan fortsette sitt oppdrag, at de bidrar til å dekke et annet viktig behov i Forsvaret. Disse gardistene er selektert, godt trent og i stand til å løse et bredt spekter av oppgaver utover drill.

I henhold til forsvarsloven § 64 er det Forsvarets behov som er styrende for bruken av personell som avtjener førstegangstjeneste. Det er ikke uvanlig at mannskaper flyttes for å fylle behov andre steder og i andre avdelinger i Forsvaret.

Det går anslagsvis to år fra Forsvarets avdelinger anmoder om antall som skal avtjene førstegangstjeneste i en gitt kontingent frem til oppmøte. Avdelingens behov kan imidlertid endre seg noe i perioden fra anmodningen er gitt og til soldatene møter frem. I tillegg varierer frafallet mellom innkalling og oppmøte for de ulike kon-

tingentene. De små innrykkene på vår og høst er således mer sårbare for slike svingninger enn de store på vinter og sommer. Som største forsvarsgren har Hæren også et særskilt ansvar for å ivareta Forsvarets behov totalt sett.

Jeg har personlig stor forståelse for frustrasjonen og skuffelsen blant personell tilhørende 3. Gardekompani og deres mange støttespillere. På grunn av den helt spesielle situasjonen koronapandemien har satt oss i blir utallige timer med trening og øving for å nå et høyt nivå, med påfølgende oppvisninger som mål, dessverre ikke en realitet for denne kontingenten i 3. Gardekompani.

SPØRSMÅL NR. 1816

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 11. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil statsråden vurdere endringer i retningslinjene slik at kommunale kinoer blir behandlet likt når det skal tildeles kontantstøtte?

BEGRUNNELSE:

Lillehammer kino, Gjøvik kino og Hamar kino er kommunale kinoer. Hamar kino har fått over 2 mill. kr og Gjøvik kino har fått vel 2,2 mill. kr som kompensasjon for tapte inntekter i forbindelse med korona-viruset. Lillehammer kino har ikke fått noe kompensasjon. At Lillehammer kino ikke får kompensasjon, begrunner kulturdepartementet slik:

«Søknaden tilfredsstiller ikke vilkårene i § 2 da virksomhetens vedtektsfestede formål eller virksomhet/art/bransje slik dette er oppgitt i enhetsregisteret, ikke samsvarer med målgruppen for ordningen.»

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet gjelder kompensasjonsordningen for arrangører i kultursektoren og ikke den såkalte "kontantstøtten", som kompenserer bedrifter med omsetningsfall for en andel av faste, uunngåelige kostnader.

Kompensasjonsordningen for arrangører i kultursektoren forvaltes av Kulturrådet i tråd med regler fastsatt i forskrift 3. april 2020 om midlertidig kompensasjonsordning for arrangører i kultursektoren ved avlysning, sten-

ging eller utsettelse av arrangementer som følge av Covid-19-utbruddet.

Det ble ansett som viktig å få ordningen på plass så raskt som mulig, og det har vært en forutsetning at ordningen skal være mest mulig automatisk og enkel å administrere. Regjeringen har i Prop. 117 S (2019—2020) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2020 foreslått å forlenge den midlertidige kompensasjonsordningen for arrangører i kultursektoren til å gjelde for arrangementer som var planlagt i perioden fra og med 1. mai og til og med 15. juni 2020. Det er imidlertid ikke lagt opp til å endre vilkårene om hvilke arrangører som kan kvalifisere for kompensasjon.

Vilkåret i ordningen om at arrangører må være registrert i Enhetsregisteret følger av forskriften. Det er videre et krav at den som skal kvalifisere for kompensasjon, "i hovedsak formidler, eller gjør kunst og kultur tilgjengelig til allmennheten". Arrangører som mottar 60 pst. eller mer av sine inntekter fra offentlig tilskudd i 2019 er ikke søkeberettigede for kompensasjon i denne ordningen. Disse vilkårene skal sikre at kompensasjon kommer selvstendige arrangører som har kunst- og kulturformidling som hovedformål, til gode.

Kravet om at søkere må være registrert som selvstendig organisasjon i enhetsregisteret er avgjørende for å sikre at det er den faktiske arrangøren og ikke andre som mottar kompensasjon. Jeg legger derfor til grunn at dette vilkåret må fastholdes.

Kulturdepartementet er klageinstans for Kulturrådets vedtak etter forskriften for Kompensasjonsordningen. Departementet har behandlet en sak der en kinovirk-

het er organisert som en avdeling i kommunen uten eget

organisasjonsnummer i Enhetsregisteret og gjort vedtak om ikke å ta klagen til følge.

SPØRSMÅL NR. 1817

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 10. juni 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Kan kommunalministeren redegjøre for dagens prisforskjeller på landoppmåling og samtidig redegjøre for forskjellene i lengden på behandlingstiden?

BEGRUNNELSE:

I 1995 ble det oppnevnt et utvalg for å utarbeide forslag til ny lov. Utvalgets forslag ble lagt fram i NOU 1999:1 «Lov om eiendomsregistrering». Utvalget gikk inn for å opprette et statlig eiendomsregister med kart, «matrikkelen», og at oppmålingsforretninger for etablering av nye eiendommer og måling av grenser skulle utføres av private, godkjente landmålere, på linje med ordningen i Danmark og de fleste andre land i Europa. Oppmåling skulle utføres som privat tjenesteproduksjon der grunneier fritt kunne velge landmålerforetak og der prisene ble dannet i konkurranse. Utvalget foreslo at kommunene fortsatt skulle gi tillatelser om opprettelse og endring av eiendommer etter plan- og bygningsloven og visse bestemmelser i matrikkeloven, samt føre opplysninger inn i registeret, såkalt matrikkelføring. Tillatelser og matrikkelføring ble definert som myndighetsutøvelse, også på linje med ordningen i andre land.

Et mindretall i utvalget gikk inn for at den enkelte kommune kunne bestemme at den alene kunne utføre oppmålingsforretninger.

Før loven av 2005 trådte i kraft, vedtok et nytt storting i 2007 en endring som medførte at kommunene fortsatt skulle ha ansvaret for oppmålingen som en forvaltningsoppgave. Det innebar at krav om godkjent landmålerforetak falt bort. Siden kommunene fikk ansvaret, måtte det også gis bestemmelser om gebyr, varslingsfrister og frister for gjennomføring av forretninger og om klage.

FrP prøvde å endre det kommunale monopolet på oppmåling da de satt i regjering men fikk ikke flertall.

Erfaringene hittil viser at ordningen med kommunalt ansvar for oppmålingen fungerer ulikt rundt i kommunene. Kommunens gebyrer skal være basert på selvkost, men varierer likevel svært mye fra kommune til kommune.

Aftenposten avslørte høsten 2013 at gebyrforskjellene fra kommune til kommune i blant annet Akershus var svært store:

- Prisen på oppmåling av en vanlig eneboligtomt på 750 kvm varierer fra 11 000 til 30 000 kroner.
- Prisen på 2 500 kvm varierer fra 13 500 til 40 000 kroner.
- Prisen på 15 500 kvm varierer fra 16 000 til 68 000 kroner.
- Prisen på 35 500 kvm varierer fra 16 000 til 106 000 kroner.
- Prisen på 205 500 kvm varierer fra 16 000 til 531 000 kroner.

Svar:

Samlet har gebyrer og andre inntekter fra kart- og oppmålingsvirksomhet for norske kommuner bare dekket ca. 60 % av utgiftene i perioden 2015 til 2019 (Kilde: SSB-KOSTRA). Det rapporteres kun for kart- og oppmålingsvirksomheten samlet. Kommunal kart- og oppmålingsvirksomhet omfatter ulike aktiviteter, men hoveddelen er oppgaver som er regulert av matrikkellova.

De samlede gebyrinntektene etter matrikkellova kan i sum ikke overstige kommunens kostnader for arbeider etter matrikkellova (selvkost). Departementet har ikke noe sikkert tallgrunnlag som viser selvkostdekningen for oppgaver etter matrikkellova isolert sett, men KOSTRA-tallene referert over, indikerer at gebyrinntektene for kommunene samlet ligger lavere enn selvkost.

I tillegg til at gebyrene varierer ut fra hvilken selvkostdekning kommunene legger seg på, varierer også oppbyggingen av gebyrregulativene en god del mellom kommunene. Det er vanlig at regulativene tar hensyn til sakens omfang, for eksempel ved at gebyret beregnes ut fra arealstørrelse, antall grensepunkt eller etter medgått tid. Departementet har ingen samlet oversikt over kommunenes gebyrregulativer.

Kommunene rapporterer størrelsen på et standard oppmålingsgebyr (oppmåling ved opprettelse av en bo-

ligtomt på ca. 750 m²) i forbindelse med KOSTRA. I 2019 var medianen for alle kommuner kroner 18 200. Den har hatt en årlig økning på ca. 4% siden 2015.

Halvparten av kommunene hadde et gebyr i 2019 mellom kroner 15 100 og kroner 22 800. 80 % av kommunene lå mellom kroner 12 000 og kroner 27 600. Minste og største rapporterte gebyr var henholdsvis kroner 1750 og kroner 42 000. Det synes ikke å være

noen større relativ variasjon i gebyrnivået mellom kommunene på oppmålingsområdet enn hva gjelder andre tilsvarende områder, som for eksempel byggesaksgebyret.

Kommunene rapporterer i forbindelse med KOSTRA også gjennomsnittlig saksbehandlingstid for oppmålingsforretninger. I 2019 var medianen for alle kommuner 45 dager. Halvparten av kommunene lå mellom 25 og 68 dager. Saksbehandlingstiden har ligget på dette nivået de siste fem årene. Kommunene rapporterte i 2019 til sammen 1048 saker med så lang saksbehandlingstid at

dette ga rett til gebyrnedsettelse (som hovedregel inntreffer dette etter 16 uker). 117 kommuner hadde slike saker i 2019. Tallene svinger noe, men har i hovedsak ligget på dette nivået de siste fem årene.

Fra 1. januar 2020 er beregning av selvkost etter matrikkellova omfattet av de generelle reglene for selvkostberegninger i kommuneloven § 15-1 og selvkostforskriften. Kommunene vil fortsatt ha mulighet til å legge seg under full selvkost for saker etter matrikkellova. For å utjevne forskjeller mellom kommunene er formalisert kompetanse og tilgang på kompetent arbeidskraft viktig. Fra 1. januar 2021 blir det derfor mulig å søke autorisasjon som eiendomslandmåler.

Fra 1. januar 2024 blir ordningen obligatorisk. Da skal alle oppmålingsforretninger bestyres av en autorisert eiendomslandmåler. Med en overgangsordning på tre år, vil både private og offentlige eiendomslandmålere få god tid til å forberede seg.

SPØRSMÅL NR. 1818

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 12. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for at nattog mellom Oslo og Bergen går i sommer?

BEGRUNNELSE:

Vy vil nå kutte i nattogtilbudet på Bergensbanen i sommer. Dette fremstår merkelig all den tid mange kommer til å feriere i Norge og man skulle tro Vy var interessert å profilere sine tilbud. Siden staten bidrar med togkjøp gjennom statsbudsjettet regner jeg med at denne beslutningen ikke er Vy sin alene og at Samferdselsdepartementet kan gripe inn.

Svar:

Utbruddet av covid-19-pandemien førte til at antallet togreisende ble redusert med 80-90 prosent, med en tilsvarende reduksjon i togselskapenes billettinntekter. Stortinget har etter forslag fra regjeringen økt bevilgningen til kjøp av persontransport med tog med 550 mill. kroner. I Prop. 127 S (2019-2020) er det foreslått å øke bevilgningen med ytterligere én milliard kroner. Dette har gjort det

mulig å opprettholde et nødvendig togtilbud for arbeidsreisende og skoleelever, samt at anbefaling om avstand mellom passasjerer fra smitteveilederen for kollektivtrafikk kan overholdes. Når samfunnet nå gradvis åpner opp igjen, er det imidlertid fremdeles få som reiser med toget. Etterspørselen etter togreiser rundt storbyene har tatt seg opp, mens det fortsatt er et lavt passasjergrunnlag på fjerntogstrekningene og for regionale togtilbud.

Til tross for at det er brukt store summer på økonomiske støttetiltak som følge av pandemien, er det fremdeles nødvendig å prioritere tiltak som gir best nytte. Fra månedsskiftet april/mai kjøres det tilnærmet ordinært rutetilbud rundt Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger for å sikre arbeidspending og lokale reisebehov. Det kjøres nattog mellom Trondheim og Bodø siden disse avgangene også er en del av pendlertilbudet. SJ Norge gjenopptar nattogavganger på Dovrebanen fredag og søndag fra og med fredag 12. juni uten at dette er dekket gjennom økt vederlag.

Selv om det blir norgesferie for de aller fleste i sommer, er det fremdeles svært usikkert hvor mange som vil reise med fjerntogene sammenlignet med tidligere år. Basert på forhåndsbestillinger forventer togoperatørene

et vesentlig lavere reisevolum. Videre er nattogene normalt sett mindre brukt i feriene, da feriereisende gjerne vil oppleve togturen på dagtid. Antall reisende med dagtogene på Bergensbanen er fremdeles lavt og Vy kjører med færre avganger enn vanlig. Det er nå to dagavganger hver vei mellom Oslo og Bergen, mot normalt fire. Det vil være naturlig å starte opp igjen nattogavgangene i takt med økt etterspørsel på dagtogene.

Som følge av at antall reisende fremdeles er lavt vil ikke regjeringen nå dekke økte utgifter til togselskapene

for å opprettholde et nattogtilbud. Jernbanedirektoratet er i tett dialog med togselskapene. Det er togselskapene som kjenner kundene og etterspørselen etter togreiser best, og er best i stand til å vurdere hvilke togavganger der kapasiteten bør økes.

Regjeringen vurderer løpende nødvendigheten av å øke togtilbudet for å møte en høyere etterspørsel når den kommer.

SPØRSMÅL NR. 1819

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 12. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å styrke den driftsmessige finansieringen av Stord lufthavn og Ørland lufthavn, slik at fylkeskommunene dermed gis mulighet til å overta tilskuddsansvaret?

BEGRUNNELSE:

Viser til statsrådets svar på spørsmål nr. 1736 fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen vedrørende overføring av tilskuddsansvaret for ikke statlige lufthavner til fylkeskommunene hvor Vestland og Trøndelag fylkeskommune ikke vil overta tilskuddsansvaret for henholdsvis Stord Lufthavn og Ørland Lufthavn først fra 01.01.2021. Dette skyldes ifølge fylkene at driften i dag ikke er tilstrekkelig finansiert.

Svar:

Ikke-statlige lufthavner som Stord og Ørland er et viktig bidrag til norsk luftfart. De ikke-statlige lufthavnene som har inngått tilskuddsavtaler med Samferdselsdepartementet er i dag ikke fullfinansiert. Flysikringstjenesten på Ørland er finansiert av Forsvaret, og tilskuddsbeløpet for Ørland er dermed vesentlig lavere enn for Stord. Utover behovet for flysikringstjeneste, så er det passasjerantallet ved lufthavnen forut for tidspunktet for avtaleinngåelsen som ligger til grunn for beregningen av tilskuddsbeløpet. Ørland lufthavn skiller seg ut ved at den etter avtaleinngåelsen i 2015 har hatt en økning i antall reisende. I perioden har Ørland hatt en firedobling av antall reisende. Til sammenligning har Stord lufthavn hatt en trafikkvekst

på 3,5 prosent i samme periode. Økningen i inntekt i form av startavgift kompenserer ikke for de økte driftskostnadene. Samferdselsdepartementet har derfor tildelt Ørland kommune 3,28 mill. kr i tilleggskompensasjon for 2020, utover det ordinære tilskuddet på 2,24 mill. kr. Dette gir et godt utgangspunkt for overføringen av tilskuddsansvaret til fylkeskommunene.

SPØRSMÅL NR. 1820

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad

Besvart 12. juni 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Kan det bes om en oversikt over departementets siste kostnadsoverslag for nytt regjeringskvartal, både i totalsum og per kvadratmeter, samt en oversikt over statens ti dyreste byggeprosjekt per kvadratmeter de siste 30 årene?

Svar:

Forprosjektet for byggetrinn 1 av nytt regjeringskvartal er nå i slutfasen. Parallelt pågår det arbeid med ekstern kvalitetssikring (KS2). Arbeidet med å anslå kostnadene for byggetrinn 1 er ikke ferdig, og regjeringen har ikke tatt stilling til dette ennå. Det er derfor for tidlig å si noe nå om hva det nye regjeringskvartalet vil koste. Forslag til kostnadsramme for byggetrinn 1 vil bli lagt fram i Prop 1 S for 2021.

Statens ti mest kostbare prosjekter, målt per kvadratmeter, de siste 30 årene fremkommer i tabellen under. Kostnader for statlige byggeprosjekter er strukturert i henhold til NS 3453 – Spesifikasjon av kostnader for et byggeprosjekt. Kostnader til tomtekjøp, brukerstyr og kunstnerisk utsmykning er ikke tatt med i erfaringstal-

lene. Det er viktig å ha med seg at kostnadene for et byggeprosjekt er mer enn bare huskostnaden. Det kan være betydelige kostnader til f.eks. utomhusarbeider, rekkefølgekrav i reguleringsplan og/eller infrastrukturkostnader for enkelte prosjekter.

Erfaringstallene i tabellen er utarbeidet ved at prosjektkostnadene deles på bruttoareal (BTA – bygningens totale arealer med tekniske rom t.o.m. yttervegg). Med kategorien "nybygg" menes også tilbygg og påbygg. Med kategorien "rehabilitering" menes ulik grad av rehabilitering, både innvendige og/eller utvendige arbeider.

Alle tall er justert til samme markedspris fra Prognosecenteret, datert til 4. kvartal 2019. Tallene inkluderer merverdiavgift og prosjekterings- og administrasjonskostnader (ikke kun entreprisekostnader). Av hensyn til sammenligning er merverdiavgift inkludert i sluttkostnaden for museumsbygg, selv om slike bygg normalt har fritak fra denne avgiften. Det må også bemerkres at det er ulike krav til teknisk standard i bygg over tidsperioden. Byggene er bygget på forskjellige tidspunkt, med en viss variasjon i tekniske forskrifter.

Tabell – erfaringstall statlige byggeprosjekter

Prosjektnavn	Bygningstype	Arbeidstype	BTA	Overlevert bruker	Sluttkostnad kr/BTA inkl mva (prisnivå 4.kv. 2019)	Kommentar
Bodø fengsel, påbygg adm.fløy	Lukket fengsel	Nybygg	152	2016	161 682	Lite prosjekt/få m2, lukket fengsel med særdeles strenge krav til sikkerhet
UiB, Bergen museum	Museum	Rehabilitering	2 370	2015	143 624	Gjelder kun aulaen. Rehabilitering av fredet interiør og eksteriør med store takhøyder.
Eidsvollbygningen tilbake til 1814	Museum	Restaurering	2 968	2014	137 309	Særlige krav til rehabilitering av interiør, samt omfattende endringer underveis grunnet arkeologiske funn i kjeller.

Junkerdal tollsted	Bygning for trafikkontroll	Nybygg	1 015	2015	101 955	Omfattende utomhusarbeider (som inngår i kvm-prisen) pga. etablering av reinsdyrvoll og teknisk infrastruktur.
SVV Gol sambruksstasjon	Bygning for trafikkontroll	Nybygg	667	2019	95 680	Pilotprosjekt med uttesting av ulike digitale løsninger. Kontrollhall med store takhøyder (større veggareal å fordele på antall kvm)
Nasjonalbiblioteket Automatlager 2	Bibliotek	Nybygg	1 400	2014	87 663	Lagerhall med takhøyder på 12 m (tilsvarer ca. 4 vanlige etasjer), og derfor mye vegg areal og tekniske installasjoner per kvm. Brukerutstyret er også finansiert i prosjektet - automatiserte lagerløsninger.
Kunst- og designhøgskolen i Bergen	Universitets- og høgskolebygning	Nybygg	14 873	2017	72 368	Omfattende bearbeiding av prosjektet for å redusere kostnader etter arkitekt-konkurranse. Prosjektet ble gjennomført som pilot innen "Lean". En del areal med stor takhøyde.
Ørje-2	Bygning for trafikkontroll	Nybygg og Infrastruktur	1 740	2013	68 515	Prosjektet inkluderer omfattende utomhusarbeider for etablering av kontrollsoner. Kontrollhall med store takhøyder.
HiH Evenstad, nytt adm.bygg	Universitets- og høgskolebygning	Nybygg	1 258	2016	65 760	Pilotprosjekt med uttesting av blant annet bruk av massivt og energiløsninger.
Ila fengsel, ny hovedvakt	Lukket fengsel	Rehabilitering	120	2014	65 515	Lite prosjekt/få m2, lukket fengsel med særdeles strenge krav til sikkerhet

SPØRSMÅL NR. 1821**Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 10. juni 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Er statsråden enig i at alle former for lønnstyveri slik det er definert av Fagforbundet skal inngå i en eventuell ny straffebestemmelse, og vil regjeringen sikre at det blir prioritert tilstrekkelige ressurser til tilsyn og etterforskning av lønnstyveri?

BEGRUNNELSE:

Lønnstyveri, eller wage theft, er et veletablert begrep internasjonalt og henviser til ulike måter arbeidsgiver for egen vinning unnlater å betale arbeidstakerne den lønn og ytelse de har krav på, som tariff lønn/allmenngjort lønn, overtid, feriepenger, obligatorisk/avtalefestet pensjon eller yrkesskadeforsikring. Begrepet omfatter også når arbeidsgiver presser ansatte til å opptre som selvstendig næringsdrivende/kontraktører, og med det frasi seg rett til sykepenger, pensjon, overtidskompensasjon osv., eller når man benytter strategiske konkurser for å unngå å betale sine forpliktelser overfor arbeidstakerne.

Manglende etterforskning, påtale og straff av arbeidsgivere som begår lønnstyveri, svekker arbeidstakernes rettssikkerhet.

Det er kjent at arbeidslivskriminalitet ofte blir nedprioritert i politiet til fordel for andre kriminalitetsområder, og at fagområdet generelt anses å ha lav status. Riksadvokaten har i flere år bedt politidistriktene om å prioritere arbeidslivskriminalitet, uten at dette har gitt de ønskede resultatene.

I Norge har vi ikke hatt et eget begrep for fenomenet lønnstyveri før Fagforbundet introduserte en fornyelse av begrepet, og sørget for at det nå har blitt søkelys på denne problemstillingen i det offentlige ordskiftet. Fagforbundets definisjon av lønnstyveri fremgår i nyhetssak på Fagforbundets hjemmesider 27.05.2020: <https://www.fagforbundet.no/nyheter/a/11221/regjeringen-varsler-tiltak-mot-lonnstyveri-og-adopterer-begrepet/>.

Undertegnende viser til at også regjeringen nå har adoptert begrepet lønnstyveri, og varsler at de nå jobber med forslag til lovendringer som blant annet innebærer egen straffebestemmelse om lønnstyveri.

Undertegnende er imidlertid bekymret for at et eventuelt forslag om skjerping av lovverket fra regjeringen ikke vil følges opp med tilstrekkelige tiltak for å sørge for effektiv håndheving av loven. Politi og kontrolltater trenger en betydelig styrking av ressurser for å kunne føre effektive tilsyn, og det må sikres at disse sakene faktisk prioriteres hos politi og påtalemyndighet. Til nå har regjeringen

vist liten vilje til å prioritere dette. Både politi og tilsyn har betydelig svekket kapasitet til å følge opp lovbrudd etter flere års kutt i budsjettene.

Svar:

Som representanten er kjent med, er Arbeids- og sosialdepartementet i gang med å utrede et eget straffeansvar for arbeidsgiveres lønnstyveri mv., med sikte på et høringsbrev over sommeren. Det er for tidlig å konkludere med hvordan et slikt straffeansvar bør utformes og avgrenses. Det er imidlertid ikke sikkert at det vil være hensiktsmessig å inkludere alle de forhold som Fagforbundet angir på sin liste. For eksempel fremstår det ikke som åpenbart at det å ikke sørge for "lov- og forskriftspålagt verne- og sikkerhetsutstyr" hører hjemme i en straffebestemmelse om lønnstyveri. Det som er sikkert er at slike alvorlige lovbrudd allerede er tydelig straffesanksjonert gjennom arbeidsmiljøloven, se for eksempel arbeidsmiljøloven

§ 19-1 jf. § 3-2 andre ledd.

Til den andre delen av spørsmålet, viser jeg til at regjeringen siden 2014 stadig har styrket arbeidet mot arbeidslivskriminalitet, og samlet sett utgjør økte bevilgninger til dette formålet om lag 104 mill. kroner. I tillegg har regjeringen styrket andre områder som også vil bidra til innsatsen mot arbeidslivskriminalitet, bl.a. med 20 mill. kroner til Servicesenter for utenlandske arbeidstakere (SUA) og 10 mill. kroner til deltakelse i det europeiske arbeidsmarkedsbyrået (ELA). Videre har regjeringen ifm. RnB 2020 foreslått en styrking av hhv. Arbeidstilsynet og Petroleumsstilsynet til økt innsats mot useriøsitet og a-krim.

Etatene rapporterer at arbeidslivskriminaliteten generelt er blitt mer krevende å avdekke fordi kriminelle aktører er blitt mer tilpasningsdyktige, og i økende grad kamouflerer virksomheten sin bak en lovlydig fasade. Dette kan også gjelde for tilfeller av lønnstyveri. Derfor er det nødvendig å videreutvikle det tverretatlige samarbeidet mot arbeidslivskriminalitet. En viktig oppgave for etatene som inngår i dette samarbeidet er også å holde god kontakt med partene i arbeidslivet, oppdragsgivere og berørte virksomheter for å kunne fange opp aktuelle saker.

SPØRSMÅL NR. 1822**Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 11. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre på kort og lang sikt for å styrke finansieringen av KODE i Bergen?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til tidligere skriftlig spørsmål om KODE sin situasjon og fremleggelsen av krisepakken for kulturlivet 29. mai. KODE kunstmuseer og komponisthjem anslås å motta om lag 12 millioner kroner som følge av denne krisepakken. KODE anslår selv at de ligger an til å tape om lag 30 millioner kroner billettinntekter som følge av covid-19 og tiltakene for å begrense smitten av viruset.

Etter hva jeg forstår vil en moderat økning av dette tilskuddet, slik KODE har bedt om, kunne sikre en stabil økonomi for kunstmuseet i 2020.

Det er fremdeles knyttet store bekymringer til om krisepakken vil være tilstrekkelig. Det er også store forventninger til at regjeringen hindrer at Norges nest største kunstmuseum skal havne i et slikt økonomisk uføre igjen allerede neste år.

Svar:

I tilleggsproposisjonen av 29. mai 2020 om fase 3-tiltak foreslår regjeringen en bevilgning på om lag 120 mill. kroner til museer under Kulturdepartementets budsjett. Av dette tilfaller et tilskudd på 12 mill. kroner til KODE. Det er kun ett annet museum som foreslås tildelt et så stort tilskudd gjennom krisepakken.

Sommersesongen er høysesong for KODE og for de andre museene. Koronasituasjonen begrenser museenes muligheter til å generere egeninntekter i 2020. Økningen i statstilskuddet skal bidra til at museene kan holde åpne for publikum.

Jeg har registrert at det er knyttet bekymring til KODEs økonomiske situasjon på lang sikt. Gjennom sin ordinære driftssøknad til Kulturdepartementet har KODE fremmet sitt behov om økning av driftstilskuddet. Dette er et budsjettspørsmål som skal håndteres på vanlig måte som en del av departementets ordinære arbeid med statsbudsjettet for neste år.

SPØRSMÅL NR. 1823**Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 12. juni 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hva vil regjeringen gjøre for at norsk handel med territoriet Vest-Sahara framkommer i SSBs samhandelsstatistikker?

BEGRUNNELSE:

Equinor brøt norsk fraråding mot næringsliv i okkuperte Vest-Sahara i april i år, da eksport av butan ble foretatt om bord på fartøyet Gas Cerberus. Skipet anløp i Kårstø 12. april, med ankomst i den okkuperte delen av det ikke-selvstyrte territoriet Vest-Sahara 20. april. Fartøyet inneholdt anslagsvis 4900 tonn butan. EU-domstolen klassifiserer territoriet som separat og distinkt fra Marokko. Norge

anerkjenner ikke Marokkos krav på territoriet, og har tydelig ekskludert det ikke-selvstyrte territoriet fra bilaterale avtaler med Marokko. Marokkos krav på territoriet er avvist av ICJ. Vest-Sahara behandles i alle sammenhenger fra norsk offisielt hold som separat fra Marokko og territoriet har en egen statistisk landkode.

Norske samhandelsdata som SSB publiserte 15. mai inkluderer imidlertid ikke transporten i april. Det eksisterer ingen SSB-data på norsk Vest-Sahara-handel i hele år 2020, inkludert for kategori '25-27 mineralske produkter'.

Svar:

SSB er ifølge statistikkloven § 4-1 en faglig uavhengig virksomhet, administrativt underlagt Finansdepartementet. Spørsmål om hvordan statistikk, herunder handelsstatistikk, utarbeides vil være omfattet av denne uavhengigheten. Slik uavhengighet er helt grunnleggende for å opprettholde tillit til SSB og SSBs statistikker. Departementet verken kan, eller ønsker, på bakgrunn av dette å involvere seg i utarbeidelsen av enkeltstatistikker.

Finansdepartementet har forelagt spørsmålet for SSB, som svarte følgende:

«Vi viser til skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust angående manglende tall på handel med Vest-Sahara i SSBs utenrikshandelsstatistikk. Datakilden for utenrikshandel med varer som passerer norsk tollgrense, slik som eksempelet stortingsrepresentanten viser til, er tolldeklarasjoner. Når det ikke framkommer import eller eksport med Vest-Sahara som handelspartner i 2020, kommer dette av at det

ikke finnes noen tolldeklarasjoner hvor Vest-Sahara er oppført som opprinnelsesland eller bestemmelsesland. Når det gjelder vurdering av mulige mangler i tolldeklarasjonene som ligger til grunn for statistikken, viser SSB til Tolletaten.»

Finansdepartementet har tatt kontakt med Tolletaten som bekrefter at de ikke har mottatt noen tolldeklarasjoner hvor Vest-Sahara er oppført, verken som bestemmelsesland eller opprinnelsesland.

De oppgir at det kan være tre årsaker til det:

- Det har ikke vært noen forsendelser til/ fra Norge til Vest-Sahara i den aktuelle perioden
- Forsendelser til/ fra Vest-Sahara er deklarerert i TVINN, men med feil angivelse av bestemmelsesland
- Forsendelser til/ fra Vest-Sahara er ikke deklarerert i TVINN (ulovlig vareførsel)

SSB arbeider kontinuerlig med videreutvikling av både datakilder og metoder for å utvikle bedre eller ny statistikk.

SPØRSMÅL NR. 1824

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 12. juni 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

I en sak fra NRK er det avdekket at minst fire store atomkraftkonsern har mottatt forskningsdata fra atomkraftforskninga i Norge som var manipulert. Dette er svært alvorlig og kan ha hatt sikkerhetsmessige konsekvenser.

Hva gjør statsråden for å få full klarhet i hva som har skjedd, hva gjøres for å rydde opp i den sikkerhetsrisiko dette kan ha skapt, og på hvilken måte vil statsråden informere Stortinget videre om saken?

Svar:

Institutt for energiteknikk (IFE) informerte umiddelbart Nærings- og fiskeridepartementet om det interne varselet om mulig forskningsjuks ved IFE Halden. IFE har deretter holdt departementet informert om den interne og eksterne granskning av forholdene. IFE har også informert om den pågående dialogen med berørte kunder for å avklare eventuelle konsekvenser av manipulering av forskningsdata. IFE er et selvstendig forskningsinstitutt organisert som en stiftelse og selv ansvarlig for at egne forskningsaktiviteter og kundeforhold er i tråd med forskningsetiske retningslinjer.

Etter min oppfatning har dagens ledelse ved IFE så langt håndtert saken på en tilfredsstillende måte, og jeg har tillit til at IFE gjør det som er mulig for å avdekke eventuelle konsekvenser av de anmeldte forholdene. Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet fører tilsyn med IFE i saken og har fulgt prosessen tett.

Jeg vil avvente politiets vurdering og resultatet av pågående undersøkelser med å avklare omfang og eventuelle konsekvenser av forskningsjukset, før jeg kommer tilbake med mer informasjon til Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 1825**Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 11. juni 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Telenor faser ut kobbernettet over hele landet, og mange får tilbud om Hjemmebredbånd Mobil i stedet.

Dersom dette tilbudet har så lav ytelse og stabilitet at det ikke kan godkjennes når bredbåndsutbygging finansieres med offentlige midler, hvordan kan statsråden godta at dette produktet skal være alternativet Telenor tilbyr når de faser ut kobbernettet, og hva kan gjøres når levedyktige grender ikke får bredbåndsutbygging til tross for tilskudd til bredbåndsutbygging?

BEGRUNNELSE:

Vassbotn, Vassbotnfjell og Evenesdal i Saltdal kommune er levende bygder med 52 husstander + fritidshus og hytter. Her bor 27 skolebarn, men elendig internett og ingen mobildekning gjør hverdagen unødige vanskelig. Flere eldre mennesker er avhengige av alarm tilkoblet hjemmetjenesten. Et kobbernett som fases ut, og ingen internettforbindelse/mobildekning gjør disse menneskene ekstra sårbare.

Saltdal Kommune har fått offentlig støtte til bredbåndsutbygging i Vassbotn, Vassbotnfjell og Evenesdal og har lyst ut anbudet to ganger. Første gang kom det ikke inn noen tilbud som oppfylte minimumskriteriene. Andre gang var Telenor inne i bildet, men deres løsning Telenors produkt Hjemmebredbånd Mobil, er ikke godkjent av NKOMs regler for offentlige tilskudd. NKOM setter krav til statsstøttede trådløse bredbåndsaksessnett for å sikre god ytelse og stabilitet hos sluttbrukerne. For trådløse nett som er delfinansiert med offentlige midler gjelder blant annet krav om stabile ned- og opplastingshastigheter på henholdsvis minimum 30 Mbit/s og 5 Mbit/s.

Svar:

Tilgang til bredbånd er blitt en grunnleggende forutsetning for mange viktige funksjoner i samfunnet. God digital infrastruktur er avgjørende for næringslivets konkurransekraft, for demokrati og innbyggerdeltakelse, og for å legge til rette for den økende digitaliseringen i alle sektorer. Regjeringen ønsker derfor å bidra til at alle innbyggere og virksomheter kan få god og fremtidsrettet bredbåndstilgang.

Bredbåndstilbudet i Norge har de siste årene bedret seg betydelig, og må sies å være svært godt i internasjonal sammenheng. Ifølge siste dekningsundersøkelse (2019), gjennomført på oppdrag for Nasjonal kommunikasjons-

myndighet (Nkom), har nær 100 prosent av husstandene et grunnleggende bredbåndstilbud, enten i form av fast eller mobilt bredbånd. 86 prosent av husstandene har tilbud om høyhastighets bredbånd (100 Mbit/s eller mer). I spredtbygde strøk har utviklingen vært spesielt god. I 2013 hadde 11 prosent av husstandene i spredtbygde strøk tilbud om fiberbredbånd. I 2019 har dette økt til 45 prosent. Tilbyderne bidrar med store summer hvert år; i 2019 var investeringene på rekordhøye 12 milliarder kroner. Men, det er fortsatt områder i landet uten tilfredsstillende bredbåndstilbud. I slike områder bidrar staten med tilskuddsmidler. Nivået på statlige tilskuddsmidler i 2020 på over 400 millioner kroner, er høyere enn noen gang. Årets tildeling av bredbåndsmidler kan anslås å gi om lag 30.000 husstander, de fleste av disse i spredtbygde strøk, et bedre bredbåndstilbud.

Telenors kobbernett var inntil for noen år siden hovednettet for fasttelefoni og bredbånd. Antall abonnenter som bruker dette nettet, har gått kraftig ned de senere årene. Som et ledd i moderniseringen av fastnettet, har Telenor varslet at kobbernettet skal fases helt ut innen utløpet av 2022. Dette er et stort teknologiskifte, som får konsekvenser for både telefoni- og bredbåndstilbudet. Departementet og Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) er i løpende dialog med Telenor om utfasingen av dette nettet. Telenor har opplyst at selskapet vil videreføre kobbernettet til kunder som ikke har alternativt bredbåndstilbud tilgjengelig. Men, mange kunder som blir berørt av kobbersaneringen, har allerede tilbud om alternativt bredbåndstjeneste, f.eks. via fiber eller mobilt bredbånd (4G). I mange tilfeller får kunden tilbud om Telenors bredbåndstjeneste Hjemmebredbånd Mobil. Denne bredbåndstjenesten bruker Telenors 4G-nett som den underliggende infrastrukturen. Per i dag tilbyr Telenor 10, 30 og 60 Mbit/s på Hjemmebredbånd Mobil.

Bredbåndstjenesten Hjemmebredbånd Mobil, som blant annet benyttes som erstatningsprodukt for kobberbasert bredbånd, er utviklet og tilbudt på Telenors eget initiativ. Tjenesten har ikke vært gjenstand for noen form for "godkjennelse" av departementet. Den gir imidlertid i de fleste tilfeller bedre ytelse enn bredbånd over kobbernettet. Bredbånd over kobbernettet kan i mange tilfeller ikke gi hastigheter over 20 Mbit/s.

Når staten gir tilskudd til bredbånd, stilles det krav om at dette bredbåndet skal gi minst 30 Mbit/s nedstrøms og 5 Mbit/s oppstrøms hastighet. I tillegg stilles det krav om stabil ytelse over tid. Disse kravene stilles blant annet fordi departementet mener at tilbudet må holde et visst

nivå når det skal bygges bredbånd med offentlige midler, blant annet for å ivareta kundenes behov fremover i tid. I tillegg stiller statsstøttereglene en del krav og retningslinjer for bredbåndsnett som finansieres med offentlige midler. Når det gjelder bruk av trådløse nett til statlig finansiert utbygging av bredbånd, fremgår kravene som stilles til slike nett, i veilederen «Krav til statsstøttede trådløse bredbåndsaksessnett», offentliggjort av Nkom 20. mai 2020. Nkom beskriver i veilederen hvordan prosjekteier og utbygger kan dokumentere at kravene til hastighet og stabilitet blir overholdt. I arbeidet med utvikling av disse kravene har det vært tett dialog med tilbydere av trådløst bredbånd. Både fylkeskommuner og bredbåndsaktører har gitt innspill i en egen høringsrunde. Trådløst bredbånd fra Telenor, eller andre tilbydere, kan godkjennes som et bredbåndstilbud som finansieres med statlige midler, dersom tilbudet oppfyller kravene i veilederen.

Representanten spør om hva som kan gjøres når levedyktige grender ikke får bredbåndsutbygging, til tross for tilskudd til bredbåndsutbygging. I de fleste tilfeller vil det være mulig å bygge ut offentlig finansierte bredbåndsnett både med kablet bredbånd (f.eks. fiber) eller trådløst bredbånd (f.eks. basert på 4G- eller 5G-teknologi). I en-

kelte spredtbygde områder vil trådløst bredbånd være en hensiktsmessig løsning, fordi dette ofte kan bygges ut til en lavere kostnad per tilknyttet husstand. Trådløst bredbånd fra Telenor, eller andre tilbydere, kan, som nevnt over, benyttes i offentlig finansiert bredbåndsutbygging så lenge tilbudet som etableres gjennom utbyggingen, oppfyller kravene som er stilt i veilederen «Krav til statsstøttede trådløse bredbåndsaksessnett». Dersom det likevel viser seg at det ikke lykkes å få tilbud som oppfyller de kravene som stilles i ordningen, kan dette trolig løses gjennom å redusere omfanget av prosjektet, det vil si at det planlegges utbygging til færre husstander for den tilgjengelige sum støttebidler. Dersom dette ikke er mulig eller ønskelig, kan en løsning være å øke nivået på støttebidler i prosjektet, i samråd med fylkeskommunen som forvalter ordningen. Nordland fylkeskommune mottok i begynnelsen av mai måned 38,8 millioner statlige kroner som skal gå til bredbåndsutbygging i fylket. Fylkeskommunen står fritt til å bestemme hvor i fylket midlene skal benyttes, så lenge de generelle kravene i ordningen oppfylles, jf. departementets brev til Nordland fylkeskommune 7. april 2020.

SPØRSMÅL NR. 1826

Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Aud Hove

Besvart 12. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Meiner statsråden det er rimeleg at kinoar utan eige organisasjonsnummer, men som har tilbod på line med kinoar med organisasjonsnummer, risikerer å falle utanfor ordninga, og kva vil statsråden gjere for å rette opp i denne skeivheita?

GRUNNGJEVING:

På lik line med andre bransjar er kinobransja også hardt ramma av koronatiltaka. Det viser seg at kompensasjonsordninga for kultursektoren slår svært uheldig ut ved at berre nokre av kinoane kan søkje støtte da eitt av vilkåra for å søkje er krav om organisasjonsnummer.

Som eit døme får Hamar Kino og Gjøvik Kino, som er kommunale KF, kompensasjon, medan Lillehammer Kino, som også er kommunalt men utan eige organisasjonsnummer, ikkje blir kompensert.

Desse tre kinoane er veldig like i størrelse. Ved å bruke organisasjonsnummer som krav for at kinoen kan få støtte utelukkar ein brorparten av norske kinoar. Resultatet er at det er dei store kinoane i sentrale strøk som får støtte, medan dei mindre kinoane i distrikta ikkje får moglegheit til å søkje. Fram til no har ca. 40 av 205 kinoar fått støtte.

Svar:

Kompensasjonsordningen for arrangører i kultursektoren forvaltes av Kulturrådet i tråd med regler fastsatt i forskrift 3. april 2020 om midlertidig kompensasjonsordning for arrangører i kultursektoren ved avlysning, stenging eller utsettelse av arrangementer som følge av covid-19-utbruddet (heretter "forskriften").

Det ble ansett som viktig å få ordningen på plass så raskt som mulig, og det har vært en forutsetning at ordningen skal være mest mulig automatisk og enkel å administrere.

Kompensasjonsordningen for kultursektoren er forelått forlenget og justert i Prop. 117 S (2019–2020) og i Prop. 127 S (2019–2020). Kulturdepartementet vil fastsette regelverk for fordeling av midlene etter at Stortinget har behandlet saken. Det er ikke lagt opp til å endre kravene til arrangøren som følger av forskriften.

Forskriften krever at arrangører må være registrert i Enhetsregisteret, og at den som skal kvalifisere for kompensasjon, "i hovedsak formidler, eller gjør kunst og kultur tilgjengelig til allmennheten". Arrangører som mottar 60 % eller mer av sine inntekter fra offentlig tilskudd i 2019, er ikke søkeberettigede for kompensasjon i denne ordningen. Disse vilkårene skal sikre at kompensasjon kommer selvstendige arrangører som har kunst- og kulturformidling som hovedformål, til gode.

Kommunale kinoer uten eget organisasjonsnummer er ikke selvstendige arrangører, men utgjør en enhet innenfor offentlig virksomhet. Kravet om at søkere må være registrert som selvstendig organisasjon i Enhetsregisteret er avgjørende for å sikre at det er den faktiske arrangøren, og ikke andre, som mottar kompensasjon. Jeg legger derfor til grunn at dette vilkåret må fastholdes.

Kulturdepartementet er klageinstans for Kulturrådets vedtak etter forskriften for kompensasjonsordningen. Departementet har behandlet to saker der kinovirksomheter er organisert som en avdeling i kommunen, uten eget organisasjonsnummer i Enhetsregisteret. I begge sakene er det fattet vedtak om ikke å ta klagen til følge.

SPØRSMÅL NR. 1827

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Masud Gharakhani

Besvart 12. juni 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Har Kommunal- og moderniseringsdepartementet foretatt noen beregning av kostnader knyttet til tapt produktivitet som følge av økt sykefravær ved bruk av åpne kontorløsninger?

BEGRUNNELSE:

For Arbeiderpartiet handler tillitsreform i offentlig sektor om staten er en god arbeidsgiver, der man sammen med ansatte sikrer gode løsninger som bidrar til et godt arbeidsmiljø. Til stadighet hører vi om omorganiseringer, omstilling og nye investeringsprosjekter i staten der ansattsperspektivet ikke er ivaretatt. Det er uakseptabelt.

De ansatte og en rekke fagforeninger har vært sterkt imot at det legges opp til enten faste plasser i åpent kontorlandskap eller såkalte aktivitetsbaserte arbeidsplasser i det nye regjeringkvartalet.

I en studie foretatt av Statens arbeidsmiljøinstitutt fant forskerne Knardahl og Nielsen at sykefraværet i delte kontorer og åpne landskap var henholdsvis 18- og 12 prosent høyere enn for ansatte som hadde tradisjonelle cellekontor.

I møte med koronakrisen har vi også vært vitner til smitteutfordringene knyttet til åpne kontorlandskap. Smitte kan spres via både dråpesmitte og virusrester som

kan ligge på for eksempel tastatur, skrivebord og dørhåndtak og andre flater over flere dager.

I regjeringens rundskriv om normer for energi- og arealbruk for statlige bygg har Kommunal- og moderniseringsdepartementet innført en arealnorm begrenset til 23 brutto kvadratmeter per ansatt. Arealnormen medfører at nybygg vil oppføres med åpne landskap eller delte kontorer.

Svar:

Jeg er opptatt av at statlige virksomheter har sikre, effektive, fleksible og fremtidsrettede lokaler. Effektiv arealbruk er avgjørende for å holde bygge- og leiekostnader nede, samtidig som det gir lavere energibruk og reduserer klimafotavtrykket.

Tall fra databasen statens lokaler viser at ansatte i staten i gjennomsnitt har omlag 30 kvm BTA, noe som er 30 pst. over arealnormen på 23 kvm. Statens arealnorm ligger for øvrig høyere enn gjennomsnittet for kontorareal i privat sektor.

Stadig flere ønsker å jobbe fleksibelt og stedsuavhengig, og veksle mellom fellesløsninger og individuelt arbeid i enerom. Erfaringer med covid-19 viser at vi i større grad har tatt i bruk digitale hjelpemidler, som hjemmekontor med digitale møter. Vi vil nok se økt bruk av digitale møter og hjemmekontor fremover, og tilsvarende redusert

behov for fysisk oppmøte på arbeidsplassen. Det vil også påvirke behovet for arealer i statlige og andre kontorbygg.

Uavhengig av kontorløsning og kontorstørrelse, må vi vurdere risikoer som kan oppstå, iverksette nødvendige tiltak, og forebygge uheldige konsekvenser. Smittekilder på arbeidsplassen er møterom, fellesarealer, resepsjonsområder, heiser, garderober, kantiner og toaletter, samt kollektivtrafikk. Tradisjonelle cellekontorer gir heller ingen garanti mot smitte og sykefravær

Forskning fra Statens arbeidsmiljøinstitutt indikerer økt risiko for sykefravær i åpne kontorlandskap. Som nevnt i mitt svar til stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, datert 27. mai 2020, er årsaken til sykefraværet ikke kartlagt i den nevnte studien. Årsakene til sykefravær kan blant annet være smitte, støy, sosiale eller organisatoriske forhold.

Andre studier utført på dette området (Oddvar Skjæveland, Frode Thuen et al.) viser et annet sykefraværsbilde, der egenmeldt sykefravær i aktivitetsbaserte arbeidsplasser er lavere enn for løsninger med cellekontor alene. Det er med andre ord ikke et entydig bilde av sykefraværet i ulike kontorløsninger. Det er derfor krevende å sammenlikne sykefraværet med produktivitet i åpne kontorløsninger.

Ved alvorlige pandemier, som nå, må vi uansett iverksette mer inngripende tiltak. Økt beredskap for smittesituasjoner innebærer nødvendigvis ikke mer areal per ansatt. Erfaringen fra "koronatiden" er at vi må holde oss hjemme når vi er syke. Hvis vi likevel er friske nok til å jobbe, skal de som kan benytte seg av hjemmekontor.

I dag finnes det ingen god metode for å måle produktivitet i høykompetansemiljøer, som statlig forvaltning. Det er derfor lite kunnskap om hvordan de fysiske forholdene faktisk spiller inn på produktivitet. Vi har derfor ikke kjennskap til at det finnes beregninger av kostnader knyttet til ev. tapt produktivitet som følge av økt sykefravær ved bruk av åpne kontorløsninger. Vi trenger derfor utfyllende kunnskapsgrunnlag for å kunne analysere sam-

menhengene mellom sykefravær, produktivitetstap og produktivitetsgevinster for ulike konkrete kontorløsninger.

Tilligssvar med korrigering, 5. oktober 2020:

Jeg viser til mine svar av hhv. 27. mai og 10. juni 2020 på spørsmål til skriftlig besvarelse, hhv. nr. 1686 fra representanten Kari Elisabeth Kaski og nr. 1827 fra representanten Masud Gharahkhani. I svarene ble det henvist til en studie utført av forskerne Oddvar Skjæveland og Frode Thuen, for å belyse sammenhengen mellom sykefravær, produktivitet og åpne kontorareal. Etter dialog med forsker Skjæveland viser det seg at dette ikke er en studie, men en kronikk med referanse til en annen studie publisert av STAMI (The impact of office design on medically certified sickness absence av Nielsen MB, Knardahl S).

I begge svarbrevene fremkommer følgende avsnitt:

"Andre studier utført på dette området (Oddvar Skjæveland, Frode Thuen et al.) viser et annet sykefraværsbilde, der egenmeldt sykefravær i aktivitetsbaserte arbeidsplasser er lavere enn for løsninger med cellekontor alene. Det er med andre ord ikke et entydig bilde av sykefraværet i ulike kontorløsninger. Det er derfor krevende å sammenlikne sykefraværet med kostnadsbesparelser og andre gevinster ved redusert arealbruk og nye arbeidsformer."

Jeg ser at referansen og gjengivelsen av Skjævelands og Thuens vurdering i mine brev er upresis. Jeg ønsker derfor å korrigere dette.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet har vært i kontakt med forsker Skjæveland. Etter det vi forstår, mener Skjæveland at det er metodiske svakheter og uklareheter i STAMIs studie. Dette gjør at studien ikke gir grunnlag for å konkludere om sammenhenger mellom kontorløsninger og sykefravær. Selv om referansen til en studie fra Skjæveland og Thuen var misvisende, er vurderingene de samme. Det er ikke et entydig bilde av sykefravær i ulike kontorløsninger. Derfor er det krevende å sammenlikne sykefravær med

kostnadsbesparelser og andre gevinster ved redusert arealbruk og nye arbeidsformer.

SPØRSMÅL NR. 1828

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 13. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hva vil Regjeringen gjøre overfor eksportøren og Kårstø for å forhindre at det norske folkets gass eksporteres til

det okkuperte delen av Vest-Sahara i strid med det saharaviske folkets rettigheter?

BEGRUNNELSE:

For andre gang på to måneder fraktes det nå i juni norsk gass fra Kårstø til okkuperte Vest-Sahara. Transportene finner sted i strid med det saharawiske folkets rettigheter og bidrar til å opprettholde Marokkos ulovlige okkupasjon. Utenriksministeren sa i Stortinget i 2019 at Norge slutter seg til EU-domstolens konklusjon om at næringsliv vil være i strid med folkeretten om ikke saharawiene først har avgitt samtykke. Nå tjener det norske folk penger på at et utenlandsk selskap eksporterer våre offentlige norske gassreserver til Vest-Sahara i strid med norske næringslivsråd.

Forrige gang Norge satt i FNs sikkerhetsråd, 5. desember 2002, kommuniserte den borgerlige regjeringen i et brev til norsk næringsliv at:

”Norge har imidlertid ikke anerkjent marokkansk annekasjon av Vest-Sahara. Norge støtter fullt ut den pågående meklingsprosess i regi av FNs sikkerhetsråd med sikte på å oppnå en politisk løsning av suverenitetskonflikten, og vil søke å unngå offentlig norsk opptreden som kan tas til inntekt for et bestemt utfall av FNs meklingsprosess eller anerkjennelse av okkupasjonen.”

Svar:

Norske posisjoner når det gjelder Vest-Sahara ligger fast, og er i tråd med FNs sikkerhetsråds beslutninger. Norge støtter FNs arbeid for å bidra til en politisk løsning på konflikten.

Fra norsk side har vi vært særlig opptatt av å unngå handlinger som kan oppfattes som en legitimering av situasjonen i Vest-Sahara. Norske myndigheter har siden 2007 inntatt en «føre var»-holdning når det gjelder Vest-Sahara, i form av en offisiell fraråding som blant annet understreker at for å forhindre handel, investeringer, ressursutnyttelse og andre former for næringsvirksomhet som ikke er i samsvar med lokalbefolkningens interesser i Vest-Sahara og følgelig kan være i strid med folkeretten, fraråder norske myndigheter slike aktiviteter. Frarådingen er ment som en klar oppfordring til private aktører om å utvise forsiktighet og samfunnsansvar når de vurderer sitt engasjement i Vest-Sahara. Denne frarådingen er offentlig kjent, og fra departementets side er dette kommunisert til norske selskaper på forespørsel eller gjennom annen kontakt med selskapene.

Det foreligger likevel ikke noe rettslig bindende forbud mot eksport og næringsvirksomhet rettet mot Vest-Sahara, inkludert FN-sanksjoner eller restriktive tiltak fra EUs side som innebærer eksportrestriksjoner.

SPØRSMÅL NR. 1829

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 11. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Selv om det er en stor og økende skipstrafikk i Narvik havn er det en nedgang i antall kontroller på grunn av sentralisering av tilsynsmyndigheten.

Kan ministeren se at nedlegginga av Sjøfartsdirektoratets kontor i Narvik er utfordrende i et miljøperspektiv, og kan regjeringen ta initiativ til å opprette en kontrollfunksjon i Narvik for å sikre tilsyn med skipstrafikken?

skip inneholder mellom 5 og 8 millioner liter tungolje. På grunn av luftkvaliteten skal marin diesel benyttes i havna. Bulkskipene skal skifte ballastvann før de når norsk farvann. Noen av båtene blir liggende lenge i havna, med hele mannskapet om bord.

Det er uttrykt bekymring for forurensning i havna, men Narvik Havn har ikke myndighet til å føre tilsyn med skipstrafikken, eller sjekke dagbøker.

BEGRUNNELSE:

Til Narvik havn kommer det ca. 400 bulkskip og 30 cruiseskip årlig, og trafikken er økende. Stor trafikk i havna vitner om aktivitet, og det er bra. Samtidig fører stor trafikk til et økende behov for tilsyn, slik at trafikken ikke utgjør unødig risiko for miljøet. Eksempelvis; Et capesize malm-

Svar:

Sjøfartsdirektoratet er lokalisert med et hovedkontor i Haugesund, sju regioner med 16 tilsynskontorer langs kysten fra Oslo til Hammerfest og en avdeling for registrering av skip i Bergen. Den enkelte region har ansvar for

å prioritere og gjennomføre nødvendige tilsyn innenfor hele regionen.

Sjøfartsdirektoratet driver risikobasert tilsynsvirk-somhet. Dette er bl.a. omtalt i Meld. St. 30 (2018-2019) Samhandling for bedre sjøtryggleik. Med risikobaserte tilsyn som utgangspunkt er Sjøfartsdirektoratet til stede også ut over de stedene kontorene er lokalisert.

Rederiene har selv plikt til å påse at driften av skip skjer i samsvar med gjeldende regler. Sjøfartsdirektoratet har ansvar for å føre tilsyn med norske skip, samt utenlandske skip i norske havner. Direktoratet arbeider risikobasert for at direktoratets ressurser skal brukes der de gir mest effekt. Sertifikatpliktige skip med norsk flagg skal ha tilsyn med fastsatte intervaller. Disse inspeksjonene omfatter blant annet kontroll av krav rettet mot sikkerhetsmessige forhold, miljø og kontroll av arbeids- og levevilkår om bord. I tillegg gjennomfører Sjøfartsdirektoratet uanmeldt tilsyn ved hjelp av en risikokalkulering hvor fokus er på skip med høy risiko. Denne typen tilsyn gjen-

nomføres langs hele kysten, inkludert Narvik. Både i 2019 og i 2020 er miljø valgt ut som fokusområde. Samtlige fartøysertifiseringer og uanmeldte tilsyn har et særlig fokus på rederienes etterlevelse av miljøregelverket. Samtidig har direktoratet de siste årene bedret, effektivisert og økt sine kontroller knyttet til svovelinnhold i drivstoffet på skip. Bruk av håndholdte måleapparater og droner bidrar for eksempel til effektiv og økt kontroll på miljøsidene.

En stor del av skipene som anløper Narvik har utenlandsk flagg. Disse fartøyene kontrolleres gjennom havnestatskontrollsamarbeidet Paris MoU. Norge kontrollerer om lag 550 utenlandske skip hvert år, fordelt langs hele norskekysten. Sjøfartsdirektoratets tall for utførte havnestatskontroller i Narvik viser ikke en reduksjon i antall tilsyn.

På bakgrunn av dette er min vurdering at det ikke er nødvendig å etablere et fysisk kontor i Narvik for å utføre et godt og hensiktsmessig tilsyn som ivaretar både helse, miljø og sikkerhet knyttet til skip.

SPØRSMÅL NR. 1830

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Laabak

Besvart 15. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil regjeringen bidra til at tidsplan for bygging av dobbeltspor realiseres i tråd med gjeldende NTP 2018-2029 fra Haug til Sarpsborg slik at plassering av jernbanestasjoner og trasé gjennom Fredrikstad og Sarpsborg sentrum ikke forblir uavklart i overskuelig fremtid med store konsekvenser for byutvikling i Nedre Glomma?

BEGRUNNELSE:

Satsing på jernbane skal bidra til mer attraktive byer. Dobbeltspor til Fredrikstad (Seut)/Sarpsborg er utsatt til 2029 (Jernbanesektorens handlingsprogram 2018–2029). Svarbrevet fra Jernbanedirektoratet og Bane NOR på NTP-oppdragsbrev 9 kan tolkes dithen at det i andre seksårsperiode (2028–2033) kan bli bygget dobbeltspor fra Haug i Råde til Seut i Fredrikstad, men ikke videre til Sarpsborg. Dermed vil heller ikke ny Fredrikstad stasjon på Grønli realiseres i kommende NTP-periode.

I gjeldende NTP er det lagt opp til bygging av dobbeltspor 16 km fra Haug til Seut i perioden 2018-2023 og fra Seut til Sarpsborg 18 km i perioden 2024-2029. Videre er

dobbeltspor 23 km fra Sarpsborg til Halden planlagt ferdig utbygd i 2034.

Store og sentrumsnære områder er båndlagt i kommunedelplan uten klarhet i videre framdrift for reguleringsplanlegging og utbygging. Grønli, i den nordre utkanten av Fredrikstad sentrum, har siden 1990-tallet vært utpekt som framtidig stasjons- og byutviklingsområde.

Stortinget vedtok å bygge Smaalensbanen i 1873. Vestre linje ble åpnet januar 1878. Dobbeltsporet Østfoldbane har vært planlagt siden 1980-tallet, som betyr at planene om dobbeltspor kan feire 40-års jubileum, og før den muligens bygges vil det trolig ha gått 50-60 år, sammenlignet med fem år tilbake på 1880-tallet.

Til tross for økte kostnadsberegninger og «ny kunnskap» om grunnforhold er det viktig at det stadfestes plassering av jernbanestasjon og trasé gjennom Fredrikstad og etter hvert Sarpsborg sentrum. Det er forståelig at kostnadsreducerende tiltak må på plass, men bør ikke hindre gjennomføring av eksisterende planer.

Båndlegging av store områder rundt planlagt knutepunkt og trasé må tidsbegrenses. Belastningene for beboere og næringsliv som gjennom mange år, tilbake i tid og framtid, er stor og urimelig med tanke på uvitenhet om

hva som skal skje med egen eiendom og nærområde. Muligheten for byutvikling i tråd med sentrale føringer om fortetting rundt knutepunkt er heller ikke mulig med mindre plassering og trasé fastsettes.

Svar:

Bane NOR har i arbeidet med kommunedelplan for Fredrikstad og Sarpsborg kommet frem til at svært krevende grunnforhold, mer kostnadskrevende grunnerverv og ikke minst en særdeles komplisert utbygging i tett befolket byområde gir en dramatisk økning i investeringskostnadene i forhold til det som er lagt til grunn i Nasjonal transportplan 2018-2029. Jernbanedirektoratet og Bane

NOR har på denne bakgrunn foreslått kostnadsreduserende tiltak, samt trinnvis utbygging av prosjektet. Bane NOR har også oppdatert og vurdert tidligere forkastede alternative utbyggingskonsept for strekningen.

Jeg har stor forståelse for at den uavklarte situasjonen medfører ulemper for de berørte kommunene. Samtidig er det nå svært viktig å sikre at vi finner gode transportløsninger på denne strekningen innenfor realistiske økonomiske rammer. Saken har høy prioritet i Samferdselsdepartementet og vi vil gi Jernbanedirektoratet nye føringer for videre planlegging på strekningen, som skal sikre at departementet får et best mulig beslutningsgrunnlag i arbeidet med Nasjonal transportplan for 2022-2033.

SPØRSMÅL NR. 1831

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 12. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil statsråden ta med seg denne problemstillingen når kompensasjonsordningen skal realiseres eller se på andre måter å løse denne utfordringen på?

BEGRUNNELSE:

Tre fotballag rykket i år opp i eliteserien, etter å ha vært i OBOS ligaen ett år. Det er Sandefjord, Aalesund og Start fotballklubber. Naturlig nok var deres inntektsgrunnlag og den økonomiske situasjonen en annen i OBOS ligaen enn det vil bli i 2020 i eliteserien. De ber om at kompensasjonsordningen skal ta utgangspunkt i inntektsgrunnlaget fra 2018, da de var i eliteserien.

Svar:

Koronapandemien har satt svært mange i en utfordrende posisjon. Regjeringen har innført en rekke tiltak for å avhjelpe den akutte situasjonen. Ett av disse tiltakene har vært kompensasjonsordningen for idrett og frivillig aktivitet.

Regjeringen har i forslaget til revidert nasjonalbudsjett og i tiltakspakken for fase 3 foreslått å justere og utvide kompensasjonsordningen. Når Stortingets har behandlet og vedtatt revidert nasjonalbudsjett vil Kulturdepartementet legge frem en ny forskrift for kompensasjonsordningen.

Jeg er kjent med at ikke alle søkere vil kunne vise til regnskapstall for sammenlignbare arrangementer fra tidligere år. Det kan gjelde dersom det var første gang et arrangement skulle gjennomføres eller som i dette tilfellet, at klubbene har rykket opp fra OBOS-ligaen til eliteserien og dermed rimeligvis kunne regne med større omsetning.

Jeg har til hensikt at også disse klubbenes potensielle inntekter skal kunne komme inn under ordningen, etter en konkret begrunnet og dokumentert søknad. Jeg vil komme tilbake til de konkrete dokumentasjonskravene i forskriften.

SPØRSMÅL NR. 1832**Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 18. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Massetesting er viktig for smittesporing, derfor er masse-testing viktig for å ha kontroll på pandemien. Det er enda viktigere når landet åpner opp.

Hvor mange personer blir testet i Norge per uke, hva har regjeringen som målsetting, og når skal alt være på plass?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til artikkelen «Utsetter mål om massetesting» i Dagens Medisin 18. mai:

Helsedirektoratet ga 24. april kommunene beskjed fra om at det nasjonale målet for testing for SARS- Cov-2 var satt til testing av 300.000 personer ukentlig. Kommunene fikk i oppdrag å teste fem prosent av innbyggerne ukentlig.

To uker senere er regjeringens ambisjon lagt til side, skriver Aftenposten. Det fremgår av et brev sendt 7. mai, hvor kommunene i stedet fått beskjed om å teste 1,5 prosent av befolkningen, tilsvarende 100.000 i uken.

Til Adresseavisen sa helseministeren:

- Bedre testing viktig for å lette på tiltak
- Testing, bedre sporing og rask isolering av smitte

er svært viktig i neste fase før vi kan åpne samfunnet mer opp

Jeg viser til land som har drevet massetesting og smittesporing, som har god kontroll i dag og kan konsentrere seg om mindre lokale utbrudd.

Regjeringen lovt massetesting i overgangen til mai måned, men har utsatt dette. Jeg er bekymret for at målet vil bli glemt og at Norge ikke får kontroll når vi nå åpner opp samfunnet igjen før en vaksine er på plass.

Hvis det er mulig, ber jeg om få prosentene for hvor mange som blir testet per kommune og/eller fylkesvis.

Svar:

For å kunne ha kontroll over smitten er det viktig å kunne teste personer med symptomer på Covid-19, slik at smittebærere kan isoleres og nærkontakter kan spores opp og settes i karantene. Gjeldende testkriterier innebærer at alle personer med mistenkt covid-19 skal testes. Dette har vi kapasitet til.

Slik situasjonen er per dags dato har vi lite koronasmitte og også lite luftveisinfeksjoner for øvrig. Dette gjenspeiles i antallet tester som gjennomføres. Testaktiviteten skal stå i forhold til den aktuelle smittesituasjonen. Folke-

helseinstituttet har beregnet at en prøvetakingskapasitet på om lag 1,5 % av befolkningen ukentlig trolig vil dekke behovet for de fleste kommuner gjennom sommeren. Dette tilsvarer en testkapasitet på ca. 100 000 tester pr. uke nasjonalt. Det er likevel viktig å sikre en fleksibilitet i organiseringen, slik at prøvetakingskapasiteten kan økes eller reduseres etter behov. Det kan blant annet være behov for noe mer testing i de deler av landet der det er flest pasienter med smitte. Helsedirektoratet har i sin kommunikasjon med kommunene også lagt vekt på at det skal finnes en beredskap for raskt å kunne nå et nivå på 5 % av kommunens befolkning ukentlig dersom behovet skulle tilsi det.

Folkehelseinstituttet har anslått at det kan oppstå behov for å kunne teste inntil 5 pst. eller om lag 300 000 av befolkningen hver uke. En slik situasjon kan oppstå dersom smitten skulle blusse opp, samtidig som vi er i en årstid med høyere innslag av andre luftveisinfeksjoner. Vi bygger derfor en beredskap for raskt å kunne teste så mange i uken dersom det skulle bli nødvendig til høsten og vinteren som kommer.

I uke 23 ble det testet 12 042 personer. En oversikt over antall og andel testede per kommune fra og med uke 15 oversendes vedlagt.

Vedlegg til svar:

<https://www.stortinget.no/globalassets/pdf/dokumentserien/2019-2020/dok15-201920-1832-vedlegg.pdf>

SPØRSMÅL NR. 1833**Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 11. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Northern Lights er et fullskala CO₂-demonstrasjonsprosjekt i Øygarden som omfatter transport, mottak og permanent lagring av CO₂ i et geologisk reservoar i Nordsjøen. Første brønn er klar men skal prosjektet utvikles videre må det skje i tett samhandling med et modent fangstanlegg. De to norske fangstanleggene ligger ett til to år foran andre anlegg. Norge har mulighet til å ta en ledende posisjon, men tidsvinduet kan være kritisk.

Hvilke kriterier legges til grunn for å innvilge investeringsbeslutning i fullskala CCS?

Svar:

Regjeringen har ambisjon om å realisere en kostnadseffektiv løsning for fullskala CO₂-håndtering i Norge, gitt at dette gir teknologiutvikling i et internasjonalt perspektiv.

Regjeringen redegjorde for status i arbeidet med et fullskala demonstrasjonsanlegg for fangst og lagring av CO₂ i Prop. 85 S (2017-2018) om tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2018. I proposisjonen blir det vist til at blant annet følgende forhold være viktige ved investeringsbeslutning:

- Informasjon fra forprosjekteringsfasen, herunder kostnadsutvikling, risiko, læringseffektene opp mot ressursbruk og om et CO₂-håndteringsprosjekt i Norge vil være et effektivt bidrag i den samlede globale klimainnsatsen.
- Det økonomiske handlingsrommet som gjør det krevende å finansiere prosjektet uten betydelig finansiering fra andre kilder.
- At tilsvarende ressursbruk til andre klimatiltak kan gi mye større utslippsreduksjoner.

SPØRSMÅL NR. 1834**Innlevert 4. juni 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 11. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden gi helseforetakene klarere retningslinjer og økonomi til å gi følgetjeneste av jordmor i tråd med nasjonale føringer?

BEGRUNNELSE:

I områder med mer enn 90 minutters reisetid til fødetilbudet har fødende kvinner rett til følge med jordmor eller kvalifisert fødselshjelper. Tjenesten skal organiseres i et samarbeid mellom kommune- og spesialisthelsetjenesten, med den akuttmedisinske kjeden som legevakt, ambulanse og den kommunale jordmortjenesten. Det legges til grunn et behov for følgetjeneste der det er mer enn halvannen times reisevei til fødestedet. Det varierer fra kommune til kommune hvordan følgetjenesten fungerer, og noen steder er tjenesten ikke etablert. Det er helseforetakene som har ansvar for at fødetilbudet er

forsvarlig og at det tilfredsstillende de nasjonale kvalitetskravene. Øst-Finnmark regionråd har i et brev 12. februar i år bedt sentrale myndigheter sørge for at følgetjenesten er i tråd med retningslinjene, og at ansvar for organisering, rekruttering av jordmødre og finansiering ikke overlates til kommunene. Jeg ber helsestatsråden gjøre rede for hvordan han vil følge opp henvendelsen fra regionrådet.

Svar:

De regionale helseforetakene har fra 2010 hatt ansvaret for organisering av beredskap for følgetjeneste for gravide til fødeinstitusjon, og for følgetjenesten. Det var Stoltenberg II-regjeringen som overførte ansvaret for følgetjenesten fra folketrygden til helseregionene. Overføringen omfattet både leger og jordmødre, og det ble flyttet 3,6 mill. kroner i 2012. I 2018 ble også ansvaret for dekning av utgifter for beredskap for følgetjeneste og for fødsel un-

der transport overført fra folketrygden til helseregionene. Bakgrunnen for endringen var blant annet å tydeliggjøre ansvaret for organisering og finansiering av jordmorhjelp mellom kommuner og regionale helseforetak, og det ble overført 1 mill. kroner fra folketrygden til de regionale helseforetakenes basisbevilgninger. Endringene er gjort innen en kostnadsnøytral ramme slik at de samlet sett ikke anslås å ha økonomiske konsekvenser for staten. Jeg viser også til mitt svar i fjor på spørsmål til skriftlig besvarelse nummer 1558 fra representanten Elise Bjørnebekk-Waagen om finansiering av følgetjeneste og beredskap for følgetjeneste.

På tross av overføring av finansieringsansvar og tydeliggjøring av ansvarsforhold, har det vært utfordringer med følgetjeneste noen steder. At det mangler følgetjeneste, er ikke akseptabelt. Jeg har derfor i oppdragsdokumentet for 2020 gitt helseregionene en klar føring om å få på plass følgetjeneste. Helse- og omsorgsdepartementet vil gå grundig gjennom rapporteringen fra Helse Nord RHF når den foreligger, og følge opp dersom følgetjenesten ikke er på plass. Det er ingen tvil om at de regionale helseforetakene har ansvaret for følgetjenesten. Min samlede vurdering er at det er gitt klare føringer om følgetjeneste.

SPØRSMÅL NR. 1835

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 17. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

For over 12 år siden vedtok Nannestad kommunestyre at høymyra Bjørkemåsan skulle reguleres for boligutbygging. På denne tiden visste man svært lite om den enorme betydningen en myr har for biologisk mangfold, karbonlagring og den vannregulerende effekten som kan hindre store flomskader. For kort tid siden trådte forbudet mot nydyrking av myr i kraft. Dette forbudet vil føre til at mer myr i Norge tas vare på.

Men har statsråden tall på hvor mye myr som bygges ned og vil han ta initiativ til et forbud mot nedbygging, slik samtlige partier etterspurte i sine merknader da nydyrkingssaken ble behandlet på Stortinget i april 2019?

BEGRUNNELSE:

I Innst. 228 L (2018-2019) Innstilling fra næringskomiteen om Endringer i jordlova mv. (klimahensyn ved nydyrking) står følgende:

”Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet, vil imidlertid understreke at det bør utredes om et forbud mot omdisponering av myr som klimatiltak, med forskriftsfestet regelverk for dispensasjonsadgang, bør gjelde alle samfunnssektorer og ikke bare for landbruket.”

I tillegg står det:

”Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, mener et eventuelt forbud mot omdisponering av myr blir mindre inkonsekvent om det gjelder alle samfunnssektorer og ikke bare landbruk.”

Videre står det:

”Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti mener at myra er såpass viktig for både naturmangfold og klimagassutslipp at den fortjener et sterkere vern enn i dag. Norske myrer er levesteder for en rekke arter, er en naturlig og gratis flomdemper og er et enormt karbonlager. Myr dekker 5 pst. av landarealet i Norge og lagrer minst 950 millioner tonn karbon. Dette medlem er positiv til forslaget fra regjeringen, men vil peke på at nydyrking av myr bare er en del av problemet knyttet til ødeleggelse av myr. Nedbygging av myr er også et stort problem. Dette medlem viser til forslaget fra Sosialistisk Venstreparti i Innst. 138 S (2018–2019) om å be regjeringen komme tilbake til Stortinget med et lovforslag om forbud mot generell nedbygging av myr, ikke bare jordbruk.”

Svar:

Eg er glad for at forbudet mot nydyrking av myr no er kome på plass, for det er eit viktig tiltak for klima og naturmangfald. Og eg er einig i at vi òg må gjere noko med nedbygginga av myr. I følgje Noregs klimagassrekneskap vart det bygd ned 76,3 km² organisk jord (myrjord) dei siste 20 åra, altså om lag 3,8 km² pr år.

Om vi ser framover, så har SSB berekna at gjeldande kommuneplanar legg til rette for framtidig utbygging av 2 777 km² (eit areal større enn gamle Vestfold fylke på 2 225 km²), og om lag 8 % av denne utbygginga er planlagt på myr, altså om lag 222 km² myr. Sjølv om det ikkje er slik at alt som er planlagt utbygd faktisk vert utbygd, så viser desse tala at vi har ein jobb å gjere, både for å redusere ned-

bygging av natur generelt og for å redusere nedbygging av myr spesielt.

Kommunane skal ta omsyn til at myr er viktig både for naturmangfald og klima når dei legg arealplanane sine. Det følgjer av plan- og bygningslova og av dei nasjonale forventningane til kommunane si arealplanlegging. Miljødirektoratet rettleiar kommunane om omsynet til miljø i arealplanlegging, og har mellom anna laga eit verktøy for å rekne ut klimagassutslepp som kommunane kan bruke i arealplanlegginga.

Noregs avtale med EU om felles oppfyljing av klimamålene for 2030 inneheld ei eiga forplikting for skog- og arealbrukssektoren: Samla utslepp i sektoren skal ikkje overstige samla opptak. Nedbygging av skog, myr og jordbruksareal ("grøne areal") gir utslepp på om lag 2 million tonn CO₂-ekvivalentar årleg, og gjer òg skade på naturmangfald og andre miljøverdier. Regjeringa jobbar for tida med å lage ein plan for korleis Noreg skal nå klimamåla for 2030. I den samanhengen ser vi òg på korleis vi kan redusere nedbygging av myr og andre grønne areal.

SPØRSMÅL NR. 1836

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 12. juni 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Er det mulig, innenfor dagens system, å innføre antibiotikamerking av kjøttvarer, og kan merket vise hvor mye antibiotika kjøttet inneholder?

BEGRUNNELSE:

Jeg er bekymret over antibiotikaresistens. Mye av problemet kommer fra landbruket. Antibiotika brukes mer til matproduksjon enn til medisin for mennesker.

Ministeren har svart på spørsmålet jeg stilte (Dokument 15:1502) om å minimere import av kjøtt fra dyr som har blitt avlet opp med mye antibiotika. Hvis Norge ikke har muligheter til å begrense kjøttimporten, har jeg ett annet spørsmål med samme mål: mindre salg av kjøtt fra dyr som har blitt avlet opp med mye antibiotika.

God informasjon kan hjelpe folk å velge kjøtt som inneholder mindre antibiotika. Hvis folk velger bort kjøtt fra dyr som har blitt avlet opp med mye antibiotika, vil bruken av antibiotika bli mindre. Da vil vi få færre antibiotikaresistente bakterier i omløp.

Vi har merket «Nyt Norge», så vi har mulighet til å merke norske produkter. Det vil være en fordel å få konkrete tall på kjøttinnpakningen om hvor mye antibiotika som har blitt brukt til det aktuelle produktet. Jeg vet ikke om vi har god informasjon om hvor mye antibiotika som har blitt brukt til kjøtt som vi importerer. Jeg håper at Landbruks- og matdepartementet har tall, men hvis ikke: Er det samtaler med andre land for å få konkrete tall?

Jeg håper at et slikt merke vil vise hvor mye antibiotika kjøttet inneholder, men det kan bli byråkratisk. Kanskje det er mulig å bruke gjennomsnittet fra gårdene og

merke kjøtt fra disse gårdene. Hvis det er umulig å få konkrete, lokale tall fra gårdene i utlandet, vil jeg spørre om vi, innenfor dagens lovverk, kan bruke gjennomsnittet for hvert land for å vise forbrukere hvor mye antibiotika som brukes hvis de kjøper kjøtt fra det landet.

Svar:

Jeg er opptatt av at vi skal ha god forbrukerinformasjon og gode merkeordninger på mat. Når det gjelder kjøtt som importeres til Norge, så må kravene i regelverket med hensyn på dyrehelse og mattrygghet følges. Helsemessig trygg mat er et av de grunnleggende målene i dette regelverket, og merkingen skal gi nødvendige opplysninger slik at forbrukerne kan treffe best mulig valg.

Norge er i henhold til EØS-avtalen forpliktet til å følge det harmoniserte EU-regelverket. Vi kan derfor ikke ha strengere merkekrav enn det som følger av disse reglene. Det er ikke handlingsrom til å kunne pålegge obligatorisk tilleggsmerking.

Jeg legger stor vekt på det internasjonale arbeidet for å unngå unødvendig og uheldig bruk av antibiotika og redusere utvikling av antibiotikaresistente bakterier. På samme måte som Norge, er EU opptatt av å redusere forbruket av antibiotika til dyr. EU har per dags dato ikke fastsatt regelverk for å hindre import av kjøtt fra land som bruker mye antibiotika til matproduserende dyr. Det er heller ikke etablert et system som vil gjøre det mulig å spore bruk av antibiotika på enkelt dyr, eller i besetningen og det enkelte matprodukt. EU jobber for å få på plass et system som kan gi informasjon om antibiotikabruk per dyreart. Mattilsynet deltar aktivt i dette arbeidet for å

påvirke utviklingen av gode systemer for overvåkning av antibiotikabruk hos matproduserende dyr.

Norge har som kjent et svært lavt forbruk av antibiotika til produksjonsdyr sammenliknet med de fleste andre europeiske land. Selv om det i EU-regelverket foreløpig ikke er krav om obligatorisk antibiotikamerking, er det likevel mulig for næringen å etablere frivillige merkeordninger. Dette benyttes av flere norske produsenter, og som representanten nevner er merkeordningen Nyt Norge et eksempel på dette.

Det er ingen tvil om at den globale utviklingen i forbindelse med antibiotikaresistens er en av de største helseutfordringene vi står overfor i dag. Utfordringene må møtes gjennom internasjonalt samarbeid innenfor mange ulike sektorer; folkehelse, dyrehelse, mat og miljø.

Norge er pådriver i det internasjonale arbeidet mot antibiotikaresistens

Norge støtter aktivt opp om WHO, FAO og OIE (Verdens dyrehelseorganisasjon) sitt mål om at alle land skal utvikle nasjonale handlingsplaner mot antibiotikaresistens (Global Action Plan). I tillegg bidrar vi inn i WHO, FAO og OIE sitt arbeid med å få til harmonisert integrert overvåking av forbruk av antibiotika og antibiotikaresistens på globalt nivå.

Det er også iverksatt et tverrdepartementalt arbeid for å videreføre den nasjonale strategien mot antibiotikaresistens (2015-2020) fra 2021. LMD deltar sammen med HOD, NFD, KLD og UD i dette arbeidet. Et av hovedmålene i den nasjonale strategien er at Norge skal være en sterk pådriver i det internasjonale arbeidet på dette området.

SPØRSMÅL NR. 1837

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Arild Grande

Besvart 11. juni 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Når kommer Skattedirektoratets informasjon om hvordan virksomhetene kan sende inn søknad om utsettelse av innbetaling av merverdiavgift, og har statsråden sørget for at ev midler virksomhetene som søker på slik utsettelse måtte ha satt av til utbetaling av feriepengene ikke fører til avslag med begrunnelse at virksomheten har likviditet?

BEGRUNNELSE:

Viser til statsrådets svar på skriftlig spørsmål nr. 1724 fra undertegnede hvor statsråden skriver:

«merverdiavgiftspliktige virksomheter som får problemer med å betale merverdiavgiften 10. juni, kan søke om individuell betalingsutsettelse etter den nye ordningen»,

og videre:

«Skattedirektoratet vil innen kort tid informere om hvordan søknad kan sendes inn».

Undertegnede forutsetter at en viktig begrunnelse for en slik utsettelse er at virksomhetene skal kunne ha midler til å utbetale feriepengene. Frist for betaling av merverdiavgift er 10. juni, om 5 dager inkludert helg.

Svar:

Skattedirektoratet har lagt ut informasjon om hvordan virksomhetene kan sende inn søknad om betalingsutsettelse på [skatteetaten.no: https://www.skatteetaten.no/skjema/betalingsutsettelse/](https://www.skatteetaten.no/skjema/betalingsutsettelse/). Her er også direktoratets retningslinjer publisert hvor de nærmere vilkårene for betalingsutsettelse fremgår. Onsdag 10. juni ble det åpnet for søknader via Altinn.

De nye bestemmelsene som Stortinget har vedtatt i skattebetalingsloven § 15-4 og SI-loven § 8, skal legge til rette for mer fleksible regler om utsatt betaling. Det åpnes for en mer skjematisk vurdering av søknader om utsatt betaling av skatt og avgift, herunder for krav på merverdiavgift.

For næringsdrivende er det blant annet et vilkår for betalingsutsettelse at selskapet er midlertidig ute av stand til å innfri sine krav som følge av Covid-19-utbruddet. Dette innebærer at virusutbruddet må ha medført inntektsbortfall og/eller økte kostnader, og at selskapet av den grunn har problemer med å innfri sine krav. Det stilles ikke vilkår om at selskapet ikke kan ha innestående midler på konto. At selskapet har satt av penger til utbetaling av feriepengene, vil ikke føre til at søknaden avslås.

SPØRSMÅL NR. 1838**Innlevert 7. juni 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 17. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil samferdselsministeren be Stortinget om å vedta en ny finansieringsplan for Rogfast som er uavhengig av uønsket trafikkvekst, i lys av at trafikken over Boknafjorden har stagnert de siste fem årene?

BEGRUNNELSE:

Det er varslet at samferdselsministeren vil sende Rogfast tilbake til Stortinget fordi verken kostnader eller inntekter er i samsvar med vedtatt finansieringsplan. Kostnadsreduksjon skjer nå på bekostning av sikkerhet ved å redusere tunnelprofilen og fjerne forsterket midtoppmerking.

Finansieringen av Rogfast er hovedsakelig basert på bominntekter, og er avhengig av voksende trafikkvolum. Men trafikken over Boknafjorden har stagnert ved en ÅDT på rett under 4200 siden 2014. På grunn av koronapandemien blir den forutsatte trafikkveksten mer og mer usannsynlig.

Det er ellers i NTP-prosessen lagt vekt på at transportsektoren skal vise hvordan den kan nå sine sektorvise mål for utslippskutt. I lys av livsløpsanalyser er det selv med

stor framgang i utvikling av lavutslippsteknologi usannsynlig at 2030-målet kan nåes ved videre trafikkvekst.

Flere fylkeskommuner og større byer, blant annet Vestland og Bergen, har i NTP-høringsuttalelser uttrykt et ønske om å styrke nullvekstmålet. De mener vedlikehold, rassikring og opprusting av eksisterende veinett er viktige enn nye fjordkrysninger.

Svar:

Jeg har mottatt en grundig vurdering av kostnader, gjennomføring og finansiering for E39 Rogfast fra Statens vegvesen etter etatens gjennomgang av prosjektet. Etatens vurdering peker på flere utfordringer ved prosjektet.

Det vil nå bli gjennomført en ekstern kvalitetssikring KS2 av prosjektet, der både finansieringsopplegget og kostnadssiden i prosjektet gjennomgås på nytt. Deretter vil jeg foreta en samlet vurdering av problemstillingene i saken.

Tidsplanen for kvalitetssikringen innrettes med sikte på å fremme saken for Stortinget innen utgangen av 2020.

SPØRSMÅL NR. 1839**Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø****Besvart 15. juni 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Vil statsråden sjå til at det blir etablert eit systematisk samarbeid mellom lokalt brannvesen og lokale bønder, for å styrke brannberedskapen i distrikta og på bygdene?

GRUNNGJEVING:

Under storbrannen i Lærdal i 2014 vart bidraget frå lokale bønder med gjødselvogner peikt på som avgjerande for at ikkje fleire av dei verna trehusa på Lærdalsøyri brann ned. Under ein fjøsbrann i Guddal i Fjaler 3. juni i år, vart tre bustadhus og kring 20 kyr berga av raske respons frå naboar med gjødselvogner.

Leiaren i Sogn og Fjordane Bondelag, Anders Felde, tar no til orde for at bøndene må bli ein del av brannberedskapen på bygdene, og avdelingsdirektør Johan Marius Ly i Direktoratet for samfunnssikkerheit og beredskap seier til NRK at lokale bondelag og brannvesenet bør samarbeide om dette.

Svar:

Gjeldende brannvernregelverk og veiledning til dette legger til rette for et systematisk samarbeid mellom lokale brann- og redningsvesen og lokale bønder for å styrke brannberedskapen i distriktene og på bygdene.

Kommunene har en lovpålagt plikt til å sørge for etablering og drift av et brann- og redningsvesen som kan ivareta forebyggende og beredskapsmessige oppgaver på en effektiv og sikker måte. Kommunene plikter også å samarbeide med hverandre og med andre beredkapsorganisasjoner og å inngå avtaler som legger til rette for å motta eller yte bistand ved behov. I alle kommuner vil det kunne skje brann- og ulykkessituasjoner som utvikler seg annerledes eller blir mer omfattende enn forutsatt, og det er da avgjørende at brann- og redningsvesenet har etablert samarbeidsavtaler eller bistandsavtaler med de ressursene som finnes i rimelig nærhet.

Regelverket stiller minimumskrav til antall brann- og redningspersonell i innsatsstyrken til brann- og redningsvesenene, og lokale bønder er en del av rekrutteringsgrunnlaget i ansettelsen av deltidsbrannpersonell. Lokale bønder kan også inngå i reservestyrkene til brann- og redningsvesenet. Kommunene plikter å sørge for særskilte reservestyrker dersom tilstrekkelige personellressurser for de innsatssituasjonene som kan forventes, ikke opp-

nås med egne beredskapsstyrker og avtaler. I områder hvor det er betydelig fare for skogbrann har brannsjefen, i samråd med de lokale skogbruksmyndighetene, plikt til å organisere en særskilt reservestyrke for innsats ved slike branner. Reservestyrker og skogbrannreserve er ordninger som har bestått i sin nåværende form siden 1995.

Det er opp til den enkelte kommune å ha oversikt over beredkapsressurser i sitt område og sørge for at disse kan benyttes i brannberedskapen. Blant landets 205 brann- og redningsvesen er det i dag noe ulik tilnærming til hvordan lokale bønder benyttes i brannberedskapen; noen har lokale bønder i reservestyrken og andre har avtaler klare når behovet for bistand fra lokale bønder oppstår under innsats.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) har gjennom blant annet tilsyn med brann- og redningsvesenene og veiledning om regelverket oppfordret til samarbeid med og bruk av lokale bønder og andre ressurser i brannberedskapen.

SPØRSMÅL NR. 1840

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 18. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Mener statsråden det er problematisk at konsulentselskapene som bistår med å lage uavhengige konsekvensutredninger er medlem i samme organisasjon som vindkraftselskapene, og hvordan vurderer statsråden Heikki Holmås sin habilitet?

BEGRUNNELSE:

Det er svært høyt konfliktnivå knyttet til utbygging av vindkraft og en del av utfordringen er manglende tillit til prosessene. Det stilles spørsmålstegn rundt kvaliteten på konsekvensutredningene knyttet til prosjekter, og vedtak mangler legitimitet i befolkningen. 5. juni kunne NRK melde at flere av konsulentselskapene som utarbeider konsekvensutredninger, om blant annet konsekvensene for naturen, er medlem i organisasjonen Norwea. Norwea er en interesseorganisasjon som har som mål å fremme norsk vindkraft. Både Multiconsult, Norconsult og Rambøll er medlem i sammen organisasjon som flere vindkraftselskaper. Heikki Holmås har til alt overmål en lederrolle i Multiconsult, som gir uavhengige råd og vide-

reformidler kunnskap til myndighetene om konsekvensene av landbasert vindkraftutbygging, samtidig som han har styreverv i Norwea. I kunnskapsgrunnlaget for nasjonalramme for vindkraft har Multiconsult utarbeidet store deler av teksten i minst en av tema-rapportene. Det stilles nå spørsmålstegn rundt habiliteten til Holmås.

Svar:

La meg innledningsvis få klargjøre at jeg ikke kan uttale meg generelt om Heikki Holmås' habilitet. Heikki Holmås er ikke underlagt forvaltningslovens habilitetsregler, og spørsmålet om habilitet er heller ikke knyttet opp til noe oppdrag Holmås utøver på oppdrag fra mitt departement. Spørsmålet om Holmås' habilitet er derfor først og fremst noe Holmås får vurdere selv.

Jeg er opptatt av at konsekvensutredninger som utarbeides i tilknytning til søknader om energi- og vassdrags tiltak er av god kvalitet i samsvar med lovverkets krav. Den enkelte medarbeiders deltakelse i interesseorganisasjoner er det opp til selskapene selv og de respektive interesseorganisasjonene å vurdere.

Konsekvensutredninger i vindkraftsaker har sitt grunnlag i reglene i plan- og bygningsloven og forskrift om konsekvensutredninger. Regelverket om konsekvensutredninger forvaltes av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Klima- og miljødepartementet. NVE er ansvarlig myndighet for tiltak som skal utredes som ledd i konsesjonsbehandling av tiltak etter energi- og vassdragslovgivningen.

NVE skal fastsette utredningsprogram og omfanget av programmet, og skal gjennomgå utredningene slik at alle

krav er oppfylt. Utredningene sendes også på høring som ledd i konsesjonsbehandlingen av søknaden. Dersom NVE eller en høringspart, for eksempel en annen sektormyndighet, mener at konsekvensutredningene har mangler, kan det stilles krav om tilleggsutredninger.

I stortingsmeldingen om konsesjonsbehandling av vindkraft, som jeg vil oversende Stortinget om kort tid, kommer jeg til å fremme flere tiltak for å styrke og forbedre konsekvensutredningene i vindkraftsaker.

SPØRSMÅL NR. 1841

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 15. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden rydde opp i svakhetene i systemet, som gjør at man kan misbruke AutoPass-brikker til å betale mindre enn man skal, hvilke tiltak vil statsråden iverksette, og når forventer statsråden at dette skal være på plass?

BEGRUNNELSE:

Bladet Motor kunne 5. juni avsløre at det skal være mulig for bilister å bruke AutoPass-brikker som er registrert på elbiler i bensin/dieselbiler uten at dette oppdages. Det gjør at disse betaler mye mindre enn de som følger reglene og betaler for den bilen de faktisk kjører. Elbiltakst er som regel enten sterkt redusert eller gratis. Dette bruddet på avtalevilkårene for bombrikke kan Motor fortelle er lett å gjennomføre og blir sjelden eller aldri kontrollert.

Denne juksingen går utover bilister som gjør som de skal og følger reglementet. Det er derfor viktig at dette følges opp av myndighetene og blir rettet opp i. Det er allerede på plass systemer som kontrollerer biler som kjører gjennom bomsnitt uten brikke, det burde eksempelvis være mulig å benytte disse til en automatisert kontroll av biler med brikke.

Fremskrittspartiet er mot bompenger og ville helst løst situasjonen som tillater juksing ved å fjerne bomstasjonene for alle. Imidlertid er det viktig at systemet som er på plass ikke lar seg utnytte og er mest mulig rettfærdig overfor de som blir belastet for passeringer. Dette handler også om folks tillit til myndighetene.

Svar:

AutoPASS er et system som har automatisert bompengereinnkrevingen i Norge. Systemet har bidratt til å effektivisere innkrevingen samt bidratt til at en større andel av innkrevde midler går til formålet med ordningen. I tillegg har AutoPASS bidratt til at det i byområdene nå er mulig å bruke bompengereordningen til å påvirke sammensetningen av bilparken og regulere trafikken. Det er altså mange fordeler med denne innkrevingsløsningen, men i likhet med alle automatiserte betalingsløsninger vil det dessverre være noen som forsøker å svindle systemet – og som klarer det. Vi har likevel valgt å ta i bruk slike løsninger selv om det kan innebære en risiko for at noen svindler, eller at passeringen blir priset feil av andre årsaker.

Bakgrunnen for dette er at løsningen samlet sett lønner seg for samfunnet. Det er viktig å poengtere at dette likevel ikke betyr at det ikke er viktig å sette inn tiltak for å redusere svinnet. Dette er noe det arbeides kontinuerlig med. Bompengeselskapene har også mulighet til å foreta stikkprøver for å verifisere at det er riktig brikke som er montert i kjøretøyet. For en del år siden gikk debatten høyt om misbruk av bombrikker fra lette kjøretøy i tungbiler – noe gjorde det mulig å slippe unna med rimeligere bomplasseringer. I 2015 ble det ved forskrift innført et krav om obligatorisk brikke for tunge næringskjøretøy. Regelverket stilte krav om at tunge kjøretøy i næring skulle ha montert gyldig brikke med gyldig avtale i kjøretøyet. Ordningen blir kontrollert av utekontrollen til Statens vegvesen, og brudd på regelverket medfører forelegg på 8 000 kroner. Denne ordningen har så å si fjernet misbruk med bombrikker i tunge kjøretøy.

Trafikanter som har brikkeavtale, inngår en Auto-PASS-avtale med sitt bompengeselskap. Feil bruk av brikke vil være et brudd på denne avtalen, jf. at det der heter at brikken ikke skal benyttes i andre kjøretøy enn det kjøretøyet avtalen er registrert på.

Antallet passeringer i bomstasjonene i Norge har økt betydelig de siste årene. I 2019 var det om lag 880 millioner passeringer. Om lag 93 prosent av disse var lette kjøre-

tøy. Den store økningen av bompasseringer de siste årene har ført til at Statens vegvesen nå ser på hvordan det kan være mulig å lage mer effektive kontrollmekanismer. I forbindelse med at det nå utvikles en ny teknisk systemløsning for bompengeneinnkreving som er planlagt satt i drift i 2021, legges det nå til rette for en løsning som muliggjør at passeringer som foretas med en uriktig brikke prises i riktig takstgruppe for det aktuelle kjøretøyet.

SPØRSMÅL NR. 1842

Innlevert 7. juni 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 12. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Stortingsfleirtallet har vedtatt å innføre NIPT test som primærtest for alle gravide kvinner som har risiko, og i tillegg å gjøre testen tillat for alle samt at dette skal gjelde fra 1.7.20.

Korleis tenker regjeringa at dette skal rammast inn, kva kostnader vil dette medføre helsetenesta, kva informasjon vil bli gitt kvinnene og vil det vere tillat for private firma å annonsere for NIPT- test?

Svar:

Stortinget har vedtatt mange endringer i bioteknologiloven, og at de fleste skal tre i kraft allerede fra 1. juli i år, med unntak av eggdonasjon som trer i kraft senest 1. januar 2021. Samtidig har Stortinget også fattet en rekke anmodningsvedtak.

Regjeringen arbeider nå med å iverksette lovendringene Stortinget har vedtatt, og følge opp anmodningsvedtakene.

Noen av anmodningsvedtakene, som ikke har vært utredet tilstrekkelig i forkant, må utredes nærmere før gjennomføring. Dette må gjøres for at endringene skal kunne gjennomføres på en forsvarlig måte, innenfor de til enhver tid gjeldende økonomiske og ressursmessige rammer. Dette handler blant annet om konsekvenser for prioritering i helsetjenesten, og hensynet til de som oppsøker tilbudene.

Helse- og omsorgsdepartementet har gitt oppdrag både til Helsedirektoratet og helseforetakene knyttet til iverksetting av loven. Det vil også bli gitt oppdrag om nødvendige utredninger av andre spørsmål knyttet til anmodningsvedtakene og lovendringene.

SPØRSMÅL NR. 1843**Innlevert 7. juni 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 12. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at kollektivselskaper, enten de er offentlig eid og/eller kjører på oppdrag fra det offentlige, ivaretar kundenes rett til å gjøre opp med kontanter?

BEGRUNNELSE:

Justisministeren svarte til undertegnede følgende 20. mai (Dokument nr. 15:1611) at:

”Når betaleren er forbruker, er retten til å betale med kontanter overfor en næringsdrivende betalingsmottaker fastsatt i lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag (finansavtaleloven) § 38 tredje ledd. Det er ikke innført unntak for denne rettigheten av smittevern hensyn. Forbrukere har derfor fremdeles rett til å betale med kontanter.”

Det antas at denne konklusjonen blant annet har sammenheng med følgende vurdering fra Folkehelseinstituttets, publisert på Norges Banks nettsider 8. mai i år:

”Ut fra gjeldende kunnskap, vurderinger gjort av andre myndigheter og på basis av vår egen kunnskapsoppsummering foreligger det ingen indikasjoner på at bruk av kontanter som betalingsmiddel representerer en risiko for spredning av COVID-19 og det er heller ingen indikasjoner for at bruk av kontanter representerer noe høyere risiko for kontaktsmitte enn ved PIN bruk”

I Romerikes Blad 7. juni kan man lese om en eldre mann i Lillestrøm kommune som grunnet korona-pandemien ikke lengre får kjøpt billett på den lokale bussen. Pressekontant i Ruter, Sofie Bruun, bekrefter at det ikke er mulig å kjøpe billetter ombord på deres busser nå fordi

”av smittevern hensyn har vi stoppet kontantsalget ombord.” Ruter står i dag for over halvparten av landets kollektivtransport, ifølge deres egne nettsider.

Undertegnede har forståelse for at man i en akutt fase av korona-pandemien har ønsket å minimere nærkontakt mellom passasjerer og sjåfør på bussene. Samtidig innebærer det en stor forskjell å f.eks. anmode de reisende om å la være å betale med kontanter og å nekte dem å gjøre det. Så langt undertegnede kjenner til er andelen som betaler med kontanter ved billettkjøp på busser i utgangspunktet relativt lav. Det burde således være mulig å ivareta forbrukernes rett til å betale med kontanter, samtidig som man ivaretar smittevern hensyn. En absolutt kontantnekt skaper store utfordringer, ikke minst for de grupper i samfunnet som ikke med enkelthet kan velge elektroniske betalingsløsninger.

Svar:

Det er ikke gjort noen unntak fra forbrukeres rett til kontant betaling etter finansavtaleloven § 38 på grunn av smittevern hensyn.

Busselskapene vil imidlertid kunne oppfordre passasjerene til å unngå kontant betaling dersom de har mulighet til dette. Etter hva jeg er kjent med er dette en ordning som fungerer godt for eksempel innenfor butikknæringen.

Jeg regner med at busselskapene klarer å balansere behovet for smittevern med plikten til å motta kontant betaling fra forbrukere.

SPØRSMÅL NR. 1844**Innlevert 7. juni 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 12. juni 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvilke muligheter vil de kunder som ikke har bankkort men annen gyldig legitimasjon, ha til å kunne sette inn og ta ut kontanter når kontantløsningen via postkontor og ”Post i butikk” erstattes med ”Bank i butikk” fra 1. juli?

BEGRUNNELSE:

Fra 1. juli kan man ikke lengre sette inn kontanter på postkontoret eller i Post i Butikk. DNB har i stedet inngått en ny avtale med BankAxept og Vipps for kontanttjenester. «Bank i Butikk»-løsningen vil innebære at kundene kan

sette inn og ta ut kontanter via bankterminalene i utvalgte dagligvarebutikker.

Svar:

Bankene har det siste året etablert et felles rammeverk for innskudd og uttak av kontanter i butikker, gjennom samarbeidet i Finans Norge og Bits AS (finansnæringens infrastrukturselskap). Bits AS fastsatte i fjor et generelt regelverk som regulerer bankenes rettigheter og plikter, og gebyrer bankene imellom. Reglene gir den enkelte bank mulighet for å avtale at deres kunder kan bruke kontanttjenester som tilbys av andre banker. Bankene kan også tilby sine kunder innskudd og uttak av kontanter i fysiske butikker som er tilknyttet BankAxept-systemet. Bankene kan inngå avtaler med butikkene direkte eller gjennom en tjenesteleverandør.

Vipps AS (som eier BankAxept-systemet) har utviklet en slik tjeneste kalt «Kontanttjenester i butikk». Vipps opplyser på sine nettsider at «Kunder i DNB og et par banker til kan benytte tjenesten nå i starten, men flere banker er på vei». Det opplyses også at «Tjenesten blir tilgjengelig i de fleste av NorgesGruppens butikker over hele landet», og at en «regner med at det blir flere butikker med kontanttjenesten vår etter hvert». Tjenesten innebærer at bankkundene kan sette inn og ta ut kontanter via dagligvarebutikkens bankterminaler. Kundene må identifisere seg med bankkort og PIN-kode. DNB viste i en nyhetsmelding 26. april 2019 til at dette

«gjør det tryggere for kundene samtidig som det gjør det vanskeligere for kriminelle å utføre økonomisk kriminalitet».

Formålet med antihvitvaskingsregelverket er å forebygge og avdekke transaksjoner med tilknytning til utbytte av straffbare handlinger og terrorfinansiering. Løsninger som tilrettelegger for innskudd og uttak av kontanter, må innrettes i samsvar med dette regelverket for å sikre at hvitvaskingsrisikoen ikke overstiger et akseptabelt nivå. Dette krever ikke nødvendigvis bankkort og PIN-kode, men jeg registrerer at det er dette bankene har valgt og formodentlig funnet mest hensiktsmessig for den nye kontantløsningen. For øvrig er det grunn til å bemerke at også kundene vil ha en vesentlig interesse i at det etableres hensiktsmessige kontrollmekanismer for uttak fra konto.

Finansdepartementet viste i Finansmarkedsmeldingen 2020 til at etablering av den nye kontantløsningen er en oppfølging av departementets vurderinger i fjorårets finansmarkedsmelding av bankenes lovpålagte plikt til å tilby kontanttjenester. Hvorvidt Vipps-løsningen og ev. andre tjenester i medhold av det nye Bits-regelverket kan sikre alle bankkunder tilgang til et tilfredsstillende kontanttilbud, gjenstår å se. Når den nye løsningen har virket noen måneder, tar departementet sikte på å be Finansstilsynet og Norges Bank om en ny kartlegging av kontanttilbudet. Kartleggingen vil danne grunnlaget for en ny vurdering av om kontanttilbudet til norske bankkunder kan anses som tilfredsstillende over hele landet, eller om det kan være behov for nærmere regulering av bankenes plikter.

SPØRSMÅL NR. 1845

Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 12. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil løsningen det nå jobbes med, som skal verifisere om bompengebrikken er i riktig bil, kunne avdekke slike forsøk på juks som Motor har dokumentert er mulig i dag?

BEGRUNNELSE:

Nettsted Motor har avslørt svakheter i systemet som håndterer bompengειnnkrevingen, slik at fossilbileiere kan betale takst tilsvarende elbil. Ved å bytte ut bompengebrikken registrert for en fossilbil med en bompeng-

gebrikke registrert for en elbil er det mulig å spare mye penger. I samme saken sier avdelingsdirektør for brukerfinansiering i Vegdirektoratet, Åge Jensen, jobbes det med en ny systemløsning som skal verifisere om brikken er i riktig bil.

Svar:

De nye tekniske systemløsningene som utvikles og rulles ut i løpet av 2021, vil muliggjøre at passeringer som foretas med en uriktig brikke prises til kjøretøyets takstgrup-

pe. Det vil også være mulig å kunne sette opp alarmer som oppdager gjentakende feil hos en bruker.

Ny systemløsning vil kunne verifisere at bompengebrikken er i riktig bil, og således kunne avdekke denne type forsøk på juks som dessverre forekommer i dag.

SPØRSMÅL NR. 1846

Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 15. juni 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Mener statsråden det er bedre å bruke skattebetalernes penger på tiltakspakker, enn å la butikker ha åpent på søndager og på den måte øke omsetningen?

BEGRUNNELSE:

Sommeren i år kommer til å bli annerledes på mange måter, og mange av oss vil i år velge å feriere på ulike plasser i landet. Dette både fordi det av smittehensyn vil være vanskelig å gjøre noe annet, men også fordi mange nordmenn har et ønske og et behov for å støtte opp om lokalt næringsliv som har hatt problemer de siste månedene. Spørsmålsstiller reagerer derfor på at butikker blir nektet å ha søndagsåpent om sommeren, særlig i år hvor mange små bedrifter er avhengig av å få mulighet til dette for å få omsetning nok til at de overlever.

Fylkesmannen i Agder har avslått søknader om søndagsåpne butikker i Arendal sentrum i juli. Begrunnelsen er at Arendal ikke innfrir kriteriene for å få dispensasjon, fordi omsetningen er stor nok hele året, og dermed ikke avhengig av inntekter fra turistbasert handel i sesong. Spørsmålsstiller reagerer på dette vedtaket, og ønsker et svar fra statsråden på hvordan det kan være bedre å behandle tiltakspakke etter tiltakspakke for næringslivet, men ikke la næringslivet få holde åpent på søndager på sommeren, som er et mye enklere tiltak og som burde være enkelt å få på plass. Spørsmålsstiller mener dette vil være et virkefullt tiltak for næringsliv over hele landet.

Spørsmålsstiller er kjent med at disse bestemmelsene ligger under kommunaldepartementets ansvarsområde, men ber likevel næringsministeren svare på om statsråden ser at næringslivets interesser i denne spesielle situasjonen er så tungtveiende at statsråden vil ta initiativ til å la alle butikker ha åpent på søndager denne sommeren, dersom næringslivet selv ønsker det.

Svar:

Hele næringslivet er berørt av koronautbruddet med store konsekvenser for mange av virksomhetene. Smitteverntiltak medførte at noen virksomheter måtte stenge ned for en periode. Etterspørselen har falt vesentlig som følge av at befolkningen har blitt rådet til å holde seg hjemme, og det har gjort situasjonen svært vanskelig for mange. Det er iverksatt en rekke tiltakspakker overfor næringslivet for å hjelpe virksomhetene som er berørt, gjennom krisen. Tiltakspakkene er ikke innrettet mot enkeltbedrifter, men mot en ekstraordinær krisesituasjon og hele næringslivet.

Representanten Bruun-Gundersen stiller spørsmål ved om det er bedre å bruke skattebetalernes penger på tiltakspakker enn å la butikker ha søndagsåpent.

Hovedregelen i helligdagsfredloven § 5 er at faste utsalgssteder som selger varer til forbrukere, skal holde stengt på helligdager. Fylkesmennene kan gi forskrifter som gir frie åpningstider på såkalte typiske turiststeder. Det er dermed mulig for bedrifter som opplever sesongbasert etterspørsel, å tilpasse åpningstidene, også i den ekstraordinære situasjonen næringslivet nå er inne i.

Utvalget som la fram NOU 2017:17 På ein søndag?, fant at fylkesmennene fram til august 2017 hadde gitt 114 forskrifter om 156 typiske turiststeder i 106 kommuner, se punkt 4.10.5 og 5.5. Av disse ble ti fastsatt i 2017. Antallet har økt noe siden. Fylkesmannen i Agder har nylig behandlet søknader om status som typisk turiststed i Arendal og Brokelandsheia. Den første ble avslått, mens den andre ble innvilget.

Spørsmålet fra stortingsrepresentant Bruun-Gundersen ser ut til å hvile på en forutsetning om at frie åpningstider også på helligdager vil øke omsetningen i varehandelen. I NOU 2017:17 På ein søndag? ble det vurdert om friere åpningstider på helligdager ville gi økt sysselsetting eller økt økonomisk vekst, se punkt 7.3.1. Etter en gjennomgang av nordiske og europeiske erfaringer samt akademisk litteratur konkluderte utvalget med at det "er liten grunn til å vente at liberaliserte åpningstider vil gi fleire

årsverk eller økonomisk vekst". Sammenhengen mellom en generell liberalisering av åpningstider og økt omsetning synes ut fra dette å være uklar. Det er ikke opplagt at en generell liberalisering av åpningstider vil gjøre det

lettere for bedriftene å komme seg igjennom krisen, og en liberalisering kan neppe være en erstatning for de tiltakspakkene som er iverksatt.

SPØRSMÅL NR. 1847

Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Laabak

Besvart 15. juni 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Vil regjeringen sørge for å følge opp og iverksette tiltak i forhold til syk laks i Enningdalselva?

BEGRUNNELSE:

Mattilsynet og veterinærinstituttet har mottatt meldinger om syk laks i Enningdalselva (Berbyelva) i Østfold. Det var situasjonen i 2019 og dette gjentar seg i 2020.

Ifølge leder i Arbeidernes Jeger- og Fiskeforening (AJFF) i Halden er det igjen tatt kontakt med Veterinærinstituttet.

AJFF opplever situasjonen som svært alvorlig situasjon siden det så langt ikke er avdekket hva sykdommen skyldes.

Det uttrykkes stor bekymring at tilsynelatende samme sykdom oppdages ved oppstart av årets laksefiske.

Svar:

Til tross for omfattende undersøkelser i 2019, ble årsaken til sykdommen på laks i Enningdalselva ikke avdekket. Undersøkelsene viste imidlertid at årsaken ikke var noen av de meldepliktige sykdommene som opptrer hos laks i oppdrett, eller annen kjent sykdom hos fisk.

Lignende fenomen er observert hos atlantisk laks i flere land. Også der pågår det forskning for å finne årsak og mulige tiltak. Norske myndigheter arrangerte derfor i fjor høst et internasjonalt seminar for deling av erfaring og kunnskap om det som per nå omtales som "red skin disease".

Basert på erfaringer fra fjoråret har myndighetene utviklet et nytt meldingssystem der publikum enkelt kan melde fra om syk og død fisk. Veterinærinstituttet står for registrering og vurdering av innsendte meldinger og bilder. Dette følges opp med prøvetaking og påfølgende analyser der dette er relevant. Rapporter fra undersøkelsene vil bli lagt ut på Veterinærinstituttets nettsider. Ord-

ningen er laget i samarbeid med bl.a. Norges Jeger- og Fiskerforbund og Norske Lakseelver. Alle som ferdes lange norske vassdrag, oppfordres til å bruke meldingssystemet.

Beredskapsplanverket for syk villfisk er nylig oppdatert. Mattilsynet og Veterinærinstituttet har god kontakt med villfiskinteressene i Enningdalselva og Sandvikselva. Aktuelle forvaltningsetater har også for årets laksesesong etablert tett samarbeid. Mattilsynet fortsetter å informere dem som ferdes langs elver, om smitteforebyggende tiltak som at man ikke skal flytte fisk innenfor og mellom vassdrag, og at fiskeutstyr, båter m.m. skal desinifiseres ved flytting.

Sammen med villfiskinteresser og andre offentlige etater gjorde Mattilsynet og Veterinærinstituttet i fjor en betydelig innsats for å finne årsaken til sykdommen. Dette lyktes man dessverre ikke med, og arbeidet fortsetter derfor i år. Jeg følger utviklingen, og håper at vi i løpet av årets sesong vil finne svar som kan belyse årsaksforholdet og følgelig muliggjøre mer målrettede tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1848**Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø****Besvart 18. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Mange reiselivsaktører tek til orde for å opna grensene tidlegare enn annonsert, slik som f.eks. mot Tyskland, basert på FHI sine anbefalinger og EU sine retningslinjer for reise mellom landa. Slik det nå ser ut vil norske aktører risikere å miste heile sesongen med tyske feriegjester.

Korleis vurderer statsråden mulighetene for ei snarlig åpning for det tyske markedet?

GRUNNGJEVING:

Reiselivet er svært hardt råka av koronapandemien. Det er svært usikkert korleis sommersesongen vert. Store deler av norsk reiseliv har sin driftssesong i perioden mai - september, og 75-85 % av kundegrunnlaget er heilt borte i 2020. Regjeringa ynskjer å åpne grensene til nabolanda bla Danmark frå 15 juni. Det er stor grunn til å tru at utvekslinga Norge - Danmark går i favør av Danmark. Og det danske markedet er svært lite. Ei utveksling mot Tyskland derimot er det grunn til å tru at det er Norge som vil tene stort på. Tyskland har også omtrent same smitterisiko som Norge. Det vert også vist til at ved å opprettholde karantenetiden på 10 dagar så stenges i praksis Norge sine grenser for utenlandske turister sommeren 2020, noko som får alvorlege følger for store deler av sommersesong

bedriftene. Dette er kritisk for at store deler av foretakene i norsk reiseliv kan overleve. Det er for seint å annonsere ei eventuell grenseåpning mellom utvalgte land i Europa 20. juli. For ordens skuld alle aktører viser til at det er viktig å forholde seg til FHI sine anbefalingar, desse må ligge i botn. Men det haster med å annonsere ei eventuell åpning, slik at ein kan planlegge ferien sin, og reiselivsbedriftene få forutsigbarheit.

Svar:

Regjeringen er kjent med de alvorlige konsekvensene for reiselivsnæringen av bortfallet av utenlandske turister fra for eksempel Tyskland. Samtidig utgjør faren for smitteimport fra utlandet kanskje den største risikoen for at utbruddet skal blusse opp igjen i Norge. Helsedirektoratet har anbefalt at åpningen mot utlandet gjøres gradvis og kontrollert basert på mest mulig objektive helsefaglige kriterier. Dette ligger til grunn for regjeringens langsiktige strategi. Regjeringen vil senere i juni drøfte premissene for ein smittevern faglig forsvarlig åpning av grensen og karantenebestemmelser for feriegjester fra Tyskland og andre nærstående land utenfor Norden. Rammene for en prosess for åpning vil være kjent for næringen i god tid før 20. juli.

SPØRSMÅL NR. 1849**Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 16. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Nedbemanningen av flygelederne på Torp lufthavn har fått store konsekvenser for studentene ved de tre pilotskolene på Torp. Studenter som har betalt opp mot én million for utdannelsen sin må nå påberegne utsettelse og mer studielån for å få fullført.

Hva har statsråden foretatt seg for å forhindre dette, og ser statsråden noen løsning på studentenes krise?

BEGRUNNELSE:

I dag kom nyheten om at 500 studenter ved Pilot flyskole på Torp og Notodden må stenge ned, igjen.

Under koronakrisen ble studentene permitterte og skolen er akkurat kommet i gang igjen når nyheten i dag kom at flygelederne på Torp Sandefjord lufthavn er permitterte, dermed får det konsekvenser for studentene som sendes hjem til en uviss fremtid. Konsekvensene for studentene er at de ikke får gjennomført nødvendig skoleflyging som i all hovedsak gjennomføres om sommeren.

I tillegg vil stengingen medføre mer utgifter og ytterligere forsinkelser i studieløpet.

Samferdselsministeren er tidligere blitt bedt om at flygelederne holdes i jobb slik at ikke de totalt tre pilot-skolene på Torp ikke blir rammet.

Svar:

Jeg har sympati med de studentene som opplever usikkerhet som følge av koronakrisen. Jeg har også stor forståelse for de utfordringene flyskolene på Torp har opplevd blant annet som følge av smittevernkrav og redusert bemanning i tårnet på flyplassen. Samtidig er det viktig at Sandefjord Lufthavn AS tar ansvar for å begrense sine kostnader i den krevende fasen vi er inne i før trafikken igjen tar seg opp. De ikke-statlige lufthavnene er et viktig bidrag til norsk luftfart og rammes på samme måte som resten av luftfarten hardt av krisen vi nå er inne i. Dette gjelder også Torp, og konsekvensene av dette rammer igjen blant annet flyskolene som bruker Torp som utgangspunkt for sin undervisning.

For å redusere sine kostnader til flysikringstjenester har Sandefjord Lufthavn AS, som driver lufthavnen på Torp, bedt Avinor Flysikring AS om å tilpasse bemanningen i tårnet til det lave nivået av ruteflygninger som er forårsaket av koronakrisen. Etter det jeg forstår har Avinor Flysikring AS allerede i lengre tid fritatt Sandefjord Lufthavn AS fra plikt til å betale for mer enn de flysikringstjenestene lufthavnen selv trenger for å betjenes ruteflygningene. Avinor Flysikring har fra 8. juni bestemt å permittere noen av de ansatte i tårnet ved Torp på bakgrunn av dette. Det vil ikke være riktig av meg å gå inn i kontraktsforhold mellom Avinor Flysikring AS og Sandefjord Lufthavn AS.

Stortinget vedtok ved behandlingen av Prop. 95 S (2019-2020) 15. mai 2020 at Torp skal få kompensasjon for omsetningstap forårsaket av Covid19 og at dette skal følges opp i forbindelse med RNB.

I takt med at samfunnet åpnes opp vil også flytrafikken øke, og dette vil kunne medføre at aktiviteten på Torp øker. Jeg håper at Stortingets vedtak om kompensasjon til Sandefjord Lufthavn AS bidrar til at flyskolene igjen kan ta opp aktiviteten sin.

SPØRSMÅL NR. 1850

Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 19. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Har statsråden oversikt over kommunenes beholdning av smittevernutstyr, og hva vil han gjøre for å sikre at ansatte i eldreomsorgen og i primærhelsetjenesten har tilstrekkelig smittevernutstyr ved en eventuell ny smittebølge?

BEGRUNNELSE:

Under koronakrisen denne våren opplevde mange kommuner at det var vanskelig å få tak i smittevernutstyr og det ledet til dels til prisdrivende konkurranse underveis. I fordelingen mellom kommuner og sykehus fikk kommunene kun 20 prosent av utstyret som ble kjøpt inn gjennom den statlige ordningen. Folkehelseinstituttet har varslet at det kan komme en ny smittebølge allerede høsten 2020.

Svar:

Både kommunene og helseforetakene har et selvstendig ansvar for å sørge for at de har nok utstyr for sine helsetje-

nester i henhold til kravene i helseberedskapsloven. Regjeringen har imidlertid sett behovet for nasjonale tiltak i den situasjonen vi har vært, for å sikre at helsetjenesten har tilstrekkelig med utstyr for å håndtere koronapandemien.

Regjeringen har under hele virusutbruddet vært opp-tatt av at alle som jobber i helsetjenesten skal kunne gå trygt på jobb og ha det smittevernutstyret de trenger. Dette gjelder ikke minst for kommunehelsetjenesten, og særlig for eldreomsorgen hvor man gir tjenester til en svært utsatt gruppe. Dette har vært en utfordring, ikke minst med tanke på at vi har hatt en krevende global situasjon med stor etterspørsel og knapphet på tilgang til smittevernutstyr.

Vi har etablert en nasjonal ordning, der de regionale helseforetakenes eget selskap Sykehusinnkjøp HF er utpekt til å kjøpe inn smittevernutstyr både til kommuner og sykehus. På den måten koordineres både innkjøp og utlevering på en hensiktsmessig måte. Det har blitt arbeidet med stor innsats for å effektivt sikre leveranser fra både utlandet og fra Norge. Det har blitt satt i gang tiltak

for å stimulere til oppstart av norsk produksjon av smittevernutstyr, og det er nå inngått avtaler med flere norske produsenter som enten har startet opp ny virksomhet eller omstilt sin produksjon mot smittevernutstyr. Dette gjelder blant annet smittefrakker, vernebriller/visir, operasjonsluer og desinfeksjonsmiddel.

Det har gjennom de siste ukene kommet store leveranser fra utlandet med smittevernutstyr, og mye av dette er fordelt til kommunene. Det har blitt understreket overfor kommunene at dersom de fortsatt mangler utstyr, så er det viktig at de melder fra om behovet for smittevernutstyr til den nasjonale ordningen. Det er også viktig at kommunene selv arbeider for å løse utstyrsbehovet, for eksempel gjennom ordinære anskaffelser, bruk av utstyr hos andre aktører i kommunen eller gjennom samarbeid med nabokommuner.

Vi har etablert en ordning der det i utgangspunktet fordeles 70 prosent av utstyret til sykehusene og 20 prosent til kommunene, mens 10 prosent blir beholdt som en sentral buffer. Kommunenes andel fordeles mellom fylkene etter en fordelingsnøkkel hvor innbyggertall teller 60 prosent og smittesituasjon teller 40 prosent. Fylkesmennene i de fire helseregionene samordner seg og fordeler deretter til den enkelte kommune. Dette innebærer at de fylkene som har mest smitte, spesielt Oslo og Viken, da får noe mer enn de øvrige fylkene. Fylkesmennene kan om nødvendig også be om leveranser fra det sentrale nødlageret til kommuner som har behov for ekstra leveranser. Fordelingsnøkkelen vurderes og evalueres fortløpende i lys av situasjonen.

Kommunene melder inn sine behov hver uke til Helsedirektoratet gjennom en løsning i Altinn. Her registreres lagerstatus, siste ukes forbruk og estimert forbruk kommende uke. Det er ikke alle kommuner som melder inn behov til Helsedirektoratet, per uke 23 er det ca. 60 % av

kommunene som har meldt inn behov til Helsedirektoratet. I uke 23 er det et fåtall kommuner som rapporterer om underskudd den kommende uken. Det området som ser ut til å skille seg ut er behovet for smittevernfrakker. Kommunene får også leveranser av smittevernutstyr gjennom regulære forsyningskanaler, og melder derfor også behov direkte til leverandører. I tillegg foretar kommuner ekstraordinære kjøp.

Dette sammensatte bildet bidrar til at det ikke finnes en samlet oversikt over kommunenes behov. Helse Sør-Øst RHF har, basert på innrapporterte data fra kommunene, laget en prognosemodell for utstyrsbehov og som er basert på Folkehelseinstituttets framskrivning av epidemien. Per uke 23 (hittil i år) har kommunene fått utlevert om lag: 145 000 operasjonsluer, 6 millioner munnbind, 500 000 smittefrakker, 270 000 åndedrettsvern, 4,6 millioner smittefrakker og 36 000 øyebeskyttelser.

Regjeringens og helsetjenestens innsats de første månedene av pandemien har vært rettet mot å skaffe utstyret vi trenger til å dekke tjenestens behov i håndteringen av pandemien. Spørsmål om beredskapslager vil naturlig nok kunne bli en sentral problemstilling knyttet til Koronakommisjonen. Vi har imidlertid allerede gitt Helsedirektoratet i oppgave å utrede behov og eventuell organisering av et fremtidig beredskapslager. Det vil være et mål for en eventuell ny ordning å møte det løpende behovet for smittevernutstyr i kommunene og sykehusene, parallelt med at det bygges opp lager. Behovet for nasjonale og regionale/lokale lager vil variere med utviklingen i Covid-19 pandemien. Samtidig vil tilgangen på smittevernutstyr og i hvilken grad det kan anskaffes utstyr fra et velfungerende marked, ha betydning for behovet og muligheten til å bygge opp lager. Direktoratet vil involvere de regionale helseforetakene, KS og andre sentrale aktører i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1851

Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 15. juni 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

På et skriftlig spørsmål fra representanten Marit K. Strand, SP, 5/4-18 svarer daværende kunnskapsminister Jan Tore Sanner at han vil "sette i gang et eksternt og uavhengig forskningsoppdrag om hva som kjennetegner lærernes pedagogiske praksis overfor de minste, forventninger til

barna, tilbudet barna får, organisering av skoledagen og læringsmiljøet deres". Dette etter at et samlet storting har vedtatt en evaluering av 6-årsreformen 20 år etter.

Er denne evalueringen bestilt, når vil den i så fall komme og hvis ikke, vil den noensinne komme?

BEGRUNNELSE:

Stortinget stemte enstemmig, så vidt jeg husker, for et representantforslag om en evaluering av seksårsreformen, jf. Dokument 8:149 S (2017–2018) og Innst. 317 S (2017–2018).

SV mener regjeringen ikke har oppfylt Stortingets vedtak om en egen evaluering av 6-årsreformen, på tross av at dette vil være en viktig og etterlengtet evaluering ikke bare for skolenorge, men for elever og foreldre. For SV har hele grunnlaget for reformen vært at en skulle ta det beste fra skolen og det beste fra barnehagen og smelte dette sammen til en førskolestart i 1 kl. Og at skolen skulle tilpasse seg 6-åringene.

Etter at Barnepsykiaterne slår alarm: – Barn helt ned i førskolealder blir syke av stress (VG 30. september 2018) og Camilla Stoltenberg: Bekymret for at guttene blir skoletapere 6. oktober.

"Guttene taper gjennom hele skoleløpet, og det starter allerede i første klasse."

I tillegg viser forskning at barna savner leken når de går fra barnehagen til skolen. Leken blir trukket fram med en egenverdi for barns læring og barna skulle lære gjennom lek da 6-årsreformen ble innført.

Svar:

Jeg er opptatt av at de yngste barna skal trives, lære og ha det trygt og godt på skolen. Derfor er det viktig at vi har kunnskap som gjør at vi kan legge godt til rette for dette.

SPØRSMÅL NR. 1852

Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 15. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

I enigheten om skattelettelsene til oljeselskapene er det foreslått følgende: "Stortinget ber regjeringen senest innen utgangen av oktober 2020 legge fram et lovforslag om en løsning for å sikre ilandføringsterminalen på Veidnes."

Kan statsråden garantere at dette fører til at oljen fra Johan Castberg ilandføres på Veidnes?

I tildelingsbrev til Utdanningsdirektoratet for 2019 ba Kunnskapsdepartementet direktoratet om å følge opp Stortingets vedtak om evaluering av seksårsreformen.

Udir lyste ut oppdraget om å evaluere seksårsreformen første gang høsten 2019. Det kom ingen tilbud som tilfredstilte kravene til kvalitet, og direktoratet avlyste derfor konkurransen. De lyste ut på nytt våren 2020, og OsloMet fikk tildelt oppdraget juni i år.

Evalueringen Oslo Met skal gjøre er organisert som et treårig prosjekt, med rapporteringer gjennom hele prosjektperioden. Prosjektet til OsloMet tar utgangspunkt i en helhetlig tilnærming for å belyse de yngste barnas skolehverdag. De vil undersøke hvordan de yngste barna ivaretas i skolen i dag, og hvordan praksisen er i tråd med anbefalinger fra tidligere forskning. De undersøker også i hvilken grad intensjonene i seksårsreformen er ivaretatt i dagens skole.

Jeg har lyst til å legge til at tilpasset opplæring er viktig prinsipp i norsk skole. Tilpasset opplæring skal sikre at alle elevene både har det trygt og godt på skolen, og at de får best mulig utbytte av opplæringa. Det skal skje gjennom variasjon og tilpasninger til de ulike elevgruppene, innenfor fellesskapet. Det vil derfor være forskjell på skolehverdagen til en seksåring og en eldre elev.

I høst tar skolene i bruk helt nye læreplaner. I arbeidet med å utvikle de nye læreplanene la vi vekt på at de skulle legge godt til rette for de yngste barna. Læreplangruppene har blant annet brukt kunnskapsoppsummeringen om de yngste barna som Stortinget ba om. I de nye læreplanene er utforskning, lek og læring gjennom lek tydelig inne i læreplanene på de første trinnene.

Svar:

Castberg-feltet har fått sin utbyggingsplan godkjent av departementet. Dette skjedde etter at saken ble forelagt Stortinget. Den godkjente utbyggingsløsningen for feltet betyr lasting av råolje om bord på tankskip til havs og direkte transport til markedet.

Det kaianlegget som rettighetshaverne i Castberg-feltet har utredet på Veidnes er oljetransportvirksomhet som ikke er omfattet av petroleumslovens virkeområde. Kaianlegget for omlasting er heller ikke omfattet av petro-

leumsskatteloven. Petroleumsskatteloven gjelder bare utvinning og rørledningstransport av petroleum, og et slikt kaianlegg vil ikke være et driftsmiddel i petroleumsvirksomhet.

Den utredningen selskapene har gjennomført viser at prosjektet både er samfunns- og bedriftsøkonomisk ulønnsomt. Statlige tiltak, inklusive lovendringer og statlig eierskap, for å utløse et slikt prosjekt må avklares med hensyn til statsstøttereguleringen under EØS-avtalen.

En evt. støtte til landanlegg på Veidnes vil utgjøre offentlig støtte i EØS-avtalens forstand. Statsstøtte, enten i form av direkte støtte eller gunstig skattlegging, er i utgangspunktet ulovlig etter EØS-avtalen, men det er likevel gitt flere unntak fra dette generelle forbudet. Unntak innebærer at statsstøtte, gitt på nærmere vilkår, kan være forenlig med EØS-avtalen. Det tiltaket representanten spør om er sannsynligvis i strid med EØS-avtalen. Det må notiseres til, og evt. godkjennes av ESA, før det kan iverksettes.

I innstillingen fra finanskomiteen om midlertidige endringer i petroleumsskatteloven (Innst. 351 L (2019-

2020)) kommer det fram at komiteflertallet, medlemmene fra Ap, H, FrP, Sp, V og KrF, fremmer følgende forslag:

”Stortinget ber regjeringen senest innen utgangen av oktober 2020 legge fram et lovforslag om en løsning for å sikre ilandføringsterminalen på Veidnes som er knyttet til de midlertidige endringene i petroleumsskatteloven eller andre tilsvarende virkemidler.”

Dersom Stortinget slutter seg til komiteflertallets forslag, vil regjeringen på vanlig måte følge opp dette. Jeg har i så måte merket meg at et komiteflertall fra H, FrP, V og KrF understreker at alle sider av et slikt lovforslag må belyses, herunder bedriftsøkonomiske og samfunnsøkonomiske vurderinger, og at dette flertallet vil ta stilling til forslaget på grunnlag av dette. Jeg har også merket meg at komiteflertallet fra Ap, H, FrP, Sp, V og KrF har lagt til grunn at alle forslagene som følger av komiteinnstillingen ikke er i strid med EØS-avtalen.

Jeg kan på denne bakgrunn ikke gi en slik garanti representanten ber om.

SPØRSMÅL NR. 1853

Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Laabak

Besvart 17. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil samferdselsministeren sikre at strekningen Melleby-Ørje utvides til 4-feltsvei, eller at det etableres midtdeler for tiltak til økt trafikksikkerhet slik at E18 fra riksgrensen ved Sverige og Vinterbro blir ferdig utbyggt som møtefri vei slik det står i NTP?

BEGRUNNELSE:

Det er av stor betydning at gjenstående parsell på E18 ferdigstilles med 4-felt (Retvet-Vinterbro) som siste av totalt 9 delstrekninger mellom Oslo og svenskegrensen.

Parsellen E18 Melleby-Ørje er bygget som tofeltsvei uten midtdeler. Det er behov for at denne strekningen utvides til 4-feltsvei, eller det etableres midtdeler.

Det står i gjeldende NTP:

”På E18 bygges strekningen mellom Vinterbro og Retvet ut. Når prosjektet er ferdig, vil E18 fra riksgrensen ved Sverige og Vinterbro være ferdig utbyggt som møtefri vei.”

Svar:

E18 Ørje-Vinterbro er en høyt trafikert rute, og en viktig hovedferdselsåre mellom hovedstadsområdet og Sverige. Når E18 Retvet-Vinterbro ferdigstilles i henhold til gjeldende NTP 2018-2029, gjenstår det en 15 km lang strekning mellom Ørje og Melleby med manglende midtrekkverk. Selv om trafikksikkerhetssituasjonen på denne strekningen ikke er alvorlig, er det ønskelig at hovedvegen mellom Oslo og Stockholm ikke skal ha brudd i standard. Midtrekkverk mellom Ørje og Melleby gjør også at skiltet hastighet kan settes opp, noe som gir økt nytte for trafikantene.

Det er per i dag ikke igangsatt planlegging med sikte på utbygging i løpet av inneværende NTP-periode. Tiltaket vil bli vurdert i samband med stortingsmeldingen om kommende NTP.

SPØRSMÅL NR. 1854**Innlevert 8. juni 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 18. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvorfor har statsråden ikke vurdert å fjerne særskilt krav om fagprøve for andre yrkesgrupper enn helsefagarbeidere, i arbeidet for å forenkle og forbedre ordningene for godkjenning av medbrakt kompetanse?

BEGRUNNELSE:

I høringsnotatet «Medbrakt kompetanse – lisens til helsepersonell mm (forslag om endringer i helsepersonelloven mm)» foreslår Helse- og omsorgsdepartementet å fjerne kravet om fagprøve for helsefagarbeidere med yrkeskvalifikasjoner fra land utenfor EØS og Sveits. En lege som tilfredsstillter helsedirektoratets krav til lisens (e.g. verifiserte dokumenter, bestått Bergenstestet og bestått kurs i nasjonale fag og legemiddelhåndtering) vil dermed fortsatt måtte gjennomføre en fagprøve.

Svar:

Kravet om fagprøve gjelder for søkere med yrkeskvalifikasjoner fra land utenfor EØS-området og Sveits som søker om autorisasjon som lege, tannlege, sykepleier eller helsefagarbeider. Bakgrunnen for kravet om fagprøve er at det er betydelige forskjeller i utdanninger i land utenfor EØS-området. Ny teknologi muliggjør produksjon av falske dokumenter av høy kvalitet og forfalskede originaldokumenter. Dokumenter kan videre være urettmessig utstedt fra en utdanningsinstitusjon uten at søkeren har gjennomført eller bestått hva dokumentet gir uttrykk for. En obligatorisk fagprøve bidrar til å kontrollere at søker har de kvalifikasjonene som dokumentet gir uttrykk for og om kvalifikasjonene i det vesentlige tilsvarer de kvalifikasjonene som forutsettes for å få autorisasjon i Norge.

I forbindelse med arbeidet med å forenkle og forbedre ordningene for godkjenning av medbrakt kompetanse fra andre land, ble det vurdert om det kunne gjøres endringer i kravet om fagprøve for alle gruppene som i dag har et slikt krav; leger, tannleger, sykepleiere og helsefagarbeidere.

Leger, tannleger og sykepleiere ivaretar arbeidsoppgaver hvor det kan være et betydelig skadepotensiale. Disse helsepersonellgruppene har videre i vårt desentraliserte helse-system en svært selvstendig yrkesutøvelse og jobber på enkelte steder i små fagmiljøer. Det vil derfor kunne utgjøre en betydelig fare for pasientsikkerheten dersom man fjerner kravet om fagprøve for disse helsepersonellgruppene. Jeg foreslo derfor ikke å fjerne kravet

til fagprøve for lege, tannlege og sykepleier. I høringsnotatet ble det imidlertid foreslått å åpne for dispensasjon fra kravet om fagprøve for disse helsepersonellgruppene, dersom søker kan dokumentere en rett til selvstendig yrkesutøvelse i et annet nordisk land for det yrket det søkes autorisasjon for. Kravene som stilles for å få godkjenning i de øvrige nordiske landene vil ivareta pasientsikkerheten tilstrekkelig.

Når det gjelder helsefagarbeidere er skadepotensialet ikke like stort som for de øvrige gruppene. Det er videre denne helsepersonellgruppen som det var størst nedgang i antall søknader og innvilgede autorisasjoner i årene 2016-2018. Dette er uheldig, særlig fordi det er et stort behov for helsefagarbeidere i Norge og behovet antas å øke i årene fremover. Det ble derfor i høringsnotatet foreslått å fjerne kravet til fagprøve for autorisasjon av helsefagarbeidere.

Høringsfristen for forslagene utløp den 9. juni og jeg vil foreta en vurdering av forslagene etter at departementet har fått gjennomgått høringsuttalelsene.

SPØRSMÅL NR. 1855**Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 15. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva er status for arbeidet med vurdering av bevilgningsbehovet som følge av reduserte aktivitetsbaserte inntekter i spesialisthelsetjenesten, og vil avtalespesialistene inkluderes i dette arbeidet?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med RNB 2020 skrev regjeringen i en pressemelding:

”Som følge av virusutbruddet har sykehusene siden midten av mars vridd sine ressurser mot beredskap og akutt behandling og dermed måtte redusere planlagt aktivitet betraktelig. Dette har gitt helseforetakene lavere aktivitetsbaserte inntekter. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med en vurdering av bevilgningsbehovet som følge av reduserte aktivitetsbaserte inntekter.”

Svar:

De regionale helseforetakene mottar aktivitetsbaserte inntekter over kap. 732, post 76 Innsatsstyrt finansiering og kap. 732, post 77 Laboratorie- og radiologiske undersøkelser. Som følge av virusutbruddet har spesialisthelsetjenesten siden medio mars vridd sine ressurser mot beredskap og akutt behandling og dermed måtte redusere sin planlagte aktivitet betraktelig. Foreløpig informasjon viser at aktiviteten er redusert i mars og april. De regionale helseforetakene får månedlige overføringer fra staten basert på saldert budsjett 2020, dvs. at overføringene ikke er påvirket av aktivitetsreduksjonen i mars og april. I et normalår justeres de aktivitetsbaserte bevilgningene i nysalderingen i tråd med aktiviteten for hele året. Deretter justeres overføringene til de regionale helseforetakene i desember.

De regionale helseforetakene ble i foretaksmøtet 17. april bedt om å starte opptrapping til mer normal drift. Jeg følger utviklingen i sykehusenes økonomi nøye. Jeg viser også til at regjeringen i Prop. 117 S (2019-2020) foreslo å styrke sykehusene med 5,5 mrd. kroner knyttet til virusutbruddet: Det er i tillegg vedtatt en midlertidig nedsettelse av arbeidsgiveravgiften som gir helseforetakene en besparelse på om lag 500 mill. kroner.

Situasjonen er fremdeles usikker. Jeg har derfor i foretaksmøtet med de regionale helseforetakene 10. juni tatt opp følgende: Regjeringen vil følge utviklingen i de regionale helseforetakenes utgifter og inntekter nøye videre og ved behov komme tilbake til Stortinget med bevilgnings-

forslag. Det forutsettes samtidig at sykehusene nå går tilbake til mer normal drift. Det kan legges til grunn at det vil bli gitt kompensasjon for tapte aktivitetsbaserte inntekter til og med mai måned.

Avtalespesialister er selvstendig næringsdrivende og driver som sådan sine praksiser for egen regning og risiko. Som selvstendig næringsdrivende er de omfattet av de fastsatte nasjonale kompensasjonsordninger. Det ble i mars gjort endringer i folketrygdens takster, slik at disse i større grad kunne brukes ved telefonkonsultasjon og e-konsultasjon. I forbindelse med pandemien er det også bestemt at avtalespesialister som ikke har forsikring for sykefravær kan gis sk. praksiskompensasjon i arbeidsgiverperioden hvis avtalespesialisten under sitt arbeid er blitt smittet av SARS-CoV-2 eller som følge av risiko for ha fått smitte, må ut av jobb og i karantene. De regionale helseforetakene har også besluttet å utbetale driftstilskuddet uavkortet fra første dag ved fravær. Dette gjelder også dersom avtalespesialisten er ansatt i eget selskap og permitterer seg selv.

SPØRSMÅL NR. 1856

Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt

Besvart 17. juni 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

I sammenliknbare tall og år for år, hva har siden 2005 vært utviklingen i bevilgningene til Forsvarets museum sammenliknet med bevilgningene til museer som får støtte over Kulturdepartementets budsjett?

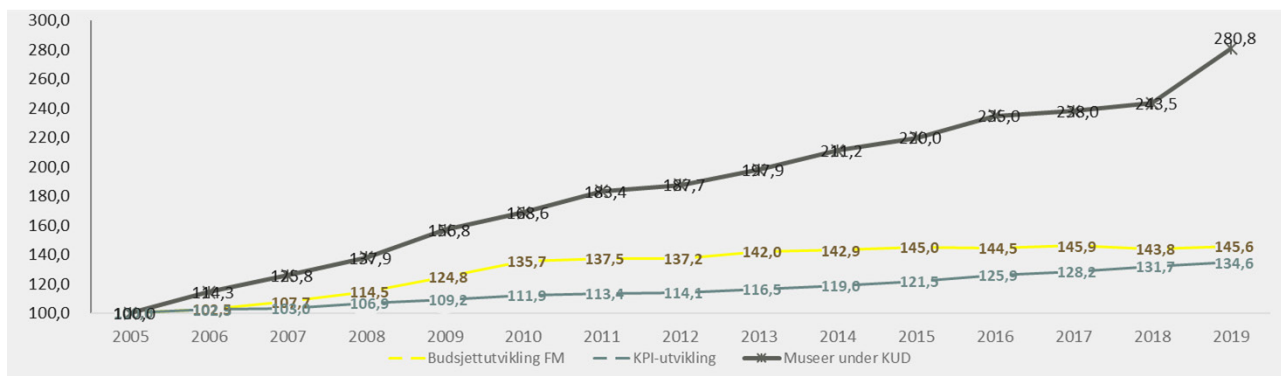
Svar:

Tabellene under viser tilskudd fra Kulturdepartementet (KUD) til museer, og tildeling til Forsvarets museer (FM) i perioden 2005-2020:

KUDs tilskudd til museer (i 1000 kroner, over for-henv. kap 322 post 72,73 og 77 og nåv, kap 328 post 70)	
2005	622 482
2006	711 335
2007	782 870
2008	858 521
2009	976 340
2010	1 049 703
2011	1 141 691
2012	1 168 260
2013	1 232 121
2014	1 314 947
2015	1 369 486
2016	1 462 681
2017	1 481 690
2018	1 515 660
2019	1 747 630
2020	2 080 525

FMs tildeling (i 1000 kroner, justert for budsjettekniske endringer)	
2005	54 058
2006	55 426
2007	58 203
2008	61 904
2009	67 481
2010	73 350
2011	74 350
2012	74 162
2013	76 738
2014	77 270
2015	78 379
2016	78 111
2017	78 888
2018	77 760
2019	78 691
2020	79 963

Figuren under representerer en sammenstilling av tilskuddet fra KUD til museene (sort linje) og tildelingen til FM (gul linje), sett opp mot konsumprisindeksen – KPI (grønn linje), for perioden 2005-2019.

Figuren tar utgangspunkt i 2005, og kurvene starter på 100 prosent. I 2019 viser tallene en økning for KUD-museene på 180,8 prosent siden 2005, og en økning for FM på 45,6 prosent. Dette kan ses opp mot økningen i KPI på 34,6 prosent i perioden.

Kurvene viser at FM i perioden har økt noe mer enn KPI. Det gjaldt spesielt i årene 2008–2010. Fra 2011 kom det krav til interneffektivisering i hele Forsvaret, inkludert FM. Dette førte til at utviklingen ble noe negativ, sammenlignet med KPI. Den negative utviklingen har likevel ikke overskygget styrkingen totalt.

Når det gjelder KUDs tilskudd til museene, har økningen, sammenlignet med KPI, vært større enn for FM, og

særlig fra 2018 til 2019. KUD forklarer økningen fra 2018 til 2019 med økte driftskostnader for Nasjonalmuseet i forbindelse med nytt bygg. Når det gjelder det totale inntektsbildet for museene under KUD, presiseres det at de fleste museene også får tilskudd fra andre offentlige instanser, slik som etater, fylkeskommuner og kommuner. Noen får også tilskudd fra andre departementer. I tillegg kommer museenes egeninntekter.

SPØRSMÅL NR. 1857

Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt

Besvart 16. juni 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Israels nye regjering planlegger å annektere palestinsk land på Vestbredden, i praksis et dødsstøt for en framforhandlet tostatsløsning. Nå haster det å forhindre at annekteringen faktisk gjennomføres.

Hva har regjeringen så langt foretatt seg og hva planlegger regjeringen å gjøre – direkte overfor Israel og i samarbeid med andre land – for å forhindre en annektering?

BEGRUNNELSE:

I utenriksministerens offisielle oppsummering av møtet i giverlandsgruppen for palestinerne 2. juni omtaler hun Israels ensidige og folkerettsstridige annekteringsplaner som å «være i motstrid» («to run counter») til en bærekraftig tostatsløsning. Jeg imøteser gjerne også utenriksministerens vurdering av hvorvidt denne ordbruken er tilstrekkelig for å beskrive uakseptabel maktbruk og et alvorlig brudd på folkeretten.

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 8. mai 2020 på skriftlig spørsmål fra representanten Audun Lysbakken.

Det er bekymringsfullt at koalisjonsavtalen til den nye samlingsregjeringen i Israel åpner for å annektere deler av Vestbredden. I det nylig avholde ministermøtet i giverlandsgruppen for Palestina (AHLC), som Norge arrangerte og ledet, kom et stort antall land – inkludert Norge – med en klar advarsel mot en mulig israelsk annekasjon.

En annekasjon vil utgjøre et alvorlig brudd på folkeretten. Videre vil en slik handling undergrave mulighetene for en bærekraftig to-statsløsning, gjøre det vanskeligere å løse den israelsk-palestinske konflikten, og kunne ha

en negativ innvirkning på regional fred og sikkerhet. Effekten av giverinnsatsen vil også kunne påvirkes. Disse budskapene, som i AHLC-møtet ble fremhevet av en rekke giverland og andre, er tydelig uttrykt i det norske formannskapetets oppsummering av møtet som representanten viser til.

Også i vår bilaterale kontakt med israelske myndigheter er vi tydelige på at folkeretten må respekteres. I min telefonsamtale med den nye israelske utenriksministeren Gabi Ashkenazi 2. juni, understreket jeg at en annekasjon vil være folkerettsstridig og svekke mulighetene for en fremforhandlet to-statsløsning.

Å støtte opp om folkeretten og den internasjonale rettsordenen er en hovedlinje i norsk utenrikspolitikk. Denne prioriteringen er også retningsgivende for regjeringens tilnærming til den israelsk-palestinske konflikten. Det er kun en fremforhandlet to-statsløsning, i tråd med folkeretten, som vil kunne skape varig fred mellom partene.

SPØRSMÅL NR. 1858**Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken****Besvart 12. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

I Randaberg kommune planlegges det å legge ned bofellesskap for innbyggere med utviklingshemming og samle dem i et planlagt nytt bofellesskap med 21 beboere.

Hva gjør eller planlegger regjeringen å gjøre for å stanse reinstitusjonaliseringen av mennesker med utviklingshemming?

BEGRUNNELSE:

Den aktuelle saken i Randaberg er ikke unik. Lignende saker kan en finne mange steder i landet og reinstitusjonaliseringsprosessen har pågått lenge.

I 2007 kom Sosial- og helsedirektoratet med rapporten «Vi vil, vi vil, men får vi det til» som viste at utviklingen gikk i motsatt retning av de nasjonale politiske målsetningene for boligpolitikken overfor mennesker med utviklingshemming. Det ble i stor grad bygget store og institusjonspregede bofellesskap. Forskerne Söderström og Tøssebro publiserte en rapport i 2011 som viste at utviklingen begynte å gå i feil retning fra slutten av 1990-tallet og at utviklingen var blitt verre over tid.

I 2011 var jeg saksordfører for et representantforslag fra Trine Skei Grande og Borghild Tenden om å nedsette et offentlig utvalg som skal følge opp ansvarsreformen. En enstemmig helse- og omsorgskomite konstaterte at utviklingen gikk i feil retning. Blant komitemerknadene, kan nevnes:

«Komiteen er særlig bekymret for tendensen til å bygge stadig større omsorgssentra som via en pleiebase skal gi tjenestetilbud til mennesker med utviklingshemming og andre grupper. I den forbindelse vil komiteen vise til viktigheten av at Husbankens virkemidler og regelverk understøtter målsettingen om frie og selvstendige liv. Komiteen mener prosjekter som klart avviker fra ansvarsreformens intensjon, ikke bør støttes.»

I all hovedsak finansieres byggingen av de store institusjonslignende bofellesskapene gjennom Husbankens investeringstilskudd for sykehjem og omsorgsboliger. Husbankens investeringstilskudd styres gjennom tildelingsbrev fra Helse- og omsorgsdepartementet.

I 2013 ratifiserte Norge FNs funksjonshemmedekonsensjon (CRPD). Konsensjonens artikkel 19, pkt. a sier

«at mennesker med nedsatt funksjonsevne har anledning til å velge bosted, og hvor og med hvem de skal bo, på lik linje med andre, og ikke må bo i en bestemt boform».

Nå er det 13 år siden Sosial- og helsedirektoratet dokumenterte den uheldige utviklingen, ni år siden helse- og omsorgskomiteens merknader og syv år siden Norge

forpliktet seg til å etterleve FNs funksjonshemmedekonsensjon. Det er på høy tid å iverksette effektive og egnede tiltak som sikrer at nasjonale politiske målsettinger og våre menneskerettslige forpliktelser på feltet etterleves.

Svar:

Jeg må innledningsvis understreke at jeg er svært opptatt av at barn og unge som trenger det får forsvarlige og gode bo- og tjenestetilbud. I regjeringens nasjonale strategi for boligsosialt arbeid Bolig for velferd (2014–2020), står det at flest mulig skal bo i eget hjem og motta tjenester der. Dersom det er behov for bistand fra kommunen til å skaffe bolig, er det et mål at alle skal kunne bo i ordinære bomiljøer og ha like muligheter til å leve selvstendige og aktive liv. Strategien viser til at boliger som bygges med statlige tilskudd ikke skal ha institusjonslignende preg og at antall boenheter ikke skal være for stort. Boenhetene bør plasseres i ordinære bomiljøer, noe som er et viktig premiss for inkludering og deltakelse i samfunnet.

Det er et kommunalt ansvar å sørge for forsvarlige og gode helse- og omsorgstjenester til personer som har behov for dette. I tillegg til å ha det overordnede ansvaret for at de kommunale tjenestene ytes i tråd med lov, har kommunen også finansieringsansvaret for tjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven. Når det gjelder finansiering av bygninger og boliger kan kommunen finansiere dette selv eller for eksempel søke om investeringstilskudd til heldøgns omsorgsplasser fra Husbanken.

Flere av vurderingsmomentene representanten viser til er blant annet innarbeidet i føringene for investeringstilskuddet. I Husbankens veileder for lokalisering og utforming av omsorgsbygg fremgår det at Barnekonvensjonen og FN-konvensjonen om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne skal ligge til grunn for vurderinger og løsninger som velges. I samme veileder følger også klare anbefalinger om at det etableres små bogrupper, og hvordan private rom, fellesareal og uteområder bør utformes. I Husbankens forvaltning av investeringstilskuddet er det etablert generelle anbefalinger om antall samlokaliserte boliger. Dette er en del av vurderingen knyttet til krav om normalisering og integrering.

I den konkrete saken i Randaberg kommune som representanten Hagebakken har trukket frem, er jeg gjort kjent med at kommunen mottok tilskudd fra Husbanken i 2002 og 2005 til å etablere Vistestølen bofellesskap. Bofellesskapet har de senere årene blitt benyttet som sykehjem. Husbankens opprinnelige tilskudd ble i denne

saken gitt før krav om normalisering og integrering var tatt inn i retningslinjene for investeringstilskudd, og Husbanken kan derfor ikke legge nye vilkår på hva bygget skal brukes til enn de som ble gitt i tilsagnet. Det er derfor som

jeg har tatt opp innledningsvis opp til kommunen å velge hvordan de innretter sitt bo- og tjenestetilbud innenfor eksisterende regelverk.

SPØRSMÅL NR. 1859

Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Runar Sjøstad

Besvart 19. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil helseministeren sørge for tilstrekkelig involvering og dialog med aktørene i Øst-Finnmark gjennom et møte?

BEGRUNNELSE:

Erfaringen med det midlertidige helikopteret Forsvaret har stilt til disposisjon i Øst-Finnmark i vinter/vår for luftambulansetjenesten har vist seg å være til uvurderlig hjelp.

Øst-Finnmark regionråd ønsker å drøfte muligheten for en varig løsning med helikopter som kan bidra overfor flere etater.

Øst-Finnmark regionråd har bedt om fellesmøte med flere departementer for å få til et samarbeid om et slikt beredskapshelikopter.

Svar:

Stortinget har som kjent besluttet å etablere en delt løsning for Forsvarets Bell-helikoptre, med 15 helikoptre på Rygge og 3 helikoptre på Bardufoss. Flytting av helikoptrene til Rygge er en nødvendig kraftsamling av skrog, flybesetninger og kompetansemiljø for å øke den operative evnen til spesialstyrkene og øke deres kapasitet til å støtte kontraterror operasjoner. Dette er en nasjonal ressurs som har vært etterlyst helt siden Gjörv-kommisjonens rapport om beredskapen 22. juli 2011.

I foretaksmøte i de regionale helseforetakene 17. april i år ble det gitt i oppdrag at det fra 15. juli i år skal stasjoneres et sivilt ambulanshelikopter i Kirkenes til erstatning for Forsvarets Bell-helikopter. Forsvarets bistand har midlertidig lagt beslag på deres ressurser og oppdraget til de regionale helseforetakene er viktig for å gi Forsvaret nødvendig forutsigbarhet med hensyn til å løse sine primære oppdrag, og følge opp Stortingets beslutning. Samtidig viser dette oppdraget til de regionale helseforetakene at regjeringen tar de lokale bekymringene rundt den sam-

lede ambulanskapasiteten i Øst-Finnmark knyttet til koronautbruddet på dypeste alvor. Stortinget kom også senere med et anmodningsvedtak knyttet til helikopter i Kirkenes i forbindelse med deres behandling av Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023. Dette anmodningsvedtaket anses som allerede oppfylt gjennom det nevnte oppdraget til de regionale helseforetakene.

Justissektoren har også nylig gjennomført endringer knyttet til sin helikopterberedskap i Nord-Norge. Fra 1. mai 2020 fikk politiet tilgang på et sivilt helikopter tilgjengelig fra Tromsø lufthavn, med en times responstid. Dette helikopteret vil støtte Troms, Nordland og Finnmark politidistrikt i deres oppgaveløsning. Helikopteret vil være en viktig kapasitet som gir økt mobilitet og raskere responstid for politiets ulike oppdrag. Krevende geografi og store avstander gjør at denne avtalen er en viktig del av politiets beredskap i nord.

Det tas sikte på å etablere en ny redningshelikopterbase i Tromsø i løpet av 2022. 12 Sea King helikoptre skal skiftes ut med 16 nye redningshelikoptre av typen AW101. De nye redningshelikoptrene vil ha langt bedre rekkevidde, større hastighet og bedre evne til å operere i dårlig vær enn dagens Sea King-maskin. Den norske redningstjenesten vil derfor få et betydelig løft - både over hav og land. For eksempel vil flytiden mellom basen på Banak og Kirkenes reduseres til ca. 45 minutter med de nye redningshelikoptrene (uavhengig av værforhold), mens det tar ca. 60 minutter med dagens Sea King-helikoptre i pent vær og ca. 2 timer og 15 minutter i dårlig vær. Innfasingen av nye redningshelikoptre på redningshelikopterbasen på Banak vil dermed gi en betydelig styrket helikopterkapasitet i Finnmark.

Med de ulike sektorenes tiltak har hver enkelt sektor ivaretatt sine behov og funnet løsninger som bidrar til at man får realisert Stortingets beslutninger. Samtidig er det viktig at de samlede tiltakene nå får virke slik at man får høstet erfaringer før man eventuelt foretar nye justeringer av helikopterberedskapen i Nord-Norge.

Jeg vil avslutningsvis understreke at jeg har forståelse for at det av enkelte kan oppfattes som en mer kostnads-effektiv løsning å se på en felles løsning for flere sektorer - altså et flerbrukshelikopter. Dette er imidlertid ikke nødvendigvis en god løsning sett i fra helsetjenestens side, og heller ikke for de andre sektorenes ståsted. Det åpenbare er selvfølgelig hvis det skulle oppstå samtidighetskonflikter, slik at helikopteret faktisk ikke er tilgjengelig ved behov. Når helikopteret står i ambulansekonfigurasjon vil det være lite egnet til andre oppdrag før utstyret er de-

montert og fjernet. Dersom det utføres oppdrag for Forsvaret eller politiet, må helikoptret returnere og utstyret monteres tilbake før det kan flys på et ambulanseoppdrag. Dette vil nok mange mene at vil medføre en uakseptabel responstid sett ut i fra et ambulanseberedskapsperspektiv. Og jeg vil minne om at det allerede i dag har blitt uttrykt stor lokal bekymring knyttet til eventuelle endringer i responstid når man går fra en militær til en sivil løsning, fordi man trodde at personellet ville måtte innløsjes lengre unna landingsplassen enn i dag.

SPØRSMÅL NR. 1860

Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 16. juni 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Når vil statsråden oppdatere handlingsplan mot vold i nære relasjoner?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har som uttalt satsing å bekjempe vold i nære relasjoner. Dette har vært en satsing helt siden FrP gikk inn i regjering etter stortingsvalget 2013. For ett år siden varslet justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr starten på en ny handlingsplan mot vold i nære relasjoner.

Denne våren har vært preget av coronakrisen, og mange familier har tilbragt mye tid hjemme. Mange fagfolk er bekymret for at dette har gitt grobunn for mer vold i nære relasjoner. Samtidig er det en bekymring for at en mindre andel av volden blir meldt til politi, og at færre av de rammede kommer inn i hjelpeapparatet.

Volden har allerede et betydelig omfang, noe som kanskje har økt denne våren. Vold i nære relasjoner er et alvorlig samfunns- og folkehelseproblem.

Regjeringen har tidligere varslet at planen skal legges frem i løpet av våren 2020. Vi har ingen tid å miste.

Svar:

Vold i nære relasjoner er alvorlig kriminalitet og kan ha betydelige konsekvenser for den som rammes. Som representanten Hjemdal riktig bemerker, har det vært et uttalt mål for regjeringen å forebygge og bekjempe denne volden.

Pandemien og smitteverntiltakene har synliggjort at hjemmet ikke alltid er et trygt sted for alle. Mange le-

ver sine liv i utrygghet og i redsel for noen som står dem nær. Situasjonen har vært særlig vanskelig for voldsutsatte kvinner og barn som i utgangspunktet allerede har en vanskelig hverdag.

Jeg har fulgt denne situasjonen tett. I tillegg til pressekonferansene har jeg hatt møter med berørte instanser og jevnlig kontakt med politiet. I den første fasen utarbeidet blant annet Kripos ukentlige etterretningsrapporter som beskrev hva som er de alvorligste truslene nasjonalt og hva som er sannsynlig utvikling av kriminaliteten. I tillegg inntok politiet en aktiv holdning, blant annet gjennom et styrket samarbeid mellom politidistriktene og kommunene om tiltak for å avhjelpe situasjonen.

Når det gjelder spørsmålet om den varslede handlingsplanen om vold i nære relasjoner, vil denne bli lagt frem i løpet av høsten 2020. Handlingsplanen vil gi retning for et langsiktig arbeid der målsettingen er å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner - godt koordinert og kunnskapsbasert. Planen vil også ta høyde for de erfaringene vi nå gjør oss i forbindelse med koronapandemien og vil legge til grunn det rammeverket som følger av Europarådets konvensjon om forebygging og bekjempelse av vold i nære relasjoner.

SPØRSMÅL NR. 1861**Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim****Besvart 16. juni 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvorfor grep ikke politiet inn mot den ulovlige demonstrasjonen, og hva gjorde justisministeren for å forhindre at dette skulle skje?

BEGRUNNELSE:

Det er anslått at 10-15 000 personer tok til gatene under en demonstrasjon i Oslo fredag. Dette var et alvorlig brudd på smittevernbestemmelsene. De inngripende tiltakene som er innført og den felles innsatsen innbyggerne har deltatt i for å stanse smittespredningen, har som kjent dramatiske konsekvenser. Bedrifter går konkurs, folk har mistet jobben, barn har i ukevis vært hjemme, eldre har vært isolert og ensomme og folk har ikke en gang kunnet ta farvel med sine nærmeste ved livets slutt. Dugnadsånden har vært imponerende og rørende, men det har kostet.

Alt dette kan ha vært forgjeves fordi tusenvis av personer som ikke ofret fellesskapet og dugnadsånden en tanke, brøt restriksjonene.

Det er for undertegnede uforståelig at regjeringen tilsynelatende ikke har gjort noe for å forhindre denne skandalen. Politiet grep ikke inn og de grove bruddene på smittevernstiltakene ser ikke ut til å få konsekvenser. Det ville for eksempel vært naturlig å pålegge alle som deltok

på demonstrasjonen hjemmekarantene for å forhindre smittespredning.

Svar:

Covid-19-forskriften § 13 forbyr arrangementer på offentlig sted med mer enn 50 deltakere. Med arrangement menes idrettsarrangement, kulturarrangement og andre arrangementer, inkludert seminarer, bursdager, bryllup, begravelser, religiøse samlinger og lignende. Demonstrasjoner er ikke nevnt spesielt.

Grunnloven gir et sterkt vern for retten til å si sin mening og til å demonstrere. Det gjelder også i koronasituasjonen. Dersom covid-19-forskriften skulle begrense denne retten måtte dette ha kommet klart frem. Politiet har derfor etter min vurdering rett i sin vurdering om ikke å gripe inn mot demonstrasjonen.

Det er uansett viktig å følge de generelle smittevernanbefalingene. Både statsministeren, helseministeren og jeg har derfor oppfordret alle – også under eventuelle demonstrasjoner – til å holde avstand og ta hensyn for å redusere risikoen

for smittespredning. Det er vår oppfordring at en i denne tiden finner andre måter å ytre seg på enn å samle mange mennesker tett.

SPØRSMÅL NR. 1862**Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim****Besvart 16. juni 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hva synes arbeids- og sosialministeren om at hans egen statssekretær brøt smittevernreglene og at departementet dermed er med på å bryte regjeringens egne regler, utsette folk for smitterisiko og fare for nye inngripende tiltak der folk kan miste jobben?

BEGRUNNELSE:

Det er anslått at 10-15 000 personer tok til gatene under en demonstrasjon i Oslo fredag. Dette var et alvorlig brudd på smittevernbestemmelsene. De inngripende tiltakene som er innført og den felles innsatsen innbyggerne har deltatt i for å stanse smittespredningen, har som kjent dramatiske konsekvenser. Bedrifter går konkurs, folk har mistet jobben, barn har i ukevis vært hjemme, eldre har vært isolert og ensomme og folk har ikke en gang kunnet

ta farvel med sine nærmeste ved livets slutt. Dugnadsånden har vært imponerende og rørende, men det har kostet dyrt.

Det er regjeringen som har pålagt innbyggerne disse svært inngripende, men nødvendige restriksjonene.

Alt dette kan ha vært forgyvet fordi tusenvis av personer som trosset fellesskapet, dugnadsånden, liv og helse, brøt restriksjonene på det groveste.

Svar:

Koronautbruddet har hatt store konsekvenser. Det har kostet mye for samfunnet og hver enkelt av oss. Jeg skjønner derfor at det kommer spørsmål og reaksjoner etter demonstrasjonen i Oslo fredag 5. juni.

For statssekretær Saida Begum var det personlig viktig å delta i markeringen mot rasisme. Hun har overfor meg understreket at hun hele veien søkte å følge smittevern anbefalingene i demonstrasjonen slik hun ellers har gjort disse månedene. Ytringsfriheten og retten til å demonstrere står selvfølgelig svært sterkt i et demokrati som det norske. I den situasjonen vi nå har vært i og er i, vil jeg selvfølgelig understreke betydningen av at alle følger smittevern råd fra myndighetene og at vi tar hensyn til det, også når vi ønsker å bruke vår demokratiske rett til å uttrykke oss. Jeg viser for øvrig til anbefalingene fra helseminister og omsorgsminister Bent Høie og fra Helsedirektoratet i den forbindelse.

SPØRSMÅL NR. 1863

Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 17. juni 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hva som er gevinsten for felles enhet for nasjonale beredskapsressurser sin operative leveranse fra den 15.12.2020, og gi en beskrivelse av gevinsten på den nye og antatt bedre leveransen etter 15.12.2020 hva gjelder responstid og responskvalitet?

BEGRUNNELSE:

Etableringen av politiets nasjonale beredskapssenter skal gi et enormt løft for vår nasjonale beredskap, og vil bli et svært viktig bidrag til nordmenns trygghet i hverdagen. Senteret er snart ferdig bygget, og anleggene er under testing. Politiets nye helikoptre er levert og er operative innenfor planlagte milepæler.

Politiets nasjonale beredskapssenter og helikopterskaffelsen er store satsingsområder for både justissekretoren og politiet. Ambisjonsnivået er også høyt, og senteret har et unikt potensiale til å bedre politiets innsatsevne for å forebygge og håndtere alvorlig kriminalitet.

Et av tiltakene for å ta ut effekt av politiets nasjonale beredskapssenter, var at Politidirektoratet med bakgrunn i St. meld. 21 (2012-2013), politiets virksomhetsstrategi 2025 og politiets flerårige virksomhetsplan, igangsatte etablering av langtidsplan for Nasjonale Beredskapsressurser. Denne skal strekke seg over flere budsjettperioder.

Signalene om felles enhet for nasjonale beredskapsressurser sin økonomiske ramme for driften av politiets nasjonale beredskapssenter, tilsier imidlertid et redusert ambisjonsnivå for senteret. Den nevnte langtidsplanen tar utgangspunkt i 2018-kroner og aktivitet, og dersom man må etablere seg på beredskapssenteret med ramme for 2018, medfører dette betydelige omprioriteringer internt i felles enheten for nasjonale beredskapsressurser. Det er således et betydelig avvik mellom ambisjonsnivået for senteret, og finansieringen. Dette må antas å få direkte konsekvenser for den operative leveransen, noe som kan ha fatale følger for Norges nasjonale beredskap.

Svar:

De nasjonale beredskapsressursene er vesentlig styrket de senere år. Dette gjenspeiles i en betydelig økning i personell, anskaffelser av materiell og utstyr, og gjennom anskaffelsen av tre nye politihelikoptre.

Beredskapsressursene har kompetanse og ressurser som utfyller hverandre, men opererer i dag fra ulike lokasjoner og har ulike beredskaps- og klartider. Det gjør at enhetene må bruke tid på å samle seg før de kan reise til oppdraget. Denne tiden vil reduseres betraktelig med samlokalisering ettersom de vil ha et felles startsted. Dette bidrar til harmonisering av klartider og bedre muligheter for effektiv og koordinert ressursinnsats. Beredskapssenteret

teret vil bidra til økt tilgjengelighet gjennom en døgnkontinuerlig beredskap og et dynamisk beredskapsnivå ut i fra trussel- og risikovurderinger.

Samlokaliseringen av beredskapsressursene vil frigjøre vesentlig tid til mer effektiv og samkjørt trening, noe som alene vil gi en stor beredskapsgevinst. Etableringen på be-

redskapscenteret vil også føre til en bedre responskvalitet gjennom hurtig og koordinert respons fra beredskapsressursene, til en større del av landet, sammenlignet med dagens muligheter. Vi vil også få en økt beredskap etter som personell som trener på beredskapscenteret raskt vil kunne omstille seg fra trening til aksjon.

SPØRSMÅL NR. 1864

Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 17. juni 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hva etableringen av Politiets nasjonale beredskapssenter vil føre til for landets øvrige politipersonell hva gjelder trening, erfarings- og kunnskapsdeling, samt om Politiets nasjonale beredskapssenter, vurdert ut fra eiers føringer, langtidsplan for fellesenheten for nasjonale beredskapsressurser og investeringer for øvrig, er tilstrekkelig finansiert?

BEGRUNNELSE:

Etableringen av politiets nasjonale beredskapssenter skal gi et enormt løft for vår nasjonale beredskap, og vil bli et svært viktig bidrag til nordmenns trygghet i hverdagen. Senteret er snart ferdig bygget, og anleggene er under testing. Politiets nye helikoptre er levert og er operative innenfor planlagte milepæler.

Politiets nasjonale beredskapssenter og helikopterskaffelsen er store satsingsområder for både justisdepartementet og politiet. Ambisjonsnivået er også høyt, og senteret har et unikt potensiale til å bedre politiets innsatsevne for å forebygge og håndtere alvorlig kriminalitet.

Et av tiltakene for å ta ut effekt av politiets nasjonale beredskapssenter, var at Politidirektoratet med bakgrunn i St. meld. 21 (2012-2013), politiets virksomhetsstrategi 2025 og politiets flerårige virksomhetsplan, igangsatte etablering av langtidsplan for Nasjonale Beredskapsressurser. Denne skal strekke seg over flere budsjettperioder.

Signalene om fellesenheter for nasjonale beredskapsressurser sin økonomiske ramme for driften av politiets nasjonale beredskapssenter, tilsier imidlertid et redusert ambisjonsnivå for senteret. Den nevnte langtidsplanen tar utgangspunkt i 2018-kroner og aktivitet, og dersom man må etablere seg på beredskapssenteret med ramme for 2018, medfører dette betydelige omprioriteringer internt i fellesenheten for nasjonale beredskapsressurser.

Det er således et betydelig avvik mellom ambisjonsnivået for senteret, og finansieringen. Dette må antas å få direkte konsekvenser for den operative leveransen, noe som kan ha fatale følger for Norges nasjonale beredskap.

Svar:

Det vises til svar på spørsmål nr. 1863 fra stortingsrepresentanten, som berører samme tema. Politiets nasjonale beredskapssenter skal stå ferdig i september og ha full drift fra desember 2020. Senteret etableres innenfor avsett investeringsramme på 2,5 milliarder 2015-kroner og inneholder de kapasiteter som er forventet. Politiet er tildelt midler til drift av senteret i tråd med dette, herunder åtte mill. kroner for å dekke driftskostnadene for siste kvartal i 2020.

Politiets nasjonale beredskapssenter vil bidra til å heve kompetansen til alt innsattpersonell i politiet og styrke beredskapen i hele landet.

Beredskapssenter er dimensjonert for å være et kompetansesenter for politidistriktenes innsattpersonell og til å være en arena for samhandling og samtrening mellom politiet og samarbeidsaktører. Det er lagt til rette for at alt innsattpersonell kan få kompetanseheving og trening i løpet av sykluser på to år. Videre er det igangsatt et samarbeid med Politihøgskolen om å bruke senteret til kompetanseheving av politidistriktenes politioperative instruktører. Instruktørene vil ta med seg kunnskap og erfaring tilbake til politidistriktet og bruke denne ved trening av eget innsattpersonell.

Jeg vil også understreke at de nasjonale beredskapsressursene har oppdrag i hele landet. Gjennom samlokalisering på beredskapssenteret vil de raskere kunne omstille seg fra trening til aksjon, og dermed yte bistand til alle politidistriktene.

SPØRSMÅL NR. 1865**Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 17. juni 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Vil regjeringen sørge for at bedrifter som har mottatt dugnadsstøtte ikke må skatte av dette så lenge kompensasjonsordningene er gjeldende, eller vil statsråden vurdere å innføre et minstefradrag for slik dugnadsstøtte på for eksempel 20 000 kroner?

BEGRUNNELSE:

Folk i Norge har bidratt med millioner av kroner gjennom blant annet spleis.no for å hjelpe bedrifter i sine lokalsamfunn under koronapandemien. For mange oppleves det urimelig at deres dugnadsgaver beskattes med 22 prosent.

Svar:

Slik støtte er skattepliktig etter skatteloven. Det er i og for seg forståelig at folk som frivillig bidrar med økonomisk støtte til sitt lokale næringsliv som sliter, kan reagere på at staten gjennom beskatningen tar en andel av det innsamlede beløp, og som var forutsatt å tilfalle en trengende mottaker. På den annen side vil bidraget for mottakeren kompensere for bortfall av skattepliktig inntekt. Det er derfor ikke urimelig at denne inntekten behandles skat-

temessig som andre inntekter. Hvis virksomheten som mottar «dugnadsstøtte» er et aksjeselskap, må selskapet gå med overskudd for at mottatt støtte skal resultere i økt skatt. Jeg vil anta at 2020 kan bli et år med underskudd for mange, også de som mottar «dugnadsstøtte» eller statlig støtte, slik at eventuell støtte likevel ikke blir skattlagt. Hvis selskapet går med overskudd, bør det skatte av overskuddet, på linje med andre.

Jeg vil også trekke inn at det i forbindelse med koronapandemien er innført en rekke tiltak for å hjelpe næringslivet, herunder redusert merverdiavgift, utsatt frist for betaling av forskuddsskatt, redusert arbeidsgiveravgift og en tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall. Disse har i det store og hele vært av generell karakter og har truffet bredt. Særregler som skattefritak for «dugnadsstøtte» vil treffe mye smalere, og samtidig komplisere skattereglene i et år hvor belastningen på Skatteetaten er svært stor.

Når det gjelder den nevnte tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall spesielt, vil jeg nevne at fra april måned vil hvert foretak kunne motta gaver for inntil 3000 kroner per måned uten at det skal anses som omsetning. Dette vil sørge for at kronerulling og lignende inntil denne grensen ikke fører til redusert tilskudd.

SPØRSMÅL NR. 1866**Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Trond Giske****Besvart 18. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvordan vil kulturministeren bidra til å legge til rette for at grupper på inntil 200 personer kan oppleve et arrangement samtidig?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har varslet at det fra 15. juni vil åpnes for arrangementer med inntil 200 personer. Flere aktører innenfor opplevelser, kultur og idrett ser nå på muligheten for at flere atskilte grupper på inntil 200 personer

kan oppleve et arrangement samtidig. En slik ordning vil bidra til en kraftig forbedring i økonomien i ulike arrangementer. Dermed kan det bidra til at flere konserter, teaterforestillinger osv. kan gjennomføres, og dermed bidra til å sikre livsgrunnlaget til arrangører, utøvere, teknikere og andre involverte.

En gjennomføring av kulturaktivitet for flere grupper samtidig skjer allerede i prinsippet i et kinosenter. Her kan man fra 15. juni ha inntil 200 personer vegg i vegg i ulike kinosaler, forutsatt at øvrige smittevernregler er fulgt. For andre arrangører vil det i første omgang i stor

grad være aktuelt med utendørs arrangementer hvor man kan adskille publikum i grupper inntil 200 personer. Dyreparken i Kristiansand har beskrevet et slikt opplegg, hvor gruppene ikke vil være i kontakt med hverandre, verken på vei inn/ut fra eller under forestilling. En tilsvarende løsning kunne man også sett for seg på idrettsanlegg med ulike adskilte tribuneområder. Helsedirektoratet har imidlertid sagt nei til en slik løsning.

Derimot virker det som om det er greit å ha flere arrangementer hvor grupper på inntil 200 personer er tilstede etter hverandre. Det betyr i så fall at man mener det er greit at 200 personer etter hverandre bruker de samme setene, toalettene, kioskene og inngangene, men at det ikke er greit når de er adskilt i ulike soner uten en slik felles bruk av fasilitetene. Det er fint å få en smittevernlig begrunnelse for en slik tilnærming

Det er bred forståelse i kultur- og idrettslivet for behovet for tiltak for å begrense smitte og sikre befolkningen. Men tiltakene må være faglig begrunnet og logisk forståelige. Og vi må gjøre det vi kan for at kultur, frivillighet og idrett klarer seg best mulig gjennom korona-krisen. Derfor er det nødvendig at kulturministeren i sterkere grad bidrar til at smittetiltak utformes fornuftig for å bidra til dette og at disse sektorenes behov og gode forslag til løsninger blir lyttet til.

Svar:

Regjeringen la 7. mai 2020 fram en strategi og plan for håndtering av covid-19-pandemien og justering av smitteverntiltakene. Den inneholdt også en plan for nedtrapping av koronatiltakene. Covid-19 vil være en trussel mot folkehelsen så lenge ikke befolkningen er immun. Immunitet kan oppnås gjennom vaksine og muligens ved gjennomgått sykdom. Per i dag er svært få nordmenn immune og sykdommen kan raskt spre seg igjen med stor fare for liv og helse.

Vi skal håndtere covid-19-pandemien på en slik måte at vi til enhver tid har kontroll på smittespredningen. For å forhindre dette må nedtrappingen av tiltak skje samlet, kontrollert og gradvis. Gjennom en trinnvis gjenåpning har regjeringen først prioritert justering av tiltak som retter seg mot barn slik som barnehager og skoler foran andre tilbud slik som åpning av større arrangementer der personer fra ulike geografiske områder møtes.

De viktigste grunnleggende hygieneprinsippene er at syke holder seg hjemme, avstand mellom personer som ikke tilhører samme husstand og god hånd- og hostehygiene.

Utfordringer med arrangementer er knyttet både til selve arrangementet, ansamlinger ved toaletter, servering og inn- og utgang, men også til transport for eksempel kollektivtilbud.

Det er mange andre faktorer enn absolutt antall personer som vil ha betydning for risiko for smittespredningen

deriblant den generelle forekomsten av smittespredning i samfunnet og mobilitet når arrangementet avholdes. Likevel vil økning i antall personer øke sannsynligheten for at en av deltagerne er smittsom. En massesmittehendelse kan oppstå når en smittet person med stor virusmengde i luftveiene og kanskje hoste, har nær kontakt med mange andre over kort tid, særlig innendørs. Atferden, for eksempel roping eller synging, kan bidra. Kombinasjonen av personens høye smittsomhet og personens møte med mange andre kan altså føre til en massesmittehendelse. Det kan se ut til at massesmittehendelser er en viktig drivkraft for covid-19-pandemien. Det vil også være mer krevende for arrangørene å opprettholde krav om hygiene og avstand ved større arrangementer.

Det vil være lettere å redusere smittespredning ved arrangementer med personer til stedet i mindre grupper etter hverandre i motsetning til et arrangement der flere er samlet samtidig. Dette forutsetter at det er tilstrekkelig avstand i tid og god logistikk slik at man unngår at mange personer møtes samtidig ved inn- og utgang. På den måten kan man også sikre forsvarlig renhold.

Maksimal grense for antall deltagere økte fra 50 til 200 personer 15. juni. Helsedirektoratet har ikke anbefalt at det kan gis unntak fra maksgrensen på 200 personer dersom deltakerne deles inn i kohorter. Dersom arrangøren velger å dele inn et arrangement i kohorter kan dette være positivt med tanke på smittespredning, men en slik inndeling vil ikke erstatte den totale maksimumsgrensen for arrangementet.

Helsedirektoratet vurderer at det på det nåværende tidspunktet ikke er grunnlag for å ta stilling til dato for en videre økning av antall deltakere på arrangementer fra 200 og opp til 500 i perioden 15. juni til 1. september. Dette kan først vurderes når vi har sett effekten av de andre lempingene.

SPØRSMÅL NR. 1867**Innlevert 9. juni 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 17. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Kan statsråden allerede nå varsle om han i statsbudsjettet for 2021 vil gjeninnføre et statlig, øremerket tilskudd til mobile bibliotek, som blant annet bibliotekbåten Epos vil kunne få støtte av?

BEGRUNNELSE:

Bokbåten Epos er et unikt tilbud til befolkningen i Vestland, særlig barn og unge. Det flytende biblioteket og litteraturhuset står nå i fare for å bli lagt ned. Epos har vært i drift siden 1963 og går til grender på Vestlandet som ellers ikke har bibliotektenester. Når bokbåten nå mister finansieringen går det ut over tilgang på litteratur og opplevelser i hele fylket.

Fram til 2000 var det et eget, øremerket tilskudd til mobile bibliotek. Også de mobile bibliotekene har utviklet seg sterkt de senere årene, og en bibliotekbuss kan i dag tilby både et makerspace for ungdom og et tradisjonelt utlån av bøker. Mobile bibliotek kan sikre nærhet for mange i store kommuner med spredt bosetning, og således være viktig for å sikre at alle får et bibliotektilbud. I 1995 fantes det 55 mobile bibliotek i Norge, med over 300 000 årlige besøkende. Etter 2000 falt det øremerkede driftstilskuddet bort, og det er i dag bare 18 bibliotekbuss og en bibliotekbåt igjen. Til sammenligning var det i Finland i 2013 hele 147 bokbusser i drift.

Svar:

Det er ikke naturlig på nåværende tidspunkt å varsle hva som kommer i kulturbudsjettet for 2021. Når det gjelder spørsmålet om øremerkede midler til folkebibliotekene vil jeg vise til følgende:

Bokbåten har lang historie på Vestlandet. Fram til 2015 var båten et samarbeid mellom de tre vestlandsfylkene Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane og Hordaland. I 2015 trakk Sogn og Fjordane seg ut av samarbeidet, og i 2019 trakk også Møre og Romsdal seg ut. 9. juni i år vedtok fylkestinget i Vestland å legge ned det resterende bokbåttilbudet, med oppslutning fra Ap, SV, Sp, KrF, MDG og V. Fylkestinget har blant annet lagt vekt på at det vil kunne svekke det samlede bibliotektilbudet i fylket å opprettholde Bokbåten i sin nåværende form.

Lov om folkebibliotek slår fast at det er kommunene som har ansvaret for at befolkningen har et godt bibliotektilbud. Det kommunale ansvaret for organisering og finansiering av bibliotektenestene var også begrunnelsen

for at øremerkede midler til mobil bibliotekdrift i sin tid ble avvirket. Stortinget har flere ganger avvist forslag om øremerkede midler til drift av folkebibliotek, siste gang i desember 2018 i forbindelse med behandlingen av Representantforslag om et femårig nasjonalt biblioteksløft Dokument 8:219 S (2017-2018). Ny nasjonal bibliotekstrategi, Rom for demokrati og dannelse 2020 – 2023 er førende for statens politikk på bibliotekområdet. Strategien slår fast at statens økonomiske bidrag til utvikling av folkebibliotekene fremover skal gå gjennom tildeling av utviklingsmidler og tilrettelegging for felles infrastruktur, og det legges vekt på bibliotekene som aktive formidlingsinstitusjoner av kultur og kunnskap.

Selv om antallet mobile bibliotekavdelinger har gått ned i perioden etter at øremerket driftstilskudd ble avvirket, er det lite som tyder på at bibliotektilbudet i kommunene har blitt dårligere. I forbindelse med evaluering av Nasjonal bibliotekstrategi for perioden 2015-2018 oppgav hele 54 prosent av befolkningen at de hadde brukt folkebiblioteket det siste året. Flere arrangementer og satsing på nye bibliotekbygg vitner om at kommunene tar ansvaret for å tilby innbyggerne gode bibliotek på alvor.

SPØRSMÅL NR. 1868**Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen****Besvart 19. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Mener statsråden at noen må holdes ansvarlige i denne saken, og hvordan mener statsråden at man kan stole på at de opplysningene som gis til offentlige etater forblir personlige?

BEGRUNNELSE:

NRK har avslørt at informasjon knyttet til psykiatri, abort, barnevern og kreft sammen med navn og personnummer til pasienter, er blitt lagt ut på Oslo Universitetssykehus sine nettsider. Spørsmålsstiller understreker at dette kun er det nyeste eksempelet på at norske etater ikke er i stand til å ta vare på og beskytte personvernet til norske borgere, og reagerer på det som åpenbart er for dårlige eller manglende rutiner.

Det hører dessverre ikke med til sjeldenhetene at personopplysninger kommer på avveie i det offentlige. I 2018 ble det avslørt at IKT-personell i Asia og Øst-Europa hadde tilgang til sensitiv pasientinformasjon til 3 millioner norske borgere i Helse Sør-Øst. I desember kunne VG avsløre at Ukraina-ansatte hadde fått tilgang på persondata fra 9 000 personer ansatt i Skatteetaten. Dette er bare noen av de ferskeste eksemplene.

Spørsmålsstiller ønsker gjerne en oppklaring fra statsråden på om man mener at en beklagelse er nok i denne saken, eller om noen skal holdes ansvarlig. Spørsmålsstiller ber også om at statsråden gjør rede for hvordan det jobbes med forståelsen av sikkerhetskultur for sensitive opplysninger, da dette ikke virker å fungere i like stor grad som man bør forvente at det gjør.

Svar:

Jeg ser alvorlig på hendelsen ved Oslo universitetssykehus og at rutineene ikke var tilstrekkelige for å hindre at taushetsbelagt informasjon kom i sykehuset offentlige postjournal. Det er avgjørende at befolkningen har tillit til helsetjenestens håndtering av pasientopplysninger og at det er en åpenhet rundt eventuelle avvik. Oslo universitetssykehus HF har fulgt opp denne saken både i forhold til tilsynsmyndigheter og de berørte pasientene. De har også tatt lærdom av denne saken og endret rutineene for å sikre personvernet og informasjonssikkerheten.

Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet informasjon fra Helse Sør-Øst RHF i tilknytning til denne saken, som igjen har fått en nærmere redegjørelse fra Oslo universitetssykehus HF.

Oslo universitetssykehus HF ser svært alvorlig på hendelsen og har offentlig, og også overfor den enkelte pasient, beklaget at sykehuset har publisert person- og helseopplysninger i 275 tilfeller siste tre år.

Oslo universitetssykehus HF viser til at de i mai ble gjort oppmerksom på flere tilfeller av synlige personnummer (11 siffer) og/eller navn i sykehusets offentlige postjournal (offentlig postjournal er en oversikt over inngående og utgående post ved sykehuset, og viser dato, mottaker, avsender og overskrift på brev).

Personopplysninger i saker om pasientbehandling eller personalsaker er gjennomgående underlagt taushetsplikt og skal ikke offentliggjøres. Oslo universitetssykehus HF viser til at det i tillegg til navn og personnummer ble publisert informasjon om hvilken type korrespondanse det var og hvilken klinisk enhet som var avsender eller mottaker.

Når navn og/eller personnummer på denne måten er publisert sammen med navn på avdeling i sykehuset, gir det en pekepinn på type behandling eller sykdom. Oslo universitetssykehus HF var i første omtale av saken ikke tydelige på at dette kunne innebære at opplysninger om pasientenes helsetilstand var publisert og at man dermed hadde brutt taushetsplikten. Oslo universitetssykehus HF erkjenner at dette burde fremkommet tydelig i brevet som ble sendt ut til de berørte.

Oslo universitetssykehus HF erkjenner at taushetsbelagte opplysninger om den enkelte pasient i denne situasjonen er gjort offentlige og at helseforetaket gjennom dette har brutt taushetsplikten. I tillegg har helseforetaket brutt helsepersonelloven ved at taushetsbelagte helseopplysninger har blitt publisert. Oslo universitetssykehus HF ser som tidligere nevnt svært alvorlig på de forhold som har kommet frem og at helseforetaket selv ikke var i stand til å avverge dette igjennom de rutiner som var etablert.

Oslo universitetssykehus HF uttaler videre at rutineene ikke var tilstrekkelige for å hindre at dette skjedde. Ved sykehuset skal saksbehandlere kontrollere at brevets eller sakens offentlig tilgjengelige tittel (overskrift) ikke omhandler personopplysninger. Videre skal det være en dobbeltkontroll for å forhindre at feil i første instans blir fanget opp. Dobbeltkontrollen består i at to ansatte uavhengig av hverandre, går igjennom postlistene for å fjerne feil. Det er med andre ord i alt tre personer som er involvert. Første instans kan være hvor som helst i organisasjonen, og dobbeltkontrollen foregår i saksarkivet. I 275 tilfeller har disse rutineene sviktet.

Som en konsekvens av dette har Oslo universitetssykehus HF nå stanset all elektronisk publisering av offentlig postjournal. Ved krav om innsyn gis dette nå kun ut på forespørsel og etter nøye gjennomgang. Oslo universitetssykehus HF erkjenner at de manuelle rutinene selv med dobbeltkontroll ikke hindret feil, og de har tatt kontakt med leverandøren av arkivsystemet for å lage teknisk sperre som hindrer at navn og personnummer publiseres på postlistene. Inntil teknisk sperre er på plass, så vil postlistene ikke publiseres elektronisk på nett.

I tillegg til rutinemessig å kontakte de som har blitt rammet av feilen, har Oslo universitetssykehus HF varslet Datatilsynet og Fylkesmannen skriftlig om de forhold som har fremkommet i henhold til gjeldende rutiner. Oslo universitetssykehus HF kan dessverre ikke utelukke at person- eller helseopplysninger som har ligget åpent tilgjengelig har blitt misbrukt. Helseforetaket har derfor anbefalt de berørte om å være ekstra oppmerksomme på tegn til ID-tyveri i tiden framover. Pasientene har fått informasjon om hvor de kan henvende seg ved sykehuset for ytterligere informasjon.

Avslutningsvis viser jeg til at helsetjenesten er avhengig av tillit i befolkningen og Oslo universitetssykehus HF understreker at de er opptatt av å gjenopprette tilliten etter disse hendelsene. Helseforetaket opplyser at de aktuelle hendelsene vil bli benyttet aktivt i arbeidet med å bevisstgjøre både ledere og ansatte om viktigheten av trygg og korrekt håndtering av sensitiv informasjon. Videre å endre og påse at rutinene ivaretar krav til personvern, og at de er godt kjent i hele organisasjonen.

Pasientene skal være trygge på at deres helseopplysninger ikke kommer på avveie, og at både Oslo universitetssykehus HF og andre sykehus tar lærdom av og endrer rutinene ved avvik i informasjonssikkerheten og ved ivaretagelse av personvernet.

Korrigeret svar 24. juni 2020:

Jeg viser til brev av 10. juni 2020 fra Stortingets president med spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentanten Åshild Bruun-Gundersen og til mitt svar til Stortinget datert 19. juni 2020.

I mitt svarbrev viste jeg til innspill fra Helse Sør-Øst RHF og til redegjørelse fra Oslo universitetssykehus HF til Helse Sør-Øst RHF. Her ble det vist til at Oslo universitetssykehus HF hadde kontaktet den enkelte pasient og beklaget at sykehuset har publisert person- og helseopplysninger i 275 tilfeller siste tre år.

Helse Sør-Øst RHF har informert Helse- og omsorgsdepartementet om at Oslo universitetssykehus HF har sendt en korrigeret status for den kontakten de har hatt med pasientene som har vært omfattet av den aktuelle publiseringen av personopplysninger.

Det er totalt 229 unike personer som ble direkte berørt i saken. Det var sendt brev til 199 av disse. 30 personer var ikke kontaktet per 21. juni 2020.

Når det gjelder de 30 personene som ikke var kontaktet per 21. juni 2020, så har departementet fått følgende oppdatert status per 22. juni:

- 17 personer er døde og har av den grunn ikke blitt kontaktet.
- 7 pasienter innen psykisk helsevern og rusbehandling er blitt kontaktet telefonisk 22. juni og det er sendt brev til alle disse.
- 1 pasient hvor det tidligere utsendt brevet kom i retur er kontaktet telefonisk og nytt brev er sendt vedkommende.
- 1 person registrert uten fast bopel er kontaktet og brev er blitt sendt til vedkommende.
- Det er 4 personer som man ikke har lyktes å få kontakt med. 3 personer er registrert uten fast bopel, og hvor helseforetaket ikke har annen kontaktinformasjon. 1 person har reist til utlandet, og hvor helseforetaket heller ikke har kontaktinformasjon.

Jeg vil avslutningsvis beklage at det ikke ble gitt helt korrekt informasjon om oppfølgingen av de aktuelle pasientene i mitt svarbrev til Stortinget datert 19. juni 2020.

SPØRSMÅL NR. 1869**Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 17. juni 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for status for etableringen av ELA og hvordan Stortinget vil bli involvert i avgjørelse av norsk medlemskap og rolle?

BEGRUNNELSE:

EU-kommisjonen la i 2018 fram forslag til forordning som oppretter et europeisk arbeidsmarkedsbyrå (European Labour Authority – ELA). Etter behandling i Rådet og EU-parlamentet ble forordningen vedtatt 20. juni 2019, og trådte i kraft 31. juli 2019.

Norsk deltakelse er ikke avklart og vil også ha budsjettmessige konsekvenser. (årlig kontingent m.m.) I budsjett for 2020, jf. Prp. 1 S (2019-2020) ASD ble det avsatt midler til finansiering av mulig deltakelse.

Svar:

Som representanten har vist til i begrunnelsen, vedtok EU i 2019 en forordning om å etablere et europeisk arbeidsmarkedsbyrå (European Labour Authority, ELA). Formålet med ELA er å bidra til å sikre rettferdig arbeidsmobilitet i det indre marked. ELA skal blant annet bistå medlemslandene med å legge til rette for effektiv anvendelse og håndheving av EU-regler som gjelder arbeidsmobilitet og trygdekoordinering. Etableringen av ELA vil ikke gripe inn i medlemslandenes kompetanse og partenes autonomi, og

det skjer således ingen myndighetsoverføring fra statene til ELA.

Forordningen trådte i kraft 31. juli 2019, og ELA er nå i etableringsfasen. Byrået ledes av et styre (Management Board), og skal ha sete i Bratislava. EFTA-statene kan allerede nå delta med observatørstatus i styret (Norge deltar ved Arbeids- og sosialdepartementet), men for å kunne ta del i ELAs operative aktiviteter forutsettes det at forordningen er innlemmet i EØS-avtalen.

Regjeringens posisjon er at forordningen er EØS-relevant, og intensjonen er at Norge skal delta i ELAs aktiviteter. Vår vurdering er at byrået vil kunne bidra til en mer samordnet og effektiv kamp mot grenseoverskridende arbeidslivskriminalitet, og det passer godt sammen med regjeringens strategi mot arbeidslivskriminalitet. Regjeringen har i statsbudsjettet for 2020 forberedt tilslutning i ELA ved å sette av midler til en ev. kontingent og ressurser.

Når det gjelder EFTA-statenes nærmere rolle og deltakelse i ELA, pågår det nå et arbeid i EFTA med å vurdere ulike sider ved dette, herunder hvordan forordningen skal innlemmes i EØS-avtalen. Dette er til dels krevende vurderinger, som også må samordnes med de andre EFTA-statene.

Det er lagt til grunn at innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil kreve Stortingets samtykke, og regjeringen vil legge frem en samtykkeproposisjon for Stortinget når det foreligger et vedtak i EØS-komiteen om innlemmelse av forordningen.

SPØRSMÅL NR. 1870**Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 17. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Når vil regjeringen avklare en åpning av grensene til Tyskland?

BEGRUNNELSE:

Tyskland er et viktig marked for reiselivet på Vestlandet. Mange av disse oppholder seg på naust, hytter og bruker tiden til fiske. Det er med andre ord liten fare for smittespredning. Jeg registrerer at Danmark har åpna opp igjen grensa mot Tyskland. Reiselivsaktører er nå ventende på en avklaring på dette.

Svar:

Regjeringen er kjent med de alvorlige konsekvensene for reiselivsnæringen av bortfallet av utenlandske turister fra for eksempel Tyskland. Regjeringen vil senere i juni drøfte premissene for en smittevernfaglig forsvarlig åpning

av grensen og karantenebestemmelser for feriegjester fra Tyskland og andre nærstående land utenfor Norden. Rammene for en prosess for åpning vil være kjent for næringen før 20. juli.

SPØRSMÅL NR. 1871

Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 15. juni 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Har regjeringen planer om å utvide adgangen til permittering til 52 uker, og dersom svaret er nei, hva er begrunnelsen for det?

BEGRUNNELSE:

Mange virksomheter, i leverandørindustrien og hotellnæringen spesielt, ber nå om adgang til å permittere i 52 uker. Årsaken til dette er hhv at store prosjekter er utsatt i olje- og gassnæringen og mange har avlyst konferanser til høsten slik at det blir lavere aktivitet hos hotellene.

Svar:

Permitterende arbeidsgiver som nærmer seg maksimal periode for fritaket fra lønnsplikt, får fritaksperioden forlenget til 31. oktober. Perioden med dagpenger under permittering vil forlenges i en tilsvarende periode.

Som påpekt i Prop. 127 S (2019–2020) er det stor usikkerhet om den videre økonomiske utviklingen. Regjeringen har ikke besluttet om perioden med lønnsplikt under permittering skal utvides ytterligere. Regjeringen vil komme tilbake med en vurdering av om det blir behov for å forlenge perioden.

Dersom perioden med fritak for lønnsplikt forlenges, bør vi samtidig sikre at ikke flere enn nødvendig holdes utenfor sysselsetting og blir gående passive for lenge. I perioden 2016–2018 var permitteringsordningen utformet slik at det inntraff en ny arbeidsgiverperiode for de som valgte å forlenge permitteringer utover 30 uker. Regjeringen legger til grunn at en eventuell utvidelse av fritak for lønnsplikt etter oktober, må kombineres med ytterligere arbeidsgiverfinansiering fra 26 uker, i tråd med anbefalingen til ekspertgruppen ledet av Steinar Holden. Regjeringen vil komme tilbake til hvordan et slikt økt arbeidsgiveransvar senere i permitteringsforløpet eventuelt bør utformes.

SPØRSMÅL NR. 1872

Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 18. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for å få på plass en revidert versjon av forurensingsforskriftens kapittel 1?

BEGRUNNELSE:

20. mai 2015 mottok Miljødirektoratet oppdraget fra KLD om å revidere forurensingsforskriftens kapittel 1, som 29.09.2017 sendte et forslag til revidert forskrift. Hensik-

ten med endringene i forskriften var å redusere antallet fremtidige lekkasjer fra nedgravde oljetanker, tydeliggjøre regelverket og sørge for en mer helhetlig regulering av oljetanker. Endringsforslagene ble samlet sett vurdert som samfunnsøkonomisk svært lønnsomme, og Miljødirektoratet foreslo at forslaget skulle sendes på høring.

Siden den tid har vi fått et forbud mot å bruke mineralolje til oppvarming. Dette har ført til en enorm reduksjon i bruken av fossil olje, og har også ført til en økning i antallet oljetanker som vurderes fjernet eller sanert. Det gir et enda større behov for en helhetlig og forutsigbar regulering, som sikrer likebehandling, oversikt og nødvendig tilsyn og kontroll.

Svar:

Lekkasjer frå ulike lagringstankar for olje er ei hyppig kjelde til forureining i grunnen, og talet på rapporterte høve vart venta å auke etter kvart som tankane stadig vert eldre og i tillegg ikkje lengre er i bruk no som fyring med mineralolje er forbode frå 1. januar 2020.

Som representanten peiker på, har Miljødirektoratet sendt eit forslag til reglar som skal få ned talet på lekkasjar frå nedgravne oljetankar i framtida, og få fram tydlege og heilskaplege reglar for oljetankar. Per i dag har nokre kommunar vedteke forskrifter om korleis nedgravne oljetankar skal handterast, men ikkje alle. Forskriftskrava som er vedteke i desse kommunane er òg ulike.

Dette er ei viktig oppgåve, og forslaget frå Miljødirektoratet vurderast no i Klima- og miljødepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1873

Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 17. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva er Avinor sitt behov ved Andenes lufthavn for å drifte sivil luftfart, og er det Avinor som skal vedlikeholde og holde kostnadene ved opprettholdelse av full rullebanelengde med tilhørende flyoperative flater som beskrevet i Prop 151S?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok i Prop 151S at rullebanen ved Andenes lufthavn skal være i operativ stand for å støtte virksomheten ved Andøya Space Center. Fire år har passert siden vedtaket uten at det er kjent hvordan dette skal finansieres. Forsvarsministeren antyder i Vesterålen Online, 8. mai 2020, (<https://www.vol.no/pluss/2020/05/08/Slik-bli-And%C3%B8ya-flystasjon-lagt-ned-21777615.ece>) at Avinor skal være økonomisk ansvarlig for store deler av det som per i dag er militært område og som drives gjennom Forsvarets budsjetter.

Svar:

Andøya lufthavn er i dag en militær lufthavn med en sivil del (terminalen) som Avinor har ansvaret for. Det er dialog mellom Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet om omgjøringen av lufthavna til en ren sivil

lufthavn. Stortingets føringer i Prop. 151 S (2015–2016) og Innst. 62 S (2016–2017) blir lagt til grunn for dette arbeidet. Dette innebærer at infrastrukturbehovet for Andøya Test Center (ATC) skal ivaretas, herunder at det skal sikres en rullebanelengde som gjør det mulig for ATC å basere sin drift på at store fly fortsatt kan lande på Andøya.

Det er naturlig at lufthavna blir en ren sivil lufthavn under Avinors ansvarsområde når Andøya flystasjon legges ned. Når Avinor tilføres nye oppgaver, er det mitt ansvar som forvalter av det statlige eierskapet i Avinor å sikre at det er samsvar mellom de oppgavene selskapet har ansvaret for og selskapets rammebetingelser. Som kjent har Covid 19-pandemien ført til alvorlige konsekvenser for luftfarten og Avinor. For å avhjelpe situasjonen i Avinor har regjeringen i Prop. 117 S (2019-2020) foreslått støttetiltak til selskapet på til sammen rundt fem milliarder kroner. Utviklingen i luftfarten og Avinors økonomiske situasjon er noe jeg vil følge tett i tiden som kommer.

Under arbeidet med dette svaret har jeg for øvrig vært i kontakt med forsvarsministeren. Han kjenner seg ikke igjen i uttalelsen som er gjengitt i begrunnelsen for spørsmålet om at Avinor skal overta det økonomiske ansvaret for store deler av det som i dag er militært område rundt flyplassen.

SPØRSMÅL NR. 1874**Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 17. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Vil kulturministeren sørge for at relevant departement, eventuelt FHI eller annen riktig fagmyndighet, setter seg ned med NFF med den hensikt å konstruktivt utforske hvordan norske fotballstadioner og breddefotball kan åpne opp for mest mulig normal aktivitet innenfor forsvarlige smittevernmessige rammer?

BEGRUNNELSE:

Hele det norske samfunnet har deltatt i en stor dugnad og blitt satt på prøve som følge av COVID19-pandemien og innsatsen for å hindre smittespredning. Norge ser ut til å ha fått smitten under kontroll, og vi alle deler ønske om at samfunnet gradvis skal normaliseres innenfor smittevernmessige forsvarlige rammer. Idrett og fotball er en viktig del av norsk folkesjel, en stor næring, folkehelsen, breddeidretten og manges velvære. Spørsmålsstiller er kjent med at NFF har et ønske om å på en konstruktiv måte åpne opp for mer normale idrettsmuligheter til glede og positive ringvirkninger for befolkningen, men på en tilpasset og i en dialog med myndighetene, slik at man på en trygg og sikker måte kan ivareta de smittevernmessige behov som vi er nødt til å forholde oss til.

Svar:

Vi er i gang med en prosess hvor ulike deler av samfunnet vårt åpner opp i retning av normalen. Heldigvis. Og selv om vi skulle ønske oss at det gikk mye fortere så er vi nødt

til å ha med oss det store bildet. Alt kan ikke åpne samtidig. Det gjelder også idretten.

Det er mange oss som er opptatt av fotball. Enten vi gleder oss til å trene, spille kamp eller å bli engasjert. Det jeg gleder meg mest over er at den absolutt viktigste delen av fotballen er i gang. Barn og unge trener nå som normalt i sine lokale idrettslag. Det betyr at de kan ta del i de gode, inkluderende miljøene som idrettsnorge er full av. Det er viktig.

Og så har vi fått i gang toppfotballen. Norges Fotballforbund var raske og konstruktive og hadde tidlig klart et forslag på smittevernforvarlige rammer. God dialog mellom forbundet og helsemyndighetene resulterte i at regjeringen 7. mai ga klarsignal for trening og kamplik aktivitet for de øverste divisjonene. Det ble allerede da signalisert at man tok sikte på å åpne for seriespill fra midten av juni og i regjeringens pressekonferanse 12. juni ble det bekreftet at seriekamper i toppfotball kan starte opp 16. juni. Dette gjelder serier som Norges Fotballforbund har besluttet er klare til å følge forbundets smittevernprotokoller utarbeidet i samarbeid med Helsedirektoratet.

Fotballkamp i toppfotballen er et arrangement. Fra 16. juni kan det være til stede inntil 200 publikummere på et arrangement.

Det er råd fra Helsedirektoratet og FHI som legger grunnlaget for regjeringens beslutning. Kulturdepartementet er i løpende dialog med Helse- og omsorgsdepartementet som følger opp råd fra Helsedirektoratet og FHI. Vi skal fortsette å forsøke å gjenåpne mer og mer av ulike sektorer, men alt må skje innenfor gjeldende regelverk og fortsatt hensynta smittevernsituasjonen.

SPØRSMÅL NR. 1875**Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Heidi Greni****Besvart 16. juni 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Hva er årsaken til at dette pilotprosjektet er igangsatt og at de nye kartene over reinbeiteområder er tegnet uten

at berørte kommuner og grunneiere er involvert i prosessen?

BEGRUNNELSE:

Ved en tilfeldighet har kommuner i sør- Trøndelag oppdaget store endringer i Nibio sitt kart for reinbeiteområder. Fylkesmannens reindriftsavdeling opplyser at det er et «pilotprosjekt» der Riast / Hylling reinbeitedistrikt er gitt frie tøyler til å tegne inn områder de mener er reinbeiteområder. Dette har foregått uten at kommunene eller rettighetshaverne i områdene har vært involvert. Enkelte kommuner blir nå også definert som reinbeitekommuner uten å ha vært inne i noen form for prosess, noe som er svært uheldig. Nå legges det opp til at reindriften får oppdatere beitekartene jevnlig selv uten noen form for innvirkning av kommunene og grunneiere. Dette skjer i en tid der konsultasjonsordningen peker på god dialog er nødvendig for å redusere konflikter mellom reindrifta og andre næringer.

Svar:

Ved inngåelse av Reindriftsavtalen 2014/2015 ble avtalepartene enige om å gjennomføre et prosjekt knyttet til utvikling av reindriftens arealbrukskart. Hensikten var å gjøre reindriftskartene digitale. Videre var det et mål å gi innsyn i reindriftens arealbruk, samt gi en samlet oversikt over gjennomførte utbyggingstiltak innenfor reinbeitedistriktene. Prosjektet er finansiert over reindriftsavtalen. Stortinget er orientert om prosjektet gjennom de årlige proposisjonene om reindriftsavtalen.

Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) forvalter reindriftskartene for Landbruksdirektoratet, og kartene er tilrettelagt i innsynsløsningen Kilden. Innsynsløsningen viser også en rekke andre kartlag som viser annen arealbruk i reinbeiteområdene.

Det understrekes at reindriftskartene ikke har rettsvirkning.

Reindriftskartene viser de administrative grensene for reinbeiteområder og distrikter basert på gjeldende rettsgrunnlag. Grensene endres av Landbruksdirektoratet kun dersom rettsgrunnlaget endres. Reinbeitedistriktene har ikke tilgang til å justere de administrative grensene.

Reindriftskartene skal samsvare med den informasjonen om arealbruk som ligger i distriktenes distriktsplaner, og beitebruken i bruksreglene. Etter reindriftsloven § 62 er distriktsstyret pålagt å utarbeide en distriktsplan for distriktet. Distriktsplaner er først og fremst et verktøy for offentlig planlegging og arealdisponering og skal inneholde de opplysninger om virksomheten i distriktet som er nødvendige for den offentlige planlegging. I henhold til § 62 siste ledd bør kommune, fylkeskommune og fylkesmann orienteres om planarbeidet og skal gjøres kjent med hovedinnholdet i planen før den vedtas.

Siste fase i prosjektet er å få etablert et system for ajourhold. Et system hvor reindriften gjennomfører ajourholdet og hvor fylkesmannen kvalitetssikrer oppdateringene forventes å være på plass i løpet av 2020. Det legges opp til at avtalepartene blir orientert om resultatet av prosjektet under forhandlingene om reindriftsavtalen for 2021/2022.

SPØRSMÅL NR. 1876

Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 18. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Statens vegvesen har på oppdrag fra regjeringen laget flere rapporter som foreslår nedleggelse av trafikkstasjoner, den siste rapporten kom i november. Rapportene har fått kritikk for at de ikke tar hensyn til de totale samfunnskostnadene ved nedleggelse av trafikkstasjoner.

Når vil statsråden konkludere på om tilrådingene fra Statens vegvesen om nedleggelse av trafikkstasjoner skal følges?

Svar:

Statens vegvesen har kommet langt i å digitalisere sine tjenester, og i dag kan mange av tjenestene gjennomføres hjemmefra uten at man må møte opp på et tjenestested. Når stadig flere tjenester leveres digitalt, til nytte for svært mange brukere, må Statens vegvesen også tilpasse sitt tilbud slik at de får mest mulig rasjonell drift. Dagens tjenestestruktur har ligget mer eller mindre fast i mange år, og nå skal det gjøres justeringer i hvilke tjenester som tilbys hvor for å kunne bruke ressursene mest mulig effektivt til det beste for brukerne og samfunnet.

Statens vegvesen skal omstille seg etter oppløsning av sams veiadministrasjon og redusere sine interne kostnader betydelig fremover. Reform av trafikant- og kjøretøyområdet er et av bidragene i dette, bl.a. ved kraftig digitalisering av tjenestetilbudet.

Trafikant- og kjøretøyområdet tilbyr tjenester knyttet til førerkort og kjøretøy som er etterspurt av både enkeltpersoner og næringsaktører rundt om i hele landet. Spesielt for tjenester som fortsatt krever fysisk oppmøte er det viktig at brukernes behov for et tilgjengelig tilbud ivare-

tas. Dette skal fremdeles ivaretas landet rundt på en god måte også fremover.

Statens vegvesen leverte rapport med sitt endelige reviderte forslag til tjenestestruktur 19. november 2019. Dette er en viktig sak for mange og det har derfor vært nødvendig å se nøye på forslagene før det tas en endelig avgjørelse. Politisk ledelse har i denne forbindelse hatt møter med alle aktører som har ønsket det. Jeg understreker at regjeringen er opptatt av å sikre gode tjenester i hele landet og at dette ligger til grunn for de vurderingene som nå gjøres. En beslutning vil foreligge innen sommeren.

SPØRSMÅL NR. 1877

Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 19. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Er dette kuttet i tråd med driftsavtalen som er inngått, eller gjort i samråd med direktoratet, og mener statsråden det er fornuftig å kutte så drastisk i tilbudet all den tid folk oppfordres til å feriere i eget land og til å reise mest mulig kollektivt av miljøhensyn?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen begrunnet jernbanereformen med at det skulle gi et bedre tilbud ut til kundene. Etter at SJ overtok drifta fra juni ble det straks gjennomført kraftige reduksjoner på alle banestrekningene frem til slutten av august. Reduksjonen er så mye som blant annet 10 avganger på Nordlandsbanen, 7 på Trønderbanen, og 4 på Rørosbanen. Dette skjer i et år hvor regjeringen anbefaler alle å feriere i Norge grunnet smittesituasjonen med korona, og samtidig som at folk oppfordres til å reise kollektivt av miljøhensyn. Smittesituasjonen gjør også at det er pålagt å kun bruke annethvert sete. Da kunne man forvente at en kapasitetsøkning var en bedre løsning i stedet for en reduksjon i tilbudet.

Svar:

SJ Norge vant konkurransen om Trafikkkpakke 2 i tøff konkurranse mot Vy tog. I konkurransen stilte Jernbanedirektoratet minstekrav som tilsvarer dagens tilbud på de berørte togstrekninger. Utover dette fremgår det av trafikktavtalen mellom Jernbanedirektoratet og SJ Norge at sistnevnte i avtaleperioden skal gjennomføre blant annet

rutetilbudsforbedringer, etablere lavpriskalender og oppgradere serveringstilbudet.

Utbruddet av Covid-19-pandemien førte til at antall togreisende ble redusert med 80-90 prosent, med en tilsvarende reduksjon i togselskapenes billettinntekter. Kort tid etter at nedgangen i etterspørsel inntraff, ble togoperatørene og Jernbanedirektoratet enige om et nedskalert rutetilbud, der arbeidsreisende med samfunnskritiske funksjoner ble prioritert – samtidig med at smittevernreglene ble ivaretatt. Etter gjenåpning av barnehager og skoler i månedsskiftet april/mai, ble togtilbudet i storbyområdene Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger tilbakeført til tilnærmet ordinært nivå. Innstilte avganger på Meråkerbanen skyldes reiserestriksjoner til Sverige. Enkelte av innstillingene representanten omtaler ville uansett vært redusert ifm. den ordinære overgangen til sommerruter.

Redusert togtilbud har ikke noe med at SJ har overtatt driften av togtrafikken fra Vy, men skyldes redusert etterspørsel etter togreiser som følge av virusutbruddet. Representantens påstand om at redusert rutetilbud skyldes SJs overtakelse av trafikken gir ikke et riktig bilde av situasjonen. Ved operatørbytte fra Vygruppen til SJ Norge 8. juni, ble togtilbudet i all hovedsak videreført. Basert på utvikling i etterspørsel ble det supplert med helgeavganger på Dovrebanen, og redusert med én avgang hver vei på Rørosbanen. For Nordlandsbanen, Trønderbanen, Raumabanen og Meråkerbanen ble det videreført et identisk togtilbud ved operatørbyttet.

Jernbanedirektoratet har fortløpende dialog med togoperatørene for å vurdere behov for oppskalering av togtilbudet etter myndighetenes anbefaling om norgesfe-

rie. Togoperatørene melder om økende interesse og forhåndsbestillinger av togreiser på lengre strekninger, og flere avganger på fjerntogestrekningen vil bli vurdert, herunder nattog.

Samtidig er det slik at Folkehelseinstituttet fortsatt oppfordrer til å begrense bruk av kollektiv transport i

hverdagen, utover reiser som er helt nødvendig. Ved offentlig transport samles ofte mange ukjente mennesker på samme sted før, under og etter reisen, og det vil kunne være vanskelig å holde tilstrekkelig avstand.

SPØRSMÅL NR. 1878

Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 18. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Vil statsråden be NVE pålegge Statnett å fortsatt tilby utkoblbar tariff, og vil regjeringen foreta en konsekvensanalyse på forslaget om å ikke tilby dette, herunder virkningen det vil ha for muligheten til utslippsreduksjoner med landstrøm i skipsfarten, og økonomiske konsekvenser for næringen og andre storbrukere av strøm som ikke er avhengig av en leveransegaranti, og som kan skifte til diesel?

BEGRUNNELSE:

Statnett tilbyr i dag såkalt utkoblbar tariff, som lokale nettselskap kan tilby videre til sine landstrømkunder eller til skip som skal lade.

Til styremøtet 18. juni, foreligger det forslag om å kutte ut utkoblbar tariff, eller fleksibel tariff, som Statnett kaller det, som produkt. Det vil trolig bety at lokale nettselskap heller ikke vil tilby dette videre.

Skipsfarten har en målsetting om å redusere både klimagassutslipp og lokale utslipp. En av de viktigste tiltakene for å nå målene er å bygge om eldre skip slik at de kan koble seg på lokale landstrømnett under landligge. Her kan de også lade batteripakkene slik at de reduserer utslippene under fart. De fleste nye skip som bygges i dag har allerede denne teknologien på plass

Både regjering, fylkeskommuner og kommuner har jobbet aktivt med å få på plass landeinfrastruktur i hele landet. Regjeringen skriver i sin handlingsplan for Grønn skipsfart blant annet: Regjeringen vil legge til rette for en rask utbygging av ladeinfrastruktur i hele landet gjennom en kombinasjon av offentlige virkemidler og markedsbaserte løsninger, for å holde tritt med økningen i elektriske transportmidler.» Fylkeskommuner og kommuner har fulgt dette opp ved å legge til rette for landstrøm i havner og å bestille utslippsfrie hurtigbåter og ferger.

Når Statskraft nå vurderer å avvikle ordningen med særskilt tariff for utkoblbart forbruk i transmisjonsnettet vil dette kunne medføre at investeringer i plug-in hybridisering av skip uteblir. Det vil gjøre det mindre lønnsomt å bruke landstrøm og dermed forsinke grønne løsninger for skipsfarten. Strømmen skipene får fra land må være rimeligere enn den strømmen de kan produsere om bord ved bruk av diesel. Skal vi redusere lokale utslipp (og klimautslipp) må det gjøres på en bærekraftig måte og være lønnsomt, hvis ikke vil det forsinke grønne løsninger for skipsfarten. Uten tilgang på utkoblbar tariff vil ikke dette være lønnsomt på nåværende tidspunkt.

Svar:

Statnett er operatør av transmisjonsnettet her til lands og systemansvarlig i det norske kraftsystemet. Foretaket skal stå for utforming og fastsettelse av tariffene innenfor rammene som følger av energilovgivningen og EØS-avtalen.

Utbygging av strømmett har store kostnader, har konsekvenser for natur og miljø, og er ofte konfliktfylt. Alle kunder som er tilknyttet strømmettet skal bidra til å dekke kostnadene gjennom tariffene, på mange måter likt et spleiselag. For en rekke gode formål ville det vært fordelaktig med reduserte kostnader knyttet til strømbruk. Men dersom noen skal betale mindre, må andre betale mer. Ved utformingen av tariffene for transmisjonsnettet er Statnett ansvarlig for at disse er objektive og ikke-diskriminerende, og i størst mulig grad bidrar til effektiv utvikling og utnyttelse av strømmettet.

I departementet har vi fått opplyst at Statnett har foretatt en gjennomgang av ordningen med utkoblbar tariff. Gjennomgangen viser at ordningen ikke lenger bidrar til anskaffelse av kortsiktig fleksibilitet i transmisjonsnettet på en kostnadseffektiv måte. Statnett mener dette best

ivaretas gjennom kraftmarkedet og markedene for reservekraft.

Selv om Statnett nå ønsker å avvikle sin ordning for utkoblbar tariff, står de andre nettselskapene fortsatt fritt til å tilby utkoblbar tariff dersom dette er en kostnadseffektiv måte å skaffe seg kortsiktig fleksibilitet på i det nettet de er ansvarlige for.

Olje- og energidepartementet har nylig gitt Reguleringsmyndigheten for energi (RME) i oppdrag å utarbeide et forslag til forskriftsendringer, som åpner for at nettselskap og uttakskunder kan inngå avtale om utkobling som et alternativ til nettinvesteringer. Jeg mener at en slik endring kan føre til at elektrifiseringsprosjekter, for

eksempel etablering av landstrøm, som tidligere ikke har blitt gjennomført grunnet manglende lønnsomhet, nå kan bli lønnsomme ved at de slipper å betale anleggsbidrag.

Jeg vil også minne om at det er flere virkemidler som støtter opp under bruken av ladestrøm i skipsfarten. Dette er blant annet redusert el-avgift ved bruk av landstrøm til skip i næring. Denne reduserte satsen utgjør i praksis en rabatt på i overkant av 15 øre/kWh. Videre gir Enova støtte til investeringer i infrastruktur for ladestrøm, og har tildelt støtte til dette i flere runder. Ellers vil jeg vise til regjeringens handlingsplan for infrastruktur for alternative drivstoff.

SPØRSMÅL NR. 1879

Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 16. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva har statsråden gjort for å sikre et mer moderat lønnsnivå ved ansettelse av ny konsernsjef i Vy, og hva er den samlede godtgjørelsen for den nye konsernsjefen?

BEGRUNNELSE:

Tirsdag 25. februar uttalte statsråden følgende om direktørlønninger i transportsektoren:

«Så har eg lyst til å seie at det altså ikkje er ei einaste direktørlønning i den saka me har diskutert i dag. Men det er ei utfordring innanfor transportsektoren at me har hatt ein auke i direktørstillingar. Det meiner eg er ein uting. Den tendensen og trenden må me snu, og når det gjeld lønnsnivå (...)».

Onsdag 4. mars uttalte statsråden følgende om lederlønninger i transportsektoren:

«Løn skal ikkje aleine vere motivasjon for den typen leiarjobbar – i så tilfelle er det ikkje riktig person for denne typen viktige leiarjobbar. Det er mi oppfatning at enkelte leiarlønsaker har vore utfordrande for nettopp omdømet til sektoren, den sektoren som eg no er sett til å leie.»

Statsråden uttalte i samme sammenheng at:

«Som generalforsamling kan eg gi føringar om leiarløn, og eg seier tydeleg her at eg ønskjer moderasjon. Staten skal ikkje vere leiande på leiarløn, og det seier eg veldig tydeleg. Så skal ikkje eg – naturleg nok – gå og seie noko om talet på direktørar, og fordi at når me har splitta opp, fører det òg til nokre fleire leiarar.»

Svar:

Jeg er generelt opptatt av at styrene, i dialogen med departementet som eier, utviser åpenhet om og forståelse for hvordan de ved fastsettelsen av godtgjørelsen til ledende ansatte ivaretar hensynet til at godtgjørelsen skal være konkurransedyktig, men ikke

lønnsledende og hvordan hensynet til moderasjon ivaretas. Når selskaper i Samferdselsdepartementets eierportefølje skal rekruttere nye toppledere, er det derfor naturlig å ha en dialog med styret om statens holdning til lederlønn, slik dette kommer til uttrykk i statens retningslinjer for godtgjørelse til ledende ansatte i selskaper med statlig eierandel.

Jeg har underveis i prosessen med ansettelse av ny konsernsjef i Vy hatt slik dialog med styreleder, hvor jeg har lagt vekt på at styret må ta eierskap til den samlede godtgjørelsen som tilbys, slik at den bidrar til oppnåelse av selskapets mål og ivaretar hensynet til moderasjon. Jeg er orientert om at den samlede godtgjørelsen til ny konsernsjef i Vy vil ligge om lag 20 pst. under den samlede godtgjørelsen til dagens konsernsjef. I den samlede godtgjørelsen er det inkludert fastlønn, variabel lønn og pensjonsytelser.

SPØRSMÅL NR. 1880**Innlevert 10. juni 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 16. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden bidra til at utbyggingen av Hakadal stasjon på Gjøvikbanen også inkluderer bygging av ny undergang rett nord for stasjonen?

BEGRUNNELSE:

Bane NOR er i gang med prosjektering av utbygging av Hakadal stasjon på Gjøvikbanen, blant annet med forlengelse av plattformene. Rett nord for Hakadal stasjon er det en undergang under Gjøvikbanen. Dette er eneste adkomstvei for 113 boliger på Hakadalsfeltet, like vest for stasjonen. Denne undergangen er en gammel steinkulvert, med en kjørbar høyde på tre meter som maksimum. Undergangen er antakelig fra byggingen av Gjøvikbanen.

Gjennom de siste par årene har det med jevne mellomrom rast fra kulverten. Bane NOR forsøkte seg på et sikringsarbeid i 2019, men det har hatt liten effekt. Det foregår ukentlig rystelsesmålinger på linja over undergangen, og togene kjører med redusert hastighet.

Da formannskapet i Nittedal kommune behandlet oppstarten av planarbeidet i januar 2019 hadde Bane NOR i sin søknad indikert at planområdet skulle inkludere kulverten, men de tok forbehold om endringer av planområdet etter oppstartskonferanse. Formannskapet vedtok da følgende:

«Nittedal kommune forventer at utvidelse av eksisterende undergang i Varingveien nord for stasjonen, som er en del av planområdet, innarbeides i planforslaget. Dette for å fremme trygg trafikkavvikling, også knyttet til parkeringsløsningene i området.»

Nå har Bane NOR utarbeidet reguleringsplan, og der er undergangen tatt ut av planområdet. Følgende begrunnelse blir brukt:

«Formannskapet forventer at utvidelse av undergangen i Varingveien nord for stasjonen innarbeides i planforslaget. Bane NOR er godt kjent med tilbakemeldinger på at undergangen er smal og ønsket utbedret. Prosjektet som Bane NOR nå er i gang med på Hakadal stasjon er et av flere prosjekter på Gjøvikbanen knyttet til innfasing av nye tog (Stadler FLIRT, også kalt type 75). Da disse togene er noe lenger en togene som har trafikkert Gjøvikbanen til nå, medfører dette at plattformer må forlenges. Dette prosjektet gjennomfører tiltak knyttet til plattformer og tilhørende adkomst til disse. En utbedring av undergangen knyttet til Varingveien som ligger et godt stykke nord fra stasjonen ligger utenfor prosjekt område og er ikke med ved å tilrettelegge for innfasing av nye togsett. Undergangen i Varingveien er utenfor bestillingen fra Jernbanedirektorat og derfor utenfor prosjektets mandat og kostnadsrammer.»

Svar:

Jeg har i arbeidet med svaret på spørsmålet innhentet Bane NOR sine vurderinger.

Bestillingen fra Jernbanedirektoratet til Bane NOR om Hakadal stasjon innebærer at Bane NOR skal forlenge plattformene for å tilrettelegge for innfasing av nye tog, samt universell utforming på selve stasjonen. Undergangen ved Varingveien ligger ca. 270 meter nord fra stasjonen, og er dermed utenfor stasjonsprosjektets område.

I forbindelse med aktuelle vedlikeholdsprosjekt i 2019 var Bane NOR i dialog med Nittedal kommune angående utvidelse av frihøyde på undergangen i Varingveien for å kunne få til en løsning som kan være til fordel for innbyggere, kommune og Bane NOR. Nittedal kommune og Bane NOR kom ikke til enighet rundt dette forholdet.

Tidlig høsten 2019 utførte Bane NOR sikringsarbeid for å bøte på skader på broens landkar og lager, uten at det forelå en avtale med kommunen. I tillegg til fysiske tiltak, ble hastighet satt ned og det ble iverksatt et måleprogram som måler setninger og bevegelser i broen. Utover høsten ble hastighet satt noe opp, og måleprogrammet fortsatte igjennom vinteren. Det har ikke forekommet noen bevegelse i løpet av vinteren, og for ca. to uker siden ble hastigheten satt opp til normal strekningshastighet. Undergangen er nå å anse som sikker, men måleprogrammet vil fortsette for å fange opp eventuelle nye bevegelser.

SPØRSMÅL NR. 1881

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 16. juni 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Kan jeg be om å få en tabell som viser hvordan en økning i kommuneøkonomien på 5,5 mrd. til primærkommunene og 2,5 mrd. til fylkeskommunene ville slå ut?

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet dreier seg om å øke kommunenes frie inntekter i 2021 utover regjeringens forslag.

Fordelingsvirkninger ved å øke inntektsrammen for kommunene med 5,5 mrd. kroner og inntektsrammen

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inntektsramme +5,5 mrd. kroner (1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
0301 Oslo	693 494	710 603
1101 Eigersund	14 811	15 176
1103 Stavanger	143 574	147 116
1106 Haugesund	37 357	38 279
1108 Sandnes	79 537	81 499
1111 Sokndal	3 280	3 361
1112 Lund	3 202	3 281
1114 Bjerkreim	2 787	2 856
1119 Hå	18 991	19 460
1120 Klepp	19 588	20 071
1121 Time	18 916	19 383
1122 Gjesdal	12 002	12 298
1124 Sola	27 153	27 823
1127 Randaberg	11 221	11 498
1130 Strand	12 968	13 288
1133 Hjelmeland	2 574	2 638
1134 Suldal	3 804	3 898
1135 Sauda	4 595	4 708
1144 Kvitsøy	517	530
1145 Bokn	852	873
1146 Tysvær	11 065	11 338
1149 Karmøy	42 186	43 227
1151 Utsira	198	203
1160 Vindafjord	8 714	8 929
1505 Kristiansund	24 179	24 776

for fylkeskommunene med 2,5 mrd. kroner, vises i henholdsvis tabell 1 og 2 nedenfor. Økt ramme fordeles pr. innbygger 1. januar 2020. På nåværende tidspunkt er det ikke mulig å gi en mer nøyaktig fordeling. I forbindelse med Statsbudsjettet for 2021 vil det i Grønt hefte gis anslag på nominell vekst i frie inntekter i 2021 i den enkelte kommune og fylkeskommune bl.a. basert på oppdatert kostnadsnøkkel og oppdaterte kriteriedata, inkludert innbyggertall per 1. juli 2020.

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inn- tektsramme +5,5 mrd. kroner (1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
1506 Molde	31 967	32 756
1507 Ålesund	66 258	67 893
1511 Vanylven	3 117	3 194
1514 Sande	2 461	2 522
1515 Herøy	8 900	9 120
1516 Ulstein	8 571	8 782
1517 Hareid	5 175	5 303
1520 Ørsta	10 825	11 092
1525 Stranda	4 523	4 635
1528 Sykkylven	7 625	7 813
1531 Sula	9 310	9 540
1532 Giske	8 462	8 671
1535 Vestnes	6 532	6 693
1539 Rauma	7 468	7 652
1547 Aukra	3 509	3 596
1554 Averøy	5 788	5 931
1557 Gjemnes	2 629	2 694
1560 Tingvoll	3 025	3 100
1563 Sunndal	7 036	7 210
1566 Surnadal	5 920	6 066
1573 Smøla	2 150	2 203
1576 Aure	3 507	3 594
1577 Volda	10 473	10 731
1578 Fjord	2 549	2 612
1579 Hustadvika	13 279	13 607
1804 Bodø	52 357	53 649
1806 Narvik	21 845	22 384
1811 Bindal	1 426	1 461
1812 Sømna	1 975	2 024
1813 Brønnøy	7 917	8 112
1815 Vega	1 200	1 230
1816 Vevelstad	462	473
1818 Herøy	1 777	1 821
1820 Alstahaug	7 447	7 631
1822 Leirfjord	2 294	2 351
1824 Vefsn	13 278	13 606
1825 Grane	1 482	1 519
1826 Hattfjelldal	1 297	1 329
1827 Dønna	1 371	1 405
1828 Nesna	1 761	1 804

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inn- tektsramme +5,5 mrd. kroner (1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
1832 Hemnes	4 454	4 564
1833 Rana	26 184	26 830
1834 Lurøy	1 890	1 937
1835 Træna	435	446
1836 Rødøy	1 213	1 243
1837 Meløy	6 288	6 443
1838 Gildeskål	1 950	1 998
1839 Beiarn	1 017	1 042
1840 Saltdal	4 671	4 786
1841 Fauske	9 739	9 979
1845 Sørfold	1 926	1 974
1848 Steigen	2 608	2 672
1851 Lødingen	2 034	2 084
1853 Evenes	1 348	1 381
1856 Røst	498	510
1857 Værøy	728	746
1859 Flakstad	1 272	1 303
1860 Vestvågøy	11 433	11 715
1865 Vågan	9 608	9 845
1866 Hadsel	8 061	8 260
1867 Bø	2 569	2 632
1868 Øksnes	4 410	4 519
1870 Sortland	10 566	10 827
1871 Andøy	4 663	4 778
1874 Moskenes	1 015	1 040
1875 Hamarøy	2 766	2 834
3001 Halden	31 373	32 147
3002 Moss	49 273	50 489
3003 Sarpsborg	56 732	58 132
3004 Fredrikstad	82 385	84 417
3005 Drammen	101 386	103 887
3006 Kongsberg	27 723	28 407
3007 Ringerike	30 641	31 397
3011 Hvaler	4 668	4 783
3012 Aremark	1 325	1 358
3013 Marker	3 595	3 684
3014 Indre Østfold	44 792	45 897
3015 Skiptvet	3 805	3 899
3016 Rakkestad	8 255	8 459
3017 Råde	7 508	7 693

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inn- tektsramme +5,5 mrd. kroner (1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
3018 Våler	5 736	5 878
3019 Vestby	18 042	18 487
3020 Nordre Follo	59 288	60 751
3021 Ås	20 439	20 943
3022 Frogn	15 877	16 269
3023 Nesodden	19 616	20 100
3024 Bærum	127 731	130 882
3025 Asker	94 441	96 771
3026 Aurskog-Høland	17 390	17 819
3027 Rælingen	18 530	18 987
3028 Enebakk	11 110	11 384
3029 Lørenskog	41 460	42 483
3030 Lillestrøm	85 983	88 104
3031 Nittedal	24 249	24 847
3032 Gjerdrum	6 890	7 060
3033 Ullensaker	39 625	40 603
3034 Nes	23 092	23 662
3035 Eidsvoll	25 436	26 064
3036 Nannestad	14 139	14 488
3037 Hurdal	2 854	2 924
3038 Hole	6 799	6 967
3039 Flå	1 050	1 076
3040 Nesbyen	3 273	3 354
3041 Gol	4 608	4 722
3042 Hemsedal	2 486	2 547
3043 Ål	4 674	4 789
3044 Hol	4 441	4 551
3045 Sigdal	3 467	3 553
3046 Krødsherad	2 212	2 267
3047 Modum	14 115	14 463
3048 Øvre Eiker	19 423	19 902
3049 Lier	26 811	27 472
3050 Flesberg	2 688	2 754
3051 Rollag	1 390	1 424
3052 Nore og Uvdal	2 439	2 499
3053 Jevnaker	6 852	7 021
3054 Lunner	9 048	9 271
3401 Kongsvinger	17 829	18 269
3403 Hamar	31 369	32 143
3405 Lillehammer	28 345	29 044

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inn- tektsramme +5,5 mrd. kroner (1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
3407 Gjøvik	30 560	31 314
3411 Ringsaker	34 768	35 626
3412 Løten	7 674	7 863
3413 Stange	21 064	21 584
3414 Nord-Odal	5 016	5 140
3415 Sør-Odal	7 905	8 100
3416 Eidskog	6 106	6 257
3417 Grue	4 612	4 726
3418 Åsnes	7 203	7 381
3419 Våler	3 662	3 752
3420 Elverum	21 254	21 778
3421 Trysil	6 627	6 790
3422 Åmot	4 356	4 463
3423 Stor-Elvdal	2 419	2 479
3424 Rendalen	1 780	1 824
3425 Engerdal	1 268	1 299
3426 Tolga	1 562	1 601
3427 Tynset	5 578	5 716
3428 Alvdal	2 432	2 492
3429 Folldal	1 545	1 583
3430 Os	1 891	1 938
3431 Dovre	2 553	2 616
3432 Lesja	1 975	2 024
3433 Skjåk	2 197	2 251
3434 Lom	2 228	2 283
3435 Vågå	3 570	3 658
3436 Nord-Fron	5 723	5 864
3437 Sel	5 739	5 881
3438 Sør-Fron	3 119	3 196
3439 Ringebu	4 392	4 500
3440 Øyer	5 100	5 226
3441 Gausdal	6 106	6 257
3442 Østre Toten	14 973	15 342
3443 Vestre Toten	13 427	13 758
3446 Gran	13 630	13 966
3447 Søndre Land	5 617	5 756
3448 Nordre Land	6 633	6 797
3449 Sør-Aurdal	2 954	3 027
3450 Etnedal	1 279	1 311
3451 Nord-Aurdal	6 413	6 571

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inn- tektsramme +5,5 mrd. kroner (1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
3452 Vestre Slidre	2 125	2 177
3453 Øystre Slidre	3 229	3 309
3454 Vang	1 578	1 617
3801 Horten	27 351	28 026
3802 Holmestrand	24 699	25 308
3803 Tønsberg	56 293	57 682
3804 Sandefjord	63 764	65 337
3805 Larvik	47 204	48 369
3806 Porsgrunn	36 397	37 295
3807 Skien	54 942	56 297
3808 Notodden	13 049	13 371
3811 Færder	26 730	27 389
3812 Siljan	2 340	2 398
3813 Bamble	14 061	14 408
3814 Kragerø	10 380	10 636
3815 Drangedal	4 060	4 160
3816 Nome	6 515	6 676
3817 Midt-Telemark	10 444	10 702
3818 Tinn	5 691	5 831
3819 Hjartdal	1 573	1 612
3820 Seljord	2 888	2 959
3821 Kviteseid	2 403	2 462
3822 Nissedal	1 448	1 484
3823 Fyresdal	1 287	1 319
3824 Tokke	2 201	2 255
3825 Vinje	3 676	3 767
4201 Risør	6 809	6 977
4202 Grimstad	23 544	24 125
4203 Arendal	44 999	46 109
4204 Kristiansand	111 633	114 387
4205 Lindesnes	23 046	23 615
4206 Farsund	9 691	9 930
4207 Flekkefjord	9 028	9 251
4211 Gjerstad	2 428	2 488
4212 Vegårshei	2 097	2 149
4213 Tvedestrand	6 053	6 202
4214 Froland	5 951	6 098
4215 Lillesand	11 074	11 347
4216 Birkenes	5 226	5 355
4217 Åmli	1 836	1 881

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inn- tektsramme +5,5 mrd. kroner
	kol. 1	kol. 2
		(1 000 kr)
4218 Iveland	1 331	1 364
4219 Evje og Hornnes	3 634	3 724
4220 Bygland	1 162	1 191
4221 Valle	1 164	1 193
4222 Bykle	965	989
4223 Vennessla	14 774	15 138
4224 Åseral	932	955
4225 Lyngdal	10 365	10 621
4226 Hægebostad	1 680	1 721
4227 Kvinesdal	5 987	6 135
4228 Sirdal	1 822	1 867
4601 Bergen	283 929	290 934
4602 Kinn	17 207	17 632
4611 Etne	4 062	4 162
4612 Sveio	5 766	5 908
4613 Bømlo	11 957	12 252
4614 Stord	18 759	19 222
4615 Fitjar	3 189	3 268
4616 Tysnes	2 869	2 940
4617 Kvinnherad	13 071	13 393
4618 Ullensvang	11 048	11 321
4619 Eidfjord	906	928
4620 Ulvik	1 080	1 107
4621 Voss	15 740	16 128
4622 Kvam	8 457	8 666
4623 Samnanger	2 485	2 546
4624 Bjørnafjorden	24 908	25 522
4625 Austevoll	5 236	5 365
4626 Øygarden	38 316	39 261
4627 Askøy	29 553	30 282
4628 Vaksdal	3 977	4 075
4629 Modalen	388	398
4630 Osterøy	8 098	8 298
4631 Alver	29 224	29 945
4632 Austrheim	2 870	2 941
4633 Fedje	548	562
4634 Masfjorden	1 691	1 733
4635 Gulen	2 297	2 354
4636 Solund	802	822
4637 Hyllestad	1 328	1 361

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inn- tektsramme +5,5 mrd. kroner (1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
4638 Høyanger	4 101	4 202
4639 Vik	2 635	2 700
4640 Sogndal	11 847	12 139
4641 Aurland	1 781	1 825
4642 Lærdal	2 126	2 178
4643 Årdal	5 193	5 321
4644 Luster	5 174	5 302
4645 Askvoll	3 011	3 085
4646 Fjaler	2 802	2 871
4647 Sunnfjord	22 030	22 573
4648 Bremanger	3 629	3 719
4649 Stad	9 457	9 690
4650 Gloppen	5 854	5 998
4651 Stryn	7 130	7 306
5001 Trondheim	205 163	210 224
5006 Steinkjer	24 357	24 958
5007 Namsos	15 230	15 606
5014 Frøya	5 151	5 278
5020 Osen	948	971
5021 Oppdal	7 001	7 174
5022 Rennebu	2 486	2 547
5025 Røros	5 581	5 719
5026 Holtålen	1 981	2 030
5027 Midtre Gauldal	6 238	6 392
5028 Melhus	16 733	17 146
5029 Skaun	8 325	8 530
5031 Malvik	14 148	14 497
5032 Selbu	4 062	4 162
5033 Tydal	769	788
5034 Meråker	2 422	2 482
5035 Stjørdal	24 145	24 741
5036 Frosta	2 627	2 692
5037 Levanger	20 164	20 661
5038 Verdal	14 948	15 317
5041 Snåsa	2 063	2 114
5042 Lierne	1 355	1 388
5043 Røyrvik	461	472
5044 Namsskogan	843	864
5045 Grong	2 359	2 417
5046 Høylandet	1 231	1 261

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inn- tektsramme +5,5 mrd. kroner (1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
5047 Overhalla	3 884	3 980
5049 Flatanger	1 103	1 130
5052 Leka	557	571
5053 Inderøy	6 816	6 984
5054 Indre Fosen	10 084	10 333
5055 Heim	5 963	6 110
5056 Hitra	5 050	5 175
5057 Ørland	10 323	10 578
5058 Åfjord	4 288	4 394
5059 Orkland	18 217	18 666
5060 Nærøysund	9 623	9 860
5061 Rindal	2 003	2 052
5401 Tromsø	76 974	78 873
5402 Harstad	24 703	25 312
5403 Alta	20 789	21 302
5404 Vardø	2 029	2 079
5405 Vadsø	5 788	5 931
5406 Hammerfest	11 448	11 730
5411 Kvæfjord	2 839	2 909
5412 Tjeldsund	4 216	4 320
5413 Ibestad	1 361	1 395
5414 Gratangen	1 091	1 118
5415 Lavangen	1 034	1 060
5416 Bardu	4 005	4 104
5417 Salangen	2 146	2 199
5418 Målselv	6 640	6 804
5419 Sørreisa	3 464	3 549
5420 Dyrøy	1 083	1 110
5421 Senja	14 851	15 217
5422 Balsfjord	5 559	5 696
5423 Karlsøy	2 200	2 254
5424 Lyngen	2 794	2 863
5425 Storfjord	1 829	1 874
5426 Kåfjord	2 071	2 122
5427 Skjervøy	2 927	2 999
5428 Nordreisa	4 861	4 981
5429 Kvænanen	1 191	1 220
5430 Kautokeino	2 910	2 982
5432 Loppa	888	910
5433 Hasvik	1 005	1 030

Tabell 1. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for kommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inntektsramme +5,5 mrd. kroner
		(1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
5434 Måsøy	1 225	1 255
5435 Nordkapp	3 162	3 240
5436 Porsanger	3 998	4 097
5437 Karasjøk	2 628	2 693
5438 Lebesby	1 290	1 322
5439 Gamvik	1 132	1 160
5440 Berlevåg	957	981
5441 Tana	2 918	2 990
5442 Nesseby	926	949
5443 Båtsfjord	2 221	2 276
5444 Sør-Varanger	10 158	10 409
Sum	5 367 580	5 500 000

Tabell 2. Endring i frie inntekter ved å øke inntektsrammen for fylkeskommunene

Kommune	Innbyggere per 1.1.20	Endring i frie inntekter ved økt inntektsramme +2,5 mrd. kroner
		(1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2
Viken	1 241 165	578 084
Oslo	693 494	323 001
Innlandet	371 385	172 976
Vestfold og Telemark	419 396	195 338
Agder	307 231	143 096
Rogaland	479 892	223 514
Vestland	636 531	296 470
Møre og Romsdal	265 238	123 537
Trøndelag	468 702	218 302
Nordland	241 235	112 357
Troms og Finnmark	243 311	113 324
Sum	5 367 580	2 500 000

SPØRSMÅL NR. 1882**Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 18. juni 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

Analysen gjennomført av Havforskningsinstituttet og Veterinærinstituttet viser at ved å omfordele biomasse fra de mest smittespredende lokaliteter til de beste lokalitetene vil smitten av lakselus halveres. En slik omstrukturering er krevende, men analysen viser at semi-lukkede anlegg har nesten tilsvarende effekt.

For å stimulere til raskere innføring av semi-lukkede merder vil ministeren vurdere å utvide unntaksordningen i trafikklyssystemet til også å omfatte innføring av 0-utslippsteknologi som semi-lukkede merder i sjø?

BEGRUNNELSE:

Havforskningsinstituttet og Veterinærinstituttet fikk en felles bestilling av Nærings- og fiskeridepartementet om å analysere effekten av ulike scenarioer for en ny lokalitetsstruktur i produksjonsområde 3 som kan gi mindre spredning av lakselus, ILA og PD mellom lokalitetene.

Ved hjelp av biofysisk modellering og nettverksanalyse er det anslått at flytting av biomasse fra de 35 mest smittespredende lokalitetene (av totalt 135 i produksjonsområde 3) til de minst smittespredende lokalitetene, er det indikert at smitten mellom lokalitetene kan reduseres med 46 % for lakselus og 30 % for virus.

Det er utfordrende å få til en slik omstrukturering grunnet eierstruktur, sonevise utsett og godkjenning av ulike myndighetsnivå. Det vil uansett ta lang tid.

Men analysen synliggjorde også det store potensialet som ligger i å ta i bruk semi-lukkede anlegg i sjø. Hvis det ble tatt i bruk på de mest smittesredende lokalitetene vil det ha en svært gunstig og rask effekt.

Basert på disse analysene burde man vurdere å utvide unntaksordningen i Trafikklyssystemet, det vil si muligheten for 6 % vekst på lokaliteter i gul og rød sone for de som kan dokumentere under 0,1 modne hunn lus pr. fisk, og utvide unntaksordningen til også å gjelde virksomheter som innfører 0-utslippsteknologi som semi-lukkede merder med tanke på lus i sjø.

Det vil stimulere til raskere innføring av semi-lukkede anlegg og redusere luseproblemet for alle og legge til rette for fremtidig bærekraftig vekst.

Svar:

Nytt system for kapasitetsjusteringer i norsk lakse- og ørretoppdrett trådte i kraft 15. oktober 2017. Systemet innebærer at innenfor hvert av 13 produksjonsområder vurde-

res næringens miljøpåvirkning i form av hvordan lakselus påvirker vill laksefisk. Er miljøpåvirkningen akseptabel (grønt lys) vil næringen kunne tilbys vekst. Er miljøpåvirkningen moderat (gult lys) bør produksjonskapasiteten fryses, og er miljøpåvirkningen uakseptabel (rødt lys) bør produksjonskapasiteten senkes. Systemet blir gjerne omtalt som "trafikklyssystemet", og er forankret i Meld. St. 16 (2014-2015) Forutsigbar og miljømessig bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett. Stortinget sluttet seg i det vesentligste til prinsippene fremlagt i meldingen, se Innst. 361 S (2014-2015).

I nevnte innstilling står bl.a. følgende:

"Komiteen viser til at det i meldingen fremgår at akvakulturmyndighetene bør kunne fatte enkeltvedtak som gjør unntak fra handlingsregelen. Betingelsen for unntak er at det kan dokumenteres at driften av den aktuelle tillatelsen ikke kan påvirke den miljøutfordringen som utløser en reduksjon i produksjonskapasiteten i området (...) Komiteen mener at betingelsene som skisseres for å kunne fatte vedtak om unntak fra regelen er strenge, og det er mulig å se for seg at enkeltaktører også bør kunne få unntak dersom denne aktøren i vesentlig mindre grad enn andre aktører bidrar til å påvirke den aktuelle miljøutfordringen.

Komiteen mener en slik ordning vil kunne bidra til ytterligere å stimulere til miljøvennlig drift. Komiteen viser samtidig til at en ulempe med å gjøre det lettere å få unntak er at unntaksregelen vil kunne føre til økt ressursbruk hos forvaltning og domstoler for å håndtere saksbehandling og tvister. For å redusere ulempene mener komiteen at kriteriene for unntak så langt som mulig bør være objektive."

Intensjonen med unntak fra handlingsregelen er at tillatelser, uavhengig av status på det enkelte produksjonsområde, kan vokse 6 % annet hvert år så lenge de oppfyller gitte kriterier. Dette inkluderer naturligvis også unntak fra nedtrekk. Unntaket er begrenset til den produksjonskapasiteten som faktisk utnyttes på den lokaliteten eller de lokalitetene som oppfyller kriteriene. Kriteriene fremgår av forskrift 16. januar 2017 nr. 61 om produksjonsområder for akvakultur av matfisk av laks, ørret og regnbueørret (produksjonsområdeforskriften) § 12. Bestemmelsens første ledd lyder:

"Uavhengig av miljøstatus i produksjonsområdet, kan departementet gi tilbud til innehaver av tillatelse som har lokaliteter der

a. lakseluslarver ikke slippes ut i frie vannmasser, og dette er dokumentert for den sist gjennomførte produksjonssyklusen og samtidig for en periode på minimum 12 måneder av en uhildet faginstans, eller

b. det

1. var færre enn 0,1 voksne hunnlus per fisk ved alle tellinger i perioden 1. april til 30. september, eller at utslippet av egg og frittsvømmende stadier av lakselus til miljøet ikke er større enn det utslippet ville ha vært fra et tilsvarende antall fisk med et lusenivå på 0,1 voksne hunnlus i gjennomsnitt per fisk, og

2. behandlet medikamentelt mot lakselus ikke mer enn 1 gang under den siste produksjonssyklusen. Dersom produksjonssyklusen er kortere enn 12 måneder, forlenges perioden

bakover i tid til 12 måneder men samtidig slik at hele produksjonssyklusen omfattes.”

I dette ligger at anlegg som ikke slipper ut egg eller frittsvømmende stadier av lakselus til miljøet, allerede er omfattet av unntaksbestemmelsene, så lenge nullutslippet omfatter lakselus.

SPØRSMÅL NR. 1883

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 22. juni 2020 av barne- og familieminister Ida Lindtveit Røse

Spørsmål:

Hvilke tanker gjør statsministeren seg rundt situasjonen i barnevernet?

BEGRUNNELSE:

Fra mange hold reises det kritikk mot situasjonen i barnevernet, og av ulike rapporter fremgår det at rettssikkerheten ikke ivaretas. En rekke dommer i EMD forsterker inntrykket.

Svar:

Barnevernet er en av de viktigste og kanskje mest komplekse velferdstjenestene vi har. Barna og familiene som mottar hjelp fra barnevernet, er blant de mest sårbare i samfunnet vårt. Nettopp derfor er det så viktig at sakene blir forsvarlig behandlet og at barn og familier i barnevernet får god og riktig hjelp.

Medieoppslag og markeringer i særlig øst-europeiske land har, i tillegg til sakene som er behandlet i Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD), bidratt til å skape et negativt inntrykk av barnevernet.

Mitt utgangspunkt er at det gjøres svært mye godt arbeid i barnevernet. Derfor er det viktig å understreke at enhver kritikk mot barnevernet må settes inn i en større ramme.

Vi vet gjennom bl.a. forsknings- og tilsynsrapporter vi har fått de senere årene, at det er kvalitetsutfordringer i flere kommuner, og at det er for store variasjoner i den hjelpen barna får. Dette gjelder både den hjelpen som gis til barn som bor hjemme og tilbudet til dem som bor i fosterhjem eller i institusjon. Vi vet også at tjenestene som skal ivareta utsatte barn og unge ikke alltid samarbeider godt

nok, hverken med hverandre eller med dem som trenger hjelp.

Helhetsbildet er likevel at vi har et godt barnevern.

Men også et godt barnevern kan bli bedre. Det pågår derfor mange endringsprosesser i barnevernet, og nedenfor vil jeg nevne de viktigste. Jeg viser for øvrig til redegjørelsen om barnevernet statsråd Ropstad holdt i Stortinget 26. mai.

Der Norge har blitt domfelt av EMD, har det vært begrunnet i at det har vært svakheter ved barnevernets eller domstolenes beslutningsgrunnlag eller begrunnelse. EMD har ikke funnet at barnevernlovens regler om særlige tiltak som sådan er i strid med EMK. Domstolen har også vært tydelig på at de norske rettssikkerhetsgarantiene er betryggende. Dommene fra EMD gir likevel flere gode læringspunkter som det er viktig å følge opp.

Høyesterett har også nylig avgjort tre barnevernssaker i storkammer. Høyesterett har innenfor de spørsmål som ble vurdert, slått fast at det ikke er motstrid mellom norsk rett og EMK. Høyesterett har imidlertid gitt uttrykk for et behov for å justere praksis i barnevernssaker, og har gitt føringer for hvordan norske barnevernsmyndigheter og domstoler skal forholde seg til forpliktelsene som følger av EMK.

Et viktig tiltak for å bidra til å gi riktig retning for norsk barnevernspraksis fremover, er å formidle kunnskap til barnevernssektoren om læringspunktene fra EMD og Høyesteretts avklaringer. Blant annet har Barne- og familiedepartementet nylig sendt ut et informasjonsskriv til kommunene om Høyesteretts presiseringer av krav til saksbehandlingen i barnevernssaker ved omsorgsovertakelse, samvær og adopsjon. Ny barnevernslov vil bli fremmet i 2021 og menneskerettslige vurderinger er en viktig del av dette lovarbeidet. Både avgjørelser fra EMD og Høy-

esterett inngår som en viktig bakgrunn for arbeidet. Loven skal bidra til å styrke rettssikkerheten for de involverte.

Jeg er opptatt av at de ansatte skal ha gode arbeidsforhold og tilstrekkelig kapasitet, slik at de kan gjøre en god jobb. Siden 2013 har stillingsveksten vært betydelig. Dette skyldes at kommunene i større grad prioriterer barnevernet. Stortinget har ved behandlingen av Prop 84 L (2019-2020) nylig vedtatt å innføre krav om årlig tilstandsrapportering om barnevernstjenesten til kommunestyret. Dette vil gi kommunestyret et godt grunnlag for å vurdere om bl.a. kapasiteten i barnevernstjenesten er god nok.

God rettsikkerhet forutsetter riktig kompetanse, slik at de ansatte er i stand til å utøve et godt faglig skjønn. Det har gjentatte ganger blitt pekt på at det er for stor variasjon i kvaliteten på faglige vurderinger og begrunnelser i barnevernet. Ofte mangler det grundige vurderinger av barnas behov og av hvilken hjelp de trenger. Kompetanseheving har derfor vært blant mine aller viktigste prioriteringer. I slutten av mars ble forslag til kompetansekrav i det kommunale og statlige barnevernet sendt på høring. Vi har nå på høring krav om at en høy andel av de ansatte i det kommunale barnevernet skal ha mastergrad. Ansatte i barnevernsinstitusjoner skal etter høringsforslaget som hovedregel ha minimum bachelorgrad. Det legges opp til at stat og kommune skal bli kompensert for kostnader som følger av økte kompetansekrav.

Vi er også godt i gang med å videreutvikle bachelor- og masterutdanningene som kvalifiserer for arbeid i barnevernet. Over 90 millioner kroner er satt av til kompetansehevede tiltak i 2020. Analytisk kompetanse og forvaltningskompetanse, som er avgjørende for god rettsikkerhet, er blant områdene som er vektlagt.

I 2020 er det også bevilget rundt 11 millioner kroner for å styrke barnevernets hjelpetiltaksarbeid. Midlene skal gjøre hjelpetiltaksarbeidet mer systematisk og bedre tilpasset individuelle behov. Utprøving av en ny modell for hjelpetiltak starter i høst. Videre jobber vi med å videreutvikle innholdet i Bufetats spesialiserte tiltak til sped- og småbarnsfamilier og hjelpetiltak til barn og unge som trenger omfattende oppfølging.

Vi er også godt i gang med å gi det kommunale barnevernet et sårt tiltrengt digitalt løft. I dag utnytter ikke barnevernet godt nok mulighetene som ligger i digitale verktøy og løsninger. Dette gjør Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) og KS nå i fellesskap noe med, gjennom satsingen DigiBarnevern. Mer effektive arbeidsprosesser og bedre faglig støtte skal gi de ansatte mer tid til å følge opp det enkelte barn og familie og økt kvalitet i tjenesten. Det er satt av 30 mill. kroner til DigiBarnevern i 2020.

Bufdir jobber kontinuerlig og målrettet for å styrke kvaliteten på institusjonstilbudet og for å sikre rettssikkerheten til barn som bor i institusjon. Innføringen av standardiserte forløp i alle institusjoner skal bidra til å sikre at barnas rettigheter, som for eksempel retten til medvirkning, blir ivaretatt. Både direktoratet og departementet jobber grundig og kunnskapsbasert med utviklingen av institusjonstilbudet.

De igangsatte endringsprosessene viser et barnevernssystem som ønsker å lære av feil, som viser vilje til forandring, og som er opptatt av å tilegne seg kunnskap for å hjelpe både barn og foreldre på en best mulig måte.

SPØRSMÅL NR. 1884

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 22. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

De siste ukene har vi sett at flere som har blitt utsatt for rasisme og etnisk profilering på modig vis og med personlig kostnad har delt sine historier. Rødt går utfra at regjeringen er enig i at disse historiene og de vitenskapelige undersøkelsene som støtter opp om historiene må møtes med tiltak.

Hva vil regjeringen gjøre for å bekjempe rasisme, også i møte med offentlige institusjoner, og vil regjeringen ar-

beide for å styrke kunnskap om rasisme i utdanningen av yrker som politi og lærere, og vil regjeringen vurdere at alle som stanses i en «tilfeldig» politikontroll, bør få en kvittering hvor det står tid, sted og årsak til kontrollen?

BEGRUNNELSE:

I Erdal og kollegers (2019) undersøkelse blant unge voksne oppgir over 40 prosent av de som defineres som personer med innvandrerbakgrunn at de har opplevd diskrimi-

nering på minst ett av syv områder det siste året (i møte med politiet, i møte med offentlig tjenesteperson, på jobb eller utdanningsinstitusjon, på restaurant eller cafe, i butikk, på offentlig transport, eller på gata).

Forsker ved Politihøgskolen Solhjell har undersøkt minoritetsungdoms opplevelse av ulike møter med politiet. En nordisk studie fra i fjor viser at minoritetsungdom blir oftere utsatt for politiets stopp og sjekk-metode – uten at de blir forklart hvorfor.

- Ungdom på tvers av Norden har fortalt lignende historier om følelsen av at de ble kontrollert på grunn av en kombinasjon av etniske og sosiokulturelle uttrykk, sa forsker ved politihøgskolen Randi Solhjell til Forskning.no.

Ungdommene opplevde i liten grad at de fikk forklaring på hvorfor de ble stoppet og intensjonen framsto som uklar, men de hadde selv gjort seg opp noen tanker om årsakene. Å bli mistenkt på grunn av et annerledes utseende enn majoritetsbefolkningen (etnisitet), kjønn, klesstil og å henge sammen i større grupper var noen av grunnene ungdom selv hadde gjort seg opp en mening om.

Organisasjoner som OMOD- Organisasjonen Mot Offentlig Diskriminering og Antirasistisk Senter har pekt på kvitteringsordning som en av flere tiltak i møte med etnisk profilering. Det kan bidra til å informere om hvorfor akkurat de ble stoppet, og vise et mønster hvis noen blir stoppet ofte.

Svar:

Rasisme og diskriminering er ødeleggende for den tilliten som må til for å ivareta og utvikle gode, inkluderende fellesskap. Rasisme skader menneskers selvfølelse, tilhørighet og trygghet. Det er også en demokratisk utfordring ved at det hindrer mennesker i å delta og bruke sine ressurser i samfunnet. Derfor er det viktig at det gis rom for å dele personlige erfaringer med rasisme, samt at disse lyttes til og tas på alvor.

Forskning underbygger at diskriminering og rasisme foregår i Norge, på ulike arenaer og overfor ulike grupper. Det er urovekkende at én av tre nordmenn har utpregede fordommer mot muslimer (Senter for studier av Holocaust og livssysminoriteter 2017) og at personer med utenlandskklingende navn har 25 prosent mindre sjanse for å bli innkalt til jobbintervju (ISF 2012). Regjeringen vil sørge for å innhente enda mer kunnskap om rasisme og diskriminering i tiden framover.

Regjeringen er opptatt av å møte rasisme og diskriminering med tiltak. I fjor lanserte regjeringen Handlingsplan mot rasisme og diskriminering på grunn av etnisitet og religion (2020-2023). Vi arbeider også med en Handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer. Disse tar utgangspunkt i at rasisme rammer mange ulike grupper i det norske samfunnet, på ulikt vis og innenfor ulike sektorer.

Politiet

Dialog og tillitsskapende arbeid er avgjørende for at politiet skal kunne utøve sine oppgaver på en god måte og for at befolkningen tar kontakt når de trenger hjelp. Politiet jobber opp mot etniske minoritetsmiljøer for å forebygge konflikter og etablere tillit mellom politiet og minoritetsmiljøene.

Politiets innsats, kompetanse og oppmerksomhet mot hatkriminalitet, herunder mot rasisme, er styrket de seneste årene. Gjennom bachelorutdanningen ved Politihøgskolen lærer studentene å håndtere utfordringer knyttet til mangfold, kulturforståelse og hatkriminalitet. Alle politidistriktene har gjennomført kompetansehevende tiltak for å øke kunnskaps- og kompetansenivået ytterligere.

I Norge skal politiets kontroll være hjemlet i lov, og kontrollene skal loggføres slik at de lett kan finnes igjen ved behov. For at en kontroll ikke skal oppleves som vilkårlig, er det viktig at politiet på en god måte formidler grunnlaget for kontrollen. Samtidig er det ikke slik at all kontakt politiet har med befolkningen defineres som en kontroll. En vanlig forebyggende samtale er et eksempel på dette.

Lærerutdanning

Kandidatene fra alle lærerutdanninger skal ha kunnskap om vold og overgrep og kunne iverksette nødvendige tiltak. Kunnskap om ulike kulturer, etikk, demokrati og medborgerskap er deler av begrepet danning, som inngår i planverket for lærerutdanningene. Elementene går også igjen i flere enkeltfag i utdanningene. Kandidatene skal videre kjenne barn og unges rettigheter og ha kunnskap om barn og unge i vanskelige livssituasjoner.

Menneskerettigheter, medborgerskap og mangfold i profesjonsutøvelse er et strategisk satsningsområde ved Universitetet i Sørøst-Norge. De legger vekt på dette i sine profesjonsutdanninger og har forskergruppe på feltet.

Dembra

Dembra er det viktigste nasjonale tiltaket spesielt rettet mot å skolere lærere, lærerstudenter og lærerutdannere om rasisme, fordommer og diskriminering. Dembra er et nasjonalt tilbud om kompetanse- heving for skoler i forebygging av antisemittisme, rasisme og udemokratiske holdninger. Siden oppstart i 2013 har 76 skoler deltatt i Dembra, med om lag 2300 lærere som har deltatt på kursene som inngår i løpet. Ved full gjennomføring fra 2021 vil mellom 30 og 40 skoler delta i Dembra årlig. Dette innebærer kurs og oppfølging av mellom 800 og 1500 lærere per år.

Dembra har gjennom mange år primært vært rettet inn mot ungdomsskoler og videregående skoler, men fra 2020 inkluderes også barnetrinnet. Det har allerede i to år pågått et prosjekt med Dembra for lærerutdannere (Dembra LU). Målet med Dembra LU er å styrke profesjonskompetansen om temaer knyttet til rasisme, antisemittisme, fordommer og diskriminering i lærerutdanningen. Det har blitt utviklet ressurser som skal gi

lærerstudentene gode redskaper til å forstå og reflektere rundt diskriminering og gruppefiendtlighet knyttet til utdanningsinstitusjoner rundt om i landet. I 2020 og 2021 vil følgende lærerutdanningsinstitusjoner være med i den videre utviklingen av ytterligere nye ressurser, som også vil bli lagt ut på dembra.no. Disse er Universitetet i Bergen, Universitetet i Stavanger, Universitetet i Sør-Norge, Universitetet i Tromsø og Høgskolen i Innlandet.

Offentlige tjenester generelt

Offentlige myndigheters aktivitetsplikt i likestillings- og diskrimineringsloven er et viktig verktøy for likestilling og ikke-diskriminering innenfor offentlige tjenester. Offentlige myndigheter skal, i kraft av å være myndighetsutøver og tjenesteyter, arbeide aktivt, målrettet og planmessig for å fremme likestilling og hindre diskriminering i all sin virksomhet. I dette ligger det blant annet en plikt til å yte likeverdige tjenester. Fra 1. januar 2020 er offentlige myndigheters aktivitetsplikt tydeliggjort i loven. Det er presisert i loven at plikten innebærer at offentlige

myndigheter skal forebygge trakassering og motarbeide stereotypisering. Endringen innebærer også at offentlige myndigheter har plikt til å rede-gjøre for hva de gjør for å integrere hensynet til likestilling og ikke-diskriminering i sitt arbeid. Likestillings- og diskrimineringsombudet skal etter loven følge opp offentlige myndigheters aktivitets- og redegjørelsesplikt. Barne- ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) har utarbeidet en veileder om offentlige myndigheters og arbeidsgiveres aktivitets- og redegjørelsesplikt.

Gjennom Handlingsplan mot rasisme og diskriminering på grunn av etnisitet og religion skal regjeringen styrke det tverrsektorielle samarbeidet for å sikre at tjenester er likeverdige og ikke diskriminerer etniske minoriteter. Dette arbeidet skal forankres i Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet som koordinator for den tverrsektorielle gruppen Forum om etnisk diskriminering, der Politidirektoratet og Utdanningsdirektoratet deltar sammen med flere andre.

SPØRSMÅL NR. 1885

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 23. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva blir den totale endringen i døgnkapasitet og antall årsverk for Oslo universitetssykehus (OUS) og Ahus innen psykisk helsevern, når utbyggingene av OUS står ferdig, og hvordan vil helseministeren sørge for at man får tilstrekkelig døgnkapasitet på plass, slik at man unngår korridor-pasienter og at folk tar livet sitt på grunn av manglende behandlingstilbud?

BEGRUNNELSE:

Klassekampen har torsdag 11. juni 2020 et oppslag, der det blir vist til at nye sykehus i Oslo gir færre sengeplasser og færre årsverk i psykiatrien. Blant annet forutsettes det 25 % færre oppholdsdøgn og 237 færre årsverk i psykiatri og avhengighetsbehandling på nye Aker.

Svar:

Helse Sør-Øst er kontaktet for å gi konkrete tilbakemeldinger på spørsmålet om døgnkapasitet og årsverk for OUS og Ahus innen psykisk helsevern når utbyggingene av OUS står ferdig.

Ifølge Helse Sør-Øst må man se døgnkapasiteten i de to helseforetakene i sammenheng, fordi det er lagt til grunn en overføring av bydeler fra opptaksområdet til Akershus universitetssykehus HF og til Oslo universitetssykehus HF i perioden fra 2020 til 2035.

I 2017 hadde de to helseforetakene en kapasitet på 408 døgnplasser innen psykisk helsevern. Det er planlagt med en kapasitet på 444 døgnplasser innen psykisk helsevern i 2035 i de nye sykehusbyggene til Oslo universitetssykehus HF og Akershus universitetssykehus HF. I tillegg til de 444 døgnplassene kommer 57 døgnplasser til lokal og regional sikkerhetspsykiatri planlagt i nye bygg, jf. styresak 070-2017 i Helse Sør-Øst RHF. Videre er det 12 døgnplasser ved Oslo universitetssykehus HF til pasienter med psykisk utviklingshemming og autisme.

Tabell nedenfor oppsummerer kapasitet for Oslo universitetssykehus HF og Akershus universitetssykehus HF for enheter som skal flytte til nye Aker og samles på Nordbyhagen, Akershus universitetssykehus HF.

Oversikt over kapasitet ved OUS HF og AHUS HF i henholdsvis 2017 og 2035 for enheter som skal inn i nye Aker og Nordbyhagen AHUS HF*

Kapasitet	2017	2035	Endring
OUS HF	233	303	30 %
AHUS HF	175	141	-19 %
Sum	408	444	9 %

* Lokal og regional sikkerhetspsykiatri for Oslo er ikke planlagt inn på Aker. For AHUS HF er ikke TSB og lokal sikkerhet ved Gaustad for pasienter fra Groruddalen inkludert i kapasitetsoversikten da denne ikke er planlagt til Nordbyhagen.

Økningen i antall døgnplasser fra 408 til 444 representerer en økning på 9 %. Dette må ses i sammenheng med befolkningsveksten og overgangen fra døgnbehandling til dagbehandling og ambulante virksomhet.

Kapasitetsbehovet for døgnplasser er beregnet med bakgrunn i en nasjonal framskrivningsmodell som hensyntar sammensetningen av og veksten i befolkningen og effekter av nye måter å yte helsetjenester på. Det er planlagt med en større økning i arealer til poliklinisk behandling og dagbehandling enn økningen i kapasitet for døgnbehandling. FACT-team er et godt eksempel på nye måter å yte helsetjenester utenfor sykehus, i et samarbeid mellom spesialist- og primærhelsetjenesten.

Antall årsverk innen psykisk helsevern ved Oslo universitetssykehus HF er 1 920 og antall årsverk innen psykisk helsevern ved Akershus universitetssykehus HF er 1 698. I tillegg kommer et antall årsverk innen tverrfaglig spesialisert rusbehandling, hhv. 363 og 245. Nye bygg vil ha effekt på organiseringen av arbeidet, da miljøer som er spredt på mange lokalisasjoner samles og lokalene vil være mer funksjonelle. Det vil i perioden være en generell økning i bemanningen. Det er beregnet at effekten at samlokalisering og mer funksjonelle bygg vil være 237 årsverk ved Oslo universitetssykehus HF.

Representanten spør videre hvordan jeg vil sørge for at man får tilstrekkelig døgnkapasitet på plass, slik at man unngår korridorpasienter og at folk tar livet sitt på grunn av manglende behandlingstilbud.

Selv mord er et betydelig samfunns- og folkehelseproblem og en viktig årsak til tapte leveår. Mange pårørende og etterlatte, inkludert barn og unge, og andre nære blir berørt. I tillegg påvirkes mange sider av samfunnet. Derfor må det jobbes med selvmordsforebygging på mange nivå.

Det må blant annet være tilgang på behandling og oppfølging som møter pasientenes behov. Det er de regionale helseforetakene som har ansvar for å planlegge og dimensjonere spesialisthelsetjenester. Min rolle er å sikre at rammebetingelsene understøtter den faglig sett ønskede utviklingen.

Det foregår en kontinuerlig utvikling av tilbudene innen psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling. Dette gjøres på grunnlag av lokale behov og forhold, nye behandlingsmetoder som for eksempel ambulante og nettbasert behandling, framskrivninger og andre relevante datakilder. I tillegg til å sikre tilstrekkelig kapasitet for døgnbehandling skal det legges til rette for god og effektiv behandling nærmere der de bor og i en ramme som muliggjør mestring av et hverdagsliv. Dette gjelder selvsagt ikke minst for dem med omfattende behov for tjenester. De regionale helseforetakene skal derfor sørge for at døgnkapasiteten innen psykisk helsevern er tilstrekkelig til enhver tid, men også sørge for en god balanse mellom døgn og poliklinisk/ambulante tjenester.

Regjeringen har innført flere tiltak for å bidra til sammenhengende tjenester rundt hver enkelt pasient og på systemnivå. Det er for eksempel etablert pakkeforløp på psykisk helse- og rusområdet. I tillegg til de generelle pakkeforløpene er det utviklet flere tilstandsspesifikke pakkeforløp for særlig alvorlige tilstander som psykoselidelser og spiseforstyrrelser.

Pasienter med alvorlige psykiske lidelser og rusmiddelproblemer er en av fire grupper som skal prioriteres av Helsefelleskapene. Her skal helseforetak og samarbeidende kommuner sammen med brukere og fastleger, planlegge tjenester til sårbare pasientgrupper med behov for tjenester fra begge nivå.

I tråd med nasjonal helse- og sykehusplan vil Regjeringen at tverrfaglige team på tvers av nivåer skal ivareta behovene til pasienter med store og sammensatte behov, der det er hensiktsmessig. På psykisk helse- og rusområdet er det allerede etablert over 70 ambulante team med representanter fra både spesialisthelsetjenesten og kommunene som gir tilbud til mennesker med alvorlige psykiske lidelser og rusmiddelproblemer.

Det arbeides også med å videreutvikle framskrivningsmodellen for psykisk helsevern og TSB. Analysene vil på sikt gi enda bedre kunnskap om det framtidige behovet for psykiske helsetjenester både i kommunene og i spesialisthelsetjenesten. De regionale helseforetakene vil

bruke eventuell ny kunnskap for å kvalitetssikre og justere kapasitet i tjenestene.

Årsakene til selvmord er sammensatte og resultat av ulike faktorer. Den kommende handlingsplanen for

forebygging av selvmord høsten 2020 vil derfor ha både et befolkningsperspektiv og et tjenesteperspektiv, og også andre samfunnsområder enn helse vil inngå.

SPØRSMÅL NR. 1886

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Katrine Boel Gregussen

Besvart 23. juni 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

SV har igjen blitt kjent med et tilfelle hvor personer med nedsatt funksjonsevne ikke blir bosatt, fordi ingen kommuner vil ta de imot.

Vil statsråden snart ta sitt ansvar for ikke-diskriminering og likestilling av funksjonshemmede på alvor, og bedre de økonomiske støtteordningene til kommuner ved bosetting?

BEGRUNNELSE:

Kommunestyret i Senja behandler i disse dager en anmodning fra IMDi om å bosette en familie - mor, far og tre multifunksjonshemmede barn. Familien har ventet 2,5 år på bosetting. Så langt har flere kommuner sagt nei til å bosette dem. Kommunene mener tilskuddene fra staten ikke er gode nok, og at det er for stor økonomisk risiko. Eksempelet fra Senja er bare den siste saken i en lang rekke av tilfeller hvor personer med nedsatt funksjonshemming opplever svært lang ventetid før bosetting. Å måtte oppleve å få nei fra kommuner flere ganger er en svært uverdigg behandling av flyktninger, og det haster å få på plass bedre ordninger som sikrer rask og verdig bosetting.

Svar:

Flyktninger med nedsatt funksjonsevne og/eller atferdsvansker krever særskilt tilrettelegging og ekstra oppfølging etter bosetting. Kommunene som bosetter disse flyktingene trenger ofte mer tid til å skaffe egnet bolig og legge til rette for nødvendig tjenester, enn for andre flyktninger. Vi ser at kommunene kan ha utgifter til ressurskrevende flyktninger som i noen tilfeller overstiger de særskilte tilskuddene fra staten knyttet til bosetting og integrering av enkeltpersoner. I noen tilfeller vil flyktninger med nedsatt funksjonsevne kunne bety behov for særskilt oppfølging ut over perioden for integreringstilskuddet.

Vi har en samarbeidsavtale med KS om bosetting av flyktninger, samt om etablering og nedlegging av asylmottak og omsorgssentre. I avtalen forplikter partene seg bl.a. til "å finne løsninger som sikrer rask bosetting av flyktninger med særlig ressurskrevende behov i kommuner som har et tjenestetilbud som kan ivareta flyktingenes behov." Videre tas hensynet til om kommunen kan bosette flyktninger med store funksjonsnedsettelse inn i kriteriene for Integrerings- og mangfoldsdirektoratets (IMDi) anmodninger til kommunene om bosetting i 2021.

Noen ganger er det kommuner som ikke ser seg i stand til å gi et tilfredsstillende tilbud, og hvor IMDi dermed må anmode flere kommuner om bosetting. Da blir ventetiden i mottak lenger enn ønskelig.

Vi har gode økonomiske støtteordninger til kommuner som bosetter flyktninger. For flyktninger med nedsatt funksjonsevne og/eller atferdsvansker kan kommunene få ekstra tilskudd opp til 1 361 000 kroner per år, inntil fem år, i tillegg til integreringstilskuddet. Kommunene kan i tillegg søke Helsedirektoratet om tilskudd for særlig ressurskrevende helse- og omsorgstjenester til enkeltmottakere. Etter fem år legger jeg til grunn at flyktninger mottar tjenester på lik linje med andre innbyggere, uten særskilt finansiering av staten.

Vi har en bosettingsordning for flyktninger som fungerer godt for de aller fleste. Kravet om bosetting i en kommune innen 6 måneder etter vedtak om opphold eller innreisetilatelse for overføringsflyktninger, har ligget fast i mange år. Av de 4 822 flyktingene som ble bosatt i 2019, ble 95 prosent bosatt innen 6 måneder. Det er god måloppnåelse, når vi sammenligner med tidligere år.

Jeg er enig med stortingsrepresentant Katrine Boel Gregussen i at ventetiden i mottak noen ganger blir for lang, og det er uheldig. Eksemplet som er nevnt er noe vi ikke ønsker. Det er dessverre flere eksempler på lang ventetid, men jeg vet at IMDi arbeider målrettet for å få bosatt flyktninger med nedsatt funksjonsevne og/eller atferdsvansker så raskt som mulig.

IMDi har i 2019, i samarbeid med Utlendingsdirektoratet, Barne- ungdoms og familiedirektoratet, Husbanken og Helsedirektoratet, satt ut et oppdrag som skal frem-skaffe kunnskap om hvordan offentlig forvaltning kan

legge til rette for raskere bosetting av flyktninger med sær-lige behov. Rapporten, som ferdigstilles i disse dager, vil gi oss ytterligere kunnskapsgrunnlag når det gjelder boset-ting av denne gruppen.

SPØRSMÅL NR. 1887

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 24. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvordan tolker samferdselsministeren situasjonen for anleggsbransje de neste årene?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med siste tiltakspakke informerer finansde-partementet stortinget om at anleggsbransjen ikke tren-ger ekstraordinære tiltak.

Oslo Economics og Atkins har på vegne av Finansde-partementet gjennomført en kartlegging av koronavirusets påvirkning på markedene for bygg og anlegg. Prosjek-tet er gjennomført i mai 2020.

I rapporten vurderes dagens effekter av korona-epi-demien og hvordan markedet oppfatter fremtidig kapasitet. Ubalanse i markedene kan ha konsekvenser for priser, mulig fremdrift og i verste fall kvalitet på arbeidet som skal gjennomføres. Hensikten med analysene har vært å gi mer konkret informasjon om hvordan pågående pro-sjekter påvirkes, og hvorvidt det er behov for nye offentli-ge oppdrag.

Etterspørselen på anleggssiden forventes å være gan-ske upåvirket av koronasituasjonen. Det forventes full ka-pasitetsutnyttelse på anleggssektoren de kommende 18 måneder. Siden kapasitet, ifølge intervjuobjektene, i liten grad er mobil fra bygg til anlegg, tilsier det at det samle-de aktivitetsnivået innenfor bygge- og anleggsnæringen i liten grad stimuleres ved å utlyse flere anbud innenfor anlegg.

Dette er i stor motsetning til det vi hører i vår dialog med anleggsbransjen og I dagens Finansavis kan vi lese om krisen i anleggsbransjen signert fire ulike entreprenør-er.

De er alvorlig bekymret. De ber ikke om støtte men om oppdrag.

<https://finansavisen.no/nyheter/debattinnlegg/2020/06/10/7536632/nar-finansdepartemen-tet-feilinformerer-regjeringen>

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til mitt svarbrev på spørsmål nr. 1937 til skriftlig besvarelse. Her har jeg bl.a. redegjort nær-mere for en del tiltak innenfor utbygging, drift og vedlike-hold som kan igangsettes på relativt kort tid. Jeg har også gitt en vurdering av hovedbildet av hvordan anleggsnæ-ringen samlet sett klarer seg i dagens korona-situasjon, i tillegg til at jeg redegjør nærmere for hvordan Samferd-selsdepartementet holder seg oppdatert om markedssi-tuasjonen.

Jeg vil vise til at regjeringen i april bevilget 600 mill. kr ekstra til ulike tiltak innenfor drift og vedlikehold av riks-veier. Det er allerede lyst ut og iverksatt økte tiltak innen-for asfaltlegging, rassikring, flomsikring, tunnelsikring mm. Det gjøres fortløpende vurderinger for å iverksette oppstartsklare prosjekter.

Hovedtyngden av vedlikeholdsarbeidene foregår i sommerhalvåret. Prosessene med offentlige anskaffelser gjør at det er viktig å se tiltak over en litt lengre tidsperi-ode (2020-2021) slik at vi får en effektiv utnyttelse av til-leggsbevilgningene.

Aktørene med ansvar for planlegging og gjennom-føring av veiprojekter har i forbindelse med tiltakspak-kene blitt utfordret til å foreslå prosjekter og tiltak som kan forseres for tidligere oppstart. En rekke tiltak er nå til vurdering for finansiering. Dette er imidlertid tiltak som vil kunne avhjelpe noen av de mest kortsiktige behovene for oppdrag for anleggsbransjen, og vil i hovedsak omfatte mindre oppdrag både innenfor utbygging, drift og vedli-kehold. Dette har ført til at aktiviteten i samferdselssektoren har blitt opprettholdt og på noen områder økt i peri-oden etter koronarestriksjonene ble innført.

Når det gjelder de mer langsiktige perspektivene vil jeg komme nærmere tilbake til dette i statsbudsjettet for 2021 og Nasjonal transportplan 2022-2033 (NTP).

SPØRSMÅL NR. 1888**Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 18. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvilke planer og finansiering foreligger nå for utbedring av Klett-krysset ved E-6 og E-39 i Trondheim?

BEGRUNNELSE:

Klett-krysset ble etter ombygging en enda større flaskehals enn før ombygginga. Med en fart inn til avkjørsel på 100 km i timen, er det også betydelig redusert trafikksikkerhet. Flere ulike løsninger har vært lansert, men ingen endelig konklusjon og finansiering.

Svar:

Klett-krysset i Trondheim kobler sammen E6 og E39. Som representanten Leirtrø påpeker har krysset blitt en flaskehals etter at det ble bygget nytt kryss på Klett som en del av prosjektet E6 Jaktøya – Sentervegen. De største utfordringene er i korte perioder med rushtrafikk på ettermiddager.

Prosjektet ble bygget i perioden 2015-2018. Det var opprinnelig planlagt et planskilt kryss på Klett. Styringsgruppen for Miljøpakken (Kontaktutvalget) ga imidlertid Statens vegvesen i oppdrag å finne en rimeligere løsning for å holde prosjektet innenfor den økonomiske rammen til Miljøpakkens portefølje. Klett-krysset ble derfor bygget som en rundkjøring i plan.

Erfaringen viser at det beste ut fra kapasitet og sikkerhet hadde vært å bygge et planskilt kryss slik det først var

foreslått, og at det er vesentlig dyrere å bygge et planskilt kryss på et senere tidspunkt.

Det foreligger ingen planer for en fullverdig utbedring av Klett-krysset per i dag. På grunn av køproblematikken etter åpning av krysset, vurderte Statens vegvesen i 2019 fire ulike alternativer for utbedring av Klett-krysset:

- Enkle tiltak innenfor dagens regulerte areal
- Større og mer kapasitetssterk rundkjøring i plan og utvidelse av tilstøtende ramper
- Enklere planskilt kryss, der trafikken fra Trondheim retning Orkanger ble skilt ut i eget plan
- Planskilt kryss

På grunnlag av saksframlegget konkluderte Kontaktutvalget for Miljøpakken med følgende (desember 2019): Det skal gjøres tiltak for å bedre trafikksikkerheten på kort sikt, deriblant sendes forslag om fartsbegrensning til behandling. I tillegg ses det på enklere investeringstiltak og legges et løp med sikte på å fremme et større prosjekt som kan spilles inn til neste NTP. Forslag til tiltak legges fram for lokalpolitisk behandling.

I mai 2020 besluttet styringsgruppen i Miljøpakken å sette av inntil 15 mill. kr, innenfor rammen til prosjektet E6 Jaktøya – Sentervegen, til forbedring av trafikksikkerhet og fremkommelighet i Klett-krysset. Tiltakene vil bli utført høsten 2020. Tiltakene som gjøres vil forbedre situasjonen, men det må fortsatt forventes kø på rampe E6 og på E39. Ifølge trafikkberegningene vil disse tiltakene kunne ta bort tilbakeblokkeringen på E6. Det vil også bli installert detektorstyrt kø-varsling på E6 fra Trondheim.

SPØRSMÅL NR. 1889**Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 2. juli 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Hvor stort anslås behovet for investerings- og bedrifts- utviklingsmidler i landbruket (IBU) å være i 2020?

BEGRUNNELSE:

Ber om at det settes opp en fylkesvis oversikt med ramme for 2020, forbruk per juni 2020, midler som er omsøkt men ikke behandlet og estimat for ytterligere behov ut 2020.

Svar:

Det er bedt om en fylkesvis oversikt med ramme for 2020, forbruk per juni 2020, midler som er omsøkt, men ikke behandlet og estimat for ytterligere behov ut 2020.

Slik det fremgår av tabellen nedenfor har pågangen etter investeringsvirkemidler i 2020 vært stor i hele landet, med unntak for Troms og Finnmark.

Det ekstraordinære forbruket skyldes delvis at 10 pst. av budsjettrammen for 2020 allerede ble benyttet høsten 2019. I jordbruksoppgjøret 2019 var avtalepartene enige om at praksisen med at fylkene kunne innvilge investeringstilskudd fra en andel av kommende års budsjett-ramme på høsten, før midlene formelt var tilgjengelig for Innovasjon Norge, skulle opphøre fra 2020. Bakgrunnen for dette er at denne praksisen har hatt minimal effekt ut over det første året etter at den ble innført. Fylkene har derfor ikke mulighet til å låne fra neste års ramme i inneværende år.

Som følge av koronapandemien og fallende kronekurs har departementet videre gjort midlertidige endringer i forskriften for ordningen, slik at Innovasjon Norge har fått hjemmel til å overskride bestemmelsene om maksimalt kronetak eller maksimalt prosenttak for støtte.

For 2020 ble det avsatt 74 mill. kroner til en særskilt satsing på investeringer i grøntsektoren. Denne rammen ble ikke fordelt ut til fylkene, men behandlet som en nasjonal pott som alle fylker kunne trekke på. Rammen til investeringer i grøntsektoren er per juni så godt som disponert. I tillegg har det for 2020 blitt gitt større tilskudd i enkelte saker enn tidligere som følge av innføring av ekstra tilskudd til bygg i tre. Der er det gitt anledning til å gi inntil 400 000 kroner ekstra i investeringstilskudd. Per 16. juni var det innvilget 18 mill. kroner i slike tilskudd.

Over 80 pst av de fylkesvise rammene for 2020 er som det framgår av tabellen under forbruk per juni 2020. I tillegg til de innvilgede søknadene melder Innovasjon Norge om at det ligger søknader hos Innovasjon Norge på ca. 100 mill. kroner til behandling. Det ligger også saker hos kommunene som er på vei inn til Innovasjon Norge, og det anslås at disse sakene utgjør ca. 50 mill. kroner i omsøkt beløp.

Forbruket og pågangen etter investeringstilskudd vitner om optimisme og investeringslyst i næringa. Jeg er derfor fornøyd med at vi i årets jordbruksoppgjør fikk til en økning i den totale rammen for investeringstilskudd på 30 mill. kroner for 2021.

Tabell 1 IBU-midler 2020 – ramme og forbruk

Fylke	Disponibel ramme 2020	Forbruk pr. 08.06	Forbruk i % av disponibel ramme
Oslo-Viken	76,9	60,2	78 %
Innlandet	98,8	82,6	84 %
Vestfold og Telemark	33,4	27,3	82 %
Agder	30,2	21,6	72 %
Rogaland	41,6	40,5	97 %
Vestland	72,1	68,5	95 %
Møre og Romsdal	38,3	29,8	78 %
Trøndelag	75,1	68,5	91 %
Nordland	38,8	29,9	78 %
Troms og Finnmark	48,8	19,1	39 %
SUM	553,3	448,0	81 %

SPØRSMÅL NR. 1890

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 19. juni 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Regjeringen har gitt betalingsutsettelse for innkjøpte frekvenser og løpende frekvensavgifter i mobilnettet til et enkeltstående selskap. Er lignende ordninger blitt tilbudt andre aktører som konkurrerer i det samme markedet?

BEGRUNNELSE:

Et mobilnett er nylig innvilget statsstøtte som styrker selskapets likviditet med 550 millioner kroner i form av betalingsutsettelse på kjøp av frekvenser samt frekvensavgifter frem til 2025. I praksis dreier det seg om rentefritt lån fra staten, hvor rentefordelen skal gå inn i investerin-

ger i eget nett. Kommunal- og moderniseringsdepartementet begrunner støtten med koronasituasjonen. ESA har tidligere godkjent en rekke norske støtteordninger knyttet til de økonomiske konsekvensene av koronautbruddet, men det er første gang regjeringen gir statsstøtte på denne måten.

Svar:

Regjeringen og Stortinget har et klart mål om å få etablert tre fullverdige mobilnett i Norge og oppnå bærekraftig konkurranse i mobilmarkedet. Ice bygger nå Norges tredje mobilnett. Dette er samfunnskritisk digital infrastruktur som er viktigere enn noensinne. Telenor og Telia er veletablerte i markedet, og har allerede god nasjonal dekning. De er ikke i samme situasjon som Ice, som fremdeles bygger ut sitt mobilnett for å oppnå landsdekning, og som må ha avtale om nasjonal gjesting med en av de andre tilbyderne for å ha et fullverdig tilbud. Dette gjør at Ice har andre finansielle og operasjonelle utfordringer enn Telenor og Telia. Ice har fått vesentlig dårligere tilgang til

finansiering på grunn av Covid-19-krisens innflytelse på kapitalmarkedene. Formålet med statsstøtten er å bidra til å legge til rette for utbygging av det tredje mobilnettet. Det er følgelig ikke legitimt å gi tilsvarende betalingsutsettelse til Telenor og Telia, som allerede har landsdekkende mobilnett.

Det ble gitt betalingsutsettelse til alle tre infrastrukturere ved tildelingen av frekvenser i 2019 i båndene omkring 700 MHz og 2,1 GHz. Da fikk auksjonsvinnerne anledning til å velge å utsette betalingen av 90 prosent av auksjonsprovenyet til 1. november 2021, mot å påta seg utbyggingsforpliktelser. Telenor, Telia og Ice benyttet seg av denne muligheten. I tillegg fikk selskapene anledning til å utsette innbetaling av 90 prosent av de årlige frekvensavgiftene i inntil 24 måneder, forutsatt at frekvensene utelukkende benyttes til pilotprosjekter, og mot at selskapene betaler renter til staten. Det er kun Ice som har valgt å benytte seg av denne muligheten til betalingsutsettelse.

SPØRSMÅL NR. 1891

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 19. juni 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Hvilke betingelser stiller regjeringen for å innvilge statsstøtte i form av betalingsutsettelse på over en halv milliard kroner til en enkeltstående operatør i mobilmarkedet, og hvordan skal myndighetene overvåke og kontrollere at disse betingelsene overholdes?

Svar:

Regjeringen og Stortinget har et klart mål om å få etablert tre fullverdige mobilnett i Norge og oppnå bærekraftig konkurranse i mobilmarkedet. Ice bygger nå Norges tredje mobilnett. Dette er samfunnskritisk digital infrastruktur som er viktigere enn noensinne.

Mobilselskapet Ice vil ved betalingsutsettelsen bli forpliktet til å investere minst 259 millioner kroner i forbedret dekning i perioden 2020-2022. Støtten er godkjent som lovlig statsstøtte av ESA (EFTA Surveillance Authority).

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) er tilsynsorgan på området, og følger opp at både gamle og nye utbyggingsforpliktelser oppfylles. Dersom forpliktelsene ikke innfris, kan Nkom ta i bruk ekomlovens sanksjonssystem (jf. lovens kapittel 10). Nkom kan følgelig pålegge retting, fastsette dagbøter og pålegge overtredelsesgebyr. Ved alvorlige eller gjentatte brudd på vilkår, kan frekvenstillatelsen tilbakekalles. Tillatelsen kan også tilbakekalles ved manglende betaling av avgifter eller overtredelsesgebyr.

SPØRSMÅL NR. 1892**Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm****Besvart 19. juni 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Forutsigbare rammebetingelser er avgjørende for alle aktører som berøres av mobilmarkeds-reguleringen.

Hvordan vurderer regjeringen at denne forutsigbarheten er ivaretatt for markedsaktørene i spørsmålet om betalingsutsettelse for ett av selskapene for frekvenser som ble innkjøpt på frekvensaksjonen i 2019?

Svar:

Forutsigbare rammebetingelser er viktig for næringslivet. Dette gjelder særlig for infrastruktur-eierne i mobilmarkedet, som investerer milliardbeløp i mobilnettene i Norge hvert år. Mobilnettene er samfunnskritisk digital infrastruktur, og er nå viktigere enn noensinne. Det er derfor svært viktig at mobilaktørene gis rammevilkår som gjør at det fortsatt er lønnsomt å bygge nett og levere mobiltjenester. Norge er i dag nesten det eneste landet i Europa som kun har to landsdekkende mobilnett. Det har vært gjort atskillige forsøk på å bygge opp et tredje, fullverdig mobilnett i Norge, uten at dette har lyktes. Flere inter-

nasjonale mobilaktører har gitt opp forsøket og levert tilbake frekvenstillatelsene. Dette skyldes blant annet at Telenor og Telia er veletablerte i markedet, og gir nye aktører sterk konkurranse. I tillegg er Norge et stort, langstrakt land med en topografi og et spredt bosettingsmønster som gir stedvis meget krevende utbyggingsforhold, kombinert med en relativt liten befolkning.

Ice, som nå bygger ut Norges tredje mobilnett, har kommet svært langt, og har per nå om lag 90 prosent befolkningsdekning. På grunn av Covid-19-situasjonens innflytelse på kapitalmarkedene, fikk selskapet vesentlig dårligere tilgang til nødvendig finansiering. Formålet med statsstøtten som det vises til i spørsmålet fra representant Karlstrøm, er å bidra til å motvirke den spesielle situasjonen som har oppstått med Covid-19, og dermed gi Ice mer forutsigbare rammer, slik at selskapet kan fortsette å bygge ut og fullføre det tredje mobilnettet.

De to andre mobilselskapene rammes ikke av Covid-19 på samme måte som Ice. For nærmere informasjon om dette, viser jeg til svar på skriftlig spørsmål nr. 1890 fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen.

SPØRSMÅL NR. 1893**Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 18. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Kor mange bomstasjoner/bompengepunkt var det i Norge 1. januar 2020, og hvor mange er det ventet at det vil være 31.12.2020?

Svar:

Den 1. januar 2020 var det 325 bomstasjoner i Norge, og det var i tillegg bompengeneinnkreving på syv ferjestrekninger. Prosjektene med flest antall bomstasjoner var Oslopakke 3 (83), Nord-Jærenpakken (38), Bypakke Bergen (29) og Miljøpakke Trondheim (23).

Det er ventet å være 337 bomstasjoner med innkreving 31. desember 2020, i tillegg til seks ferjestrekninger med bompengeneinnkreving. Det er da forutsatt at prosjektene fv 107 Jondalstunnelen, fv 33 Skreifjella – Totenvika, fv 48 Årsnes ferjekai og Løfallstrand – Årsnes, fv 64 Atlanterhavstunnelen og rv 80 Røvika - Strømsnes avslutter sin innkreving i løpet av året. Det er i tillegg forutsatt at prosjektene E134 Damåsen – Saggrenda, andre delstrekning av E6 Kolomoen – Moelv, E6 Vindåsliene – Korporalsbrua, fv 17 / fv 720 Dyrstad - Sprova – Malm, fv 33 Skardtjernet - Tonsvatnet og Bjørgokrysset - Nedre Øydgården, rv 13 Ryfast og rv 3/rv 25 Ommangsvollen - Grundset/Basthjørnet starter innkreving i løpet av 2020.

SPØRSMÅL NR. 1894**Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 19. juni 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Riksrevisjonens rapport i oktober i fjor om myndighetenes innsats mot alvorlige brudd på dyrevelferdsloven, konkluderte med til dels alvorlig kritikk av Mattilsynet, særlig ved at dårlig oppfølging fra etaten fører til at dyrelidelse får pågå for lenge.

Hva har statsråden gjort for å bøte på de alvorlige funnene i rapporten, og for å få en bedre dyrevelferd i norsk husdyrhold framover?

BEGRUNNELSE:

Departementets nettsider presenterer dette om Mattilsynets oppgaver for 2020 og framover:

<https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/oppfolging-av-gransking-av-mattilsynet/id2691903/>

Så vidt jeg kan se, er det bare KPMG-rapporten som var i fokus, og ingen av hovedprioriteringene handler om å styrke innsatsen mot dyrevelferdsbrudd.

Hovedinntrykket er at landbruksministeren bare har fulgt opp KPMG-rapporten.

Hovedkritikken til Riksrevisjonen var dette:

- Mattilsynet mangler gode verktøy og systemer for å sikre et risikobasert tilsyn.
- Gjentatte alvorlige brudd er ikke blitt avdekket på grunn av sen oppfølging fra Mattilsynet.
- Mattilsynet har ikke en tilstrekkelig opptrappende virkemiddelbruk for de alvorlige sakene med brudd på dyrevelferdsloven.
- Det tar for lang tid for Mattilsynet å iverksette aktivitetsforbud for dyrehold med alvorlige brudd på dyrevelferdsloven.
- Dyrevelferd er vektlagt i styringsdialogen, men Mattilsynets systemer mangler funksjonalitet for effektivt å kunne gi tilstrekkelig styringsinformasjon.

(<https://www.riksrevisjonen.no/rapporter-mappe/no-2019-2020/myndighetenes-innsats-mot-alvorlige-brudd-pa-dyrevelferdsloven-i-landbruket/>)

Ang. punktet om "Mattilsynet har ikke en tilstrekkelig opptrappende virkemiddelbruk for de alvorlige sakene med brudd på dyrevelferdsloven.", så har den mangelfulle virkemiddelbruken til Mattilsynet blitt påpekt i revisjoner tidligere også, men det er fortsatt et problem som Riksrevisjonens rapport viser. Det er derfor litt spesielt at dette ikke tas mer på alvor av statsråden.

Svar:

Som landbruks- og matminister tar jeg selvsagt funnene fra Riksrevisjonens gjennomgang og KPMGs granskingsrapport på alvor. Det er igangsatt en rekke oppfølgingstiltak i Mattilsynet. Landbruks- og matdepartementet har tett dialog med Mattilsynet om oppfølgingen, både på administrativt nivå og med meg som statsråd.

Mattilsynet har laget en plan med tiltak for å følge opp påpekte svakheter. I 2020 har Mattilsynet definert fire hovedprioriteringer for sitt arbeid med å forbedre forvaltningspraksis på tilsynsområdet. Bedre dialog med næringsene, bedre veiledning, bedre kommunikasjon og kvalitet på tilsyn står sentralt i dette. De generelle tiltakene Mattilsynet arbeider med for å følge opp KPMG-rapporten, vil også styrke innsatsen mot brudd på dyrevelferdsloven.

Riksrevisjonen har påpekt at det i en del saker med alvorlige brudd på regelverk om dyrevelferd, har tatt for lang tid før Mattilsynet har tatt i bruk de mest inngripende virkemidlene.

Dette følges opp av Mattilsynet med flere tiltak. Mattilsynet har blant annet innført en retningslinje for prioritering av alvorlige saker, de har oppdatert retningslinjen for virkemiddelbruk spesielt med tanke på vedtak uten forhåndsvarsel (hastevedtak), og de har besluttet ny prosess for fortløpende for kvalitetssikring av tilsynsrapporter. De senere årene har også etablering av tidslinjer blitt systematisert.

Dyrehold med dårlig tilsyn og dårlig stell fra dyreholder over tid, såkalte kronisk dårlige dyrehold, skal identifiseres og følges opp med mål om varig bedring eller avvikling innen forsvarlig tid. En mer systematisk oppfølging av slike dyrehold ble satt i gang i 2018, og har vært en hovedsatsning i Mattilsynets arbeid med dyrevelferd etter det. For 2020 er oppfølging av kronisk dårlige dyrehold fortsatt en hovedsatsning innen dyrevelferdsarbeidet for Mattilsynet.

I et møte med svinenæringen i juni i fjor foreslo jeg for øvrig at det burde iverksettes et pilotprosjekt med kameraovervåking i slakteri. En samlet næring sa seg enig at dette var de villig til å teste ut. I et møte i september med næringen tilbød KLF å teste ut kameraovervåking gjennom en pilot ved ett slakteri. Dette skulle gjøres som et prosjekt på vegne av alle aktørene og med involvering av Mattilsynet. Fremdriftsplanen ble forsinket på grunn av Covid-19, da det må gjennomføres en fysisk gjennomgang av slakteriet, med vurdering av plassering av kameraer i forhold til kritiske kontrollpunkter for dyrevelferd.

Mattilsynet har vidare gjort flere tiltak for å fremme risikobasert tilsyn med dyrevelferden. Mattilsynet har utviklet og i år tatt i bruk et nytt dataverktøy for systemstøtte i kjøttkontrollen i slakteriene. Dette vil gi viktige bidrag både for risikovurderinger i forbindelse med planlegging

av tilsynsaktivitet i produksjonsdyrehold, og informasjon om historikk hos enkeltprodusenter.

Mattilsynet har også gått gjennom sin oppfølging av bekymringsmeldinger om dyrevelferd og gjort endringer som skal sikre enhetlig oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 1895

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl

Besvart 19. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Miljødirektoratet av slo skadefelling av en bjørn som jaget og tok rein i beiteprioritert område 9. juni, midt i kalvingstiden. Årsak var at bjørnen inngår i et forskningsprosjekt i Sverige, som gjennomføres av NINA. At forskning i utlandet betalt av Norge brukes for å hindre skadefelling i beiteområder er en ny og uakseptabel forvaltningspraksis, i strid med den todelte målsettingen i rovviltforliket.

Vil statsråden stoppe en slik praksis, slik at det gis fellingstillatelse på bjørn som herjer i beiteområder midt i kalvingstida?

BEGRUNNELSE:

9. juni ble det observert en bjørn som jaget rein i Svahken sitje (Elgå reinbeitedistrikt), og skade på reinkalv er dokumentert. Dette er et sårbart beiteprioritert område for rein, som nå er midt i kalvingstiden, og søknad om skadefelling ble straks sendt. Søknaden ble avslått fordi bjørnen inngår i et forskningsprosjekt hos NINA som gjennomføres i Sverige tett mot den norske grensen, men betales av Norge. Når forskning i utlandet betalt av Norge brukes som argument for å ikke ta ut skadedyr i beiteprioriterte områder innfører Miljødirektoratet en ny og uakseptabel forvaltningspraksis. Bjørnen kunne ikke bedøves og flyttes til Sverige på grunn av strengt regelverk. I stedet besluttet Miljødirektoratet å flytte den over grensen ved hjelp av skremming med helikopter. Denne metoden innebærer risiko for betydelig stress og skade på reinsdyrene som befinner seg i områder bjørn jages gjennom.

Svar:

Frå 1. juni er det fylkesmannen som har mynde til å treffe avgjerder om skadefelling av rovvilt. Som representanten skriv vart det observert ein bjørn i Elgå reinbeitedistrikt 9. juni i år. Same dag fekk Fylkesmannen i Innlandet inn

ein søknad om felling av bjørnen frå reinbeitedistriktet. På det tidspunktet var det ingen påviste skadar årsaka av bjørn, men det vart vist til at tamrein vart jaga av bjørnen.

Ved vurderingar av skadefelling er forvaltninga plikta til å vurdere om det finns andre tilfredsstillande løysingar. Ettersom det var mistanke om at bjørnen var radiomerka i regi av eit forskningsprosjekt i Idre, vart Miljødirektoratet kontakta for vurdering av moglegheita for å skremme bjørnen ut av området. Det vart slått fast at bjørnen var radiomerka i samband med eit forskningsprosjekt om brunbjørn sin predasjon på reinkalvar i regi av Norsk institutt for naturforskning (NINA).

Miljødirektoratet vurderte det som aktuelt å gjere forsøk på å skremme bjørnen ut av området og inn mot grensa til Sverige, og Statens naturoppsyn (SNO) fekk oppdraget. Forsøket på å skremme bjørnen ut av området vart gjennomført seint kveld/natt til 11. juni. Reindrifta var med under forsøket på skremming, for å bidra til å ivareta omsynet til tamrein med kalv i området. Siste observasjon av bjørnen var når den passerte grensa til Sverige. Fylkesmannen i Innlandet gav avslag på søknaden til reinbeitedistriktet om felling av bjørn, mellom anna med grunngeving i at regelen i rovviltforskrifta § 9 om skadefelling seier at Fylkesmannen pliktar å vurdere andre tilfredsstillande løysingar enn felling.

Fredag 12. juni returnerte bjørnen til området, og reinbeitedistriktet søkte på ny om fjerning/felling av bjørn. Det vart vurdert at nytt skremmeforsøk ikkje var eigna, men SNO fekk i oppdrag å ta seg inn i området for å få informasjon om eventuelle skadar. I løpet av måndag 15. juni vart det dokumentert to rein tatt av bjørn, og Fylkesmannen i Innlandet handsama saka og gav løyve til felling av bjørnen.

Denne saka kan klagast på innan klagefristen på tre veker, og eg vil derfor ikkje kommentere denne saka spesifikt. På eit generelt grunnlag vil eg likevel seie at forvaltninga er forplikta til å vurdere moglegheita for å gjen-

nomføre andre tilfredsstillande løysingar når dei vurderer skadefelling av rovdyr. Dette vert gjort for å sikre at ein ikkje feller rovdyr unødige. Å prøve ut andre moglege løys-

ingar enn felling er altså i utgangspunktet ein riktig framgangsmåte.

SPØRSMÅL NR. 1896

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 18. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Det er nettopp lagt fram rapport med tydelige konklusjoner fra Vitenskapskomiteen for mat og miljø og det har kommet klare anbefalinger fra Norsk Polarinstitutt, som klart indikerer at det skjer en ikke-bærekraftig jakt på isbjørn og eksport av isbjørnskinns fra Canada.

Kan statsråden forsikre om at isbjørn blir ført opp på CITES lista A i Norge, og når vil han innføre importforbud av isbjørnskinns til Norge?

BEGRUNNELSE:

30. august 2019 ble Norsk Polarinstitutt på oppdrag fra MD bedt om å svare på om det er grunnlag for å iverksette et midlertidig norsk forbud mot import av isbjørnprodukter fra Canada inntil Norge har fått utredet saken. NP svarer at "det er grunnlag for å stanse import av isbjørnskinns fra kanadiske bestander inntil en grundig gjennomgang og vurdering av importen opp mot CITES-avtalen og norsk regelverk er gjort i lys av all tilgjengelig og oppdatert informasjon. Dette er basert på et føre-var-hensyn og Norges rolle som importør med tilhørende tilsynsansvar." Oppdraget for å vurdere handel av isbjørnprodukter fra Canada ble sendt 7 oktober 2019 til VKM (Vitenskapskomiteen for mat og miljø)

2 juni 2020 leverte VKM sin rapport med en risikovurdering om hvorvidt internasjonal handel kan utgjøre en trussel mot isbjørnens overlevelsessevne. Konklusjon er tydelig på at flere av isbjørnens delbestander er i nedgang, samt at kontinuerlig tap av leveområder vil føre til ytterligere nedgang i bestandene. Det internasjonale markedet for handel med isbjørnprodukter er betydelig, og det er usikkert om fangst av isbjørn som inngår i internasjonal handel foregår på en bærekraftig måte. VKM kan derfor ikke utelukke at internasjonal handel med isbjørn fra Canada kan utgjøre en trussel mot artens overlevelsessevne.

Svar:

Eg meiner vi må gjere alt vi kan for å ta vare på isbjørn i verda. I Noreg er isbjørnen freda, og dei viktigaste leveområda på Svalbard er verna. Syslemannen innfører ved behov mellombels avgrensing av ferdsel for å verne isbjørn. Regjeringa har også nyleg foreslått å setje ei grense for petroleumsverksemd ved iskanten. Det vil bidra til å verne leveområda til isbjørnen i det nordlege Barentshavet.

Isbjørn er heilt avhengig av havisen for å finne mat, i all hovudsak sel. At vi reduserer global oppvarminga slik at isen ikkje forsvinn, er det viktigaste vi kan gjere for å sikre overlevinga til arten på lang sikt. Samstundes er den samla belastninga frå ulike påverknader også viktig. Ikkje minst er det avgjerande at jakt og fangst held seg på eit berekraftig nivå. På grunn av klimaendringane vil mange av bestandane etter kvart tole mindre utnytting.

Som representanten viser til, har Vitskapskomiteen for mat og miljø gjennomført ei ny vurdering av risiko knytt til import og handel med isbjørnprodukt, blant anna for å sjå om desse produkta har sitt opphav i berekraftig forvaltning av isbjørn. Miljødirektoratet vil no gå gjennom rapporten, og gi meg ei fagleg tilråding. På bakgrunn av dette vil eg vurdere eventuelle tiltak, inkludert endringar i regelverket.

SPØRSMÅL NR. 1897**Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Martin Henriksen****Besvart 17. juni 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Mener statsråden at norske skoler i utlandet som mottar statsstøtte etter friskoleloven skal gi sine ansatte vern mot usaklig oppsigelse på samme vilkår som tilsvarende offentlige skoler i Norge?

BEGRUNNELSE:

Den norske skole Costa Blanca, som får statsstøtte etter friskoleloven, har nylig avskjediget syv ansatte med begrunnelse at de ikke var på plass i Spania til oppstart av skolen i starten av juni. Flere ansatte oppgir at de var usikre og redd og valgte derfor å reise til Norge da koronapandemien brøt ut. Det samme gjorde majoriteten av elevene, men lærerne fortsatte undervisningen digitalt fra Norge. Etter spanske tiltak er alle skoler stengt fram til over sommeren, men private skoler ble gitt adgang til åpne fra 01.06.2020. De fleste, men ikke alle av lærerne som ikke var på plass til denne dato ble avskjediget.

Advokat Ane S. Tømmerås uttaler til VG 31.05.20 at skolen bryter norsk lov, siden den drives i henhold til friskoleloven og er finansiert gjennom statstilskudd fra Norge. Dette bekrefter Kunnskapsdepartementet ovenfor VG, og departementet uttaler samtidig at Utdanningsdirektoratet fortløpende vurderer om det er grunnlag for åpne tilsyn med skolen.

Svar:

Den norske skole Costa Blanca er godkjent etter friskoleloven § 2-1 andre ledd bokstav e) norsk grunnskoleopplæring i utlandet. Skolen mottar statstilskudd etter friskoleloven § 6-1, og den er pliktig til å følge lovens bestemmelser. Friskoleloven fastsetter blant annet at kompetansekravene for undervisningspersonalet ved friskoler er de samme som for undervisningspersonalet i offentlige skoler, jf. friskoleloven § 4-2 sammenholdt med opplæringsloven §§ 10-1 og 10-2. Utdanningsdirektoratet fører tilsyn med friskolene, mens departementet er klageinstans.

Jeg vil vise til at friskoleloven ikke har regler om det arbeidsrettslige forholdet mellom arbeidsgiver og arbeidstager. Jeg legger til grunn at representanten Henriksen derfor spør om arbeidstagerne ved norske friskoler i utlandet skal være vernet av arbeidsmiljølovens regler.

Utgangspunktet er at arbeidsmiljøloven, med noen unntak, ikke gjelder utenfor Norge, jf. lovens kapittel 1. Det følger av dette at det arbeidsrettslige forholdet mel-

lom norske friskoler i utlandet og den enkelte arbeidstager reguleres av deres individuelle arbeidsavtale og lovgivingen i vertslandet, med mindre noe annet følger av arbeidsavtalen.

Jeg har en klar forventning om at norske skoler i utlandet som er godkjent og mottar statsstøtte etter friskoleloven ivaretar trygge arbeidsforhold for sine ansatte.

Jeg kan forøvrig opplyse at Utdanningsdirektoratet i brev av 9. juni 2020 påla styret ved Den norske skole Costa Blanca å sende inn en redegjørelse for:

- hvordan styret følger opp at elevenes rett til et trygt og godt skolemiljø blir ivaretatt av skolen, jf. opplæringsloven kapittel 9A, jf. friskoleloven § 2-4 andre ledd
- hvordan styret sørger for at elevene får opplæring av kvalifisert personell, jf. friskoleloven § 4-2, jf. opplæringsloven §§ 10-1 og 10-
- hvordan styret sørger for at elevene får den opplæringen og vurderingen de har krav på, jf. friskoleloven § 2-3.

Skolen hadde frist til 15. juni 2020 med å sende inn sin redegjørelse. Utdanningsdirektoratet vurderer løpende om det er grunnlag for å åpne tilsyn med skolen.

SPØRSMÅL NR. 1898**Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 22. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Smitteveilederen for kollektivtransport fører til store tap for kollektivselskapene, blant annet turbussene. Rådet om at bare halvparten av setene kan benyttes gjør at de ikke kan fylle opp bussene sine, dermed mister de inntjening.

11. juni ble det kjent at kravet om ledig midtsete på fly fjernes, vil statsråden også gjøre endringer i smitteveileder for kollektivtransport, for eksempel turbussene?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen sin smitteveileder for kollektivtransport sier at:

«Maksimalt halvparten av passasjeretene bør brukes, det vil si at passasjerene bør sitte på maksimalt annethvert sete. Du kan sitte ved siden av de du bor sammen med.»

Svar:

Hvilke smitteverntiltak som er nødvendige i transportsystemet er noe helsemyndighetene løpende vurderer. Hel-

sedirektoratet har sammen med NHO, Ruter og de største byene jobbet sammen for å utarbeide aktuelle tiltak for at folk i Oslo og Bergen i større grad kan møte på jobb innenfor gjeldende smittevernregime, herunder er det sett på forslag til revidering av veilederen for kollektivtransport sett i sammenheng med bruk av hjemmekontor. Helsemyndighetene vurderer nå disse forslagene.

For å bøte på konsekvensene dette har for befolkningen, private bedrifter og kommunesektoren, har regjeringen som kjent satt i verk en rekke tiltak. Jeg viser til forslag om til sammen 3,1 mrd. kr til fylkeskommunene for at de skal kunne opprettholde tilnærmet normal drift på sitt kollektivtilbud, og forslag om 100 mill. kr til kommersielle ruter, herunder ekspressbusser. Disse er behandlet i Stortinget i revidert budsjett for 2020 (Prop. 117 S (2019–2020)) og Prop. 127 S (2019–2020).

Turbussnæringen vil kunne benytte de ulike støtte- og låneordningene som er rettet mot næringslivet på linje med andre bedrifter som opplever økonomisk tap som følge av situasjonen vi fortsatt er inne i.

SPØRSMÅL NR. 1899**Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune****Besvart 19. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

I regjeringspartiene og FrP sin avtale om RNB 2020 og Prop. 127 S "Fase 3" er det enighet om å redusere posten 1352.21 med 60 mill. kroner. Begrunnelsen er "Lavere behov til utredninger, Jernbanedirektoratet."

Hvilke utredninger i Jernbanedirektoratet som var planlagt da Prop. 1 S (2019–2020) ble vedtatt, blir likevel ikke gjennomført i 2020?

Svar:

Reduksjonen på kap. 1352 Jernbanedirektoratet, post 21 Spesielle driftsutgifter – planer og utredninger er knyttet

til overførte midler fra 2019. Posten har stikkordet "kan overføres". Dette medfører at mindreforbruk fra tidligere år kan overføres i sin helhet til etterfølgende år. Deler av det overførte beløpet fra 2019 er ikke nødvendig for å håndtere den samlede planporteføljen på posten. Det er dermed rom til å redusere bevilgningen på posten uten at det går utover utredningsarbeidet omtalt i statsbudsjettet for 2020.

SPØRSMÅL NR. 1900**Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 17. juni 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hvordan vil regjeringen sikre videre finansering av dekommisjoneringen av atomreaktorene, når vil den varslede meldingen om arbeidet legges frem for Stortinget, og vil regjeringen ta nødvendige avklaringer om den videre prosessen i stortingsmeldingen?

BEGRUNNELSE:

Institutt for energiteknikk (IFE) atomreaktorer og tilhørende anlegg på Kjeller og i Halden skal dekommisjoneres.

Konseptvalgtutredning trinn 2 og kvalitetssikring av KVVU trinn 2 viser et økt samlet kostnadsanslag for dekommisjoneringen i Halden og på Kjeller.

I kvalitetssikring av KVVU trinn 2 trekkes det frem behovet for en politisk avklaring knyttet til fjerning av brukt brensel og valg av deponeringsløsning.

I statsbudsjettet for 2020 ble det varslet at regjeringen i løpet av 2020 vil legge frem en melding til Stortinget om arbeidet med dekommisjonering.

Svar:

Staten tok i 2016 et medfinansieringsansvar for opprydding etter Institutt for energiteknikk (IFE) reaktorvirk-

somhet i Halden og på Kjeller. I de påfølgende statsbudsjettene bevilget Stortinget nødvendige og tilstrekkelige midler for å starte oppryddingsarbeidet. De siste beregninger viser at oppryddingen totalt vil koste ca. 21 mrd. kroner. Anslaget er imidlertid fortsatt usikkert. Forslag til bevilgninger til oppryddingen vil fremmes gjennom de regjeringens ordinære budsjettforelegg for Stortinget. Bare i 2020 vil Stortinget, dersom forslaget i Prop. 117 S (2019-2020) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2020 vedtas, bevilge totalt 586 mill. kroner til opprydding, drift og sikring av atomanlegg.

Stortinget vedtar styrings- og kostnadsrammer for store statlige investeringsprosjekter, og sikrer på den måten forutsigbarhet for gjennomføring av slike prosjekter. Det er foreløpig vurdert å være behov for tre slike prosjekter i oppryddingen; dekommisjonering av anleggene, behandling av brukt brensel og oppbevaring av radioaktivt avfall.

Oppryddingen etter IFEs nukleære aktivitet vil være krevende og kostbar og strekke seg over ca. 50 år. Regjeringen vil i løpet av 2020 fremme en stortingsmelding om oppryddingen. Meldingen vil omtale regjeringens strategi for oppryddingsarbeidet, og beskrive de nukleære anleggene og avfallet, samt prinsipper og prosesser for det videre arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1901**Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 15. juni 2020 av statsminister Erna Solberg****Spørsmål:**

I kjølvannet av black lives matter-demonstrasjonen fremfor Stortinget, uttalte statsministeren i Aftenposten at mange av dem som ville vært rasende hvis demonstrasjonen hadde blitt stoppet, ville reagert annerledes om det hadde vært 15 000 nynazister som demonstrerte.

Hva mente statsministeren med denne uttalelsen, mener statsministeren en antirasistisk demonstrasjon og en nazistisk demonstrasjon er sammenlignbare, og hvor-

dan ville statsministeren reagert om 15 000 nynazister demonstrerte i våre gater?

Svar:

La meg først få påpeke at representanten Øvstegård ikke siterer meg korrekt i spørsmålet han stiller. Jeg har aldri nevnt 15.000 nynazister. Til min påpekning av at det aldri var aktuelt å legge ned forbud mot å ytre seg, stilte Aften-

postens journalist spørsmålet: – Ville det vært annerledes hvis det var en annen sak, som det ikke var så lett å like?

Mitt svar lød: – Nei, jeg tror vår vurdering av ytringsfriheten ville vært akkurat den samme uansett. Men jeg tror mange av dem som ville vært rasende hvis vi hadde forsøkt å stoppe denne, ville oppført seg annerledes hvis det for eksempel var en nynazistisk demonstrasjon.

Som det tydelig fremgår av sammenhengen i Aftenpostens artikkel, støtter jeg budskapet til demonstrantene i Oslo 5. juni. Vi er ikke skånet for rasisme i Norge, og det er viktig og riktig at dette temaet settes høyt på dagsorden.

Ytringsfriheten er en del av kjernen i et demokratisk samfunn, og jeg forsvarer retten til å demonstrere. Mitt poeng, som svar på et spørsmål fra journalisten, var at jeg ville ment det samme om smittevern i demonstrasjoner uavhengig av hva den handlet om.

Også om den handlet om ytringer jeg tar sterk avstand fra, for eksempel nynazisme.

Jeg er glad for at de ansvarlige for demonstrasjonen la til rette for at smittevernreglene kunne følges. Likevel ble ikke demonstrasjonene gjennomført i tråd med smittevernansbefalingene, og jeg står fast ved at det var uheldig. Selvsagt er ikke en antirasistisk demonstrasjon sammenlignbar med en nynazistisk demonstrasjon, og som det fremgår av sammenhengen i Aftenpostens artikkel ga jeg støtte til den ene holdningen i kontrast til en jeg var sterkt imot, nemlig nynazismen. Jeg minner om hva jeg skrev i en kronikk etter Den nordiske motstandsbevegelsens demonstrasjon i Kristiansand sommeren 2017: «Demonstrasjonen i Kristiansand nylig var en ubehagelig, men viktig, påminnelse om at vi aldri må hvile i kampen for demokrati, frihet og likeverd.» Derfor vil regjeringen også fortsette sitt arbeid mot rasisme og diskriminering på alle samfunnsområder.

SPØRSMÅL NR. 1902

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 18. juni 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Kan statsråden informere om hvilke «prosesser og vedtak» som må gjennomføres for vurdering av, VANGUARD-konseptet og kan statsråden forsikre oss om at disse «prosessene og vedtakene» gjøres slik at det kan inngås avtale med nasjonal industri om ferdigstilling av VANGUARD-konseptet i god tid i forkant av revidert LTP til høsten?

BEGRUNNELSE:

I forslaget til ny langtidsplan legger regjeringen opp til å erstatte 4 minerydde fartøyer med autonome mine-ryddesystemer. Planen legger også opp til at Kystvakten gradvis går over til en klasse med standardiserte fartøyer for å redusere kostnader når de ikke-helikopterbærende kystvakt fartøyene når sin tekniske levetid i langtidsperioden. Videre planlegges det også med en erstatning av de to logistikkfartøyene i Reineklassen og det skal ses i sammenheng med en ny klasse standardiserte KV-fartøyer og moderfartøy til autonome mineryddesystemer.

Det foreligger et konsept for et modulært multirolle-fartøy, VANGUARD, som er utviklet av norsk maritim industri og forsvarsindustrien som kan være godt egnet til

disse formålene. Vi er kjent med at regjeringen både i forhandlingene om revidert budsjett og om tiltak knyttet til koronakrisen har avvist FrPs ønske om å igangsette VANGUARD prosjektet. Det ble fra regjeringens side vist til at dette vil kreve «ulike prosesser og vedtak».

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 12. juni 2020 med spørsmål fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde om statsråden kan informere om hvilke «prosesser og vedtak» som må gjennomføres for vurdering av Vanguard-konseptet, og om statsråden kan forsikre oss om at disse «prosessene og vedtakene» gjøres slik at det kan inngås avtale med nasjonal industri om ferdigstilling av Vanguard-konseptet i god tid i forkant av revidert LTP til høsten.

I ny langtidsplan for forsvarssektoren er det planlagt å gå over til en ny standard fartøysklasse til erstatning for flere fartøyer i Sjøforsvarets struktur. Det foreligger imidlertid ikke en konseptvalgutredning for ny standard fartøysklasse. Vanguard-konseptet det stilles spørsmål om, er ikke en løsning som er vurdert opp mot Sjøforsvarets behov.

Sjøforsvarets behov og krav i forhold til en ny fartøysklasse vil bli klarlagt gjennom en konseptvalgutredning. Det planlegges med oppstart av en slik konseptvalgutredning i andre halvår 2020. Konseptvalgutredningen skal gjennomgå ekstern kvalitetssikring (KS 1) i henhold til statens prosjektmodell for store investeringer. Etter at regjeringen har godkjent et konseptvalg skal det utarbeides et sentralt styringsdokument som også gjennomgår ekstern kvalitetssikring (KS 2). Deretter legges prosjektet fram for Stortinget som en investeringsbeslutning. Det er ikke mulig å ferdigstille disse prosessene, som skal sikre gode investeringsbeslutninger og effektiv gjennomføring

av prosjekter, før revidert LTP legges fram for Stortinget høsten 2020.

Det er anslått at ny standard fartøysklasse kan være aktuelt for erstatning av 10-15 fartøy i strukturen. Det understrekes at det er særdeles viktig å gjennomføre investeringsprosessen med solid forankring i Sjøforsvarets behov og krav i en sak hvor flere spesialiserte fartøy skal vurderes erstattet med en standard fartøysklasse.

Vi må være trygge på at valget av ny standard fartøysklasse er riktig for Sjøforsvaret. Vi må derfor ta oss tid til å følge de etablerte prosessene som gir et godt beslutningsgrunnlag for slike investeringer.

SPØRSMÅL NR. 1903

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 2. juli 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hva blir det årlige tilskuddet til disse to prosjektene med det nye forbedrede ordningen for fergeavløsning?

BEGRUNNELSE:

Departementet opplyser i svarbrev til meg på spørsmål knyttet til kommuneproposisjonen for 2021 at fergeavløsningsordningen slik den er utforma før forbedringene i innstillingen til kommuneproposisjonen vil gi 2,7 mill. kroner (i 2018-kroner) for Fjelbergsambandet og 0,899 mill. kroner (i 2019-kroner) til Lerøy/Bjelkarøy. I innstillingen til kommuneproposisjonen sikrer FrP sammen med regjeringspartiene på Stortinget en forbedret ordning mellom anna ved at disse to prosjekta får full fergeavløsning selv om ikke hele fergesambandet blir avløst med bro.

Svar:

Med forslaget om å beregne årlig beløp i ferjeavløsningsmidler som om hele ferjestrekningen avløses, selv om det bare er aktuelt å avløse deler av sambandet, er nye anslag på årlig beløp for nevnte ferjeavløsningsprosjekter som følger:

For Fjelbergsambandet, som skal avløse strekningen Fjelberg–Sydnes, er anslag på årlig beløp 17,380 mill. kroner. Dette forutsetter at restsambandet Sydnes–Utbjoa legges ned.

For Lerøy/Bjelkarøy, som skal avløse strekningen Lerøy–Hjellestad, er nytt anslag på årlig beløp 13,478 mill. kroner dersom strekningen Bjelkarøy–Hjellestad avløses av bro. Dersom strekningen Bjelkarøy–Hjellestad avløses av undersjøisk tunnel, er nytt anslag på årlig beløp 9,040 mill. kroner. For begge alternativene forutsettes det at restsambandet Klokkarvik–Lerøy legges ned.

De nye beregningene er basert på utslag i inntektssystemet for 2020, ved full avløsning av ferjesambandene, og med de opplysningene om nytt veinett som er gitt tidligere.

Endelig årlig beløp med ferjeavløsningsmidler blir beregnet ut ifra inntektssystemet og ferjeavløsningsordningen slik den er på det tidspunktet søknaden blir behandlet, og kan derfor avvike fra disse anslagene.

SPØRSMÅL NR. 1904**Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 19. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden bekrefte at regjeringen vil etablere en permanent ambulanshelikopterbase i Kirkenes, og sikre at de regionale helseforetakene og Luftambulansetjenesten HF får tydelige styringssignaler om dette?

BEGRUNNELSE:

I behandlingen av Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023 (Meld. St. 7 (2019-2020)) fattet Stortinget følgende vedtak:

«Stortinget ber regjeringen sørge for et permanent ambulanshelikopter i Kirkenes og et jettfly stasjonert fast i Tromsø.» (Vedtak 573, 14. mai 2020)

I Sør-Varanger Avis (9. juni) kommer det imidlertid frem at Luftambulansetjenesten HF kun har fått i oppdrag å etablere en midlertidig base i perioden 16. juli til 31. januar. Oppdraget kommer som følge av et foretaksmøte 17. april, der det ble vedtatt å få på plass et sivilt ambulanshelikopter i Kirkenes til erstatning for Forsvarets helikopter. Vedtaket er begrunnet i at koronavirusutbruddet har gjort det nødvendig å opprettholde kontinuitet og forutsigbarhet i beredskapen i Øst-Finnmark.

Overfor avisen uttaler Helse- og omsorgsdepartementet at Stortingets vedtak om permanent helikopterbase er fulgt opp gjennom foretaksmøtet 17. april. Spørsmålsstilleren mener for det første det er underlig at departemen-

tet hevder å ha fulgt opp et stortingsvedtak gjennom et foretaksmøte som fant sted flere uker før stortingsvedtaket ble fattet. Beslutningen i foretaksmøtet oppgir ganske riktig ingen sluttdato, men er til gjengjeld direkte knyttet opp til koronaviruspandemien, som er en midlertidig situasjon.

Departementet hevder altså å fulgt opp vedtaket om permanent ambulanshelikopter gjennom et oppdrag som av tjenesten selv oppfattes som midlertidig. Departementet har med dette skapt stor tvil om hvorvidt regjeringen vil følge Stortingets tydelige vilje om å etablere et permanent sivilt ambulanshelikopter i Kirkenes.

Svar:

I foretaksmøtet i de regionale helseforetakene 17. april i år stilte jeg krav om at det fra 15. juli skal stasjoneres et sivilt ambulanshelikopter i Kirkenes. De regionale helseforetakene må forberede for helikopteret i samarbeid med Luftambulansetjenesten HF. I oppdraget jeg ga til de regionale helseforetakene ble det ikke satt noen tidsbegrensning. Dette er slik jeg oppfatter det i tråd med Stortingets vedtak. Det arbeides nå med å finne gode løsninger for organiseringen av en varig stasjonering av ambulanshelikopteret i Kirkenes som vil bidra til kontinuitet og forutsigbarhet i beredskapen i Øst-Finnmark.

SPØRSMÅL NR. 1905**Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 18. juni 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Drilltroppen i garden fikk nylig beskjed om at årets drillkontingent blir nedlagt, og drillgardistene blir overført til annen tjeneste. De har trent i hele vinter og sett fram til en sommer hvor de skulle få vise fram hva de har lært.

Hva er begrunnelsen for nedleggelsen, og går det an å se for seg en løsning hvor en del forestillinger og arrangement gjennomføres så langt det er mulig, eller at det

planlegges for annen aktivitet hvor smittevern hensyn ivaretas?

BEGRUNNELSE:

Rett etter pinse slapp nyheten om at drillkontingenten i Hans Majestetets Kongens Garde (HKMG) blir lagt ned og

drillgardistene blir overført til annen tjeneste fram til de dimitteres:

<https://www.dagbladet.no/nyheter/drilltrop-pen-stenges/72522291>

Det er nå gått tre måneder siden Norge stengte ned på grunn av koronasmiten. I den tiden har drilltroppen likevel fortsatt øving og trening og har sett fram mot en sesong med forestillinger og oppvisninger – om enn i mindre format og kun innenlands. Utlandstur og store arrangementer har naturligvis blitt avlyst på grunn av koronautbruddet.

Nå åpner Norge gradvis igjen, og det er åpnet for mindre kulturarrangementer innenfor strenge smittevernregler ut over våren og sommeren.

Denne sommeren blir nå annerledes for de fleste nordmenn, mange skal feriere i Norge, og mange sliter økonomisk og skal kanskje ikke reise bort i det hele tatt. I en slik situasjon kunne drilltroppen vært et velkomment og hyggelig innslag rundt om i landet.

Jeg håper forsvarsministeren vil være enig i at det er verdt å se på denne saken en gang til, og forsøke å finne løsninger – selvsagt innenfor gjeldende regler for smittevern – hvor drilltroppen kan få vist hva de har lært, og flere få glede av å se de i løpet av sommersesongen.

Svar:

Forsvarsdepartementet er kjent med Forsvarets vurderinger knyttet til at personellet i Hans Majestet Kongens

Gardes 3. Gardekompani ikke skal gjennomføre resten av tjenestetiden som forutsatt. Smitteverntiltak for å begrense spredningen av covid-19 har medført at arrangementer og oppdrag som kompaniet skulle hatt eller deltatt på er avlyst. Hans Majestet Kongens Garde har innstilt all aktivitet som kan samle publikum, herunder hovedavløsningen på slottsplassen og oppdragene til 3. Gardekompani. Forsvaret har tydelig understreket at dersom det ikke hadde vært for den spesielle smittesituasjonen ville ikke mannskapene i 3. Gardekompani blitt vurdert til annen tjeneste. Den gradvise gjenåpningen av samfunnet har ikke endret Forsvarets vurdering i denne saken.

Departementet er kjent med at mannskapene i drilltroppen omdisponeres 24. juni og at musikktroppen dimitteres 7. august. Musikktroppen vil fortsette sin tjeneste frem til dimittering, og videreføre sin synlighet blant annet gjennom strømming av minikonsserter.

Jeg har stor forståelse for frustrasjonen og skuffelsen blant personell tilhørende 3. Gardekompani, deres mange støttespillere og alle dem som kunne tenke seg å få sett de fantastiske oppvisningene 3. Gardekompani vanligvis gjennomfører. På grunn av den helt spesielle situasjonen koronapandemien setter oss i, blir all trening og øving gjennom vinteren for å nå et høyt nivå ikke kronet med påfølgende oppvisninger i sommer, for denne kontingenten i 3. Gardekompani.

SPØRSMÅL NR. 1906

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 22. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Nå som stortingsflertallet ikke ville gi regjeringen fullmakt til å igangsette delkontrakter på prosjektet E39 Rogfast mens det parallelt jobbes med nye kostnadsrammer i departementet, blir det i medier spekulert i mulig åpning tidligst i 2031.

Har statsråden en formening om hva en utsettelse av prosjektet vil koste og hvor mye en forlengelse av ferjeambudet vil koste sammenliknet med driften av en ferdig tunnel, samt hvem som vil måtte betale for disse ekstra kostnadene?

BEGRUNNELSE:

Dagens ferjeambudet på strekningen Mortavika – Arsvågen har en kostnad på omlag 4,3 milliarder kroner og gjelder for seks år fra 2019, til 2025, med opsjon på drift i fem år til.

Da Tausambandet måtte forlenges grunnet lengre byggetid av Ryfast, kunne vi i Aftenbladet 31. jan 2017 lese at de årlige utgiftene på Tausambandet lå an til å bli 7-doblet i utsettelsesperioden.

Svar:

Jeg har mottatt en grundig vurdering av kostnader, gjennomføring og finansiering for E39 Rogfast fra Statens vegvesen etter etatens gjennomgang av prosjektet. Etatens vurdering peker på flere utfordringer ved prosjektet.

Det vil nå raskt bli gjennomført en ekstern kvalitets-sikring av prosjektet, der både finansieringsopplegget og kostnadssiden i prosjektet gjennomgås på nytt. Deretter vil jeg foreta en samlet vurdering av problemstillingene i saken. Tidsplanen for arbeidet innrettes med sikte på å kunne fremme en sak om prosjektet for Stortinget innen utgangen av 2020.

Fremdriftsplan for utbygging av E39 Rogfast vil bli omhandlet i et fremlegg om saken for Stortinget. Det vil derfor ikke være verken mulig eller riktig av meg, å nå

skulle spekulere i når Rogfast-prosjektet vil stå klart for trafikkåpning.

Men, hvis det eventuelt etter hvert skulle oppstå en situasjon der Rogfast ikke kan åpnes innen utgangen av 2029, opplyser Statens vegvesen overfor meg at det vil måtte utlyses en ny anbudskonkurranse for ferjesambandet Mortavika-Arsvågen. Hvilket kostnadsnivå en slik anbudskonkurranse vil gi er avhengig av markedet og hvilke rammevilkår som blir satt for konkurransen. Kostnader for eventuell drift av sambandet Mortavika-Arsvågen ut-over 2029 vil, som i dag, måtte dekkes av billettinntekter og offentlige tilskudd over statsbudsjettet.

Driften av ferdig tunnel skal også ut på konkurranse i markedet. Før det skjer er det vanskelig å skulle opplyse om hvilket prisnivå vi kan forvente for drift av en avansert undersjøisk tunnel i 2029.

SPØRSMÅL NR. 1907

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 19. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Fredag 5. juni var anslagvis 15 000 samlet til demonstrasjon i Oslo. Assisterende helsedirektør Espen Rostrup Nakstad uttalte til Nettavisen at det ikke var nødvendig med karantene, men at folk med symptomer i etterkant bør holde seg hjemme.

Hvorfor kan man ikke åpne opp for publikum på eksempelvis fotballkamper med samme forbehold?

Svar:

Regjeringen la 7. mai 2020 fram en strategi og plan for håndtering av covid-19-pandemien og justering av smitteverntiltakene. Per i dag er svært få nordmenn immune og sykdommen kan raskt spre seg igjen med stor fare for liv og helse.

Vi skal håndtere covid-19-pandemien på en slik måte at vi til enhver tid har kontroll på smittespredningen. For å forhindre dette må nedtrappingen av tiltak skje samlet, kontrollert og gradvis. Gjennom en trinnvis gjenåpning har regjeringen først prioritert justering av tiltak som retter seg mot barn slik som barnehager og skoler foran andre tilbud slik som åpning av større arrangementer der personer fra ulike geografiske områder møtes.

De viktigste grunnleggende hygieneprinsippene er at syke holder seg hjemme, avstand mellom personer som ikke tilhører samme husstand og god hånd- og hostehygiene.

Utfordringer med arrangementer er knyttet både til selve arrangementet, ansamlinger ved toaletter, servering og inn- og utgang, men også til transport for eksempel kollektivtilbud.

Den generelle forekomsten av smittespredning i samfunnet når arrangementet avholdes er viktig. Økt mobilitet i befolkningen gir økt risiko for smittespredning. Generelt vil økning i antall personer øke sannsynligheten for at en av deltagerne er smittsom. En massesmittehendelse kan oppstå når en smittet person med stor virusmengde i luftveiene og kanskje hoste, har nær kontakt med mange andre. Kombinasjonen av personens høye smittsomhet og personens møte med mange andre kan altså føre til en massesmittehendelse. Det kan se ut til at massesmittehendelser har vært og derfor fortsatt vil kunne være en viktig driver i utbredelsen av covid-19-pandemien. Det vil også være mer krevende for arrangørene å opprettholde krav om hygiene og avstand ved større arrangementer.

Maksimal grense for antall deltagere økte fra 50 til 200 personer 15. juni. Jeg har tidligere informert om at det ikke blir åpnet opp for arrangementer over 500 personer før tidligst 1. september. Helsedirektoratet vurderer at vi

ikke bør øke fra 200 og opp mot 500 personer før vi har sett effekten av de lempinger vi har gjort av øvrige tiltak.

I den smittesituasjonen vi befinner oss i nå, er det ikke å anbefale samlinger der flere tusen mennesker møtes. Fra et smittevernsynspunkt er derfor deltagelse i store demonstrasjoner ikke å anbefale. Retten til å demonstrere er imidlertid grunnlovsfestet og det skal derfor svært mye til før en kan sette restriksjoner eller gripe inn overfor denne typen aktiviteter. Det å ha rett til å demonstrere etter Grunnloven fritar ikke den enkelte eller organisasjoner for ansvar i den situasjonen vi nå står i. Vi har alle et an-

svar for å være solidariske med alle dem som ikke vil tåle smitten og alle dem som allerede har betalt en høy pris for at vi sammen har fått kontroll på koronaviruset.

De som deltok i demonstrasjonene kan ha blitt utsatt for risiko for smitte. Selv om det er lite smitte i samfunnet nå, er det risiko knyttet til ansamling av store menneskemengder.

Alle, også de som deltok i demonstrasjonene, bør kontakte lege dersom de blir syke, slik at de kan testes for koronavirus.

SPØRSMÅL NR. 1908

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad

Besvart 19. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva er årsaken til at museer utenfor KUDs ramme, slik som for eksempel Falstadsenteret, faller utenfor kompensasjonsordningen, og vil statsråden ta initiativ til å rette opp i dette?

BEGRUNNELSE:

I følge kulturplot.no er det slik at museer som ligger på andre departementers budsjettområde enn Kulturdepartementets ikke har mulighet til å få støtte gjennom kompensasjonsordningen. Dette gjelder blant annet Falstadsenteret, Narviksenteret og Holocaustsenteret, som får statlige bevilgninger over Kunnskapsdepartementets budsjett.

Det virker svært ulogisk at det skal være tilknytningen til ett bestemt departement som skal være førende for om man får støtte eller ikke. Stortinget har tidligere vedtatt at organisasjonsform ikke skal spille inn i vurderingen om man er kvalifisert for støtte gjennom kompensasjonsordningen, eller ikke, og da virker tilknytning til departementene som en merkelig avgrensning i så henseende.

Svar:

Regjeringen har innført to midlertidige søknadsbaserte kompensasjonsordninger for arrangører i kultur-, frivillighets- og idrettssektoren. Ordningen for kultursektoren forvaltes av Norsk kulturråd. Ordningen for frivillighets- og idrettssektoren forvaltes av Lotteri- og stiftelsestilsynet. I Prop. 127 S (2019-2020) foreslår regjeringen å forlenge

ordningene frem til 1. september 2020, med en bevilgningsøkning på til sammen 1,5 milliarder kroner.

Det medfører ikke riktighet at kompensasjonsordningene avgrenser seg til kun institusjoner under Kulturdepartementet. Alle kulturinstitusjoner kan søke om kompensasjon fra ordningene dersom de oppfyller de generelle vilkårene for ordningene, jf. §§ 1 og 2 i forskrift av 3. april 2020 om midlertidig kompensasjonsordning for arrangører i kultursektoren og §§ 1 og 2 i forskrift av 3. april 2020 om midlertidig kompensasjonsordning for arrangører i frivillighets- og idrettssektoren. Det fremgår videre av forskriftene hvilke tap eller utgifter det kan gis kompensasjon for.

På Kulturrådets og Lotteri- og stiftelsestilsynets sider ligger også oppdatert informasjon om ordningene med ofte stilte spørsmål og svar.

Både Falstadsenteret og Narviksenteret er i dag registrert i Frivillighetsregisteret. Disse institusjonene skal kunne omfattes av ordningen dersom de oppfyller de generelle vilkårene for ordningen for frivillighets- og idrettssektoren.

Holocaustsenteret faller i dag utenfor begge ordningene, da senteret ikke er registrert i Frivillighetsregisteret og oppfyller heller ikke vilkår for kompensasjon etter ordningen for kultursektoren, da senterets andel offentlig finansiering ligger på 94%, mens vilkåret er at andel offentlig finansiering skal ligge under 60%.

Regjeringen har den siste tiden fremmet ulike krisepakker og utvidet kompensasjonsordninger. Siden koronakrisen inntraff har regjeringen foreslått nær 3,8 milliarder

der kroner i målrettede tiltak for media, kultur, idrett og frivillighet.

I Prop. 127 S (2019-2020) foreslår regjeringen en bevilgning på om lag 120 mill. kroner til museer under Kulturdepartementets budsjett. Spørsmålet om behov for liknende direkte bevilgninger til museer under andre de-

partementer må eventuelt vurderes av de respektive fagdepartementene.

Regjeringen er klar over at svært mange har det vanskelig i denne krisen, og det arbeides kontinuerlig med å vurdere ordningene. Dersom krisen skulle vedvare vil regjeringen følge opp de respektive sektorene på best mulig måte.

SPØRSMÅL NR. 1909

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 25. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Finnes det en oversikt over hvordan årlige midler til investeringer og vedlikehold ved hvert av de tre sykehusene i Sørlandet sykehus (Arendal, Kristiansand og Flekkefjord) er blitt fordelt de siste årene (beløp og til hvilke større tiltak), og hvordan ser denne oversikten eventuelt ut?

BEGRUNNELSE:

Viser til skriftlig spørsmål dok. nr. 15:1808 (2019-2020), der helseministeren ble spurt om hvordan årlige midler til investeringer og vedlikehold ved hvert av de tre sykehusene i Sørlandet sykehus var blitt fordelt siden 2010. Svaret inneholdt ingen tilbakemelding på denne fordelingen, heller ikke for kun de siste årene.

Svar:

Departementet har ikke oversikter over fordelingen av investeringsmidler i helseforetak. Henvendelsen er derfor videresendt til Helse Sør-Øst RHF som har innhentet redegjørelse fra Sørlandet sykehus HF. Sørlandet sykehus opplyser at de prioriterer investeringer i bygg og utstyr ut fra teknisk tilstand, pasientsikkerhet og klinikkenes behov i henhold til vedtatt funksjonsfordeling, uavhengig av geografi.

Sørlandet sykehus HF opplyser videre at det tilstrebes en lik standard og kvalitet på bygg og utstyr på tvers av klinikker og geografi. Fordelingen av alle investeringstiltak mellom de tre sykehusene kan derfor variere fra år til år. Gjennomsnittsalderen på helseforetakets medisintekniske utstyr (MTU) er høy, men har ikke økt de seneste årene. Når det gjelder bygningsmassen opplyser helseforetaket

at det er et betydelig «vedlikeholdsetterslep» på alle lokalisasjoner, men er størst i Kristiansand.

Sørlandet sykehus HF opplyser at de største enkeltinvesteringene siste ti år er som følger:

MTU:

Arendal: 2 stk. CT, 2 stk. MR, PCI-lab, kirurgirobot (gavemidler)

Kristiansand: 3 stk. CT, 2 stk. MR, 2 stk. strålemaskiner

Flekkefjord: 3 stk. bildemodaliteter

Bygg:

Klinikk for psykisk helse (KPH): Nybygg DPS Strømme, nybygg ARA poliklinikk.

Arendal: Etablering odontologisk senter, oppgradering helikopterbasen, brannsikringstiltak.

Kristiansand: Rehabilitering operasjonsavdeling, etablering dagkirurgi, nødstrøm/reservekraft, flomsikring.

Flekkefjord: Etablering av dialyse.

Sørlandet sykehus HF har utarbeidet oversikt over regnskapstall for investeringer fra 1.1.2010 til 31.5.2020. Det opplyses at kategorien «Annet» omfatter teknisk utstyr (skyllerom, kjøkken, renhold m.m.). Kostnader til IKT og annet registreres i hovedsak på Kristiansand, selv om det er tiltak på tvers av geografi. Større vedlikehold av bygningsmassen føres i hovedsak som investeringer og er inkludert i oversikten under. Generelt vedlikehold, løpende reparasjoner og teknisk drift av bygningsmassen og vedlikehold av MTU gjøres i hovedsak av lokale tekniske enheter på de tre sykehusene og regnskapsføres som driftskostnader. Regnskapet gir dermed ikke oversikt over generelt vedlikehold. Sørlandet sykehus HF opplyser at de tekniske enhetene er dimensjonert i forhold til størrelsen på bygningsmasse og utstyrspark.

Tabell: Regnskapstall investeringer for 1.1.2010 til 31.5.2020¹

Summer av Investering		År											
Lokasjon	Anleggsgruppe hoved	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalsum
SSK	Annet	3 427 711	1 573 155	23 500 877	14 552 386	8 408 873	15 936 915	6 953 305	8 664 088	12 268 209	-16 165 732	5 507 435	84 627 222
	Bygg	9 284 028	23 939 434	56 663 830	61 545 245	39 568 478	23 009 465	73 549 857	61 291 038	31 307 270	40 330 675	11 407 207	431 896 529
	IKT	256 090	2 584 761	5 116 756	3 397 893	5 572 359	3 033 352	2 260 945	3 332 429	4 439 064	19 053 212	5 223 527	54 270 388
	MTU	26 975 182	34 747 226	32 346 146	53 632 275	54 012 943	26 950 491	35 806 441	13 012 702	31 271 769	44 639 150	20 284 576	373 678 901
SSK Totalt		39 943 011	62 844 576	117 627 609	133 127 798	107 562 653	68 930 223	118 570 549	86 300 258	79 286 313	87 857 305	42 422 746	944 473 040
SSA	Annet	298 581	1 881 810	950 667	2 642 727	2 392 696	1 283 733	4 729 606	2 290 604	556 413	2 008 933	1 374 622	20 410 390
	Bygg	3 899 765	-2 755 963	6 783 092	5 455 516	13 485 638	10 524 804	5 393 674	7 560 511	15 598 968	19 311 236	2 022 395	87 279 636
	IKT	-190 346	0	0	8 085	596 475	0	9 720	159 446	0	0	0	583 380
	MTU	5 540 223	1 450 866	15 649 280	45 325 294	25 838 776	26 589 379	19 563 099	19 470 707	20 158 332	30 230 508	2 742 159	212 558 623
SSA Totalt		9 548 223	576 714	23 383 038	53 431 621	42 313 585	38 397 916	29 696 099	29 481 268	36 313 713	51 550 676	6 139 176	320 832 030
SSF	Annet	-3 338	355 078	1 161 491	468 611	2 626 959	1 263 720	172 295	2 909 854	329 978	1 064 570		10 349 217
	Bygg	-156 579	-148 443	4 289 614	4 115 252	10 494 909	7 194 599	911 300	1 283 486	3 097 683	5 100 791	51 533	36 234 145
	IKT		193 976	146 420	-146 420	0	25 000	-146 420	146 419		0		218 975
	MTU	4 180 432	2 823 197	6 388 560	1 092 811	9 948 975	7 361 161	3 111 727	2 905 158	5 590 275	6 551 959	377 915	50 332 170
SSF Totalt		4 020 516	3 223 808	11 986 084	5 530 254	23 070 843	15 844 481	4 048 902	7 244 917	9 017 937	12 717 320	429 448	97 134 508
KPH	Annet	3 777 674	-865 187		254 666	32 633	384 062	699 621	227 550	338 235	-664 973		4 184 282
	Bygg	36 755 900	2 916 276	26 695	-312 224	4 267 466	12 072 975	3 195 032	2 686 826	26 341 020	105 763	537 722	88 593 453
	IKT		-1 059 111	196 323		62 065	0		8 069	358 395	584 791		150 532
	MTU			583 681				586 328	0		387 965		1 557 975
KPH Totalt		40 533 575	991 978	806 699	-57 559	4 362 165	12 457 037	4 480 982	2 922 445	27 037 650	413 547	537 722	94 486 241
Ambulanse	Annet									3 420 379	10 971 065	2 120 163	16 511 606
Ambulanse Totalt										3 420 379	10 971 065	2 120 163	16 511 606
Totalsum		94 045 325	67 637 075	153 803 431	192 032 114	177 309 246	135 629 656	156 796 531	125 948 888	155 075 992	163 509 912	51 649 254	1 473 437 424

SPØRSMÅL NR. 1910

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 23. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

”Træna Vest” ligger i havet utenfor et av Norges viktigste industriområder. Området har i dag et kraftoverskudd, men nye planer om industribygging gjennom satsing på klimateknologi har identifisert nytt behov for kraft på mellom 6–10 TWh.

Vil ministeren bidra til økt kraftproduksjon i et viktig industriområde ved å få fortgang i arbeidet med å åpne ”Træna Vest” for etablering av flytende havvind?

BEGRUNNELSE:

Industrien i nord har stort behov for å utvikle nye lønnsomme arbeidsplasser, og trenger mer fornybar kraft for å realisere det store regionale potensialet for næringsutvikling gjennom satsing på klimateknologi.

Det er viktig at ikke all utbygging av havvind skjer i sør, men at sterke industrimiljø langs kysten får mulighet til å delta i utvikle av flytende havvind. Det er etablert god dialog med fiskerinteressen i ”Træna Vest”.

Industriklyngen på Helgeland har høy kompetanse, er bredt sammensatt og består av havbruk, petroleumsindustri, kraftforedlende industri, fiskeri og maritim næring

¹ Investeringsoversikten viser enkelte negative tall. Sørlandet sykehus HF har opplyst at dette har sin bakgrunn i opprydning i anleggsregistret etter at investeringer er ført på uriktige anleggsgrupper.

og transport. Forskningsmiljø, kommuner og partene i arbeidslivet er aktivt involvert i utviklingsarbeidet.

I tillegg til satsing på flytende havvind, er det viktig å utnytte de omfattende investeringene i havn og base på Helgeland med etablering av ladestasjoner for elektriske fartøy. Det er konkrete planer for etablering av batterifabrikk.

Det satses også på prosessindustri, sirkulær blågrønn mat med havbruk og biogass. Det er i skjæringspunktet mellom de ulike bransjene at nye industrimuligheter ofte oppstår.

Industri miljøet på Helgeland trenger mer fornybar energi for å skape nye arbeidsplasser. Utviklingen går fort og det er behov for rask avklaring slik at "Træna Vest" kan bygge ut havvind.

Svar:

Det var en milepæl for etablering av flytende vindkraft da regjeringen 12. juni åpnet de første områdene for konsesjonssøknader om fornybar energiproduksjon. Ved kongelig resolusjon ble det besluttet at fra 1. januar 2021 kan det søkes konsesjon for vindkraftanlegg i områdene Sørli Nordsjø II og Utsira Nord.

Dermed er mye av grunnlaget på plass for å få lagt til rette for havvind i Norge. Samtidig er vi ikke i mål, og det

skal arbeides videre med flere problemstillinger, blant annet kriterier for konsesjonsbehandlingen. Videre har Stortinget blant annet bedt regjeringen, senest i statsbudsjettet for 2021, komme med en utredning og mulige finansieringsmodeller som kan sikre utbygging og realisering av prosjekter innenfor flytende havvind, jf. vedtak 473 (2019-2020).

I høringen av regjeringens forslag om å åpne områder høsten 2019 ble det gitt innspill fra både næringsliv og Nordland fylkeskommune om områder utenfor Nordland. Konkret ble det blant annet pekt på "Træna Vest".

Teknologimiljøene på Helgelandskysten har høy kompetanse, og jeg hadde gleden av å høre om deres planer i et møte i april. Dette er viktige innspill jeg tar med meg i det videre arbeid her i departementet. Jeg har også i den forbindelse sagt at jeg vil se nærmere på om vi kan foreslå en åpning av områder utenfor Nordland.

Jeg er fullt på det rene med at teknologiutviklingen innen havvind går raskt, men det er samtidig også viktig å ta seg tid til gode prosesser. Det vil være aktuelt å vurdere om det bør gjøres nye utredninger før departementet eventuelt sender på høring et forslag om å åpne områder utenfor Nordlandskysten. Jeg ber derfor om forståelse for at det vil gå noe tid før jeg konkluderer om en eventuell åpning i dette området.

SPØRSMÅL NR. 1911

Innlevert 14. juni 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 23. juni 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Er finansministeren villig til å kreve at bankene viser hva kunder faktisk betaler for pengene de låner og ikke bare en listepriis som ligger langt unna det de beste kundene betaler i rente på godt sikrede boliglån på vanlige boliger?

BEGRUNNELSE:

Det som er den egentlige prisen på penger er bankenes margin. I Finansportalen.no ligger den offisielle prislista til bankene. De tre største bankene har på godt sikrede boliglån på vanlige boliger en offisiell rente på henholdsvis 1,75 prosent, 1,99 prosent og 2,12 prosent. Disse representerer en veldig stor andel av vanlig norske boliglån. Alle tre tilbyr vestlig lavere pris til forhandlingssterke kunder som ringer og maser. Bankenes kostnad for penger ligger i

dag ca. 1. prosentpoeng. Alt over det tjener banken penger på.

Svar:

Finansportalen har en viktig funksjon i å samle inn og gi god, sammenlignbar og enkelt tilgjengelig informasjon om produkter i finansmarkedet, slik at forbrukerne kan finne de beste prisene og villkårene. Muligheten til å enkelt kunne sammenligne rentene ulike banker tilbyr, gjør det lettere for forbrukere å orientere seg i markedet, og setter dem bedre i stand til å utøve sin forbrukermakt i møte med bankene.

Priser og villkår som rapporteres inn og fremvises på Finansportalen, er veiledende og gjelder nye kunder. Bankene gjør i de fleste tilfeller kundespesifikke vurderinger

av betjeningsevne, tapsrisiko og andre forhold som påvirker prisene og vilkårene som tilbys den enkelte forbruker. Prisene og vilkårene som fremvises på Finansportalen, er derfor ikke tilpasset individuelle forhold hos den enkelte forbruker. Dersom bankene i tillegg til dagens rapportering til Finansportalen pålegges å rapportere om den laveste renten banken tilbyr sine boliglånskunder, er det ikke gitt at den enkelte forbruker får et bedre grunnlag til å vurdere ulike bankers priser, siden forbrukeren ikke nødvendigvis vil bli tilbudt lån på slike vilkår.

Teknologisk utvikling og nytt regelverk som EUs reviderte betalingstjenestedirektiv (PSD 2), vil over tid kunne gjøre det mulig å hente ut informasjon om hver enkelt avtale en forbruker har med en bank. Det kan bidra til å styrke prissammenligningstjenester som Finansportalen, slik at en f.eks. kan sammenligne priser og vilkår en forbruker har med sin nåværende bank med andre produkter i bankmarkedet som tilbys til nye kunder med lignende risikoprofil osv. Finansportalen og andre vil også kunne få tilstrekkelig datagrunnlag til å avdekke differansene mellom personlige tilbud og innrapporterte listepriser til nye kunder. Justis- og beredskapsdepartementet har for øvrig i Prop. 92 LS (2019-2020) fremmet forslag om nye forbrukerregler som krever at banker gir forbrukerne oversikt over gebyrer og rentekostnader, og som styrker forbrukerens rett til opplysninger om kostnader forbundet med konto- eller kredittavtaler.

Renten på boliglån avhenger av flere faktorer, herunder bankenes finansieringskostnader og driftskost-

nader. Bankenes finansiering består i hovedsak av kundefinnskudd og innlån i penge- og verdipapirmarkedene (markedsfinansiering). Prisen på markedsfinansieringen avhenger bl.a. av bankens risiko. Internasjonal markedsuro kan påvirke pris og tilgang på finansiering for norske banker, og dermed også rentene på norske boliglån. I kjølvannet av koronavirusutbruddet steg f.eks. risikopåslagene i det norske obligasjonsmarkedet markert. Rentemarginen er definert i statistikken som differansen mellom gjennomsnittlig rentesats på utlån og innskudd, og gir ikke nødvendigvis et dekkende bilde av bankenes inntjening.

Norges Bank skriver i Pengepolitisk rapport som ble lagt frem 18. juni, at bankenes listepriser for boliglån med flytende rente indikerer at boliglånsrenten har falt med 1,23 prosentenheter til 1,91 prosent siden starten av mars. Den varslede reduksjonen i boliglånsrenten i mars var mindre enn kuttene i styringsrenten, men etter at styringsrenten ble satt ned 0,25 prosentenheter i mai, varslet bankene en nedgang i boliglånsrenten på inntil 0,40 prosentenheter. Det høye gjennomslaget av rentekuttet i mai har ifølge Norges Bank trolig sammenheng med et markert fall i pengemarkedspåslaget gjennom april. I tillegg har nedgangen i påslagene på bankenes obligasjonsfinansiering bidratt til å redusere bankenes finansieringskostnader. Norges Bank legger til grunn at avstanden mellom pengemarkedsrenten og boliglånsrenten vil nærme seg nivåene fra før styringsrenten ble satt ned i mars, og anslår en boliglånsrente nær 1¾ prosent de neste årene.

SPØRSMÅL NR. 1912

Innlevert 14. juni 2020 av stortingsrepresentant Katrine Boel Gregussen

Besvart 23. juni 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Når vil statistikken for importandel av økologisk mat komme på plass?

BEGRUNNELSE:

Det har de siste årene vært en vekst i omsetningen av økologiske produkter, uten tilsvarende økning i norsk produksjon. Det er grunn til å tro at mye av omsetningsveksten dekkes av importert vare. Importstatistikken skiller ikke mellom import av konvensjonell og økologisk mat etter som både konvensjonell og økologisk mat klassifiseres på varenumre i tolltariffen. Man vet derfor ikke nøyaktig

hvor stor andel av den omsatte økologiske maten som er produsert i Norge. Bedre statistikk for importandel vil gjøre det lettere å koordinere tilbud og etterspørsel. Ved å se hvilke produktgrupper som har høy importvekst, og om dette er varer med produksjonspotensial i Norge, vil man kunne målrette virkemiddelbruken mot disse gruppene. Statistikkbehovet gjelder i all hovedsak grønnsaker, frukt, bær og korn, da det i liten eller ingen grad importeres økologisk kjøtt, egg og meieriprodukter (utenom ost).

I «Nasjonal strategi for økologisk jordbruk» for 2018 – 2030 fra Landbruks- og matdepartementet er det pekt på dette og uttrykt at:

«Regjeringen vil starte et arbeid for å bedre statistikkgrunnlaget på dette området.»

Svar:

Representanten viser til at det er grunn til å tro at mye av omsetningsveksten for økologisk mat har skjedd på importerte produkter. Videre vises det til at det i Nasjonal strategi for økologisk jordbruk framgår at Regjeringen vil starte et arbeid for å bedre statistikkgrunnlaget på dette området.

Landbruksdirektoratet har siden år 2000 hatt i oppgave å drive overvåking av utviklingen innen økologisk produksjon og omsetning. Landbruksdirektoratet jobber kontinuerlig med forbedring av statistikk og søk etter nye og bedre kilder for informasjon. Som representanten selv viser til, skiller ikke tolltariffen mellom import av kon-

vensjonell og økologisk mat. Man kan derfor ikke bruke tolltariffen til å si noe om hvor stor andel av omsatt økologiske mat som er produsert i Norge. Arbeidet med å etablere statistikk for importandeler av økologiske varer er følgelig svært krevende. Det er arbeidet over flere år med å etablere statistikk for norskandelen for økologisk produsert frukt og grønt, men det har hittil ikke vært mulig å få et tilfredsstillende system på plass.

Landbruksdirektoratet startet i 2019 et arbeid med å etablere statistikk for norskandelen i økologisk matmel og kraftfôr. Tallene for matmel er ennå ikke publisert. Planen er at statistikken for norskandel/import korn blir offentliggjort i halvårsrapporten som pleier å komme i september.

Både for matmel og fôrkorner er målet å fortsette arbeidet for å kvalitetssikre tallene, samt etterhvert etablere en tallserie som kan si noe om utviklingen over tid.

SPØRSMÅL NR. 1913

Innlevert 14. juni 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 22. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Omtrent heile samfunnet deltek i dugnaden som er nødvendig etter koronakrisa, men det er lange ventelister for å ta førarkort. Ungdommar som tenkte å ta lappen på moped og bil før sommaren for å koma seg på sommarjobb, er fortvilte fordi Statens Vegvesen attpåtil skal halde sommarstengt.

Er det ikkje mogleg å sørgje for - bokstaveleg talt - å halde hjula i gang også i sommar for raskare å få unna køane for å ta førarkort?

Svar:

Statens vegvesen tek sin del av dugnaden i koronakrisa. Som store delar av samfunnet måtte og Statens vegvesen stenge trafikkstasjonar og publikumstenester frå 12. mars.

Fordi Statens vegvesen har kome langt med å digitalisere sine tenester kunne mange tenester likevel halde fram og for andre tenester blei det raskt vedteke særlege reglar. Teoriprøver og praktiske førarprøver hos Statens vegvesen var likevel stengt i ein periode, likeins med trafikkopplæring hos trafikkskulane.

Aktiviteten er gradvis teke opp att, og frå 11. mai kunne trafikkskulane igjen drive opplæring i alle klassar med smittevernkrav. Frå 13. mai har Statens vegvesen igjen hatt førarprøver i alle førarkortklassar.

Eg har stor forståing for at det er mange som er utomdige etter å få førarkort som dei treng til jobb, skule eller andre aktivitetar, og Statens vegvesen bruker nå alle tilgjengelege ressursar til å gjennomføre førarprøver. Prøver blir somme stader gjennomført både med overtid på ettermiddagar og på laurdagar ved behov. Statens vegve-

sen opplyser at dei sidan starten og fram til 13. juni har gjennomført om lag 14 000 praktiske førarprøver, av dei om lag 9000 i klasse B. For teoriprøver har smittevernkrav til avstand og tal på kandidatar i teori-prøvelokale gitt lågare kapasitet, men det blir no gjennomført fleire teori-prøver enn på same tid i fjor.

Det er mange kandidatar som ynskjer å gjennomføre førarprøven og det vil framleis vere stor pågang i vekene framover. Statens vegvesen opplyser at dei har tilpassa ferieavviklinga, slik at dei kan ha mange prøver også i perio-

den for ferieavvikling i juli og første halvdel av august. Dei vil ha praktiske prøver sjølv om trafikkstasjonane somme stader er stengt i periodar av sommaren.

Det er likevel slik at og dei tilsette i Statens vegvesen har krav på sommarferie, og Statens vegvesen må ta omsyn til at ein del sensorar er i risikogruppe for korona. Det vil difor ta tid før situasjonen igjen er normalisert, noko eg meiner det bør vises forståing for i ei slik alvorleg krise som vi no opplever i samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 1914

Innlevert 14. juni 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 19. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil NIPT-test bli tillatt for alle og innføres som primærttest hos kvinner med risiko innen 1. juli 2020, eller vil regjeringen sørge for at dette utredes på en forsvarlig måte før gjennomføring, og kan statsråden informere om hva vil det kan bli tillatt å teste for?

BEGRUNNELSE:

Viser til svar på spørsmål nr.15:1842 (2019-2020), besvart 12.06.20. I svaret skriver statsråden at regjeringen arbeider med å iverksette lovendringene Stortinget har vedtatt og å følge opp anmodningsvedtakene. Det står vidare i svaret at noen av anmodningsvedtakene ikke har vært utredet tilstrekkelig i forkant, og at disse må utredes nærmere før gjennomføring, for at endringene skal gjennomføres på en forsvarlig måte. Dette kan tolkes som at NIPT testing slik Stortingsflertallet vedtok skal utredes og ikke vil bli innført innen 1. juli. Spørsmålsstiller viser til at Senterpartiet stemte i mot vedtaket Stortinget gjorde om NIPT, og kan ikke forstå hvordan dette kan innføres som tilbud i Norge om 14 dager, helt uten at dette har vært utredet. Det viser seg også at fagmiljøene tolker vedtaket ulikt, for eksempel om dette skal være en test som skal avdekke alle kromosomfeil hos foster, eller en test som skal brukes til å avdekke trisomier.

Svar:

Stortinget har vedtatt mange endringer i bioteknologiloven, og at de fleste skal tre i kraft allerede fra 1. juli i år, med unntak av eggdonasjon som trer i kraft senest 1. ja-

nuar 2021. Jeg kan nå bekrefte at alle lovendringene som Stortinget forutsatte skulle tre i kraft 1. juli 2020 vil gjelde fra den datoen. Helsedirektoratet og helseregionene har fått de nødvendige oppdragene for å forberede og gjennomføre dette. Det må tas forbehold om at det kan være noen praktiske og kapasitetsmessige utfordringer som gjør at tilbudene ikke er på plass fra denne datoen, men loven gjelder. Samtidig har Stortinget også fattet en rekke anmodningsvedtak. Regjeringen arbeider nå med å følge opp anmodningsvedtakene.

Noen av anmodningsvedtakene, som ikke har vært utredet tilstrekkelig i forkant, må utredes nærmere før gjennomføring. Dette må gjøres for at endringene skal kunne gjennomføres på en forsvarlig måte, innenfor gode faglige rammer og de til enhver tid gjeldende økonomiske og ressursmessige rammer. Dette handler blant annet om konsekvenser for prioritering i helsetjenesten, og hensynet til de som oppsøker tilbudene.

Helsedirektoratet har blant annet fått i oppdrag å utrede hvordan NIPT-test og tidlig ultralyd kan innføres i helsetjenesten. Direktoratet skal involvere fagmiljøet i arbeidet og få en vurdering av hvilke nye faglige retningslinjer som bør utarbeides for å sikre kvaliteten på tilbudet. Direktoratet skal vurdere sammenhengene mellom de ulike undersøkelsene i svangerskapsomsorgen og fosterdiagnostikken og på hvilke tidspunkt i svangerskapet disse bør utføres.

Direktoratet skal også vurdere hvilke føringer som bør være for de private tilbudene og hvilke konsekvenser disse tilbudene vil ha for behovet for videre oppfølging i den offentlige helsetjenesten. Det vises i den sammenheng til at komiteflertallet i merknader (Innst. 296 L (2019-2020)) ga

føringer for dette tilbudet. Private aktører som tilbyr NIPT mot egenbetaling i Norge, i likhet med offentlige aktører, må følge vilkårene for samtykke, informasjon og genetisk veiledning som angitt i bioteknologiloven §§ 4-3 og 4-4. Virksomhetene skal godkjennes av Helsedirektoratet, og direktoratet må derfor etablere system for å kunne vurdere om virksomheten har nødvendig kompetanse på å veilede og ivareta gravide. Videre sier flertallet følgende i innstillingen:

”Virksomheten må ha kompetanse på ultralydundersøkelse, siden NIPT ikke gir mening hvis det ikke er undersøkt hvor mange fostre det er, og at det er liv. Virksomheten skal gi tilbakemelding til kvinnen om resultatet, og hun skal også ha god oppfølging og veiledning hvis resultatet setter henne i en vanskelig situasjon.”

For kvinner med positive funn på tidlig ultralyd/NIPT testen vil det være behov for videre oppfølging i den of-

fentlige helsetjenesten. Direktoratet må utrede hvordan denne overføringen skal skje på en trygg måte og hva som vil kreves av den offentlige helsetjenesten i arbeidet med å følge opp kvinnene.

Direktoratets utredning skal beskrive behovet for helsepersoneell, lokaler og utstyr, samt de økonomiske konsekvensene av et utvidet tilbud om tidlig ultralyd, og NIPT, og senket aldersgrense for å få tilbud om fosterdiagnostikk.

Utredningen skal se dette opp mot vedtatte prinsipper for prioritering i helsetjenesten, prinsippene for innføring av screening og vise hvordan endringene vil påvirke måten vi tilbyr og organiserer svangerskapsomsorgen i Norge.

Direktoratet har fått frist for gjennomføring av oppdraget til 1.november 2020.

SPØRSMÅL NR. 1915

Innlevert 5. juni 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 22. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hdir. har lyst ut 30,8 millioner kroner til frivillige organisasjoner for opprettelse av ”lindrende enhet etter hospice-filosofien”, der tilbud til barn og unge skal prioriteres for å styrke valgfrihet.

Hvilken barnemedisinsk-faglig begrunnelse ligger til grunn for denne utlysningen, hvordan tenker helseministeren at dette skal kunne nå de pasientene man ønsker å nå, i hele landet, og hvor mange av de berørte familiene som man realistisk sett vil nå per år med et barnehospice-tilbud, bor nær Kristiansand og ønsker seg et slikt tilbud?

BEGRUNNELSE:

Palliative barn og unge er en svært mangfoldig sammensatt gruppe. Andel av barna har store og omfattende medisinske behov, der sykdomsutvikling og alvorlige komplikasjoner også kan oppstå akutt, og krever avansert medisinsk og kirurgisk behandling. Disse barna er pasienter som tilbringer store deler av sitt liv i sykehus. Den tiden de har i hjemmet, blir dermed svært verdifull.

Analysen av antall barnedødsfall i året (med unntak av dødsfall i svangerskap og første levemåned) fra SSB viser at Norge i aldersgruppen ca. 0-17 år har et relativt stabilt tall på ca. 150-200 dødsfall i året. Av disse er mange ulyk-

ker og brå dødsfall som er sykdomsrelatert. Noen barn dør mens de er innlagt på sykehus og mottar behandling. Av de barna som har en palliativ sykdom i forverring, ønsker mange å få dø hjemme hvis det er mulig. Med andre ord er antallet barn og unge som er i sitt siste leveår, og som ideelt sett skulle egne seg for anvendelse av barnehospice her i landet, kanskje 30-50 barn ut fra disse tallene. Til denne brukergruppen har Hdir. utlyst 30,8 millioner kroner i tilskudd til et privat initiativ.

Norge er et vidstrakt land. Nordisk erfaring fra etablerte barnehospice stadfester at oftest er det bare de som er bosatt i nærheten, som bruker tilbudet. Representanten Listhaug ønsker nå en ytterligere styrking av et enkelt potensielt tilbud gjennom Foreningen for barnepalliasjon i Kristiansand, med enda 30 millioner kroner.

OUS' barnepalliative team dekker hele sitt nedslagsfelt og alle palliative barn der, med et tilskudd på 2,2 millioner årlig i tre år fra Helse Sør-Øst til sin drift.

Et samlet fagmiljø fra barneleger over hele landet har uttalt seg imot, og ønsker seg heller styrking av barnepalliative team i spesialisthelsetjenesten. Tildelingen fremstår som en skrikende skjevfordeling mellom midlene som her går med, og den marginale andelen av pasientgruppen barn i palliativ fase som erfaring tilsier at man vil nå.

Svar:

Jeg viser til mitt svar til representanten Kjersti Toppe, dattert 11. juni 2020.

For å legge til rette for at flere aktører kan få anledning til å etablere og drifte lindrende enheter, foreslo Regjeringen i Prop. 1 S (2019–2020) å endre tilskuddsordningen over statsbudsjettets kapittel 761, post 73 tilskudd til lindrende enheter, slik at dette gikk fra å være en øremerket til en søkbar ordning fra 2020. Formålet med tilskuddet er å styrke mangfoldet av tilbudet til mennesker som trenger lindrende behandling og omsorg. Tilskuddet skal gå til drift og enheter som drives etter hospicefilosofien. Særlig tilrettelagte tilbud om lindrende behandling til barn skal prioriteres.

I Innst. 11 S (2019–2020) støtter Stortinget endringen av tilskuddsordningen til en søkbar ordning. I innstillingen fremgår det også at: "flertallet vil derimot at hospice skal realiseres i regi av frivillige og stiftelser, og mener kommuner ikke skal ha anledning til å søke om tilskudd". Stortinget har gitt sin tilslutning til innretningen av tilskuddet. På dette grunnlaget har Helsedirektoratet fått i oppdrag å forvalte tilskuddet.

Det er de offentlige helse- og omsorgstjenestene som har hovedansvaret for å gi helse- og omsorgstjenester al-

vorlig syke barn og unge i hele landet. Regjeringen har flere tiltak som skal bidra til alvorlig syke barn og unge skal få leve et så godt liv som mulig, så nært hjemmet som mulig. Regjeringen har gitt oppdrag til de regionale helseforetakene om å etablere regionale barnepalliative team i spesialisthelsetjenesten og regjeringen vil gi oppdrag til de regionale helseforetakene om å etablere et mer tilrettelagt tilbud i spesialisthelsetjenesten for de aller sykeste barna og deres familier. Dette vil bidra til å gi barn og unge med palliative behov et likeverdig tilbud i hele landet. Regjeringen viderefører også tilskudd til videreutdanning i barnepalliasjon ved OsloMet.

Som stortingsrepresentant Wilkinson påpeker, viser erfaringer fra land i Norden som har etablert barnehospice at det i hovedsak er familier som bor i nærheten av barnehospicet som bruker tilbudet. Jeg kjenner ikke til undersøkelser som viser hvor mange familier som bor nær Kristiansand eller andre steder i landet som vil ønske et barnehospicetilbud.

Tiltak som får midler over tilskuddsordningen til lindrende enheter vil komme i tillegg til tiltak i den offentlige helse- og omsorgstjenesten innen lindrende behandling og omsorg.

SPØRSMÅL NR. 1916

Innlevert 11. juni 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 16. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

På hvilken måte vil regjeringen sikre at Bioteknologiloven trår i kraft i samsvar med Stortingets vedtak?

BEGRUNNELSE:

Stortingsflertallet har vedtatt at loven skal tre i kraft fra 1. juli 2020, med unntak av punktet om eggdonasjon. Der har Stortinget lagt til grunn iverksetting 1. januar 2021. I tillegg til loven vedtok Stortinget i forbindelse med behandlingen av prop. 34 (2019-2020) også at det skal etableres et tilbud om NIPT-test og tidlig ultralyd. Det siste ble det lagt til grunn skulle være et tilbud fra 1. januar 2021. Jeg vil gjerne ha redegjørelse for hva som er Helse- og omsorgsministerens plan for å følge opp disse vedtakene.

Svar:

Stortinget har vedtatt mange endringer i bioteknologiloven, og at de fleste skal tre i kraft allerede fra 1. juli i år, med unntak av eggdonasjon som trer i kraft senest 1. januar 2021. Jeg kan nå bekrefte at alle lovendringene som Stortinget forutsatte skulle tre i kraft 1. juli 2020 vil gjelde fra den datoen. Helsedirektoratet og Helseregionene har fått de nødvendige oppdragene for å forberede og gjennomføre dette. Det må tas forbehold om at det kan være noen praktiske og kapasitetsmessige utfordringer som gjør at tilbudene ikke er på plass fra denne datoen, men loven gjelder.

Samtidig har Stortinget også fattet en rekke anmodningsvedtak. Regjeringen arbeider nå med å følge opp anmodningsvedtakene.

Noen av anmodningsvedtakene, som ikke har vært utredet tilstrekkelig i forkant, må utredes nærmere før

gjennomføring. Dette må gjøres for at endringene skal kunne gjennomføres på en forsvarlig måte, innenfor gode faglige rammer og de til enhver tid gjeldende økonomiske og ressursmessige rammer. Dette handler blant annet om konsekvenser for prioritering i helsetjenesten, og hensynet til de som oppsøker tilbudene.

Helsedirektoratet har blant annet fått i oppdrag å utrede hvordan NIPT-test og tidlig ultralyd kan innføres i helsetjenesten. Direktoratet skal involvere fagmiljøet i arbeidet og få en vurdering av hvilke nye faglige retningslinjer som bør utarbeides for å sikre kvaliteten på tilbudet. Direktoratet skal vurdere sammenhengene mellom de ulike undersøkelsene i svangerskapsomsorgen og fosterdiagnostikken og på hvilke tidspunkt i svangerskapet disse bør utføres.

Direktoratet skal også vurdere hvilke føringer som bør være for de private tilbudene og hvilke konsekvenser disse tilbudene vil ha for behovet for videre oppfølging i den offentlige helsetjenesten. Det vises i den sammenheng til at komiteflertallet i merknader (Innst. 296 L (2019-2020)) ga føringer for dette tilbudet. Private aktører som tilbyr NIPT mot egenbetaling i Norge, i likhet med offentlige aktører, må følge vilkårene for samtykke, informasjon og genetisk veiledning som angitt i bioteknologiloven §§ 4-3 og 4-4. Virksomhetene skal godkjennes av Helsedirektoratet, og direktoratet må derfor etablere system for å kunne vurdere om virksomheten har nødvendig kompetanse på å

veilede og ivareta gravide. Videre sier flertallet følgende i innstillingen:

”Virksomheten må ha kompetanse på ultralydundersøkelse, siden NIPT ikke gir mening hvis det ikke er undersøkt hvor mange fostre det er, og at det er liv. Virksomheten skal gi tilbakemelding til kvinnen om resultatet, og hun skal også ha god oppfølging og veiledning hvis resultatet setter henne i en vanskelig situasjon.”

For kvinner med positive funn på tidlig ultralyd/NIPT testen vil det være behov for videre oppfølging i den offentlige helsetjenesten. Direktoratet må utrede hvordan denne overføringen skal skje på en trygg måte og hva som vil kreves av den offentlige helsetjenesten i arbeidet med å følge opp kvinnene.

Direktoratets utredning skal beskrive behovet for helsepersonell, lokaler og utstyr, samt de økonomiske konsekvensene av et utvidet tilbud om tidlig ultralyd, og NIPT, og senket aldersgrense for å få tilbud om fosterdiagnostikk.

Utredningen skal se dette opp mot vedtatte prinsipper for prioritering i helsetjenesten, prinsippene for innføring av screening og vise hvordan endringene vil påvirke måten vi tilbyr og organiserer svangerskapsomsorgen i Norge.

Direktoratet har fått frist for gjennomføring av oppdraget til 1. november 2020.

SPØRSMÅL NR. 1917

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 24. juni 2020 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

Når vil statsministeren innføre et regelverk som gjør at biodrivstoff med høy avskogingsrisiko ikke kan brukes til å oppfylle det lovpålagte omsetningskravet for biodrivstoff, og dermed sørge for at Norge ikke lenger bidrar til å rasere regnskog og frata urfolk livsgrunnlaget gjennom biodrivstoffpolitikken vår?

BEGRUNNELSE:

Norge gjør hvert år en formidabel innsats for å stanse ødeleggelsen av verdens regnskoger. Dette er et svært viktig klimatiltak, det er avgjørende for å ta vare på biologisk mangfold. Regnskogen er også livsgrunnlaget til noen av verdens fattigste og marginaliserte folkegrupper, i all ho-

vedsak urfolk. Statsministeren har selv vært i Indonesia og sett den forferdelige livssituasjonen for urfolksgrupper som blir fratatt skogsområdene de har levd i i generasjoner, når skogen blir erstattet med palmeoljeplantasjer. «Plutselig fortrenses de og har ikke lenger et grunnlag for å skaffe seg det de skal spise,» sa statsministeren den gang til NTB.

Stadig ekspanderende palmeoljeproduksjon er en hovedårsak til at regnskogen i Indonesia ødelegges og urfolk fortrenses. De siste årene har det vært biodrivstoff som er årsaken til den økende etterspørselen etter palmeolje, og i EU brukes det mer palmeolje til drivstoff enn til mat. Dette er også tilfelle i Norge, der det i fjor ble brukt minst 111 millioner liter palmeoljediesel. Dette tilsvarer 17 % av alt biodrivstoff i Norge. Norge bidrar derfor til den store

etterspørselen etter palmeolje, og til at regnskogsområder blir rasert og urfolk mister livsgrunnlaget sitt. Det er derfor svært bra at regjeringen i Granavoldenplattformen har forpliktet seg til å utelukke biodrivstoff med høy avskogingsrisiko, som palmeolje, fra norsk biodrivstoffpolitikk. Dette skulle ha skjedd fra 1. januar i år, men fortsatt er det fullt mulig for drivstoffkjedene å bruke palmeoljediesel til å nå det lovpålagte omsetningskravet for biodrivstoff.

Svar:

Regjeringa er svært oppteken av at biodrivstoffet som blir omsett i Noreg er så berekraftig som mogeleg og at det reduserer utsleppa både nasjonalt og globalt. Vi er også opptekne av at biodrivstoffpolitikken ikkje bidreg til å rasere regnskog og tek frå urfolk livsgrunnlaget.

Eg ønskjer å presisere at biodrivstoffet som i dag blir brukt til å oppfylle omsetningskravet og blir fylt på norske tankar, ikkje kjem frå avskoging. Berekraftskriteria i produktforskrifta, sikrar at biodrivstoffet ikkje blir laga av råstoff som er dyrka på areal som har vore regnskog etter 1. januar 2008.

Det er likevel rett at bruken av biodrivstoff i Noreg fører til at den globale etterspørselen aukar slik at produksjonen av råstoff blir ekspandert. Indirekte kan dette føre til avskoging. Frå 1. juli blir vegbruksavgift innført på alt biodrivstoff, også det utanfor omsetningskravet. På denne måten vil det ikkje lenger vere lønnsamt å selje biodrivstoff over omsetningskravet. Frå 1. juli blir også omsetningskravet for biodrivstoff til vegtrafikk auka frå 20 til 22,3 pst. Delkravet til avansert biodrivstoff blir auka frå 4 pst. til 6,1 pst. Omsetningskravet skal aukast vidare frå 1. januar 2021. Omsynet til å avgrense risiko for biodrivstoff med høg avskogingsrisiko skal vere ein del av denne vurderinga.

Å forby biodrivstoff med høg avskogingsrisiko er handelsrettsleg, handelspolitisk og utanrikspolitisk utfordrande. Regjeringa vil derfor ikkje innføre forbod mot biodrivstoff med høg avskogingsrisiko. Regjeringa vil i staden at framtidig auke i omsetningskrava for vegtrafikk og luftfart i hovudsak skal skje ved å auke krava for avansert biodrivstoff. Avansert biodrivstoff er framstilt av avfall og restar og aukar i utgangspunktet ikkje presset på tropisk avskoging.

Å skilje mellom biodrivstoff med høg og låg avskogingsrisiko, slik representanten foreslår, er noko regjeringa har til vurdering. I mai 2019 vedtok EU ei delegert forordning (2019/807) under det reviderte fornybardirektivet (2018/2001). Den delegerte forordninga tek utgangspunkt i kva slag råstoff som globalt har trengt inn på areal med høgt karbonlager, slik som regnskog. Forordninga inneheld blant anna kriterium for å definere kva typar råstoff som inneber høg risiko for indirekte arealbruksendringar (avskogingsrisiko). Kriteria vil brukast til å fase ut slikt biodrivstoff frå medlemslanda si oppnåing av for-

nybarmåla i perioden frå 31. desember 2023 til 2030. Det faglege underlaget er ikkje heilt klart og skal vurderast av EU-kommisjonen fram mot 30. juni 2021. Det er også ei moglegheit for EU-kommisjonen til å justere den delegerede forordninga innan 1. september 2023.

Regjeringa følgjer arbeidet i EU, og vil vurdere å leggje EU sine kriterium for skiljet mellom råstoff med låg og høg risiko for indirekte arealbruksendringar til grunn for norske omsetningskrav. Regjeringa si endelege vurdering vil avvente EU si vurdering og gjennomføring av kriteria. Regjeringas vurdering vil òg omfatte utanriks- og handelspolitiske konsekvensar og forholdet til våre folkerettslege skyldnader.

Direktoratet for forvaltning og IKT (Difi) har på oppdrag frå Klima- og miljødepartementet utvikla ein rettleiar for innkjøparar av drivstoff. Den vil hjelpe ambisiøse innkjøparar i å velje drivstoff med god klimanytte og låg risiko for indirekte arealbruksendringar, inkludert avskoging. Miljødirektoratet publiserer på oppdrag frå Klima- og miljødepartementet frå 2019 meir detaljert informasjon om råstoffet og opphavlandet til biodrivstoffet i sal. Denne informasjonen kan hjelpe forbrukarane med å velje biodrivstoff med best klimanytte.

SPØRSMÅL NR. 1918**Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 19. juni 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Forsvaret rammes av en svekket kronekurs.

Vil forsvarsministeren skyve ansvaret for å spare inn økte valutautgifter over på Forsvaret og de ulike forsvarsgrenene gjennom kutt i planlagte aktiviteter og investeringer – eller vil han sørge for tilleggsbevilgninger?

Svar:

I 2020 har det oppstått, særlig som en konsekvens av Covid-19 pandemien og oljeprisfallet, store svingninger i den norske kronekursen. Valutasituasjonen er utfordrende, og utviklingen mot utenlandsk valuta har vært volatil.

Det er imidlertid ikke slik at jeg skyver ansvaret for disse utfordringene over på Forsvaret. Jeg har i Revidert nasjonalbudsjett foreslått å omdisponere 206 mill. kro-

ner til delvis dekning av Forsvarets merutgifter på grunn av valutasituasjonen. Videre har Forsvaret på sin side hatt reduserte utgifter som følge av tiltak iverksatt grunnet Covid-19 pandemien. Pandemien har blant annet ført til lavere reisevirksomhet og overtidsbruk i Forsvaret, samtidig som planlagte øvelser første halvår 2020 i Heimevernet har blitt kansellert grunnet smittevern hensyn. Samlet sett er Forsvaret, slik situasjonen er per dags dato, i stand til å håndtere merutgiftene som følger av en svekket norsk krone.

Forsvarsdepartementet følger valutasituasjonen nøye. Etter at kronen svekket seg markant tidligere i år, ser vi at kronen har styrket seg noe den siste tiden. De ordinære budsjettprosessene vil uansett måtte ta stilling til eventuelle utfordringer som oppstår som følge av en kronekurs på et lavere nivå enn forutsatt i budsjettet.

SPØRSMÅL NR. 1919**Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 23. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan helseministeren redegjøre for status for etablering av helikopterlandingsplass ved sykehuset Namsos og anslå når dette antas å komme på plass?

BEGRUNNELSE:

Norges nye redningshelikoptre mangler landingsplass ved flere store norske sykehus når de nå skal tas i bruk. Sykehusbygg fikk i 2015 oppdraget med å etablere landingsplass for de nye helikoptrene. Ved bare ett av åtte sykehus er det gjort tiltak. I november 2016 hadde man ventet i nesten et år på avklaringer. Da varslet toppsjefene i landets fire helseforetak HOD og Justis- og beredskapsdepartementet (JD) at det var avgjørende å få avklaringer om rotorvind uten unødig opphold. Sykehuset Namsos i Helse Nord-Trøndelag er et av sykehusene hvor utsettelsene er blitt mange og uklart begrunnet. Planen er ny landingsplass på nytt parkeringshus, og gangbro til akutt-

mottak eller utvide og tilpasse eksisterende landingsplass på bakke. Det er vurdert alternative løsninger med en selvberende opphøyet løsning til heiser i 7. etasje. Kostnader er estimert til 32–35 millioner kroner. Endelig løsning avhenger etter sigende av vurderinger av rotorvind og økonomi samt om flyplass skal benyttes.

Svar:

I utgangspunktet er det Justis- og beredskapsdepartementet som har ansvaret for å vurdere behov for, og å gjennomføre eventuelle tilpasninger av landingsplasser for de nye redningshelikoptrene ved de aktuelle sykehusene i landet. Justis- og beredskapsdepartementet har imidlertid bedt Helse- og omsorgsdepartementet om å bidra til å faktisk få gjennomført de nødvendige fysiske tilpasningene. I foretaksrådet i januar 2015 ble de regionale helseforetakene bedt om å følge opp dette gjennom Sykehusbygg HF. Det er i den forbindelse opprettet en avtale og en

egen styringsgruppe mellom Justis- og beredskapsdepartementet ved anskaffelsesprosjektet for nye redningshelikoptre (NAWSARH) og Sykehusbygg HF for prosjektering og gjennomføring av tilpasninger. Sykehuset Namsos er et av stedene der det vurderes tilpasninger til det nye helikopteret.

De nye redningshelikoptrene AW101 har høyere vekt og gir mer rotorvind enn dagens Sea King-helikoptre. Det gjør det nødvendig å gjennomføre tilpasninger av helikopterlandings-plasser ved enkelte norske sykehus. Dette kan innebære begrensede tilpasninger eller mer omfattende tiltak, for eksempel etablering av helt nye landingsplasser.

Stortinget vedtok i behandlingen av Prop. 146 S (2010-2011) Anskaffelse av nye redningshelikoptre mv. i perioden 2013-2020, jf. Innst. 82 S (2011-2012), og Prop. 101 S (2014-2015) Endringer i statsbudsjettet 2015 under Justis- og beredskapsdepartementet (reduisert kostnads-

ramme for anskaffelse av nye redningshelikoptre mv.), jf. Innst. 267 S (2014-2015), at Justis- og beredskapsdepartementet kan gjennomføre infrastrukturtiltak, herunder tilpasning av landingsmulighetene ved sykehus som benyttes av dagens redningshelikoptre.

Kostnadsrammen som Stortinget har vedtatt setter økonomiske rammer for anskaffelsen av nye redningshelikoptre, inkludert tilpasning av landingsplasser. Hvilke sykehus som vil få tilpasset landingsplassene vil derfor, som for øvrige deler av anskaffelsen, være gjenstand for kost-nytte vurderinger der faktorer som for eksempel antall flybevegelser (landinger/ avganger), kostnader og alternative landingsmuligheter må veies opp mot hverandre.

Jeg er kjent med at saken om tilpasning av landingsmulighetene ved Sykehuset Namsos fortsatt er til vurdering i anskaffelsesprosjektet for nye redningshelikoptre i Justis- og beredskapsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1920

Innlevert 12. juni 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 23. juni 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

30. mai 2017 fattet Stortinget følgende vedtak: "Stortinget ber regjeringen i forslag til statsbudsjett for 2018 legge fram en plan for hvordan man kan realisere 10 TWh energisparing i bygg innen 2030. Planen skal inneholde en konkret nedtrappingsplan i bygg og en virkemiddel-pakke med eksisterende og nye virkemidler for å realisere målet."

Når vil statsråden legge fram en konkret plan for nedtrapping av energibruken i bygg og en virkemiddel-pakke med eksisterende og nye virkemidler for å realisere målet?

BEGRUNNELSE:

I forslaget til statsbudsjett for 2020 står det i proposisjonen fra OED at regjeringen mener at dette anmodningsvedtaket er fulgt opp. Dette bekreftes av regjeringspartiene i budsjettinnstillingen.

Men, i Innst. 373 S (2019-2020) står følgende:

"Komiteen viser til vedtakets ordlyd, hvor det etterlyses en konkret nedtrappingsplan i bygg og en virkemiddel-pakke med eksisterende og nye virkemidler for å nå målet om å redusere energibruk i eksisterende bygg med 10 TWh. Komiteen finner

ikke at kravet om nedtrappingsplan og virkemiddel-pakke er innfridd, og avventer dette før vedtaket kan kvitteres ut."

Stortinget, inkludert regjeringspartiene og Frp, er dermed uenig med OED og regjeringsfraksjonenes holdning i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2020.

Svar:

Jeg viser til Stortingets behandling av Prop. 1 S (2019-2020) der Stortinget sluttet seg til regjeringens forslag til oppfølging av anmodningsvedtak nr. 714 (2016-2017) om 10 TWh energisparing i bygg innen 2030. I statsbudsjettet for 2020 ble det redegjort for at EUs energieffektiviseringsdirektiv stiller krav om en langsiktig strategi for rehabilitering av bygg. Denne strategien vil oppfylle anmodningsvedtakets krav om en konkret nedtrappingsplan.

En langsiktig strategi for rehabilitering av bygg må være en integrert del av bolig- og bygningspolitikken. Olje- og energidepartementet planlegger arbeidet med strategien i dialog med Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Som nevnt i Prop. 1 S (2019-2020) vil flere nye virkemidler bli introdusert gjennom implementeringen av

energieffektiviseringsdirektivet og bygningsenergidirektivet. Blant annet innføres det utvidede krav til energivurdering av tekniske systemer. Dette omfatter varmtvann-, varme- og klimaanlegg, store ventilasjonssystemer og kombinasjoner av disse. Det blir innført krav om energikartlegging i store foretak, som også omfatter bygninger.

Både energieffektiviseringsdirektivet og bygningsenergidirektivet er i en slutfase av EØS-prosessen, og norsk forslag til gjennomføring av direktivene har blitt oversendt til EU-siden.

Parallelt med arbeidet for å få direktivene på plass i EØS-avtalen, har departementet utarbeidet utkast til, og hatt på høring, nødvendige lovendringer både til energi-

effektiviseringsdirektivet og bygningsenergidirektivet. Nå pågår arbeidet med forskriftsendringer. På den måten vil det regulatoriske grunnlaget være klart når implementeringen er gjennomført i EØS-sammenheng.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet har satt i gang et arbeid for å forenkle og tydeliggjøre regler for eksisterende bygg i byggt teknisk forskrift. Vi har varslet at mitt departement skal gjennomgå hvordan energimerkeordningen for bygg kan bli mer relevant for eksisterende bygg. En rapport med forslag til endringer har vært på høring denne våren. Departementet arbeider med forskriftsendringer og konkret utforming av energimerket med sikte på at endringene kan tre i kraft snarest mulig.

SPØRSMÅL NR. 1921

Innlevert 14. juni 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 18. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

I møte med styringsgruppen for Stad skipstunnel i april i år sa samferdselsministeren at prosjektet var nok utredet. Men i skriv av 11. juni fra samferdselsdepartementet blir det informert om en ny kvalitetssikring av KS2 fra 2018. Fristen er satt til november 2020 og blir etter fremleggelse av neste års statsbudsjett. Dette står i sterk kontrast til at ministeren i april sa at det ikke var behov for mer utredning.

Hvorfor har ikke statsråden bestilt denne kvalitetssikringen tidligere og dermed ha oppdatert underlagsmateriale før statsbudsjettet for 2021 blir lagt frem i høst?

BEGRUNNELSE:

I skrivet fra samferdselsdepartementet vises det til Kystverkets brev av 14. juni 2019 som et svar på departementets bestilling fra desember 2018. Det har dermed tatt nærmere ett år før beslutning om ytterligere behov for kvalitetssikring.

Svar:

Kystverket leverte i 2017 et forprosjekt for Stad skipstunnel. Forprosjektet har vært gjennom ekstern kvalitetssikring (KS2) som ble ferdigstilt i mai 2018. Kvalitetssikringen viste at forventet kostnad har økt til 3,7 mrd. kroner.

Kystverket fikk etter dette i oppdrag å gjennomgå prosjektet med sikte på å få redusert kostnadene ned mot

investeringsrammen som lå til grunn for behandlingen av Nasjonal transportplan 2018-2029. Kystverket leverte sin gjennomgang før sommeren 2019.

Det er Kystverkets forslag til kostnadsreducerende tiltak som nå skal gjennom en oppdatert kvalitetssikring.

Som stortingsrepresentant Grung viser til hadde jeg i april i år et møte med styringsgruppen for Stad skipstunnel, hvor jeg blant annet ga uttrykk for at vi ikke hadde sluttbehandlet saken.

Jeg mener den forestående oppdateringen av kvalitetssikringen fra 2018 ikke er å forstå som en ny utredning. Hensikten med denne gjennomgangen er å få en uavhengig kvalitetssjekk på den siste utredningen som Kystverket leverte før sommeren 2019. Denne utredningen medfører såpass store endringer i prosjektet at det er viktig å foreta en slik oppdatering av kvalitetssikringsrapporten innenfor rammene av det gjeldende regimet for ordningen.

Jeg er videre enig i at det hadde vært fordelaktig om denne siste kvalitetssikringsprosessen kunne ha vært igangsatt tidligere. Denne våren har vært preget av koronakrisen og håndteringen av dette. En konsekvens har vært at enkelte saker har vært skjøvet noe ut i tid på grunn av andre prioriteringer i denne perioden. Nå som vi er over i en litt annen situasjon vil også disse sakene kunne få en mer normal fremdrift.

SPØRSMÅL NR. 1922**Innlevert 14. juni 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 22. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Kan statsråden opplyse om hvor mye midler det er satt av i 2020 for at Nasjonalbiblioteket kan sette i gang prosjekter knyttet til oppsøkende bibliotekvirksomhet, hvor mye midler er satt av til Nasjonalbiblioteket for å sørge for aktiv formidling for å styrke lesingen og øke utlån, og ser statsråden at støtte til bokbåter og bokbusser i distriktene, slik som bokbåten Epos i Vestland, kunne fått støtte av disse ordningene som er lansert i den nasjonale bibliotekstrategien?

BEGRUNNELSE:

Viser til Nasjonal bibliotekstrategi 2020-2023, Rom for demokrati og danning. I denne står det som et av flere tiltak at:

- Nasjonalbiblioteket skal årlig lyse ut midler til aktiv formidling, slik at folkebibliotek og fylkesbibliotek i hele landet kan skape gode tiltak for å styrke lesingen og øke utlånet av fysisk og digitalt materiale fra samlingene.
- Nasjonalbiblioteket skal sette i gang prosjekter knyttet til oppsøkende bibliotekvirksomhet for å nå frem til nye brukergrupper/lesere, blant annet i skolen.
- I Vestland Fylkeskommune er det vedtatt å legge ned Bokbåten EPOS på grunn av den økonomiske situasjonen fylkeskommunen står i. En nasjonal tilskuddsordning til mobile bibliotek kunne ha bidratt til fortsatt drift av dette bibliotek- og kulturtilbudet. Dette ville også være helt i tråd med den satsingen som regjeringen selv fremmer i sin nasjonale bibliotekstrategi.

Svar:

Nasjonalbiblioteket forvalter årlig prosjektmidler til bibliotekfeltet. Prosjektmidlene dekkes av overskuddet i Norsk Tipping til kulturformål (spillemidler), og utgjør 48,6 mill. kroner i 2020. Prosjektmidlene skal i utgangspunktet gå til å gjennomføre Nasjonal bibliotekstrategi 2020-2023, fordelt på innsatsområdene formidling, samarbeid og utvikling, og infrastruktur.

For å styrke bibliotekenes formidling av mangfoldet i bibliotekenes samlinger og kvalitetssikrede kilder, vil Nasjonalbiblioteket lyse ut en andel av prosjekt- og utviklingsmidlene til formidlingsprosjekter. Det er hovedsakelig folke- og fylkesbibliotekene som kan søke på disse midlene. Videre vil Nasjonalbiblioteket lyse ut midler for

å styrke samarbeid mellom biblioteker og til nyskapende utviklingsprosjekter. Nasjonalbiblioteket skal gjennom ulike infrastrukturtiltak og utvikling av nye drifts- og samarbeidsformer i bibliotekene gi et bedre grunnlag for formidlingen. Målet er å frigjøre ressurser i bibliotekene slik at disse kan brukes til publikumsrettet arbeid.

Koronasituasjonen denne våren førte til at biblioteker over hele landet måtte stenge. Som en følge av dette besluttet Nasjonalbiblioteket i samarbeid med departementet at midlene til formidling i 2020 skulle brukes til å styrke folkebibliotekenes digitale formidling. 25 mill. kroner er brukt på innkjøp av e-bøker og digitale formidlingstiltak i bibliotekene. Dette har ført til at landets biblioteker har hatt et bredt digitalt tilbud til publikum til tross for at de fysiske biblioteklokalene har vært stengt store deler av våren.

Spillemidlene skal brukes til bl.a. utprøving av nye formidlingstiltak og skal ikke tildeles kommuner for å drifte eksisterende tjenester. Prosjektmidlene kan dermed ikke utbetales som driftsstøtte til mobile bibliotek-tjenester, men prosjekter som biblioteket gjennomfører med utgangspunkt i den mobile tjenesten vil kunne få støtte.

Stortinget har ved flere anledninger slått fast at det er kommunenes ansvar å drive folkebibliotek-tjenester. Det skjedde bl.a. under behandlingen av Lov om folkebibliotek i 2013. I Nasjonal bibliotekstrategi vises det til hvilke oppgaver staten skal bidra med når det gjelder bibliotek-utvikling de neste årene. Jeg finner det lite hensiktsmessig at staten skal overta driften av lokale bibliotekopp-gaver som de lokalt ikke finner det formålstjenlig å videreføre. Dette vil ikke bare svekke det lokale selvstyret, men også undergrave muligheten for bibliotekutvikling lokalt ved å holde fast på eksisterende infrastruktur.

SPØRSMÅL NR. 1923

Innlevert 14. juni 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 24. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Hva er status for arbeidet med å videreføre CO₂-kompensasjonsordningen, hvilke konkrete initiativer er så langt tatt fra den norske regjeringen overfor EU og hvordan vurderer statsråden sannsynligheten for å opprettholde en ordning for Norge som er minst like omfattende og som ivaretar norsk industri på en minst like god måte som i dag?

BEGRUNNELSE:

Siden 2013 har en rekke industribedrifter blitt kompensert over statsbudsjettet for høyere kraftpriser som følge av økning i prisen på CO₂-kvoter. I 2019 nådde utbetalningene for industribedrifter i Norge 1,39 mrd. kroner, som er det høyeste nivået noensinne. I forbindelse med pågående revisjon av CO₂-kompensasjonsordningen i EU, frykter Norsk Industri nå at ordningen kan falle helt bort for Norge fra 2021. Dette går frem av et brev til regjeringen ifølge en artikkel på nettstedet Montel 9. juni.

I EU-kommisjonens forslag for perioden 2021-30 foreslås det at Norge ikke lengre skal regnes som en del av det nordiske markedsområdet for strøm på grunn av forskjellene i områdepris i de ulike landene. Montel viser blant annet til følgende vurderinger i brevet:

«Implikasjonen av kommisjonens vurdering er at Norge anses som en egen region med en egen overveltighetsfaktor. Det er en reell risiko for at denne faktoren settes lik eller i nærheten av null, noe som kan øke norsk industris kraftkostnader tilsvarende CO₂-kvotepreisen kullkraftverkene i Europa må betale. I praksis vil dette bety at CO₂-kompensasjon til norske virksomheter vil kunne bortfalle i sin helhet.»

I følge Montel er Energidirektør Ole Løfsnæs i aluminiumsprodusenten Alcoa bekymret for at Norge ender opp med en omveltighetsfaktor som er langt lavere enn den reelle:

«I verste fall blir vi vesentlig mindre konkurransedyktige, og en tøff situasjon for industrien blir plutselig mye tøffere. Hvis aluminiumsprisene blir værende på dagens nivå, hvis lagrene fortsetter å fylles opp, kraftprisene stiger til normale nivåer, og hvis vi mister CO₂-kompensasjonsordningen, da blir det utrivelig.»

Norsk Industri understreker i brevet til regjeringen at:

«For å beregne overveltighetsfaktoren har Kommisjonen benyttet en formel som tar utgangspunkt i et lands gjennomsnittlige utslipp fra fossil kraftproduksjon. For et land som vårt med nær 100 % fornybar kraft, men der prisene likevel påvirkes av CO₂-påslaget fra kontinentet skaper dette en uhyre utfordrende situasjon.»

Industrien viser til norske synspunkter har blitt formidlet til EU på embetsnivå, men at verken dette eller industriens iherdige innsats så langt har gitt gjennomslag hos EU, og ber om at de ansvarlige statsråder tar tak i saken gjennom møter med EU.

Svar:

Dagens retningslinjer for CO₂-kompensasjon vil være gyldig til 31. desember 2020. Europakommisjonens DG Konkurransesaker arbeider med å revidere retningslinjene for CO₂-kompensasjon for perioden 2021-2030. Nye retningslinjer er forventet vedtekne mot slutten av 2020.

Eit utkast til nye retningslinjer vart offentliggjort 14. januar 2020. Utkastet blei sendt på høyring med høyringsfrist 10. mars 2020. Utkastet viser fleire endringar frå gjeldande regelverk. Mellom anna er lista over sektorar som har rett på kompensasjon innsnevra vesentleg, frå 15 til åtte sektorar. Dersom utkastet til nye retningslinjer blir endeleg vedtekne vil dette få konsekvensar for nokre norske verksemdar. Sju verksemdar vil falle heilt ut av ordninga, mens tre verksemdar vil miste delar av sin kompensasjon. Det er også foreslått endringar i berekninga av kor mykje kompensasjon verksemdene skal få. Vidare vert Noreg, ifølgje Europakommisjonen sine føresetnader, ikkje lenger rekna som ein del av den nordiske regionen når det gjeld berekning av påverknaden som prisen på klimakvotar har på kraftprisen. Noreg vil med andre ord ikkje lengre bli vurdert saman med Sverige, Finland og Danmark når ein skal berekne CO₂-innslaget i norsk kraftpris (karbonfaktoren). Også Danmark vert no rekna som ein eigen region.

Sidan utkastet til retningslinjene vart offentliggjort har vi hatt løpande kontakt både med Europakommisjonen og industrien i Noreg. Den 13. mars 2020 sendte Noreg inn sitt høyringsinnspel om utkastet til dei nye retningslinjene til Europakommisjonen. Høyringsinnspelet understreka to hovudpoeng:

1) CO₂-innslaget i norsk kraftpris (karbonfaktoren) må bli fastsett korrekt, og Noreg er ein del av den nordiske regionen for berekning av karbonfaktoren fordi vi har ein felles kraftmarknad.

2) Retningslinjene må sikre likebehandling av verksemdar med lik risiko for karbonlekkasje.

Regjeringa arbeidar overfor Europakommisjonen for å ta hand om norske interesser ved særleg å forsvare ein rein norsk industri. Industrien har ei viktig rolle i utviklinga av berekraftige produkt og løysingar som er naudsynte

for det grønne skiftet, både i Noreg og internasjonalt. Difor meiner vi det er vesentleg at alle enkeltverksemder som oppfyller dei objektive kriteria for karbonlekkasje vert omfatta av ordninga.

Industrien har sagt at dei er særleg bekymra når det gjeld Europakommisjonen sin definisjon og fastsetjing av regionar for berekning av karbonfaktor. Regjeringa deler denne bekymringa og fremjar desse synspunkta aktivt overfor Europakommisjonen.

Europakommisjonen har signalisert at dei held ved lag sin framgangsmåte for fastsetjinga av regionar og karbonfaktor, på tross av innspel frå Regjeringa og frå norsk industri. Regjeringa arbeider for at karbonfaktoren vert sett på ein korrekt måte, og for at Noreg skal bli inkludert i den nordiske regionen.

Regjeringa vil fortsetje det vidare arbeidet opp mot Europakommisjonen for å medverke til at ordninga vert vedteken i tråd med norske interesser.

SPØRSMÅL NR. 1924

Innlevert 14. juni 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 22. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvorfor mener statsråden det vil være "dramatisk" å integrere flytogtilbudet i det øvrige togtilbudet når deres konsesjon utløper i 2020, og er det viktigere å beholde Flytoget som et isolert tilbud enn å sikre en god kapasitetsutnyttelse på et jernbanetilbud gjennom hovedstaden som står i fare for å bli sprengt og fremtvinge behov for store nye jernbaneinvesteringer i et raskere tempo?

BEGRUNNELSE:

Samferdselsdepartementet ga 27. juni 2017 Jernbanedirektoratet i oppdrag å vurdere tiltak som på kort og lang sikt kan bidra til en bedre utnyttelse av jernbanekapasiteten gjennom Oslo. Den store økningen i togreiser i Oslo-området (før koronautbruddet) har lagt et stadig sterkere press på kapasiteten i jernbaneinfrastrukturen, som i sin tur medfører krav om store nye jernbaneinvesteringer gjennom Oslo.

I rapporten foreslår Jernbanedirektoratet å integrere flytogtilbudet i det øvrige togtilbudet når Flytogets konsesjon går ut i 2028.

I følge Romerikes Blad 5. juni har samferdselsministeren gitt Jernbanedirektoratet et tilleggsoppdrag til om å skissere en ruteplan som viser hvordan et rendyrket flytogtilbud kan kombineres med en tilstrekkelig frekvens for det øvrige togtilbudet inn og ut av Oslo. Samferdselsministeren er i Romerikes Blad sitert på at:

"Forslaget fra Jernbanedirektoratet om å integrere flytogtilbudet i det øvrige togtilbudet er dramatisk, selv om det er åpenbart for alle at vi får en utfordring med at det blir fullt på jernbanesporene gjennom Oslo. Men det skal mye til for at re-

gjeringen vil bidra til å legge ned det rendyrkede flytogtilbudet, slik vi kjenner det i dag."

Svar:

Oslo-området er en voksende bo- og arbeidsmarkedsregion med et stort press på transportsystemet og det er derfor et overordnet mål og utvikle transportsystemet, slik at denne regionen kan fungere best mulig. Jernbanen står her helt sentralt og er også et viktig virkemiddel for å realisere nullvekstmålet for persontransport med bil. Transportkapasiteten på reiser inn og ut av Oslo sentrum vil øke med blant annet ny rutemodell R2027 – med tiltak som foreslått i Nasjonal transportplan 2018-29 – og flere nye togsett, men kapasitetsøkningen vil ikke være like stor som den forventede veksten i passasjerer. Dette vil føre til generelt fullere tog enn i dag, og spesielt fulle tog inn til og gjennom Oslo i de timene de fleste reiser. Beregningsåret for disse analysene er 2030, men det kan forventes at utfordringene oppstår før dette og tiltar i omfang fram til kapasiteten økes.

Dette er bakgrunnen for Samferdselsdepartementets bestilling og Jernbanedirektoratets rapport «Integrering av tilbringertjenesten til Oslo lufthavn med det øvrige togtilbudet», som stortingsrepresentanten viser til.

Direktoratets anbefaling er på kort sikt, dvs. frem til Flytogets konsesjon utløper i 2028, en delvis integrering ved at Flytoget bes om å utvikle forslag og konsepter for hvordan kapasiteten i deres tog best kan benyttes for å lette trengselen i det øvrige togtilbudet. På mellomlang sikt anbefales det å integrere tilbringertjenesten til Oslo lufthavn med det øvrige togtilbudet. På lang sikt anbefales

det å bygge nytt Oslo-nav for jernbanen i tråd med framdriftsplanen skissert i KVU Oslo-navet og NTP 2018-2029.

Selv om direktoratet anbefaler en delvis og full integrering på kort og mellomlang sikt, er rapporten tydelig på dilemmaene: En integrering av flytogtilbudet i øvrig togtrafikk vil på den ene siden gi økt kapasitet, bedre mobilitet for alle reisende og er lønnsomt for samfunnet. På den annen side vet vi at de reisende med Flytoget setter stor pris dette «premiumtilbudet», noe som er en viktig årsak til at kollektivandelen av reisende til Oslo lufthavn

er svært høy. Videre er Flytoget et lønnsomt selskap, som i et normalår gir et utbytte til staten.

Det er altså en kostnad, både økonomisk og av hensyn til Flytogets kunder, ved å integrere flytogtilbudet i øvrig togtrafikk. Det er det jeg legger vekt på når jeg bruker uttrykket «dramatisk». Derfor har jeg nå bedt Jernbanedirektoratet om å se nærmere på tiltak som kan gi rom for en forbedring i den totale kapasiteten på reiser inn og ut av Oslo sentrum for alle togbrukere, samtidig som tilbringer-tjenesten opprettholdes som et eget og tilstrekkelig attraktivt togtilbud.

SPØRSMÅL NR. 1925

Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm

Besvart 22. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil det komme kompensasjon også til de samiske museene ut fra hva de forholdsmessig hadde av billettinntekter og inntekter fra butikk- og kafésalg i 2019?

BEGRUNNELSE:

De offentlig finansierte museene er viktige for hele kultur-Norge. Sommersesongen er høysesong for mange, og mange er helt avhengig av egeninntekter.

Selv om lettelsene i smitteverntiltak legger til rette for at museene kan gradvis åpne for publikum, vil begrensningene påvirke institusjonenes muligheter til å generere egeninntekter i 2020.

Regjeringen har valgt å holde museene som har mer enn 60 prosent offentlig finansiering utenfor den midlertidige kompensasjonsordningen som gjelder for kultursektoren. Regjeringen foreslår heller å kompensere museene gjennom direkte ekstrabevilgninger, med begrunnelse at museene faller utenfor kompensasjonsordningen og fordi de vil bidra til at disse kan holdes åpent for publikum og bidra til å holde de museumsansatte i arbeid.

De samiske museene har ikke fått samme kompensasjon og må selv bære det økonomiske tapet. Disse er en viktig del av museums-Norge, selv om de formelt er underlagt Sametinget. Regjeringen har tidligere understreket at de samiske museene vil være del av museumsmeldingen som er under utforming. Det ville derfor være naturlig at også disse museene får kompensert i den vanskelige situasjonen de nå står i.

Med fjorårets studietur for museumssektoren friskt i minne, der de samiske museene ble utelatt fra invitasjonslisten, kan det igjen virke som om Kulturministeren også denne gang har «glemt» de samiske museene.

Svar:

De samiske museene har i normale år lave besøkstall, og dermed også lave egeninntekter som følge av billettsalg, butikk- og kafésalg. Tall fra 2019 viser at den offentlig finansieringen utgjorde mellom 87 og 98 % av de totale årlige inntektene ved de samiske museumsenhetene.

Jeg er klar over at svært mange har det vanskelig i denne krisen. Regjeringen har bevilget nær 3,8 milliarder kroner i målrettede tiltak for media, kultur, idrett og frivillighet for å avbøte konsekvensene av koranasituasjonen. Det dreier seg bl.a. om kompensasjon for bortfall av inntekter, stipendordninger for skapende og utøvende kunstnere og direktetilskudd innen film- og mediefeltet. Samiske kunstnere og kulturaktører som oppfyller de generelle vilkårene for disse ordningene, er selvsagt også omfattet av dem.

Både Kulturdepartementet og Kulturrådet følger med på situasjonen i kunst- og kulturfeltet, også det samiske. Dersom krisen skulle vedvare vil regjeringen følge opp de respektive sektorene på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1926**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal****Besvart 22. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Vil kulturministeren sørge for kompensasjon også til museer og institusjoner utenfor Kulturdepartementets budsjett, som i dag faller utenfor kompensasjonsordningene?

BEGRUNNELSE:

Stiftelsen Narviksenteret driver med formidling, dokumentasjon og forskning på spørsmål knyttet til krig og konflikt. Som mange andre kulturinstitusjoner stengte de dørene 13. mars som følge av myndighetenes koronatiltak om arrangementsforbud. Det samme gjelder Arran lulesamiske senter på Drag i Nye Hamarøy kommune.

Regjeringen har valgt å holde stiftelser utenfor den generelle kompensasjonsordningen for kontantstøtte til næringslivet. Gjennom anmodningsvedtak har Stortinget bedt regjeringen om å legge til rette for en kompensasjon for disse.

Regjeringen har også valgt å holde kulturinstitusjoner med mer enn 60 prosent offentlig finansiering utenfor kompensasjonsordningene for kulturlivet, og gikk mot opposisjonens forslag om å inkludere disse i ordningen.

Regjeringens løsning har heller vært å foreslå kompensasjon til mange av museene og institusjoner gjennom direkte bevilgninger i revidert nasjonalbudsjett 2020, men dette gjelder ikke alle.

Flere museer og viktige institusjoner som er del av den nasjonale infrastrukturen av kulturinstitusjoner i hele landet ligger ikke under Kulturdepartementet og står fortsatt uten kompensasjon. Dette til tross for at de er hardt rammet av myndighetspålagte arrangementsforbud.

Svar:

Regjeringen har innført to midlertidige søknadsbaserte kompensasjonsordninger for arrangører i kultur-, frivillighets- og idrettssektoren. Ordningen for kultursektoren forvaltes av Norsk kulturråd. Ordningen for frivillighets- og idrettssektoren forvaltes av Lotteri- og stiftelsestilsynet. I Prop. 127 S (2019-2020) foreslår regjeringen å forlenge ordningene frem til 1. september 2020, med en bevilgningsøkning på til sammen 1,5 milliarder kroner.

Kompensasjonsordningene avgrensner seg ikke kun til institusjoner under Kulturdepartementet. Alle kulturinstitusjoner kan søke om kompensasjon fra ordningene dersom de oppfyller de generelle vilkårene for ordningene, jf. §§ 1 og 2 i forskrift av 3. april 2020 om midlertidig

kompensasjonsordning for arrangører i kultursektoren og §§ 1 og 2 i forskrift av 3. april 2020 om midlertidig kompensasjonsordning for arrangører i frivillighets- og idrettssektoren.

Det fremgår av Kulturrådets vedtaksliste at følgende museumsinstitusjoner som ligger utenfor Kulturdepartementets budsjett har søkt og får tildelt midler over kompensasjonsordningen for kultursektoren: Norsk oljemuseum, Ishavsmuseet Aarvak, Kon-Tiki museet, Lindesnes fyr.

Følgende museumsinstitusjoner utenfor Kulturdepartementets budsjett har søkt og får tildelt midler over kompensasjonsordningen for frivillighets- og idrettssektoren: Nordisk bibelmuseum, Oslo barnemuseum, Frammuseet, Trøndelag kysthistoriske museum, Rogaland bilmuseum.

Narviksenteret er i dag registrert i Frivillighetsregisteret. Denne institusjonen skal kunne omfattes av ordningen dersom de generelle vilkårene for ordningen for frivillighets- og idrettssektoren er oppfylt.

Arran Lulesamiske senter på Drag faller i dag utenfor ordningen for frivillighets- og idrettssektoren, da museet ikke er registrert i Frivillighetsregisteret. Museet er omfattet av kompensasjonsordningen for kultursektoren, men faller utenfor, da museets andel offentlig finansiering ligger på 95%, mens vilkåret er at andel offentlig finansiering skal ligge under 60%.

Regjeringen har den siste tiden fremmet ulike krisepakker og utvidet kompensasjonsordninger. Siden koronakrisen inntraff har regjeringen foreslått nær 3,8 milliarder kroner i målrettede tiltak for media, kultur, idrett og frivillighet. Dette kommer i tillegg til de som kommer inn under Finansdepartementets ordning om kontantstøtte.

I Prop. 127 S (2019-2020) foreslår regjeringen en bevilgning på om lag 120 mill. kroner til museer under Kulturdepartementets budsjett.

Regjeringen er klar over at svært mange har det vanskelig i denne krisen, og det arbeides kontinuerlig med å vurdere ordningene. Dersom krisen skulle vedvare vil regjeringen følge opp de respektive sektorene på best mulig måte.

SPØRSMÅL NR. 1927**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 19. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvorfor skal prosjektet igjen kvalitetsikres, og ligger alt til rette for at prosjektet kan realiseres i tråd med prioriteringen i NTP?

GRUNNGJEVING:

Stad skipstunnel er viktig for FrP. Me er glad for at tunnelen er prioritert i første halvdel i NTP og forventer at regjeringen er samtd med FrP i det og foreslår oppstartsløyving i statsbudsjettet for 2021. Difor er eg og fleire urolig over at departementet nok ein gong skal kvalitetsikre prosjektet til tross for at det er gjort etter alle instruksjer.

Svar:

Kystverket leverte i 2017 et forprosjekt for Stad skipstunnel. Forprosjektet har vært gjennom ekstern kvalitetssikring (KS2) som ble ferdigstilt i mai 2018. Kvalitetssikringen viste at forventet kostnad har økt til 3,7 mrd. kroner.

Kystverket fikk etter dette i oppdrag å gjennomgå prosjektet med sikte på å få redusert kostnadene ned mot investeringsrammen som lå til grunn for behandlingen av Nasjonal transportplan 2018-2029. Kystverket leverte sin gjennomgang før sommeren 2019.

Det er Kystverkets forslag til kostnadsreducerende tiltak som nå skal gjennom en oppdatert kvalitetssikring.

Jeg vil påpeke at nevnte oppdatering kun omfatter de delene av prosjektet som er endret siden 2018, og ikke er å forstå som en ny kvalitetssikring av prosjektet som helhet. Formålet er å få en uavhengig kvalitetssjekk på den siste utredningen som Kystverket leverte før sommeren 2019. Denne utredningen medfører såpass store endringer i prosjektet at det er viktig å foreta en slik oppdatering av kvalitetssikringsrapporten innenfor rammene av det gjeldende regimet for ordningen. Dette er viktig for å sikre at prosjektet kan gjennomføres uten ytterligere utsettelse. Regjeringen vil, på samme måte som med andre prosjekter, ta stilling til videre oppfølging i forbindelse med budsjettprosessen.

SPØRSMÅL NR. 1928**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 23. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hvorfor behandler regjeringen herrefotball og damefotball ulikt i koronasammenheng, og er det andre eksempler der koronareglene avhenger av kjønn?

BEGRUNNELSE:

I herrefotball er det åpnet opp for fullkontakt trening og kamper på tre øvre nivå. Kvinner på samme nivå får ikke verken trene med kontakt eller spille kamper.

Jeg ber også statsråden gjøre rede for om det er andre områder der kjønn er et kriterium for koronatiltakene.

Svar:

Fredag 12. juni presenterte regjeringen lettelse i flere koronatiltak i tråd med planen for håndtering av covid-19. Fra 15. juni er det gitt unntak fra 1-meterskravet for:

- a) utøvende kunstnere ved gjennomføring av kulturaktiviteter i regi av en profesjonell aktør
- b) toppidrettsutøvere ved gjennomføring av idrettsarrangement
- c) spillere og støtteapparat ved gjennomføring av seriekamper i toppfotball (fotballserier) som Norges Fotballforbund har besluttet er klare til å følge forbundets smittevernprotokoller utarbeidet i samarbeid med Helse- og berednessdepartementet
- d) personer under 20 år som deltar på sommerskole, sommerleir, aktivitetsleir, kulturskole, leirskole og andre

skolelignende fritids- eller ferietilbud, samt de som står for arrangementet

Kjønn er ikke et kriterium for koronatiltakene.

Norges Fotballforbund (NFF) har utarbeidet protokoller for hvordan trening og kamper i toppfotball kan gjennomføres for å sikre smittevernfaglig forsvarlige rammer.

Regjeringen tar ikke stilling til konkret hvilke fotballserier som kan starte opp. Dette er vurderinger som gjøres av NFF. Som det framgår klart av forskriften er det NFF som avgjør hvilke serier som er klare til å følge smittevernprotollene og dermed inngår i toppfotballpiloten for seriespill. Regjeringen jobber for og ønsker likestilling i samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 1929

Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 23. juni 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Har regjeringen vurdert å gjøre om på beslutningen om å beregne lønnskompensasjonsordningen for permitterte etter at det ble klart at man ikke ville få på plass en automatisert ordning for utbetaling av ytelsen?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok den 16. mars å kompensere inntektstapet permitterte arbeidstakere ville få som følge av reduksjonen av arbeidsgivers periode med lønnsplikt under permittering fra 15 til 2 dager. Vedtaket innebar at arbeidsgiver skulle dekke de første 2 dagene med lønn under permittering, mens det offentlige skulle dekke de nesten 18 dagene. Utvidelsen av perioden fra 15 til 20 dager var begrunnet i at den offentlige ytelsen skulle begrenses til 6G.

Da regjeringen utformet forskriften som regulerer ordningen ble det lagt opp til at utbetalinger skulle skje basert på kalenderdager, med unntak av lørdager og søndager. Konsekvensen av denne innretningen er at personer som er delvis permittert kan komme dårligere ut enn tidligere, samt at det kan ha bidratt til at flere ble permittert 100% heller enn delvis permittert. Begrunnelsen for valget av innretning baserte seg på at det var nødvendig av administrative hensyn for å få ordningen på plass raskt.

I midten av mai ble det klart at regjeringens opprinnelige plan for en automatisert ordning basert på tall fra A-ordningen ikke var gjennomførbar og at man derfor måtte basere seg på en direkte innrapportering fra arbeidsgivere. Med den løsningen man nå operer med vil man ha tilgang til flere opplysninger enn med den planlagte automatiserte modellen.

I den sammenhengen er det naturlig å forvente at regjeringen har tatt en vurdering av om det fortsatt er behov

for å basere ordningen på kalenderdagen eller om det vil være like enkelt å basere den på arbeidsdager.

Svar:

I perioden etter 12. mars har vi vært i en ekstrem situasjon med mange permitterte. Mange står i en vanskelig situasjon økonomisk. For regjeringen har det vært viktig få på plass en ordning som gir utbetaling raskest mulig. Det er derfor uheldig at det viste seg mer krevende enn først antatt å utvikle en løsning for søkning og utbetaling av ordningen med lønnskompensasjonsordningen for permitterte. Jeg er glad for at ordningen nå er etablert og at pengene utbetales.

I svar på spørsmål fra Arbeiderpartiets fraksjon i Stortingets finanskomité 13. mars, redegjorde Arbeids- og sosialdepartementet for administrative konsekvenser av en ordning der permitterte skal få dekket full lønn fra staten. Det ble vist til systemmessige og personellmessige utfordringer for Nav, og at det kunne ta flere måneder å få på plass systemer for nye inntektssikringsordninger. Det samme kunne gjelde hvis nye grupper ble tatt inn i etablerte ordninger.

Beslutningen om at statens lønnskompensasjonen fra dag 3 til dag 20 skal utgjøre like mange kalenderdager for helt permitterte som for delvis permitterte, var begrunnet i at noe annet ikke ville vært håndterbart for NAV. Dette gjelder selv om NAV har utviklet en teknisk løsning for ordningen som avviker fra det som opprinnelig ble lagt til grunn. Løsningen innebærer stor grad av automatisering, slik at ytelsen nå kan utbetales raskt.

Det var ikke praktisk mulig å utforme ordningen slik at alle ville komme likt ut som de ville gjort om arbeidsgivere hadde hatt ytterligere 18 dagers lønnsplikt. Ifølge Arbeids- og velferdsdirektoratet kunne en ordning med ulike

lengde på stønadsperioden avhengig av permitteringsgrad, ulike skift- og turnusordninger mv. ikke automatiseres. Det ville vært behov for individuell, detaljert vurdering av hvert tilfelle. De økonomiske konsekvensene av å behandle alle søknadene av lønnskompensasjon manuelt er store, og det betydelige omfanget gjør at det ikke ville

vært realistisk å ferdigstille behandlingen av søknadene ved manuell behandling i inneværende år.

I tillegg vil det også være andre forhold som måtte avklares, eksempelvis konsekvenser for dagpengebehandlingen, der det må avklares når dagpengeperioden starter.

SPØRSMÅL NR. 1930

Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl

Besvart 17. juni 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

I RNB-forliket ble det endelig bevilget fem millioner kroner til oppstart av en felles norsk-svensk politistasjon på grensa ved Magnormoen, slik justisministrene fra Fremskrittspartiet og Høyre har lovet helt siden nærpolitireformen ble vedtatt for flere år siden.

Når vil denne politistasjonen være klar til åpning, og kan statsråden legge frem en fremdriftsplan for prosjektet?

Svar:

De midlene som ble bevilget til stasjonen i RNB-forliket vil bidra til at en slik stasjon kan utredes. Bygging og drift av en felles politistasjon på grensen til Sverige vil avhenge av et nært samarbeid med svenske myndigheter ettersom en slik stasjon må realiseres ved planlegging i begge land. Justis- og beredskapsdepartementet vil i første omgang be Politidirektoratet kontakte sine svenske kolleger for å planlegge veien videre.

SPØRSMÅL NR. 1931

Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 24. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Tidspunktet for når 16 km dobbeltspor fra Kleverud til Sørli skal stå ferdigstilt blir stadig skyvet på. Så sent som i statsbudsjettet for 2020 står det at ferdigstilling skal være i 2026.

Blir det oppstart på prosjektet i 2020, og hva er statsrådets siste anslag for når strekningen skal stå ferdig?

behov på 180 mill. kroner i 2020 og om lag 510 mill. kroner i 2021. I proposisjonen står det videre at byggestart vil bli vurdert i forbindelse med statsbudsjettet for 2022. I avtalen mellom regjeringspartiene og FrP kommer det fram at deler av regjeringens kutt i bevilgningene blir reversert, så det blir opprettholdt en bevilgning på 55 mill. kroner i 2020.

BEGRUNNELSE:

I Prop. 117 S (2019–2020) foreslo regjeringen å utsette utbyggingen av strekningen Kleverud–Sørli på Dovrebanen. Dette skulle isolert sett medføre et redusert bevilgnings-

Svar:

På grunn av store kostnadsøkninger i flere prosjekter i jernbanesektoren foreslo regjeringen i Revidert nasjonalbudsjett 2020 å utsette oppstart av utbygging av dob-

beltspor mellom Kleverud og Sørli. Dette innebar en reduksjon av bevilgningen til jernbaneinvesteringer på 180 mill. kroner. Kostnadsøkningene på Follobanen og Østfoldbanen (prosjektet Sandbukta-Moss-Såstad) samt en endret utbetalingsprofil for to prosjekter på Vestfoldbanen, er nærmere omtalt i Meld. St. 17 (2019-2020) Noen saker om jernbane. I Prop. 117 S (2019-2020), RNB 2020 la regjeringen opp til at oppstart av prosjektet skulle vurderes i forbindelse med statsbudsjettet for 2022.

I budsjettforliket ble det enighet om at prosjektet likevel ikke skal utsettes, og at 55 mill. kroner av det foreslåtte kuttet skulle reverseres. I første omgang vil en gjenoppstart av prosjektet innebære at prosessen med prekvalifisering ifm. entreprisene om Tangenvika jernbanebru og Hestnestunnelen startes opp igjen.

Regjeringen er opptatt av å sette prosjektet i gang igjen, og Samferdselsdepartementet kommer til å presisere dette i et oppdrag som blir gitt til Jernbanedirektoratet. Det betyr at Bane NOR gjenopptar konkurransen om de to første entreprisene. Det er imidlertid ikke mulig med

anleggsstart før tidlig i 2021, som følge av utsettelsen denne våren. Prosessen med prekvalifisering og konkurranse om entreprisene tar tid.

Det er generelt sett risiko knyttet til tidspunkt for ferdigstilling av store utbyggingsprosjekter, og det er usikkerhet om tidspunkt for ferdigstilling av Kleverud-Sørli. Jernbanedirektoratet har signalisert at det er mulig å ferdigstille prosjektet i 2027, dersom det er rasjonell fremdrift i anleggsarbeidet. Regjeringens er opptatt av at prosjekter som startes opp skal ha så rasjonell fremdrift som mulig.

Jeg minner om at tilbudsforbedringen mellom Oslo og Hamar først vil være mulig når den siste parsellen mot Hamar, Sørli-Åkersvika, er fullført. For dette prosjektet fortsetter planleggingen med god fremdrift. Det er viktig å se Kleverud-Sørli og Sørli-Åkersvika i sammenheng. Selv med utsettelsene vi har sett denne våren, er det mulig å fullføre utbyggingen av Sørli-Åkersvika samtidig som Kleverud-Sørli i 2027.

SPØRSMÅL NR. 1932

Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 18. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Datatilsynet har fastslått at datainnsamlingen til Smitte-stopp-applikasjonen er i strid med personvernforordningen, på tross av statsrådens garantier om det motsatte.

Tar statsråden selvkritikk for hvordan personvernforordningene ved applikasjonen er håndtert, og hvordan vil han garantere at personvernet vil bli ivaretatt ved en eventuell videre bruk av Smitte-stopp?

BEGRUNNELSE:

15. juni ble Folkehelseinstituttet ilagt midlertidig forbud mot databehandling knyttet til Smitte-stopp-applikasjonen, med bakgrunn i personvernforordningen (GDPR). Pålegget er i hovedsak begrunnet i at datainnsamlingen ikke er begrenset til det som er nødvendig for å nå formålene – noe som innebærer at personvernforordningens krav om dataminimering ikke er overholdt. Datatilsynet trekker frem at applikasjonen samler inn posisjonsdata via GPS, når det kan argumenteres for at kontaktsporing ved hjelp av Bluetooth-data er tilstrekkelig. Datatilsynet mener det er positivt at FHI vil redusere lagringstiden

for dataene til ti dager, men påpeker at den maksimale lagringstiden ifølge forskriften fortsatt er 30 dager. Datatilsynet viser også til at den dokumenterte nytteverdien ved applikasjonen er liten, og den dermed ikke kan forsvare det store personverninngrepet.

Flere av disse innvendingene ble reist fra flere kanter i forkant av lanseringen, deriblant av undertegnede i dokument 15:1364 (2019-2020), 19. april. Der svarer statsråden følgende:

«Vi har valgt sentral lagring og bruk av posisjonsdata fordi vi mener at det vil gi oss den mest presise og effektive smittesporingen, og det vil fungere best for å følge utviklingen av pandemien og effekten av smitteverntiltakene. Dette er gjort på en måte som sikrer personvernet og som er i tråd med personvernforordningen (GDPR).»

Pålegget fra Datatilsynet viser altså at det motsatte er tilfellet: Datainnsamlingen er gjort på en måte som bryter med personvernforordningen, og utgjør et uforholdsmessig inngrep i personvernet.

Tillit mellom myndighetene og befolkningen er avgjørende for å håndtere koronavirusutbruddet på en best mulig måte. Vi har ikke råd til å ta tilsvarende sjanser med

folks personvern i fremtiden. Det er derfor avgjørende å få svar på hvordan statsråden vil han sikre at den samme feilen ikke gjøres igjen, ved en eventuell videre bruk av Smittestopp-applikasjonen.

Svar:

Datatilsynet varslet i brev 12. juni Folkehelseinstituttet om vedtak om midlertidig forbud mot å behandle personopplysninger i applikasjonen Smittestopp. Datatilsynet har ennå ikke fattet vedtak i saken, brevet er et forhåndsvarsel om vedtak, jf. forvaltningsloven § 16. Folkehelseinstituttet ble gitt frist til 23. juni for å gi tilbakemelding. Et eventuelt vedtak kan påklages til Personvernemnda.

På bakgrunn av Datatilsynets varsel har Folkehelseinstituttet stoppet all innsamling av data og sletter alle personopplysninger inntil videre.

Jeg viser videre til Stortingets vedtak 16. juni om å be "regjeringen endre Smittestopp-applikasjonen og sørge for at de som laster ned appen får mulighet til delt samtykke. Ett til smittesporing og ett til kunnskapsinnhenting". Jeg har bedt Folkehelseinstituttet om å følge opp dette.

Datatilsynet presiserer i varslet at de ikke ønsker å stå i veien for bruk av en digital løsning som er et reelt bidrag i arbeidet med å begrense spredning av covid-19-smitte i befolkningen. Tilsynet påpeker imidlertid at det

"[.]ut fra dagens situasjon – med lav smitteutbredelse, lav oppslutning om Smittestopp og mangelfull oppnåelse av formålene om smittesporing og evaluering av smitteverntiltak – anser vi imidlertid ikke lenger Smittestopp som et forholdsmessig inngrep i den enkelte brukers personvern. Videre legger Datatilsynet til grunn at helsemyndighetene har "mye kunnskap om smitteutbredelsen i samfunnet uavhengig av Smittestopp, et faktum som har innvirkning på vurderingen av tiltakets nødvendighet."

Folkehelseinstituttet, jeg og regjeringen har et annet syn enn Datatilsynet i vurderingen av hvor alvorlig situasjon vi fortsatt er i. Vi har ikke immunitet i befolkningen, ingen vaksine, og ingen effektiv behandling. Nå åpner vi likevel samfunnet gradvis mer opp. Dersom smitten øker i samfunnet igjen, må vi kunne handle raskt for å spore og stoppe smitte. Det mest sannsynlige er at vi nå får lokale smitteutbrudd. Vi bør ikke vente til disse eventuelt har vokst seg nasjonale før vi kan bruke Smittestopp som verktøy. Applikasjonen kan bli viktig for å fange opp og stoppe nye utbrudd så tidlig som mulig. Folkehelseinstituttet har sagt at de håper at folk vil beholde applikasjonen i beredskap på telefonene sine. Det gjør at de raskt kan reaktivere applikasjonen hvis de finner en løsning som Datatilsynet er tilfreds med.

Vi har nå kontroll i Norge, men det betyr ikke at vi ikke må være i beredskap. Uten Smittestopp-appen vil vi være dårligere rustet for å forebygge nye utbrudd som kan komme lokalt eller nasjonalt.

Jeg vil også minne om at da vi oppfordret til å laste ned applikasjonen, var Datatilsynets vurdering av applikasjonen en annen enn den er i dag. Applikasjonen er hjemlet i lov og det er frivillig å delta. Personvern og sikkerhet har veid tungt i utviklingen av applikasjonen. Vi har vært helt åpne på at Smittestopp må testes ut og forbedres.

Folkehelseinstituttet arbeider med flere av problemstillingene som Datatilsynet tar opp, blant annet om det skal benyttes både lokasjonsdata og blåttann-teknologi, og - som nevnt – deling av applikasjonen i to frivillige deler – en for kontaktsporing og en for kunnskapsinnhenting. Folkehelseinstituttet vurderer også andre tiltak for å styrke personvernet og sikkerheten i applikasjonen. De tester ut løsningen fra Google og Apple, og de har besluttet å redusere lagringstiden av data fra 30 dager til under 10 dager.

Vi lever med et farlig virus som sprer seg lett. Vi mener at applikasjonen kan bli et viktig verktøy for å raskt spore og stoppe smitte både under denne og kommende pandemier. Dagens teknologi gir oss muligheter som ingen tidligere har hatt til å forhindre smitte, sykdom og død. Vi må tørre å ta i bruk ny teknologi og utvikle nye metoder, men det er også krevende. De må utvikles, utprøves og utbedres over tid. Det er bra at applikasjonen fører til debatt. Det vil gjøre løsningen bedre og sikrere.

Det er også viktig å huske at teknologiske verktøy ikke kan vurderes alene. De må vurderes etter hvordan de brukes, og ses i sammenheng med samfunnet for øvrig og rettssikkerhetsgarantiene som ligger til grunn i samfunnet. Applikasjonen i Norge er frivillig å bruke, og vi har gode demokratiske rammeverk som sørger for at den enkeltes rettigheter ivaretas på en god måte. Det er ikke gitt at det oppleves som mer inngripende for hver enkelt av oss å frivillig kunne laste ned en applikasjon enn å kunne bli pålagt fysiske begrensninger i bevegelsesfriheten.

SPØRSMÅL NR. 1933**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Trond Giske****Besvart 22. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hvordan vil kulturministeren bidra til å sikre konkurranse og mangfold i mediesektoren, i en situasjon med økt vertikal integrering?

BEGRUNNELSE:

Et viktig mål i norsk mediepolitikk er en bredde i innholdsproduksjon fra ulike og uavhengige medier som skal bidra til ytringsfrihet, debatt og et mangfold av meninger og saker. Det har derfor vært et uttrykt mål under ulike regjeringer å hindre eierkonsentrasjon, svekket konkurranse og ensretting.

I stor grad har diskusjonen om mangfold i mediene vært rettet mot horisontal konsolidering og eierkonsentrasjon. Det er fortsatt et viktig mål, men i økende grad ser vi nå at distributørene står i en sterkere maktstilling. Distributørene blir dermed en port-vokter for publikums adgang til ulikt innhold.

Distributørenes sterkere stilling skaper en ekstra utfordring når distributørene også er innholdsleverandører. En økt vertikal integrasjon der store distributører også eier TV-kanaler eller andre innholdsleverandører, kan føre til konkurransevridning. Både nasjonale myndigheter og EU er oppmerksomme på en slik utvikling. Da Telia i 2018 kjøpte TV4 og Cmore fra Bonnier, var kjøpet politisk omdiskutert både fra regjeringshold og opposisjonen i Sverige, og Telia møtte regulatoriske krav som vilkår for godkjenning i EU.

I Norge eier Telia den norske TV-distributøren Get. Akkurat nå pågår forhandlinger om betingelsene for Gets distribusjon av TV2. Manglende enighet har ført til at en million norske TV-seere for øyeblikket har mistet TV2. Det har, etter det som erfares, ikke vært mulig en gang å bli enige om å videreføre distribusjonen til nåværende vilkår mens partene forhandler seg fram til enighet. Dermed er det seerne som tar den største belastningen med konflikten.

Utviklingen med økende vertikal integrasjon reiser viktige prinsipielle spørsmål om hva som skjer når en distributør også er eier av TV-kanaler, hvordan dette påvirker forhandlingssituasjon og prissetting og om man burde ha sterkere regler som sikrer konkurranse og mangfold mot vertikal konsentrasjon i tillegg til den horisontale.

Svar:

Mediemangfold er et sentralt mål for regjeringens mediepolitikk og en forutsetning for ytringsfrihet og et velfungerende demokrati. Grunnloven § 100 sjette ledd pålegger styresmaktene å legge til rette for et åpent og opplyst offentlig ordskifte. Av dette såkalte infrastrukturkravet følger det at mediene skal gis gode rammevilkår for å oppfylle sin demokratiske samfunnsrolle. En del av oppfølgingen handler om systematisk å følge med på utviklingen i mediemangfoldet.

Medietilsynet startet tidligere i år en rapportserie om mediemangfold. Rapporten som kom i februar handlet om avsendermangfoldet i norske medier og var første del av et nytt mediemangfoldsregnskap. Mediemangfoldsregnskapet skal bidra til faktabasert innsikt om status og utvikling i det norske mediemangfoldet og til beslutningsgrunnlaget for fremtidig mediepolitikk og medie-regulering. Hovedkonklusjonene i den første rapporten var at Norge har et mangfold av redaktørstyrte medier og få geografiske blindsoner. Det skjer konsolidering i avismarkedet, mens det er et stabilt avsendermangfold i nasjonal radio. Lokalradio er i endring. Det er stabilt avsendermangfold i tv-markedet, mens lokal-TV tar nye former. Kvinneandelen blant journalister og redaktører øker og borgerne har jevnt over god tilgang til infrastruktur.

Representanten Giske er i sin begrunnelse av spørsmålet særlig opptatt av vertikal integrasjon i det svenske TV-markedet, og krevende forhandlinger mellom den kommersielle allmennkringkasteren TV 2 og distributøren Get om en ny distribusjonsavtale i Norge. Flere forhold utfordrer de etablerte forretningsmodellene på tv, blant annet digitalisering av infrastruktur, noe som gjør at alle distribusjonsnett kan formidle ulike former for medieinnhold. Samlet har Norge en godt utbygd digital infrastruktur. Medietilsynet viser i sin rapport til at nær sagt hele befolkningen har tilgang det digitale bakkenettet som sender TV og radio, mens 86 prosent av befolkningen har tilgang til bredbånd, og 98 prosent har innendørs 4G-dekning. Samlet åpner dette for at innhold kan finne flere veier til publikum, noe som kan bidra til å svekke distributørenes tradisjonelle portvokterfunksjon. Videre flytter seerne seg raskt fra lineær TV til ulike strømme-tilbud. Her er utfordringen at norske aktører møter sterk konkurranse fra internasjonale aktører.

Regjeringen er opptatt av at det skal være virksom konkurranse i mediemarkedet, fordi det stimulerer til et bedre tilbud til forbrukerne og lavere priser. Det er imidlertid ikke min rolle som kulturminister å gripe inn i frie

forhandlinger mellom TV-selskaper og tv-distributører, samtidig så håper jeg at partene er konstruktive og samarbeidsorienterte for å forsøke å finne en løsning. Jeg lover å følge nøye med på hvordan mediemangfoldet utvikler

seg fremover. Dersom det skulle fremkomme informasjon om overtredelse av konkurranseloven, vil ansvaret for oppfølging ligge hos konkurransemyndighetene.

SPØRSMÅL NR. 1934

Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Tone Merete Sønsterud

Besvart 22. juni 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden bidra til at Lillehammer Olympiapark AS sin modell for internasjonale arrangementer kan gis åpning i lov eller forskrift om reiserestriksjoner?

BEGRUNNELSE:

Lillehammer Olympiapark AS er en viktig arrangør i store internasjonale arrangementer. For den kommende høst- og vintersesongen har selskapet en periode fra 25. september der internasjonal trening og konkurransevirkosomhet i bob, aking og skeleton er lagt i det tidligere OL-anlegget. Dette gjøres hvert år og er en viktig inntektskilde for selskapet, et viktig treningstilbud for en mindre idrett i norsk målestokk og en betydelig del av virksomheten for lokale hoteller. Denne aktiviteten hevdes alene å utgjøre mellom 5000 og 7000 gjestedøgn for de lokale overnattingsstedene.

I år skal også Håkons hall være arena for Curling-EM i november. Et arrangement som allerede er støttet av Kulturdepartementet. Selskapet skal også arrangere World Cup i nordiske grener i desember med tidenes første World Cup i kombinert for kvinner.

Et mulig innreiseforbud gjør at alle disse aktivitetene kan bli avlyst med betydelige virkninger for idretten, næringslivet i regionen og selskapet. Det er også en risiko for at dette vil flytte denne aktiviteten til andre internasjonale destinasjoner, noe som igjen utgjør en risiko for at dette kan medføre en varig flytting ut av Norge.

Lillehammer Olympiapark AS ønsker å få på plass en ordning der profesjonelle idrettsutøvere defineres som yrkesutøvere og kan komme til Norge for å trene og konkurrere. Selskapet har sammen med lokale myndigheter og næringsliv utarbeidet et konsept der smittevern og karantenetid kan ivaretas på en betryggende måte for å sikre at disse og andre internasjonale arrangementer kan gjennomføres. Avhengig av utvikling i smittesituasjonen internasjonalt kan dette gjøre Norge til et foregangsland og

ytterligere internasjonal aktivitet kan komme til regionen som vil være sårt tiltrengt for en region som har betydelig virksomhet knyttet til reiseliv.

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at jeg har forståelse for at kravet om innreisekarantene og de gjeldende innreise-restriksjonene medfører store ulemper for blant annet arrangører av idrettsarrangementer og det lokale næringslivet. Regjeringen jobber kontinuerlig med å finne den riktige balansen mellom hensynet til smittevern og andre viktige samfunnshensyn.

Fra 15. juni ble det åpnet for å gjennomføre idrettsarrangementer med inntil 200 deltakere, og det er ikke lenger et krav at toppidrettsutøvere ved gjennomføring av arrangementet kan holde én meters avstand. Fra 15. juni ble også karanteneplikten, og dermed innreiserestriksjonene, opphevet for utlendinger bosatt i områder i Danmark, Finland, Island, Færøyene, Grønland, Åland eller Gotland i Sverige.

Regjeringen vurderer fortløpende lempinger i regelverket om innreisekarantene og i regelverket om innreiserestriksjoner, men mener at gjenåpningen må skje gradvis for at smittesituasjonen skal være under kontroll. Det er også viktig for regjeringen at lempingen av innreiserestriksjonene skjer i en koordinert felleseuropeisk prosess. Når smittesituasjonen tilsier det, vil det gradvis åpnes opp for innreise for nye grupper utlendinger som i en normalsituasjon fyller vilkårene for innreise til Norge.

SPØRSMÅL NR. 1935**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen****Besvart 23. juni 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til likestilling mellom ektepar/registrerte partnere og samboere når det gjelder rettigheter til etterlattepensjon i offentlige og private tjenestepensjonsordninger?

BEGRUNNELSE:

Spørsmålet om likestilling av samboere har vært reist ved flere anledninger, uten at noe har skjedd, sist gjennom innslag på Dagsrevyen 14. juni 2020. I innslaget vises det til en familie på fire, der far dør brått og uventet. Samboerforholdet hadde vart i ti år. Paret har to barn på seks og åtte år. Mor har ikke rett til etterlatte-/ektefellepensjon fra Statens pensjonskasse, siden paret ikke var gift.

I de offentlige tjenestepensjonsordningen står det uttrykkelig at samboere ikke har rett til etterlatte-/ektefellepensjon. I henhold til lov om foretakspensjon kan samboere der likestilles med ektepar/registrerte partnere i privat sektor, men det er ikke obligatorisk.

Allerede i 1994 ble folketrygdloven endret på dette punktet, slik at samboere med felles barn ble likestilt med ektepar. Det er vondt å se hvordan denne familien rammes av et gammeldags regelverk i våre offentlige tjenestepensjoner. Det er lett å forstå at den enkelte tror at man som samboer, og i tillegg med felles barn, er omfattet av samme regler som gifte. Slik er det altså ikke, selv ikke der samboerskapet har vært langvarig, og man er en familie og med felles barn. Det er uforståelig i våre dager, der samboerskap er en etablert og fullt ut akseptert samlivsform.

Statsråd Robert Eriksson sa til Vårt Land i mai 2014 at Solberg-regjeringen ville se på hele sakskomplekset, blant annet etter flere innspill fra Statens pensjonskasse, men han fremmet aldri noen slik sak for Stortinget.

Tvert i mot ble et forslag fra Arbeiderpartiet i 2015 om slik likestilling, der arvelovens bestemmelser ble foreslått lagt til grunn, nedstemt av et flertall bestående av Høyre, Frp, Senterpartiet, KrF og Venstre. Dette skjedde til tross for statsrådets uttalelser til media og statsrådets svar i april 2014 i Dokument nr. 15:639 (2013-2014) fra Arbeiderpartiet. Sistnevnte gjaldt riktignok kun unntak fra kravet om ett års ekteskap. Statsråden svarer imidlertid med referanse til Dokument nr. 15:503 (2013-2014) fra SV, at det vil være hensiktsmessig å se på etterlatteytelsene i folketrygden og tjenestepensjonsordningene samlet og derfor også naturlig å vurdere eventuelle endringer i reglene for enke- eller enkemannspensjon i Statens pensjonskasse. Men dette har så langt ikke skjedd.

Svar:

Det er riktig som representanten Lise Christoffersen skriver at offentlige tjenestepensjons-ordninger bare gir enke-/enkemannspensjon til gjenlevende etter avdød ektefelle. Når det gjelder gruppelivsforsikring, inkluderer hovedtariffavtalen i staten både gjenlevende ektefelle og gjenlevende samboer i ordningen.

Jeg er enig i at det er flere gode grunner til å likestille ektefeller og samboere når det gjelder retten til etterlattepensjon fra offentlig tjenestepensjonsordning. Jeg mener likevel det er viktig å vurdere eventuelle endringer her i lys av endringene som vurderes i folketrygden. Regjeringen oppnevnte i 2015 et offentlig utvalg med oppdrag å utrede etterlatteytelsene i folketrygden. Utvalget hadde i mandat å vurdere behovet for de enkelte etterlatteytelsene, komme med tilråding om hvilke etterlatteytelser folketrygden skal ha i fremtiden og eventuelt hvordan utformingen av disse bør være. Utvalgets forslag framgår av NOU 2017: 3. Forslagene er til oppfølging i departementet, og det tas sikte på å følge opp utredningen med et lovforslag.

Etter mitt syn er det viktig å se etterlatteytelsene i pensjonssystemet i sammenheng. Denne tilnærmingen mener jeg er riktig siden folketrygden er hovedordningen i pensjonssystemet.

Når det gjelder barnepensjon, er det ikke noe krav om at foreldrene var gift. Barnepensjon ytes til hvert av barna og utgjør 15 prosent av pensjonsgrunnlaget ved full opp-tjeningstid. Slik pensjon gis frem til barnet er 20 år.

Ansvar for regelverket for private tjenestepensjonsordninger ligger under Finansdepartementet, og spørsmål om dette regelverket bør derfor rettes til finansministeren.

SPØRSMÅL NR. 1936**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Tone Merete Sønsterud****Besvart 22. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Kan statsråden se på økonomiske tiltakspakker som dekker Lillehammer Olympiapark AS sin virksomhet på samme måte som idretten selv om de har en annen driftsform?

BEGRUNNELSE:

Corona-pandemien gir ulike utfordringer for ulike virksomheter. Lillehammer Olympiapark AS ivaretar store og viktige idrettsanlegg etter OL i 1994. Selskapet drifter anleggene for idretten og er en viktig bidragsyter inn i store arrangementer som arrangør eller tilrettelegger. Å drive disse anleggene krever store ressurser og er en betydelig kommersiell aktivitet både fra idrett, næringsliv og turister.

Situasjonen med Covid-19 har gjort at i prinsippet alle selskapets inntektsbringende aktiviteter har stoppet opp. Samtidig skal anleggene nå være åpne for både lokal og nasjonal idrett som viktige treningsarenaer.

Selskapet som drifter er et aksjeselskap heleid av Lillehammer kommune, men selskapet har skattefritak. Selskapet har også avtaler med idretten som gjør at disse hovedsakelig ikke betaler for ikke avviklede arrangementer. Selskapet er arrangør eller samarbeidspartner på store arrangementer som Raw Air, World Cup i nordiske grener, internasjonale stevner i bob, aking og skeleton, Champions League i håndball, et kommende Curling-EM, Birkebeiner-arrangementene, Baldus Cup i håndball i tillegg til en rekke store og små arrangementer.

Ifølge Selskapet faller de nå utenfor alle kompensasjonsordninger med unntak for et arrangement. Den økonomiske konsekvensen er betydelig og kan utgjøre et inntektsbortfall på over 15 millioner i 2020 med et økonomisk tap på mer enn 11 mill. dersom ikke store arrangementer og aktivitet i deres anlegg kan gjennomføres i 2020.

Dette vil medføre at idrett på nasjonalt og internasjonalt nivå, både trening og arrangement, våre toppidrettsutøvere og den satsingen som gjøres gjennom NTG og Olympiatoppen i Innlandet blir skadelidende. Viktige nasjonale anlegg som representerer arv og etterbruk etter OL i 1994 kan bli satt langt tilbake og fremtidige kostnader til vedlikehold og oppgraderinger blir uforholdsmessig store.

Svar:

Lillehammer Olympiapark AS er et aksjeselskap som eies helt av Lillehammer kommune, med vedtektsfestet formål å "eie, drive, vedlikeholde og utvikle anlegg som er bygget for OL 94 og annen virksomhet som har sammenheng med dette." Jeg har stor forståelse for at selskapet er i en vanskelig situasjon, siden hovedinntektene kommer fra arrangementer og turister. Dette er en utfordring som også andre kommuner står overfor som eiere av idrettsanlegg.

Kompensasjonsordningen for frivillighets- og idrettssektoren er avgrenset til organisasjoner som driver frivillig virksomhet og som er registrert i Frivillighetsregisteret, jf. § 3 i lov 29. juni 2007 nr. 88 om register for frivillig virksomhet. I tillegg til foreninger og ideelle organisasjoner omfatter dette også en rekke stiftelser og aksjeselskap, men offentlig eide virksomheter og vanlig næringsvirksomhet holdes utenfor denne ordningen. Hensikten er å målrette ordningen mot frivillig sektor, som i liten grad treffes av andre tiltak som regjeringen har fått på plass.

Kommunene har en viktig og svært sentral rolle for utvikling og drift av idrettsanlegg. I hovedfordelingen av spillemidler til idrettsformål er det i 2020 satt av i overkant av 1,4 milliard kroner til idrettsanlegg i kommunene. Staten har i 2020 gitt et særskilt tilskudd til Lillehammer Olympiapark AS på 2,5 mill. kroner til drift av bob og akebanen. Utover dette gis det ikke driftstilskudd til idrettsanlegg. Det er dermed anleggseierne som har ansvaret for driften av sine anlegg.

SPØRSMÅL NR. 1937**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 22. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvilke aktører er det regjeringen har i tankene når de hevder at «aktørene i anleggsbransjen venter fremdeles full kapasitetsutnyttelse de kommende 18 månedene», og kan statsråden legge fram dokumentasjon på at aktørene i bransjen mener dette?

BEGRUNNELSE:

I svar på skriftlig spørsmål nr. 1776 skriver samferdselsministeren:

«Aktiviteten i bygg- og anleggsnæringen har vært på et høyt nivå de siste årene, og det var tegn på press i markedet før virusutbruddet inntraff. Aktørene i anleggsbransjen venter fremdeles full kapasitetsutnyttelse de kommende 18 månedene.»

Også i andre sammenhenger har regjeringen hevdet dette, men det stemmer ikke med det bildet som landets entreprenører melder om. Tvert imot meldes det om ledig kapasitet i sektoren, og at det er aktuelt med både permitteringer og oppsigelser.

Svar:

Jeg vil vise til at regjeringen i april bevilget 600 mill. kr ekstra til ulike tiltak innenfor drift og vedlikehold av riksveier. Det er allerede lyst ut og iverksatt økte tiltak innenfor asfaltering, rassikring, flomsikring, tunnelsikring mm. Det gjøres fortløpende vurderinger for å iverksette oppstartsklare prosjekter.

Aktørene med ansvar for planlegging og gjennomføring av veiprosjekter har i forbindelse med tiltakspakene blitt utfordret til å foreslå prosjekter og tiltak som kan forseres for tidligere oppstart. En rekke tiltak er nå til vurdering for finansiering. Dette er imidlertid tiltak som vil kunne avhjelpe noen av de mest kortsiktige behovene for oppdrag for anleggsbransjen, og vil i hovedsak omfatte mindre oppdrag både innenfor utbygging, drift og vedlikehold. Dette har bidratt til at aktiviteten i samferdselssektoren har blitt opprettholdt og på noen områder økt i perioden etter koronarestriksjonene ble innført.

Når vi utarbeider forslag til økonomiske tiltak som regjeringen og Stortinget iverksetter i møte med koronakrisen legger vi stor vekt på at kunnskapsgrunnlaget skal være så bredt og godt som mulig for å gi et bilde av hvordan krisen rammer et mangfoldig norsk næringsliv.

Virusutbruddet og de påfølgende smitteverntiltakene har rammet store deler av norsk næringsliv. Selv om det fortsatt er usikkert hvordan den internasjonale og nasjo-

nale utviklingen blir videre, er hovedbildet at anleggsnæringen og sektoren samlet sett klarer seg ganske godt så langt. De fleste prosjektene gjennomføres som normalt og del lyses ut nye oppdrag i markedet.

En del av kunnskapsgrunnlaget vi har basert oss på i vår vurdering av situasjonen i bygg- og anleggsbransjen er rapporten "Kartlegging av hvordan Covid-19 påvirker markedene for bygg og anlegg" som Oslo Economics og Atkins Norge har utarbeidet på bestilling fra Finansdepartementet. Rapporten er basert på intervjuer og anslag fra Prognosesenteret for hvordan omfanget av oppdrag i de ulike bransjene vil utvikle seg. Prognosesenteret gjør egne spørreundersøkelser, og har utviklet sin egen modell for bygg- og anleggsmarkedet.

Vi har i tillegg hatt møter med en rekke bedrifter fra bygg- og anleggsbransjen for å få status og innspill til hvordan vi skal komme best mulig ut av krisen og forberede oss på fremtiden. Vi har tett dialog med partene i arbeidslivet, ulike næringslivsorganisasjoner og ikke minst direkte kontakt med bedrifter i hele landet. I tillegg har en ekspertgruppe, ledet av Steinar Holden, gitt regjeringen råd i rapporten "Samfunnsøkonomisk vurdering av smitteverntiltak - covid 19" om virkningen av ulike økonomiske tiltak.

Alt dette er viktige bidrag til det helhetsbildet vi legger til grunn. Regjeringen har innført en rekke ulike tiltak for å motvirke de økonomiske konsekvensene for næringslivet. Vi skal fortsette å følge nøye med framover også opprettholde dialogen med næringen.

SPØRSMÅL NR. 1938**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 24. juni 2020 av barne- og familieminister Ida Lindtveit Røse****Spørsmål:**

Hvordan vil statsråden sikre at private dagmammaer driver forsvarlig?

BEGRUNNELSE:

I en artikkel publisert på NRKs nettsider fortelles det om en dagmamma som sannsynligvis ikke driver et forsvarlig tilbud. Hun er selv fratatt foreldreansvar og har en historikk med barnevern og rettsvesen. Til tross for dette har hun fått politiattest.

Ut over det konkrete tilfellet som NRK har avslørt virker det som om dagmammavirksomhet i det store og hele er et uregulert område, og hvor foreldrene selv overlates til å finne ut om den enkelte driver forsvarlig eller ikke. Kun for de som tilbyr pass av tre eller flere barn alene gjelder de samme reglene som for barnehager. Og selv i slike tilfeller gjelder det kun i de tilfeller der barnepasset utgjør et visst antall timer i uken.

Det konkrete tilfellet som NRK har funnet har drevet sin virksomhet i flere kommuner, inklusive Oslo. Ifølge Oslo kommune er det ingen dagmammaer som har registrert sin virksomhet, slik de er pliktige til å gjøre under barnehagelovens krav.

Det er heller ikke registrert klagesaker hos fylkesmannen i Oslo og Akershus på slik virksomhet.

Dagens regelverk fra 2015 sier at alle som skal jobbe i barnehage, må ha attest fra dag én. Barnehagene må også vurdere om anmerkninger i attesten gjør søkere uegnet. Samtidig åpner dagens regler for at deler av rullebladet ikke vises. En person som har et voldstilfelle med en mindreårig, får det ikke oppført på attesten hvis ikke volden anses som «grov». Uansett gjelder ikke kravet for dagmammaer med færre enn tre barn.

En måte å hindre noen av de uforsvarlige tilbudene er åpenbart å kreve en tilstrekkelig politiattest også for dagmammaer som ikke faller inn under barnehagelovens krav. Det kan for eksempel vurderes om et slikt krav bør tas med i behandlingen av representantforslag om nødvendige regelendringer om politiattest for ansettelsesforhold i skoler og barnehager Dokument 8:113 S (2019-2020).

Svar:

Alle barn har behov for god omsorg og en trygg oppvekst. Dette gjelder både når de er sammen med foreldrene sine og når de passes av andre. Barn er sårbare, og manglende

omsorg er en alvorlig trussel mot barns helse og oppvekst. Vårt mål er at ingen barn skal utsettes for dette.

I dette svaret vil jeg uttale meg om regelverket generelt, og ikke gå inn på de enkeltsakene som omtales i NRK-artikkelen som det vises til i spørsmålet.

Foreldre skal i kraft av foreldreansvaret ivareta hensynet til barnets beste, og sørge for at barnet blir ivaretatt på en god måte. Når foreldre inngår avtale med en privat dagmamma om pass av barn, må foreldrene vurdere dagmammaens egnethet og om de har tillit til at barnet får god nok omsorg. Dette kan blant annet gjøres ved å innhente referanser fra andre foreldre som benytter samme dagmamma eller har gjort det tidligere.

Dersom en dagmamma regelmessig passer tre eller flere barn samtidig i mer enn 10 timer hver uke, er virksomheten regulert i forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv. Dagmammaer som omfattes, skal søke kommunen om godkjenning. Etter barnehageloven § 6 er det plikt til å søke om godkjenning som barnehage dersom virksomheten er regelmessig og ett eller flere barn har en ukentlig oppholdstid på mer enn 20 timer og antall barn som er til stede samtidig er ti eller flere når barna er tre år eller eldre, eventuelt fem eller flere når barna er under tre år, og virksomheten utføres mot godtgjøring. Virksomheten må være godkjent før driften settes i gang. Barnehager skal drive etter gjeldende regelverk, og det stilles blant annet krav om politiattest for alle som skal ansettes.

Det er henholdsvis Kunnskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet som har ansvar for barnehageloven og forskriften om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv. I begge tilfeller er det kommunenes ansvar å vurdere om virksomheten/dagmammaen skal få godkjenning.

For å forebygge vold og overgrep mot mindreårige, nedsatte Barne- og familiedepartementet en interdepartemental arbeidsgruppe i 2019 som har vurdert om det er behov for å innføre nye hjemler til å kreve politiattest eller foreta endringer i eksisterende hjemler. Arbeidsgruppen vurderte blant annet om det var behov for krav om politiattest for private barnevakter som formidles gjennom et firma, et nettsted e.l. og for personer som passer barn på kjøpesentre og treningssentre. Gruppen anbefalte ikke dette. Det ble vist til at virksomhetene selv, eller foreldrene, er nærmest til å forebygge overgrep mot barn i disse tilfellene, og at det ikke foreligger hjemmel til å kreve politiattest dersom foreldre ansetter en privat barnevakt uten hjelp fra en formidlingstjeneste i dag. Rapporten fra ar-

beidsgruppen har nå vært på høring. Flere høringsinstanser tar til orde for at man også bør innføre krav om politiattest for barnevakter som formidles gjennom et firma e.l. Det var derimot ingen høringsinstanser som mente det også bør innføres vandelskontroll der foreldre selv ansetter en barnevakt eller en dagmamma. Barne- og familiedepartementet arbeider med den videre oppfølgingen av denne saken, i samarbeid med berørte departementer.

Representanten viser til representantforslag i Dokument 8:113 S (2019-2020) om nødvendige regelendringer om politiattest for ansettelsesforhold i skoler og barnehager som ble fremmet 20. mai 2020. Dette forslaget ble besvart av kunnskaps- og integreringsministeren i brev til Stortinget datert 10. juni.

Jeg vil gå i dialog med berørte departementer for å vurdere om det bør gjøres endringer for å ivareta barn som er hos dagmammaer på en bedre måte.

SPØRSMÅL NR. 1939

Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 22. juni 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Gjelder kommunelovens § 14-5 3. ledd nå slik at kommuner og fylkeskommuner som ser at utviklingen i inntekter og utgifter faktisk avviker vesentlig sammenholdt med årsbudsjetter må foreta endringer i budsjettene sine nå?

Svar:

Kommunene og fylkeskommunene skal naturligvis følge kommuneloven. Etter kommuneloven § 14-4 skal årsbudsjettet settes opp i balanse og være realistisk, fullstendig og oversiktlig. Kravet om realisme innebærer at inntekter og utgifter skal innarbeides med det som sannsynlig må påregnes, ut fra alminnelige forventninger om utviklingen i inntekter, og ut fra de bevilgninger og tiltak som

kommunestyret vedtar i årsbudsjettet. Det innebærer også at det må gjøres en vurdering av sentrale premisser for utarbeidelse av årsbudsjettet, slik som utviklingen i innbyggertall, priser og renter, for å unngå at inntekter overvurderes og utgifter undervurderes. Hvis forventningene og premissene endrer seg, skal årsbudsjettet revideres, jf. kommuneloven § 14-5.

Jeg har sagt at regjeringen vil følge opp Stortingets anmodningsvedtak nr. 414 (2019–2020) av 19. mars 2020 om å kompensere kommunene og fylkeskommunene for urimelige virkninger av skattesvikt, inntektsbortfall og merutgifter i forbindelse med håndteringen av smittesituasjonen og endret økonomisk utvikling siden vedtatt statsbudsjett. Dette kan kommunene legge til grunn når de skal revidere sine årsbudsjetter.

SPØRSMÅL NR. 1940

Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 23. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva mener regjeringen om bruk av Forsvarets flerbruks-helikopter i Øst-Finnmark etter modell fra redningsheli-

koptrene, og hvilken permanent løsning ser statsråden for seg for helikopter i Øst-Finnmark?

BEGRUNNELSE:

Forsvarets helikopter har vært stasjonert i Sør-Varanger det siste året for å styrke luftambulansetjenesten. 15. juni meldes det om at forsvaret fra midten av juli ikke lenger skal fly ambulanshelikopter i Finnmark, da Norsk luftambulans skal overta driften. I stortingets behandling av Nasjonal Helse- og Sykehusplan 2020-23 fikk følgende forslag flertall:

«Stortinget ber regjeringen sørge for et permanent ambulanshelikopter i Kirkenes og et jefly stasjonert fast i Tromsø.»

Helikoptrene har også gjennomført flere oppdrag for Politiet og Forsvaret uten at det har gått på bekostning av akuttmedisinsk beredskap, ifølge Finnmark legeförening. Representanter fra både politi og forsvar i Finnmark melder også om positive erfaringer med denne modellen.

Svar:

Stortinget har som kjent besluttet å etablere en delt løsning for Forsvarets Bell-helikoptre, med 15 helikoptre på Rygge og 3 helikoptre på Bardufoss. Flytting av helikoptrene til Rygge er en nødvendig kraftsamling av skrog, flybesetninger og kompetansemiljø for å øke den operative evnen til spesialstyrkene og øke deres kapasitet til å støtte kontraterror operasjoner. Dette er en nasjonal ressurs som har vært etterlyst helt siden Gjörv-kommisjonens rapport om beredskapen 22. juli 2011.

I foretaksmøte i de regionale helseforetakene 17. april i år ble det gitt i oppdrag at det fra 15. juli i år skal stasjoneres et sivilt ambulanshelikopter i Kirkenes. Dette skal erstatte Forsvarets helikopter som i dag er stasjonert midlertidig i Kirkenes. Forsvarets bistand har lagt beslag på deres ressurser og oppdraget til de regionale helseforetakene er viktig for å gi Forsvaret nødvendig forutsigbarhet med hensyn til å løse sine primære oppdrag, og følge opp Stortingets beslutning. Samtidig viser dette oppdraget til de regionale helseforetakene at regjeringen tar de lokale bekymringene rundt den samlede ambulanskapasiteten i Øst-Finnmark knyttet til koronautbruddet på dypeste alvor. Stortinget kom også senere med et anmodningsvedtak knyttet til helikopter i Kirkenes i forbindelse med deres behandling av Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023. Dette anmodningsvedtaket anses som allerede oppfylt gjennom det nevnte oppdraget til de regionale helseforetakene.

Justissektoeren har også nylig gjennomført endringer knyttet til sin helikopterberedskap i Nord-Norge. Fra 1. mai 2020 fikk politiet tilgang på et sivilt helikopter tilgjengelig fra Tromsø lufthavn, med en times responstid. Dette helikopteret vil støtte Troms, Nordland og Finnmark politidistrikt i deres oppgaveløsning. Helikopteret vil være en viktig kapasitet som gir økt mobilitet og raskere responstid for politiets ulike oppdrag. Krevende geografi og store

avstander gjør at denne avtalen er en viktig del av politiets beredskap i nord.

Det tas sikte på å etablere en ny redningshelikopterbase i Tromsø i løpet av 2022. 12 Sea King helikoptre skal skiftes ut med 16 nye redningshelikoptre av typen AW101. De nye redningshelikoptrene vil ha langt bedre rekkevidde, større hastighet og bedre evne til å operere i dårlig vær enn dagens Sea King-maskin. Den norske redningstjenesten vil derfor få et betydelig løft - både over hav og land. For eksempel vil flytiden mellom basen på Banak og Kirkenes reduseres til ca. 45 minutter med de nye redningshelikoptrene (uavhengig av værforhold), mens det tar ca. 60 minutter med dagens Sea King-helikoptre i pent vær og ca. 2 timer og 15 minutter i dårlig vær. Innfasingen av nye redningshelikoptre på redningshelikopterbasen på Banak vil dermed gi en betydelig styrket helikopterkapasitet i Finnmark.

Med de ulike sektorenes tiltak har hver enkelt sektor ivaretatt sine behov og funnet løsninger som bidrar til at man får realisert Stortingets beslutninger. Samtidig er det viktig at de samlede tiltakene nå får virke slik at man får høstet erfaringer før man eventuelt foretar nye justeringer av helikopterberedskapen i Nord-Norge.

Jeg vil understreke at jeg har forståelse for at det av enkelte kan oppfattes som en mer kostnadseffektiv løsning å se på en felles løsning for flere sektorer - altså et flerbruks-helikopter. Dette er imidlertid ikke nødvendigvis en god løsning sett i fra helsetjenestens side, og heller ikke for de andre sektorenes ståsted. Det åpenbare er selvfølgelig hvis det skulle oppstå samtidighetskonflikter, slik at helikopteret faktisk ikke er tilgjengelig ved behov. Når helikopteret står i ambulanskonfigurasjon vil det være lite egnet til andre oppdrag før utstyret er demontert og fjernet. Dersom det utføres oppdrag for Forsvaret eller politiet, må helikopteret returnere og utstyret monteres tilbake før det kan flys på et ambulansoppdrag. Dette vil nok mange mene at vil medføre en uakseptabel responstid sett ut i fra et ambulansberedskapsperspektiv. Og jeg vil minne om at det allerede i dag har blitt uttrykt stor lokal bekymring knyttet til eventuelle endringer i responstid når man går fra en militær til en sivil løsning, fordi man trodde at personellet ville måtte innlosjeres lengre unna landingsplassen enn i dag.

Helt avslutningsvis så vil jeg korrigere de opplysningene som representanten Kjerkol videregirer om bruk av det midlertidig stasjonerte helikopteret i Kirkenes. I følge de opplysninger vi har mottatt har ikke dette helikopteret gjennomført oppdrag for andre samfunnssektorer i den perioden det nå har bistått luftambulansetjenesten.

SPØRSMÅL NR. 1941**Innlevert 15. juni 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 22. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Å forenkle hverdagen til folk, og bidra til at bevegelsehemmede kan leve mest mulig selvstendige liv er viktig. Det burde derfor være unødvendig at personer med helt klare diagnoser på varig bevegelsehemning må søke hvert 5 år for å få ny parkeringstillatelse. Bestemmelsen er nedfelt i forskrift om parkeringstillatelse for forflytningshemmede.

Vil ministeren ta initiativ til å endre forskriften slik at de med medisinsk dokumentasjon på varig bevegelsehemning kan unntas fra 5-års regelen?

BEGRUNNELSE:

Her er krav til innhold i søknad som må fylles ut hvert 5 år:

- ferdig utfylt søknadskjema
- legeerklæring
- kopi av gyldig førerkort om du søker som fører eller gyldig ID-kort om du søker som passasjer
- bilde av deg selv

Dette gjelder både for deg som søker for første gang, og for deg som søker på nytt

I søknaden må du beskrive hvorfor du ikke kan benytte det ordinære parkeringstilbudet på stedene du besøker. Vi anbefaler at du fyller ut skjemaet nøye, slik at vi får et godt bilde av dine behov. Tenk derfor gjennom følgende spørsmål:

-Hvor har du problemer med å parkere, og hvor ofte er du der? (Oppgi gateadresse. Vær så nøyaktig som mulig, da dette vil forenkle saksbehandlingen.)

-Hvor viktig er dette behovet for deg?

-Hva slags parkeringsplasser finnes der?

-Hvordan vil en parkeringstillatelse konkret hjelpe deg på disse bestemte stedene?

-Er du ofte til behandling, opptrening eller hos lege?

Legg gjerne ved dokumentasjon om det er tilfelle.

-Legeerklæring

Legeerklæringen skal være utfylt med opplysninger om din medisinske situasjon, diagnose, hvor mange meter du er i stand til å gå med og uten hjelpemidler, og om du bruker krykker, stokk, rullator eller rullestol. Det er viktig at legen din gir en beskrivelse av hvordan diagnosen påvirker din forflytningsevne. Legeerklæringen gir det medisinske grunnlaget for vurderingen av din forflytningsevne."

Det er vanlig å bruke "bevegelsehemmet" og ikke "forflytningshemmet". Det gjør det også vanskelig for

målgruppen å finne frem til rett informasjon og eventuelt søknadskjema.

En forenkling vil bety mye for den som har varig nedsett bevegelsehemning men også på bruk av fastlege og kommunale administrative ressurser.

Det burde være nok at de selv hadde ansvar for å melde fra ved endret behov eller å levere inn tillatelsen når det ikke er behov for den lenger.

Svar:

Forskrift om parkeringstillatelse for forflytningshemmede har som formål å gi forflytningshemmede med et reelt behov for parkeringslette et tilgjengelig parkeringstilbud.

For å ivareta dette hovedformålet er det i forskriften to hovedvilkår som må være oppfylt for å få tillatelse. Det ene er at søkeren må være forflytningshemmet, det vil si ikke kan gå eller har store vansker med å bevege seg over noen lengde. Det andre vilkåret er at søkeren må ha et særlig behov for parkeringslette i forbindelse med bosted, arbeid og/eller annen aktivitet.

Selv om det i noen tilfelle er klart at forflytningshemmingen er av livsvarig karakter, vil behovet for parkeringslette kunne endres over tid. For å ta høyde for slike endringer og sikre at det er de som til enhver tid har reelt behov for parkeringslette som har tillatelse, gis alle tillatelser tidsbegrenset varighet, som hovedregel fem år, og det må søkes på nytt om ny tillatelse.

Det er likevel slik at ved ny søknad der kommunen allerede har klar dokumentasjon fra tidligere søknad på at forflytningshemmingen er av livsvarig karakter kan kommunen vurdere at det ikke er nødvendig å dokumentere forflytningshemmingen på nytt. Dette vil forenkle behandlingen, som da kan begrense seg til om det foreligger særlig behov for parkeringslette.

Forskriften ble for øvrig gjennomgått for noen år tilbake, i dialog med de forflytningshemmedes organisasjoner, og det fremkom ikke grunnlag for å endre forskriftens hovedtilnærming på dette området. Regjeringen jobber med en ny likeverdreform, der en på tvers av sektorer blant annet skal se hva som kan gjøres for å forenkle hverdagen for bevegelsehemmede. Det er naturlig at det gjøres en vurdering av denne problemstillingen i det samlede arbeidet med likeverdreformen.

SPØRSMÅL NR. 1942**Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Masud Gharahkhani****Besvart 23. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at Modum Bad får avklart sin økonomiske situasjon raskt, med forsikringer om at årets nedgang i liggedøgn ikke skal føre til millionunderskudd for stiftelsen?

BEGRUNNELSE:

Som følge av koronautbruddet måtte Modum Bad permittere mange av sine ansatte og sende de fleste av pasientene hjem. De ansatte gjorde en stor jobb med å få på plass behandling via nett og telefon. Men ettersom avtalen med Helse Sør-Øst baseres på antall liggedøgn, frykter stiftelsen en avkorting i tilskuddet, noe som vil føre til et underskudd på 10 prosent av omsetningen. Dette kommer i tillegg til bortfall av inntekter fra kurs, konferanser og videreutdanning av helsepersonell.

Modum Bad har enda ikke fått svar på hvordan Helse Sør-Øst vil vurdere dette, og til Klassekampen skriver helseforetakets økonomidirektør Hanne Gaaserød at det vil bli gjort en «gjennomgang av fakturering og aktivitet på slutten av året». Dette er en uholdbar situasjon for en viktig helseinstitusjon med 320 ansatte.

Svar:

Det ble tidlig kjent at mange private virksomheter med avtale med de regionale helseforetakene opplevde en stor aktivitetsnedgang som følge av virusutbruddet. I foretaks-møte den 17. april i år ble derfor landets fire regionale helseforetak pålagt å gå i dialog med de aktuelle virksomhetene for å finne frem til løsninger som sikrer at disse ikke må legges ned. Helse Sør-Øst RHF har forsikret meg om at de er innforstått med og forholder seg til dette oppdraget. Samtidig presiserer de at det på grunn av den uforutsigbare situasjonen som har vært og som til dels fortsatt er, så er det for tidlig å konkludere i forhold til den endelige avregningen for 2020. I perioden august/september vil Helse Sør-Øst RHF gjennomføre individuelle gjennomganger av aktivitet og økonomi for første halvår med sine avtaleparter. De aktuelle virksomhetene skal ha blitt informert av Helse Sør-Øst RHF om denne prosessen gjennom løpende oppfølging, annen dialog og i fellesmøter med avtalepartene.

For ordens skyld, Helse Sør-Øst RHF opplyser om at de utbetaler vederlag til Modum Bad i tråd med opprinnelig avtale, og at de til nå ikke har avkortet for hverken endret eller redusert aktivitet.

SPØRSMÅL NR. 1943**Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen****Besvart 23. juni 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil helseministeren godkjenne medisinsk cannabis til pasienter som opplever uutholdelige smerter, som ikke får tilstrekkelig lindring av andre godkjente legemidler, og som kan dokumentere en medisinsk effekt av slike preparater?

BEGRUNNELSE:

Medisinsk fagdirektør i Statens legemiddelverk har uttalt at cannabis er et legemiddel med få alvorlige bivirkninger. Det gir ingen ruseffekt, og det er pasienter i Norge

som kan ha stor nytte av dette som lindrende behandling. Dette kan eksempelvis være pasienter med alvorlig kreftsykdom eller med sterke smerter som ikke får tilstrekkelig lindring av andre godkjente legemidler. Til tross for dette er cannabis brukt særs lite som medisin i Norge og pasienter får avslag på søknad, dette selv om den medisinske nytten er dokumentert.

Spørsmålsstiller har vært i kontakt med en mann fra Rogaland som har fått en ryggmargsskade etter en ulykke. Han har hatt kreft og måtte fjerne den ene nyren. I tillegg har vedkommende store problemer med lungene og må stadig på sykehuset for å behandle lungebetennelse.

Vedkommende ble født med alvorlig hjertefeil og bruker pacemaker, og har pådratt seg en nyresykdom hvor han som følge av dette, har hatt kroniske infeksjoner i flere år, som gjør at vedkommende i dag lever med intense smerter.

For denne mannen er bare en liten bevegelse, noe som å så vidt berøre huden hans, en vind som blåser eller en dyne om natten, oppleves som om noen stikker kniver inn i et brannså. Fastlegen har anbefalt vedkommende å prøve ut medisinsk cannabis som smertelindring. Mannen har selv betalt 25.000kr for å prøve ut medisinsk cannabis i en fem-måneders periode og opplevde en ny og bedre hverdag. Da han i samråd med sin fastlege søkte om å få medisinsk cannabis på resept, fikk han avslag på søknaden og ble heller tildelt morfin-plaster og andre hormonpreparater. Dette er medisiner som er dyrere enn medisinsk cannabis, og bivirkningene av dem oppleves for mange som uutholdelige. HELFO har gitt avslag på søknaden fra denne mannen to ganger, og oppgir i avslaget at de ikke vektlegger effekten mannen personlig har hatt.

Svar:

Mange pasienter med smerter oppnår heldigvis god lindring ved bruk av legemidler som er godkjent i Norge eller ved bruk av ikke-medikamentelle tiltak. Men dette gjelder ikke alle – og representanten Bruun-Gundersen beskriver en slik pasient.

For noen av disse pasientene kan bruk av medisinsk cannabis være et alternativ. Helsedirektoratet og Legemiddelverket utarbeidet derfor høsten 2016 en prosedyre for bruk av medisinsk cannabis. Dette arbeidet ble utført i dialog med Helse- og omsorgsdepartementet.

Det finnes ett medisinsk cannabis-legemiddel med markedsføringstillatelse i Norge (Sativex) og prosedyren anbefaler at pasienter som skal behandles med medisinsk cannabis, forsøker Sativex først. Sativex munnspray er godkjent for behandling av spastisitet ved MS, men leger kan bruke Sativex også ved andre tilstander, såkalt «off-label» bruk. Alle leger med rekvireringsrett for legemidler i reseptgruppe A kan skrive resept på Sativex.

For å bruke medisinsk cannabis-produkt som ikke er godkjent i Norge, må legen søke Legemiddelverket om såkalt godkjenningsfritak. Alle leger kan søke om medisinsk cannabis-produkter som inneholder inntil 1 % THC (virkestoff), mens bare spesialister ved sykehus kan søke om godkjenningsfritak for produkter med mer enn 1 % THC.

De fleste søknadene om bruk av medisinsk cannabis med mer enn 1 % THC gjelder ulike varianter av malt cannabisplante. Det er behandlende lege som må vurdere om det er aktuelt å tilby pasienten slik behandling. Det finnes ingen offisiell liste over «godkjente tilstander», men prosedyren som er utarbeidet av Helsedirektoratet og Legemiddelverket forutsetter som hovedregel

- at pasienten har en alvorlig sykdom og
- at godkjente legemidler ikke har gitt tilfredsstillende lindring.

I perioden 2016 til 2019 har cirka 200 pasienter fått behandling med medisinsk cannabis med mer enn 1 % THC i Norge. Produktene produseres av det nederlandske firmaet Bedrocan, eksporteres av det nederlandske helsedirektoratet og utleveres fra norske apotek.

Det er som nevnt behandlende spesialist som avgjør om behandling med medisinsk cannabis er aktuelt. De to siste årene har Legemiddelverket godkjent alle søknader om slik behandling når søknaden kommer fra spesialist ved sykehus og kravet om tidligere behandling med godkjente legemidler er oppfylt.

Medisinsk cannabis er ikke noe vidundermiddel ved smerter. Noen pasienter opplever god lindring, men studier viser at dette bare gjelder en liten andel av pasientene.

Medisinsk cannabis brukes lite ved smerter i Norge. Dette kan ha sammenheng med at vi ikke har noen tradisjon for slik bruk, men den viktigste årsaken er trolig at den dokumenterte effekten av Medisinsk cannabis ved smerte er beskjeden.

Representanten Bruun-Gundersen forteller at pasienten har betalt 25.000 kr for å prøve ut medisinsk cannabis i en fem-måneders periode. Selv om pasienten opplevde en ny og bedre hverdag, avsto HELFO søknaden om å dekke utgiftene.

Det er korrekt at HELFO ikke dekker utgifter til behandling med medisinsk cannabis. Unntaket er bruk av Sativex ved MS. HELFO har vurdert at den tilgjengelige vitenskapelige dokumentasjonen av effekten ikke er tilstrekkelig, og at bruk av medisinsk cannabis ved smerte er å anse som «utprøvende behandling». Folketrygden dekker ikke utprøvende behandling.

Det følger imidlertid av Helsedirektoratets nasjonale veileder for utprøvende behandling at slik behandling er sykehusenes (helseforetakenes) ansvar. Pasienter har rett til vurdering i spesialisthelsetjenesten og dersom en lege ved sykehus anbefaler utprøvende behandling, skal sykehuset (helseforetaket) også dekke kostnadene. Pasienten skal ikke betale for utprøvende behandling.

<https://www.helsedirektoratet.no/veiledere/utprøvende-behandling/utprøvende-behandling-utenfor-kliniske-studier#pasienter-skal-ikke-betale-for-utprøvende-behandling>

SPØRSMÅL NR. 1944

Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen

Besvart 23. juni 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Vil regjeringen sørge for at Norge blir med i reopen.europe?

BEGRUNNELSE:

EU har utviklet en webside med oppdatert informasjon om korona-restriksjoner i hvert land. Viktig informasjon for alle som tenker å reise til andre europeiske land.

Websiden er åpen for EØS-landene, og for andre europeiske land som ikke er medlem i EU. Forutsetningen for å delta er at man løpende oppdaterer informasjonen om smitteverntiltak og eventuelle restriksjoner.

Pr i dag finnes ikke informasjon om Norge på reopen.europe.eu.

Svar:

Informasjon om reiseråd og innreiserestriksjoner er viktig å få ut bredt. Jeg er enig i at nettsiden Re-open EU kan være et godt tiltak i så måte. Norske myndigheter har derfor tatt kontakt med Europakommisjonen for å få Norge med i oversikten over land på Re-open EU.

Informasjon om norske smitteverntiltak, karantene, gjeldende regler for innreise til Norge og UDs råd til norske borgere på reise finnes på samlesiden om koronasituasjonen på regjeringen.no. Nettsidene oppdateres løpende, og mye av informasjonen er også tilgjengelig på engelsk.

UD har reiseinformasjon om enkeltland på sine hjemmesider. Utenriksstasjonene sørger for oppdatert informasjon som også inkluderer koronarelaterte tiltak og reiserestriksjoner. Utenriksstasjonene informerer publikum i sine land om koronasituasjonen i Norge på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1945

Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Katrine Boel Gregussen

Besvart 22. juni 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

I sitt mandat for forhandlingene om e-handel i WTO sier regjeringen ingenting om krav om innsyn og tilgang til kildekode og algoritmer. I avtaleutkastet som Storbritannia har lagt på bordet i forhandlingene med EU, ønsker Storbritannia forbud mot at myndighetene kan kreve at utenlandske selskaper skal overføre eller gi tilgang til kildekode og algoritmer.

Hva er regjeringens posisjon på dette inn i forhandlingene med Storbritannia?

BEGRUNNELSE:

Kildekode er kodene som får dataprogrammer, apper og "smarte" gjenstander til å fungere. Kildekode finnes i en mengde digitale produkter, fra pacemakere og høreapparater til biler. Algoritmer brukes til å ta beslutninger om

alt fra ansettelse og oppsigelse, til beregning av bostøtte. Men algoritmer er ikke nøytrale og objektive, de designes av mennesker som prioriterer noen verdier og interesser over andre. De kan derfor ha innebygde skjevheter og forutinntatthet som fører til at de tar beslutninger som diskriminerer basert på f.eks. kjønn, rase, sosial klasse.

Uten offentlig innsyn og tilgang til hvordan teknologien virker vil det bli svært vanskelig for myndighetene å oppdage og reparere feil og å hindre lovbrudd, finansiell risiko, diskriminering og svindel. Volkswagens juks med utslippstester f.eks., kunne ikke ha blitt oppdaget uten tilgang til kildekodene i programvaren selskapet hadde installert i bilene. Det er heller ikke mulig å forhindre at algoritmer tar diskriminerende og forutinntatte beslutninger uten offentlig innsyn og demokratisk kontroll av algoritmene.

Når dataene, algoritmene og de digitale infrastrukturene som brukes i offentlig sektor er eid og kontrollert av store multinasjonale selskaper, skaper det en sterk avhengighet til disse selskapene og vil på sikt føre til en massiv privatisering av samfunnet. De store teknologiske selskapene går allerede inn i sektorer som helse, utdanning, transport, energi. Regler i handelsavtaler som forbyr krav om lokal lagring og offentlig tilgang til kildekode og algoritmer gjør det umulig å opprettholde og etablere felleskapsløsninger.

Svar:

Hensynet til personvern er overordnet i Norges arbeid med digital handel i handelsavtaler. Norge ønsker å begrense myndigheters adgang til innsyn i kildekode, for å gi vern for personer, forretningshemmeligheter, teknologi og oppfinnelser. Vi må samtidig sikre myndigheters adgang til å kreve innsyn i kildekode for å ivareta legitime interesser. I Norge krever innsyn i kildekode hjemmel i regelverk eller avtale. Dette legger vi til grunn for våre forhandlinger med Storbritannia og andre land.

I 2018 fikk vi en ny personopplysningslov. Loven består av nasjonale regler og EUs personvernforordning (GDPR - General Data Protection Regulation) og setter krav til vern om personopplysninger. Forordningen er et sett regler som gjelder for alle EU/EØS-land, og er retningssivende for Norges og EUs forhandlingsposisjoner for digital handel.

Kildekodeinformasjon kan åpne for innsyn i program som kan gi tilgang til persondata, patenter og teknologi. Slik informasjon kan bli misbrukt. Dersom et land eksempelvis avkrever kildekode for alle mobiltelefoner som omsettes i landet, åpner det eksempelvis for omfattende personovervåking, samt fullt innsyn i patenter og forretningshemmeligheter som ligger i mobiltelefonene. Vi mener at stater ikke bør ta kontroll over forretningshemmeligheter og patenter, og at innsyn i kildekode skal avgrenses til situasjoner der myndigheter har en legitim interesse for slikt innsyn. Eksempler på slike legitime interesser kan være kontroll av om et produkt oppfyller tekniske krav, rettsforfølging, finansielle transaksjoner, offentlige anskaffelser mv.

SPØRSMÅL NR. 1946

Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 24. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til å rydde opp i manglende rutiner og datasikkerhet rundt bestilling av autopassbrikke?

BEGRUNNELSE:

De siste dagene har bladet Motor hatt en rekke artikler om manglende kontroll med om du bestiller brikke på andres bil, og på den måten kan personer bli overvåket uten at de vet om det. De har også vist til at du kan kjøre en dieselbil med elbilbrikke, eller at du kan skaffe deg et falskt alibi i en rettsak.

<https://www.motor.no/artikler/bompenger-ingen-kontroll-med-om-du-bestiller-brikke-pa-andres-bil/>

Alle tre eksemplene må være brudd på personvernet og viser manglende datasikkerhet.

Svar:

Motor har avdekket svært alvorlige sikkerhetsutfordringer i Autopass-systemet, og dette er forhold som jeg tar på største alvor. Det vet jeg at også Statens vegvesen og bompengeselskapene gjør.

Samferdselsdepartementet har vært i kontakt med Statens vegvesen, og de opplyser om at de har dialog med bompengeselskapene om saken og at selskapene nå går gjennom sine rutiner for raskest mulig å forbedre disse. Statens vegvesen gjennomfører en omprioritering i funksjonaliteten til de nye tekniske systemløsningene som er under utarbeidelse, for å stoppe feilbruk og misbruk av bompengebrikken. Det er behov for systemtekniske endringer og en gjennomgang av avtaleverk rundt personvern for å sørge for tilstrekkelig sikkerhet i disse prosessene.

Statens vegvesen vil gjennom de nye tekniske systemløsningene prioritere funksjonalitet som skal sikre følgende:

- Automatisere kontrollmekanismer som vil avdekke misbruk av brikken, for eksempel ved at bruker plasserer sin el-bilbrikke i en dieselbil eller lastebil.
- Vurdere mulighet for at eier skal få varsel dersom andre tegner Autopass-avtale for deres kjøretøy.

Statens vegvesen har startet planlegging av arbeidet slik at funksjonalitet kan være på plass i de nye systemløsningene som tilgjengeliggjøres i løpet av 2021.

SPØRSMÅL NR. 1947

Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 23. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Bompengeselskapene hadde utsatt frist for iverksettelse av utstederforskriften til 01.07.20.

Hva er status i arbeidet med å skille ut utstedervirksomhet fra bompengeselskapene?

Svar:

Utstederforskriften er en oppfølging av Meld. St. 25 (2014–2015) På rett vei – Reformen i veisektoren, samt Prop. 1 S (2014–2015) fra Samferdselsdepartementet. Forskriften legger i tråd med meldingen opp til et tydelig skille mellom bompengeneinnkreving og utstedervirksomhet, og etablerer et rammeverk for utstedervirksomhet når det gjelder betaling av bompenger og ferjebillett som skjer via

en AutoPASS-utsteder. I en overgangsperiode gir forskriften adgang til å gi pågående utstedervirksomhet dispensasjon fra deler av forskriftens krav, noe som blant annet innebærer at bompengeselskapene i overgangsperioden kan videreføre sine integrerte utstedervirksomheter.

De regionale bompengeselskapene har over en lengre periode jobbet med tilrettelegging for utskillelse av utstedervirksomheten, men ifølge tilbakemeldingene fra bompengeselskapene vil de ikke rekke å skille ut sine respektive utstedervirksomheter innen utløpet av den opprinnelige fristen. På denne bakgrunn har Statens vegvesen forlenget fristen for utskillelse av utstedervirksomhetene ut 2020, slik utstederforskriften åpner for når det foreligger særlige grunner.

SPØRSMÅL NR. 1948

Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 24. juni 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva er årsaken til at dette ikke er fulgt opp i budsjetter fra Kulturdepartementet nå som Haugalandmuseet innfrir på alle måter og er forbilde for andre regioner som har utfordringer med organiseringen?

BEGRUNNELSE:

Haugalandmuseet har over flere år jobbet godt med konsolideringsprosess. De har evnet mye som mange andre regioner ikke har fått til, og det på en god måte. Blant annet har de lagt ned stiftelse og opprettet AS. Historisk så har Haugalandmuseet som omfatter 56 bygninger i kommunene Utsira, Haugesund, Bokn, Vindafjord og Tysvær

hatt en meget lav andel statlig støtte. Da prosess med konsolidering startet ble det lovet en høyere statlig andel for å gi gevinst til de som fikk til gode samarbeid med gode faglige museumsmiljø. Den statlige tilskuddsandel til Haugalandmuseet er på 31 %, noe som er vesentlig lavere enn sammenliknbare regioner landet rundt.

I femten år er det oppfordret til videre omorganisering av museene. Jeg er kjent med at Regjeringen kommer med en Museumsmelding. Det er bra, men innen den tid må de museum som har gjort jobben med å konsolideres, få uttelling økonomisk som lovet.

Svar:

Museumsreformen har bidratt til profesjonalisering av museumssektoren og styrking av fagmiljøer. Til tross for flere faglige gevinster som følge av reformen har flere norske museer opplevd kompliserte eier- og ansvarsforhold ved sine institusjoner. Det har til tider vært konfliktfylte perioder mellom eierstiftelser og de konsoliderte museene. Flere museer har tatt organisatoriske og avtalemessige grep som har forenklet eier- og ansvarsforhold, men enkelte museer har fremdeles en del utfordringer med eierstrukturer i sin institusjon. Dette er et spørsmål som blir sett nærmere på i den kommende museumsmeldingen.

Jeg er kjent med at Haugalandmuseet over lang tid har arbeidet med å finne den rette måten å organisere sin virksomhet på. Museet kom i mål med omorganiseringen 1. januar 2019 da det nye selskapet Haugalandmuseet AS ble etablert. Jeg ønsker å anerkjenne museets innsats med å rydde opp i kompliserte eierstrukturer i sin institusjon og overføre eierskap for samlinger fra gamle eierstiftelser til det nye museet. Slik omorganisering tar ofte lang tid og krever gode prosesser for å få det på plass.

Regjeringen bevilger i dag betydelige faste driftstilskudd over Kulturdepartementets budsjett til store og små museer rundt om i landet. I 2020 utgjør fast driftstilskudd til museer i Det nasjonale museumsnettverket godt over 2 milliarder kroner.

I de årlige budsjettsøknadene til Kulturdepartementet anmoder de fleste museene om økte driftsmidler, og det gis ofte gode begrunnelser for merbehov. Som på alle andre samfunnsområder må det imidlertid foretas prioriteringer innenfor tilgjengelige rammer.

Jeg har registrert at Haugalandmuseet i sin søknad til Kulturdepartementet for 2021-budsjettet anmoder om økte driftsmidler til flere satsinger i det nye omorganiserte museet. Dette er imidlertid et budsjettsspørsmål som skal håndteres på vanlig måte som en del av departementets ordinære arbeid med statsbudsjettet for kommende år.

SPØRSMÅL NR. 1949

Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Siv Henriette Jacobsen

Besvart 30. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Om lag 13,3 tonn plastpellets ble i februar lekket ut i Oslofjorden etter et utslipp fra skipet M/V Trans Carrier. Dette er en alvorlig hendelse.

Hvilke tiltak vil statsråden sette i verk for å hindre lignende utslipp ved frakt av pellets i fremtiden?

BEGRUNNELSE:

I følge beregninger fra Oslofjordens Friluftsråd kan utslippet inneholde så mye som 5-600 millioner med bitte små plastperler eller pellets. Disse havnet i sjøen vest for Danmark 23. februar, etter at det under et uvær ble slått hull i en container som var om bord i skipet M/V Trans Carrier, som eies av selskapet Sea-Cargo.

Det foregår nå et svært krevende oppryddingsarbeid rundt Oslofjorden for å fjerne så mye av dette som mulig. I Norge er det over 10.000 kilometer med skjærgård som kan bli berørt av utslippet, og vi kan ikke utelukke at også Sverige og Danmark er berørt. Plastpelletsene sprer seg med havstrømmene. Det er gjort funn på Sørlandet, og de vil med all sannsynlighet også spre seg nordover. Plastpellets fra dette utslippet vil dermed være ute i miljøet i mange titalls år fram i tid.

Dette utslippet viser at det er god grunn til å se grundig på rutinene ved frakt av plastpellets til sjøs. Dagens fraktemetode virker å være svært sårbar for ulykker. Selv et lite hull i en container kan forårsake stor skade og mye kan renne ut i havet. I samråd med bransjen og fagekspertise bør en her vurdere en rekke tiltak for å kunne sikre lasten bedre. Det er mulig å se for seg reguleringer i for-

hold til alt fra ulike barrierer mellom pellets og kontainer, til størrelsen på kontainere og plasseringen av lasten på dekk.

Svar:

Fartøyet M/V Trans Carrier var mellom 22. og 23. februar 2020 på veg mellom Rotterdam og Tananger, då ein container på skipet blei skada under eit uvær og plastpellets blei sleppt ut i havet. Utsleppet blei først vurdert å vere begrensa, men det har seinare blitt oppdaga at utsleppet var betydeleg.

Utslepp av plastpellets frå skip er eit internasjonalt problem, som det er aktuelt å følge opp under handlingsplanen mot plastforsøpling frå skip under FN sin sjøfartsorganisasjon (IMO). I den aktuelle saka var fartøyet registrert på Bahamas og utsleppet skjedde i dansk farvann. Dette understrekar kor viktig internasjonalt samarbeid er for å hindre slike hendingar.

Noreg jobbar internasjonalt gjennom IMO for å sikre eit best mogeleg regelverk slik at internasjonal transport på skip ikkje er til skade for miljøet. I tråd med dette regelverket skal alle fartøy som fører last på dekk ha ein godkjent lastesikringsmanual, som seier at lasten om bord skal vere stua og sikra for å hindre skade eller risiko for fartøy eller mannskap eller at last faller over bord gjen-

nom heile reisa, jf. Internasjonal konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (SOLAS) regel VI/5. For norske fartøy godkjenner Sjøfartsdirektoratet eller anerkjent klasseselskap lastesikringsmanualane. Utenlandske fartøy som kjem til Noreg blir kontrollerte av Sjøfartsdirektoratet i tråd med havnestatskontrolldirektivet (direktiv 2009/16/EF av 23. april 2009) og havnestatssamarbeidet Paris MOU.

Eg har vidare lagt fram spørsmålet for Samferdselsdepartementet, som overordna ansvarleg for Kystverket og den statlege beredskapen mot akutt forureining. Kystverket erklærte statleg aksjon 7. mai 2020, og det er gjort eit betydeleg arbeid for å rydde opp i utsleppet, både frå lokale kommunar og frivillige organisasjonar. Dei interkommunale utvala mot akutt forureining og Kystverket gjer framleis synfaringar på båe sider av Oslofjorden. Oslofjorden Friluftsråd har hittil fått 27 arbeidsoppdrag med rydding av funn som er så store at det har vore naudsynt å gjennomføre aksjonar.

Status på rydding og synfaringar blir fortløpande oppdatert på Kystverket si kartløyning på Internett, Kystinfo. Det er førebels registrert opptak av om lag 2,8 tonn pellets. Anslag på oppteken mengde er forventet å auke når alle registreringar har blitt samanstillt.

SPØRSMÅL NR. 1950

Innlevert 16. juni 2020 av stortingsrepresentant Siv Henriette Jacobsen

Besvart 24. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvilke endringer i kriteriene er det som endrer Statens vegvesen sin vurdering av rv. 19 gjennom Moss fra samfunnsøkonomisk lønnsomt til ulønnsomt, og i hvor stor grad vil statsråden fokusere på lønnsomhet sett opp mot måloppnåelse i forhold til miljø, fremkommelighet, byutvikling og næringslivets behov for effektiv fremføring av gods?

BEGRUNNELSE:

Ved fremleggelse av eksisterende Nasjonal Transportplan (2018- 2029) ble det fra Statens Vegvesen understreket at Rv 19 gjennom Moss var et av de mest samfunnsøkonomisk lønnsomme prosjekter i hele planen. Nå har Statens vegvesen nylig utarbeidet en rapport som vurderer

at prosjektet ikke er samfunnsøkonomisk lønnsomt. Det vil være interessant å vite om kriteriene er de samme, eller om de har endret seg underveis, alternativt om det er faktorer ved selve prosjektet som gjør at vurderingen blir en annen.

Riksveg 19 i Moss er gitt prioritet i Nasjonal Transportplan (2018-2029), som ble behandlet i Stortinget i juni 2017. Prosjektet omfatter planlegging av ny riksveg 19 mellom E6 og Moss ferjekai.

Målet med den nye riksvegen er å bedre fremkommeligheten for riksvegtrafikken i Moss mellom ferjeleiet og E6. Næringstrafikken og kollektivtrafikken skal få bedre fremkommelighet og forutsigbar reisetid, og trafikken i og gjennom byen skal ikke lenger være til hinder for utviklingen av et godt bymiljø. Det er også et mål å legge til rette for alternative transportformer enn privatbil, samt å at ni-

våene for støy og lokal forurensning skal holdes innenfor nasjonale mål. Det er viktig å understreke behovet for en helhetlig løsning som ivaretar alle utfordringer ved rv. 19. En løsning som kun retter seg inn mot fergetrafikken kan medføre at trafikutfordringene i Moss vedvarer, da 70 prosent av trafikken ikke kommer fra ferga. Det vil være mulig å nå målene for den øvrige trafikken gjennom trafikkbegrensende tiltak som planlegging/regulering, gang/sykkel og kollektiv. Slike løsninger krever imidlertid også finansiering og det er per i dag mangel på tilgjengelige midler for å kunne ta i bruk slike løsninger.

Svar:

Rv. 19 gjennom Moss er ett av flere prosjekter, som ble utredet av konseptvalgutredning (KVU) for hovedvegssystemet i Moss og Rygge, og det ble gjennomført KS1 av denne i 2013.

Etter at KVU ble utarbeidet, er det kommet endringer i føringer og forutsetninger fra det som lå til grunn ved valg av konsept, noe som bl.a. har gitt store kostnadsøkninger i valgt korridor. Dette gjelder blant annet mål om nullvekst i byen fra personbiltrafikk og bygging av nytt jernbanespor gjennom Moss inkludert Moss stasjon. I tillegg er det tatt beslutninger om valg for kryssing av Oslofjorden E134, som har betydning for ferjetrafikken fra Moss.

Endringene har medført at Statens vegvesen i den innledende fasen mot planprogram for kommunedelplan har vurdert alternativer utover det som er besluttet konsept etter KVU/KS1. De innledende arbeidene har vist at de alternativene Statens vegvesen anser for å være mest aktuelle, avviker noe fra besluttet konsept i valg av løsning.

Samferdselsdepartementet mottok i desember 2019 Statens vegvesens forslag til planprogram for videre planlegging for rv. 19 gjennom Moss. Statens vegvesen anbefaler å ta forslagene med videre i arbeidet med planprogram fordi de har bedre måloppnåelse, bedre samfunnsøkonomisk lønnsomhet og lavere kostnad enn løsninger i korridor besluttet etter KVU/KS1.

Det er besluttet at det skal gjennomføres en tilpasset ekstern kvalitetssikring KS1 for tiltak på rv. 19 i Moss, for å vurdere de nye alternativene opp mot opprinnelig valgte konsept. Arbeidet innebærer å gjennomføre en samfunnsøkonomisk analyse av de ulike alternativene slik at de kan rangeres mot hverandre. Det skal videre gis en tilråding om fastsettelse av styringsmål for investeringskostnaden og viktige føringer for det videre arbeidet. Oppstart av kvalitetssikringen vil etter planen skje innen utgangen av juni i år.

Jeg vil gå nærmere inn i saken etter at kvalitetssikringen er gjennomført.

